

Ανδούλα
Κατσιλά

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

Παράρτημα

Κεντημάτων

και Πατρών

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΖΑΚΕΤΕΣ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΩΡΕΣ

■ Έφθασαν κιόλας οι πρώτες ψυχρές και στην γκαρνταρόμπα κάθε γυναίκας είναι απαραίτητη μια ζακέτα. Τα σχέδια που σας δίνουμε είναι απλά, κομψά και κατάλληλα για όλες τις ώρες της μέρας.

1 Ζακέτα σπορ με τέσσερες λοξές τσέπες και μεγάλο μυτερό γιακά. Μπροστά έχει μία πατελέτα με τέσσερα μεγάλα κουμπιά και σφίγγει στη μέση με μία φορδεία ζώνη που είναι φτιαγμένη απ' το ίδιο ύφασμα.

2 Η πρωτοτυπία αυτής της ζακέτας είναι οι δυο μακρόστενες τσέπες της με το λοξό άνοιγμα.

3 Ριχτή ζακέτα με όρθιο γιακά που έχει μπροστά μία ψαλιδιά και σχηματίζει πετάκι. Οι τσέπες γίνονται κοφτές, με μία πιάτ.

4 Πολύ ωραία ζακέτα με μία λοξή γτεκούπι που αρχίζει από την πλάτη και τελειώνει μπροστά, καταλήγοντας σε τσέπες. Ο γιακάς είναι σμόκιν. Η ζακέτα κουμπώνει σταυρωτά.

5 Κομψή ζακέτα με μονίκι ρευκλάν με τετράγωνη ένωση. Γιακάς σμόκιν και κούμπωμα μονό, με 2 κουμπιά.

ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 201 ■ ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6
ΕΤΟΣ 8ον ■ 2—15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Αρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) ... δρχ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) ... 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) ... 40

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια) :

Δολάρια 8,50 | Λ. Άγγ. χ. 3.0.0
Βελγ. κ. φ. 410 | Γαλλικά φ. 2900

Γα εμβάσματα δέον ν' αποστέλλωνται προς Ε. Τερζόπουλον εκ μέρους του Έσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταγης, εκ δέ του Έξωτερικού δια τραπεζικής επίταγης.

ΕΝΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

Η ΦΙΛΕΝΑΔΑ

του Ακαδημαϊκού

κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΛΑ

— ΕΕ ΜΟΥ — λέει ένας σοφός λόγος — φύλαγέ με από τους φίλους μου, γιατί από τους εχθρούς μου ξέρω και φυλάγομαι. Αυτό θα μπορούσε να πη, μ' όλο της το δίκιο, η ηρωίδα μου κι' ο άνδρας της κι' όλοι οι άνδρες, όλη η επιβλητική συντεχνία των συζύγων, που ανήκουν στη μεσαία τάξη. Η ηρωίδα του παρόντος είναι μία οποιαδήποτε γυναικούλα αυτής της τάξεως, μία μικρή σταγόνα στην επιφανειακά ήσυχη μα τόσο ταραχμένη θάλασσά της. Τη γνώρισα τυχαία. Νοικοκυρούλα στο μικρό και καθαίο διαμέρισμά της, ζούσε ήσυχια με τον άνδρα της και τα παιδιά της, στοργική στα μικρά, σκληρά στο σύζυγο, διόλου απαιτητική, κατενθουσιασμένη και με μία «μεταποίηση», ακόμα και με χιλιόμετρα κλωστή, προτιμώντας τα μπάλωματα, παρά κάλτσες καινούργια, πληρωμένα από άλλον. Με λίγα λόγια: Περνούσε μία ζωή γαλήνια και τρυφερή, που μύριζε λεβάντα, όπως και ο πεντακάθαρος ρουχισμός της.

*

Απόκτησε όμως μία φιλενάδα. Τι καλή, τι χρυσή, τι γλυκομίλητη! Και τι κομψά ντυμένη, τι ένημερη σε όλες τις λεπτομέρειες της μόδας! Όλα τ' άλλαξε με το τελευταίο σύνθημα των ζωντανών φιδιού. Ριγών της κοσμικής ζωής. Και δεν ήταν μόνο αυτό. Της διηγείτο και τί φορούσαν οι άλλες πούμπαινε το μάτι της δεξιά κι' αριστερά. Ποιές άλλες; Γυναίκες ή φίλες εισοδηματιών, που δεν μπορεί να τις άτηνισ ούτε με το τηλεσκόπιο. Δεν ξέρω από που ξεφυτρώνουν τώρα τελευταία κάτι τέτοιες φιλενάδες. Άλλα δεν είναι καθόλου σπάνιος αυτός ο τύπος, που ξη, σκέπτεται, ανασπνέει, αισθάνεται και ψοφάει για το φουστάνι, παίζει στα δάχτυλα τη φιλολογία του (υπάρχει αυτή η απέραντη, γραπτή και προφορική φιλολογία του φουστάνιου) και τα θυσιάζει όλα σ' αυτό.

*

Η φτωχή γυναίκα στην αρχή άκουγε αυτά όλα σαν μακρινό παραμύθι. Διασκέ-

■ Με τις πρώτες δροσιές θα χρειαστούν στις νεαρές κοπελλίτσες πιο ζεστά φουστανάκια. Τα κομψά και νεανικά αυτά τζάμπερ μπορούν να γίνουν κι' από περσινά φορέματα.

ΖΕΣΤΑ ΦΟΥΣΤΑΝΑΚΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΔΡΟΣΙΕΣ

1 Τζάμπερ από σκωτσέζικο ύφασμα με φορδεία κλός φούστα. Μία πιάτ από μονόχρωμο σκούρο ύφασμα σε ταιριαστό τόνο τονίζει το άνοιγμα του λαιμού και τις πιάτ που καλύπτουν τις σχιστές τσέπες. Φοριέται με μπλούζα υποκάμισο ή και με πουλοβεράκι.

2 Το τζάμπερ αυτό έχει μία πιάτ εμπρός με κουμπιά. Είναι κλός και αρκετά ανοιχτό στο κορμάκι. Φοριέται με μπλούζα κλειστή ή όποια έχει μία χαριτωμένη γραβατούλα στο λαιμό.

3 Ένα παλιό μονόχρωμο μάλλινο φόρεμα γίνεται με τσιρότο και φοριέται με μονόχρωμες ή έμπριμε μπλούζες. Μπορείτε να γαννίρετε τη φούστα του και μ' ένα φιογκό από το ύφασμα της μπλούζας και έτσι το κάνετε πιο άμυγλιέ.

δοξε με τις διηγήσεις της φιλενάδας της, περνούσε τις ώρες της και δε ζήλευε καθόλου. Μά πές το, πές το, κόλλησε σιγά-σιγά την αρρώστειά. Κι' άρχισε να ζηλεύει τη φιλενάδα της και ν' αναστενάζει. Μά πού τάβρισκε, λοιπόν, αυτή κι' έκανε τόσα λούσα; Ο άνδρας της δεν είχε καμμία σπουδαία θέση. Κέρδιζε απάνω-κάτω όσα και ο δικός της της αποκρίθηκε με άοριστίες και ένα - δυο υπονοούμενα, που την κάμανε να κοκκινίσει σαν μαθήτριά... άλλης εποχής έννοείται — όχι της σημερινής.

*

Γυναίκα με τίμιο δάθος απόκλειε για τον έαυτό της τέτοια περίπτωσι. Μά στο ήσυχο νοικοκυριό μπήκε η γκρίνια. Άρχισαν οι πικρές κατηγορίες εναντίον του συζύγου:

— Μά πού ζης εσύ; Δεν βλέπεις τί γίνεται γύρω σου; Δεν κυττάς το δεινό τον τάδε, πούχουν τις γυναίκες τους κουκλές; Ο δεινός έρραψε πέντε τουαλέτες της γυναικάς του φέτος. Και είναι υπάλληλος, όπως εσύ...

— Θα βουτάη... Κι' εγώ δεν μπορώ... Δεν μπορείς εσύ... Μ' έχεις μ' ένα φουστανάκι, που κόλλησε πάνω μου — γίγνηκε πετσά μου...

— Βγάλ' το από το μυαλό σου, δε μπορώ να βουτήξω. Δεν ξέρω κολύμπι... Μά δε μου λές, τί κουβέντες είναι αυτές που άρχισες να μου κάνης τώρα τελευταίως;

Πού να υποπτευθώ ο άνθρωπος τη φιλενάδα, που όχι μόνο δεν έπαυε να ξεσηκώνει τη γυναίκα του, μα και της άνοιγε σιγά-σιγά καινούργιους ορίζοντες. Ός πού, μία μέρα, η γκρίνια έπαυσε απότομα. Όλα γίνανε μέλι - γάλα. Μπουανάσσα τέλεια στο σπίτι — αυτή η κλασσική μπουανάσσα, που προηγείται από κάθε θύελλα. Γιατί δεν έγινε μόνο γαλήνη; έγινε κι' άλλο θαύμα: Όλα τα γυναικεία είδη φτήνηναν στα μαγαζιά με πολύ περίεργο τρόπο. Και με τα ίδια λεπτά, που πριν μόλις μπορούσε να ράψει ένα φουστάνι, έφτιαχνε τώρα δύο και τρία.

*

Μά ο σύζυγος δεν ήταν χάπατο. Κι' άρχισε εθόρυθα να κάνει το ντεντεκτιβ της γυναικάς του, ως πού την έπιασε μ' αυτόν που κατέβαζε στα μαγαζιά την τιμή των γυναικείων ειδών και στη γκαρσονιέρα του την τιμή του συζύγου. Η υπόθεσις πήρε — δεν είναι λίγες μέρες — τη νομική φόρμα της: Αίτησις για διαζύγιο — άσυμφωνία χαρακτήρων. Ένα σπίτι ρήμαξε για χρωματιστά κουρελάκια, λίγες πήρες κορδέλα και μισή ντουζίνα κάλτσες. Κι' η φιλενάδα: Ούτε γάτα ούτε ζημιά. Είσπραττει ήσυχα τους κορμούς των κοπών της: Την ευχαρίστησι ότι κατέταξε στη σπρατιά των ευθύμων κυριών ακόμα μία.

3

ΕΠΑΘΛΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Το έπαθλο «Μορικός Κοτοπούλη» για την καλύτερη σκηνική δημιουργία νέας καλλιτεχνικής κατά το 1955-57 απενεμήθη ποιμήν φει από την αρμόδια επιτροπή στην «Αντιγόνη Βαλάκου, πρωταγωνίστρια του θεάτρου «Κώστα Μουσαούρη» για την ερμηνεία του ρόλου της «Αννας Θράνκ στο έργο των Γκούντριντ και Χάκετ.

«ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΥΓΕΙΑΣ»

«Ευκλόφωρησε το ύπ» άριθ. 8 τεύχος του Ιατρικού περιοδικού «Σάλπισμα Υγείας», που διευθύνει ο γνωστός Ιατροφυσιοθεραπευτής κ. Χρόνης. Από τα περιεχόμενά του: «Ασθμα και η θεραπεία του, Θεωρία λουτρά, Καρκίνος μαστίς η ελγολογία, οι κίνδυνοι από τα ηλεκτροσόκ κ.λ.π.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο κ. Άριστ. Παπασταύρου εκκλφωρήσε στο Τάκτον της Αριζόνας μελέτη του εναντίον του έθιμου της προικός. Σ' αυτήν τονίζεται ότι η προίκα μετατρέπει την ιερότητα του γάμου σε εμπόριο, άσπαστει την άσπρη Έλληνίδα από το φυσικό της προορισμό και μάς εξευτελίζει ως λαό.

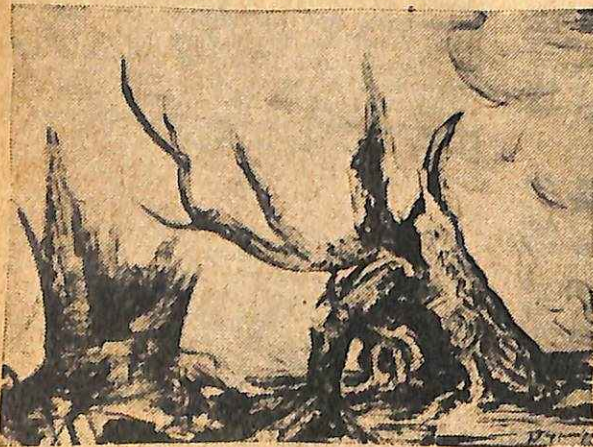
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η συγγραφέας κ. Ρούλα Παπαδημητρίου εκκλφωρήσε στη Θεσσαλονίκη σειρά διηγημάτων με τον τίτλο «Στην Έποποιία του 40». Όπως η ίδια αναφέρει στον πρόλογο, πρόκειται για την «τρυφερή ιστορία μιας μητέρας κι' ενός παιδιού, όπως έζησαν στην Έποποιία του 40».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η γνωστή συγγραφέας του καθιερωμένου πλέον για τα Γυμνάσια βιβλίου «Τί πρέπει να γνωρίζω ο πολίτης», Άννη Ο. Ρουσοπούλου, εξέδωσε το βιβλίο με τον τίτλο «Θέλω να μάθω με νά τα μάθουμε όλα», που παρουσιάζει την ύλη της αγωγής του πολίτη επεξεργασμένη για τα παιδιά του Δημοτικού. Κάθε κεφάλαιο δίνεται υπό μορφή αφηγήματος χωρίς να θυμίζει διδασκαλία.

ΕΥΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ

Είναι έργο της εκλεκτής ζωγράφου κ. Ισαβέλλας Χαμπουρή, που είχε εκθέσει με μεγάλη επιτυχία στο Γκράτς της Αυστρίας το 1956. Η εκλεκτή καλλιτέχνις είναι η πρόεδρος του Καλλιτεχνικού Σωματείου Έλληνίδων Καλλιτεχνών.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Στην Ούδαιγκταν έγινε προ μηνός ένας διαγωνισμός ζαχαροπλαστικής στον οποίο κέρδισε το πρώτο θραύειο η αναγνώστριά μας κ. Μαρ. Μητράκη. Συναγωνίσθηκε με τα «μπισκότα φρούτου», συνταγή που έδωσε στις σελίδες της «Ει-ναϊκάς». Το έπαθλο ήταν ένα χαλάκι σαλονιού.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Άλέκος Ι. Κουγιουμτζάκης Ιατρός και η δις Άσπασία Κ. Βασιλεία δου εμνηστεύονται.

ΧΕΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΧΟΛΑΙ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ: Άγγλικά: τάξεις αρχαρίων, προχωρημένων, πολύ προχωρημένων. ΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΝ. Πρωινά τμήματα για τις μαθήτριες και μαθητάς ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ: Τμήματα ειδικά για τα παιδιά του Δημοτικού, Γαλλικά, Γερμανικά, Ιταλικά. Πληροφορίες καθημερινώς 10 π.μ. — 8 μ.μ. Άμερικής 11.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ: Στενογραφία, Δακτυλογραφία, Εμπορική, Άλληλογραφία, Λογιστική, Κοπτική, Ραπτική, Άσπρουχική, Οικοκυρικών, Χειροτεχνίας.

ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΡΙΩΝ: Άνεγνωρισμένη από το Υπουργείο Βιομηχανίας, μονοετής, με 15 ώρες διδασκαλίας την εβδομάδα. Θα λειτουργήσουν και τμήματα ελευθέρων σπουδών.

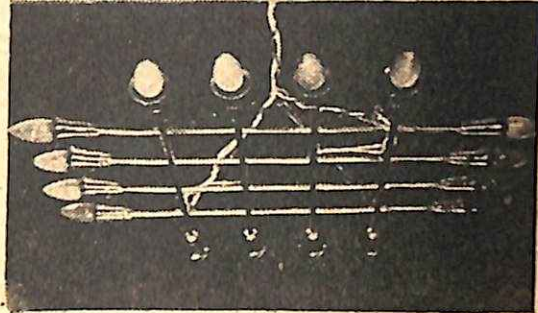
Πληροφορίες καθημερινώς 10 π.μ. — 8 μ.μ., Άμερικής 11.

ΣΧΟΛΗ ΜΠΑΛΕΤΟΥ

Τα μαθήματα της Σχολής Μπαλέτου (Σύστημα CECCHETTI) Σόνιας Μοριάνοβα — Δημητρίου και Μίρκας Δημητριάδη αρχίζουν την 1ην Οκτωβρίου. Τμήματα γυμναστικής για κυρίες. Έγγραφοι από 15ης Σεπτεμβρίου 11-1 π.μ. και 6-8 μ.μ. καθημερινώς εκτός Σαββάτου. Δ) νας 184ης 32 (καί Πατησίων) τηλ. 811.791.

...διαλέξαμε για Σας * διαλέξαμε για Σας * διαλέξαμε για Σας

ΠΟΛΥΦΩΤΟ

Ένα πολύφωτο σε έντελως ιδιότροπο στυλ. Ταίριαζει πολύ σε τετραγωνισμένα μοντέρνα δωμάτια. Το μοντέλο αυτό λέγεται «Η Κορίττα του Άρι Σόου». Είναι από όρεϊχ. λλο αμετάβλητο και στοιχίζει μόνο 1.500 δραχμές. Κατάστημα ΛΑΪΟΥ, οδός Περικλέους 10.

ΒΙΒΛΙΟ

Η «ΕΛΛΕΝ» είναι ένα πολύ καλό βιβλίο που εκκλφωρήσε τελευταία. Είναι η ιστορία μιας αγάπης, γρομμένη μέσα σε 355 σελίδες. Συγγραφέας του είναι ο Μ. Μυράτ. Ο πατέρας του πρωταγωνιστού του Έθνικου Θεάτρου Στοιχίζει 60 δρχ. Κατάστημα Π. ΚΑΡΑΒΑΚΟΥ, οδός Περικλέους 3.

ΦΟΥΣΤΑ

Ένα όμορφο σύνολο από φούστα και μπλουζά. Η μπλουζά είναι σε ίσια γραμμή με μακρύ μανίκι και ορίζονται λαίμω. Υπάρχει σε διάφορα χρώματα. Στοιχίζει γύρω στις 220 δραχμές. Η φούστα είναι ολόμαλλη καρό σε διάφορα όμορφα χρώματα, με κομφοπίτες. Στοιχίζει 380 δραχμές. Είναι ένα πολύ νεανικό και πρακτικό.

σύνολο. Κατάστημα «ΕΛ.Ι.Ε», οδός Άνθιμου Γαζή άρ. 15.

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΙΣ ΜΠΟΥΤΙΚ

Άσφαλώς και σεις όπως κι' έμεις άναπονοούμε να δοούμε τί θα μάς παρουσιάσουν έφετος οι μπουτίκ για τη χειμωνιάτικη σαι-ζόν.

Άφου πέρασαν οι πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου, που ήταν μέρες προετοιμασίας για όλες τις μπουτίκ, νομίζουμε πως είναι καιρός να ριζούμε μια ματιά σ' αυτές και να δοούμε τι έχουν ετοιμάσει. Έτσι στην προσπάθειά μας, να σας βοηθήσουμε πάντα στα ψώνια σας, θρεθήκαμε στην μπουτίκ.

«CAPRI»

που βρίσκεται στην οδό Καραγεώργη της Σεργίας και Νίκης, μέσα στη στρά. Η μια από τις ιδιοκτήτριες της είναι γεννημένη στην Ιταλία και η άλλη στην Ισπανία. Έτσι τα είδη τους έχουν κάποιο ξεχωριστό Ισπανικό και Ιταλικό γούστο. Οι δυο κοπέλλες εργάστηκαν έντατα όλα τα καλοκαίρι για να μάς παρουσιάσουν τώρα μια μεγάλη συλλογή από πλεκτά. Καθώς τα θαυμάζουμε μάς γεννιέται μια άπορία.

Δεσποινίς Πασκουάλη, πως έχετε επιτύχει όλα αυτά τα άσυνήθιστα σχέδια με τις ποράζινες αυτές πλέξεις;

Για να επιτύχουμε όλα τα θαυμάσια σχέδια που βλέπετε, έχουμε φέρει ειδικές πλέξεις από την Ιταλία. Σκοπός μας είναι, να επιτύχουμε κάτι που είναι της μόδας ούτω εξωτερικό με φορεθή από τις Έλληνίδες συγχρόνως χωρίς να περάσει καινούργια με τον πιο γρήγορο και άποκο τρόπο και χωρίς να άποφέρουν τί χίρια.

Νέοι δίσκοι

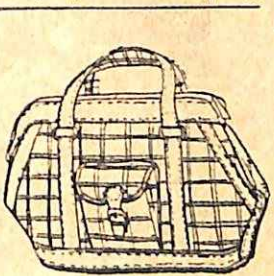
Μία σειρά δίσκων ελαφράς μουσικής που παράλαβε τελευταία το κατάστημα δίσκων Λουκά Ρόδου, στο Νικολάου 7. ■ «Ματρίλιντο, Ματρίλιντο», με τον περιφημο τραγουδιστή Χάρυ Μπελαφόντε και την ορχήστρα του. Είναι δίσκος έγγραφης R.C.A., 45 στροφών. Αριθμός δίσκου 447-0320. ■ «Τάνγκο Γκλάμουρ» και άλλα εξαιρετικά τανγκά με τον Ρικάρντο Σάντος. Είναι έγγραφης Πολύτορ. Έχει αριθμό δίσκου 20.107 ΕΡΗ.

■ «Δη μάτζικ τάτες», με τους ύπεροχους Πλάτες. Είναι έγγραφης Μέρκουρι, 45 στροφών. Έχει αριθμό δίσκου ΕΡ 60.038. ■ «Φρέντιλντ περσόουζ» που τραγουδά ο Πατ Μπου. Είναι έγγραφης Δότ, 45 στροφών με αριθμό δίσκου ΔΕΡ 1.054.

■ «Μπέιμπο ντόλ», με τους Ντάμοντς. Έγγραφης Μέρκουρι 45 στροφών. Έχει αριθμό δίσκου ΕΡ 60.046 Β.

■ «Ντίγκ - Ντόγκ - Μπουκ», με τον Χέλμοτ Ζαχάρις. Έγγραφης Πολύτορ 45 στροφών. Αριθμός δίσκου 22.052 Α.

Σας προτείνουμε...

Τσάντα

Μία πολύ πρακτική και μοντέρνα τσάντα για ταξίδια και εκδρομές. Είναι φτιαγμένη από ύφασμα καρό σε έντονο κόκκινο χρώμα και γαρνιρισμένη με πράσινο δέρμα. Άπ' έξω έχει μια θήκη καθώς και μέσα για να μπαίνει το διαβατήριο, ή ταυτότητα, ή εισιτήριο. Η τιμή της τσάντας αυτής αρχίζει από 265. Υπάρχει και σκέτη χωρίς ύφασμα καρό που στοιχίζει 125 δρχ. Κατάστημα Κ. ΣΚΟΥΡΑΕΤΗ, οδός Εξαγγελιστριάς 2, άπέναντι από τη Μητρόπολη.

Πατρίον

Ένα πολύ χαριτωμένο φορεματάκι ραμμένο με πατρίον, που στοιχίζει 29 δρχ.

Πλάτ Φόρμ

Έφετος συνηθίζονται έκτος των άλλων, για πλάτ φόρμ παπούτσια, τα «ποφάλιν» και τα «τυρολέζικα», που είναι μια καινούργια δημιουργία της έφετεινής μόδας. Διακρίνονται για την ευλογισία τους. Είναι μαλακά και εύκολοφορέτα. Υπάρχουν σε μαύρο χρώμα καθώς και ταμπά. Τα «ποφάλιν» στοιχίζουν 180 δρχ. και τα «τυρολέζικα» 165. Κατάστημα ΣΙΚΙΑΡΙΔΗ, οδός Στάδιου 31.

Γαλάκτωμα

Ένα πολύ καλό γαλάκτωμα για ντεμακιγιάζ, που έχει το πρσόν ότι είναι ένισχυμένο με διαμάντι. Ταίριαζει σε όλα τα χρώματα.

ΣΙΔΕΡΟ

Κάτω η κόουρασι και η όρθοστασία! Το σιδερώμα έγινε πιά ψυχολογία χωρίς στύ καινούργια γαλάκι ηλεκτρικό σιδερώ. Είναι μεγάλο, κομμό, ελαφρό, δυναμώ 1.000 ώπ. Δεν χρειάζεται καμμία ιδιαίτερη πεισι για να σιδερώσει και τα πιο χοντρά ύφασματα. Μπορεί να καθέστε άναπαυστικά και να το περιάτε άπλως ελαφρά πάνω από το ρούχο. Ο θερμότητάς θα σας άντικαταστήσει σ' όλα τα ύπολοιπα. Ούτε θα έχετε να θγάσετε και να θάσετε κάθε λίγο την πρίζα για να μην κάψετε τα ρούχα. Τίποτα από αυτά. Δεν έχετε παρά να κανονίσετε τον δεικτη του θερμωτάτου άνάλογα με το όλικό που σιδερώνετε: μαλλί, θαμμάκι, μάλλινο, νάιλον. Είναι ένα άσφορτο σιδερώ. Στοιχίζει 600 δραχμές και θα το έρητε στο κατάστημα ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ, οδός Ιπποκράτους 11. Είναι άποκλειστικά άντιπρόσωποι για όλη την Ελλάδα, διαθέτουν δέ και κάθε άλλο ηλεκτρικό είδος με εύκο-νες πληρωχές.

Ε. ΣΠΕΝΤΖΑ

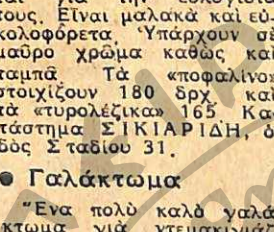
Οι εσάρπες της κ. Ρικάκη

Η κ. Ευτέρπη (οδός Ά. γίου Μάρκου 11) μάς δίνει έφετος εσάρπες σε νέα μοντέλα, πολύ πλούσια και λουσάτα. Παράλληλα με τα άπλά, πάντα όμως χαριτωμένα σχέδια μικρής τιμής και μεγάλης καταναλώσεως, παρουσιάζονται έφετος δημιουργίες που σε ποιότητα, πλούτο και γούστο φιλοδοξούν να πάρουν την πρώτη θέση στην αγορά. Πρόκειται για μοντέλα καμωμένα με όλικό πρώτης ποιότητας και συγχρόνως θαρεία, πλούσια, πολύ λουσάτα. Άξίζει άκομη να τονισθή η ιδιαίτερη προσπάθεια της κ. Ρικάκη να δικαιολογήσει άρισμένα μοντέλα με τρόπο πρωτότυπο και να δώση εσάρπες θαρείες σε όλικό και επιβλητικότητα, αλλά και φανταχτερές, άβρινες, σε φινέτα και χάρι. Και τα καταφέρνει περήφμα είτε χωρίς την συνδυασμό μαλλιού — ράφια (αυτή η τελευταία, όπως θα έξουν οι άναγνώστριές μας, είναι η ειδικότητα της κ. Ρικάκη), είτε κεντώντας άρισμένα μοντέλα με μικρές πούλιες λριδίζουσες που κάνουν την εσάρπα ένα άσφαρτερό σύνολο με χίλιες άνταυγίες.

Χαρτοφάκελλα

Ένα εύπρόσδεκτο δωράκι είναι τα εξαιρετικής ποιότητας έλθετικά χαρτοφάκελλα «Είσο». Είναι τοποθετημένα σε κομψά τούτσια και τα χαρτοφάκελλα έχουν μεγάλη ποικιλία.

στην Εύρώπη θα σας παρουσιάσει τις μεγαλύτερες εκπλήξεις σε σχέδια και χρώματα παπουτσιών. Εί-δωμε διάφορα σχέδια παπουτσιών από καμμό σ' όλα τα χρώματα και στις τελευταίες φόρμες, με τακούνια από άλουμινιο πολύ λεπτά από 6.50 πόντους 10.50. Τα παπούτσια αυτά στοιχίζουν από 300 δραχμές. Κατάστημα ΜΑΥΡΙΔΗ, οδός Κανάρη 10 και Κριεζάτου 13.

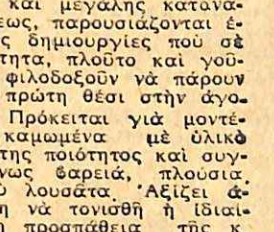

Ε. ΣΠΕΝΤΖΑ

δέρματα. Λιπαρά, ξερά και νορμάλ. Είναι μέσα σ' ένα πολύ όμορφο μπουκαλάκι και στοιχίζει 35 δρχ. Κατάστημα Ε. ΡΟΥΣΣΟΥ, Αιόλου 97.

Οι εσάρπες της κ. Ρικάκη

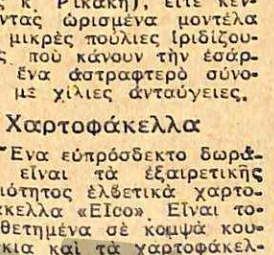
Η κ. Ευτέρπη (οδός Ά. γίου Μάρκου 11) μάς δίνει έφετος εσάρπες σε νέα μοντέλα, πολύ πλούσια και λουσάτα. Παράλληλα με τα άπλά, πάντα όμως χαριτωμένα σχέδια μικρής τιμής και μεγάλης καταναλώσεως, παρουσιάζονται έφετος δημιουργίες που σε ποιότητα, πλούτο και γούστο φιλοδοξούν να πάρουν την πρώτη θέση στην αγορά. Πρόκειται για μοντέλα καμωμένα με όλικό πρώτης ποιότητας και συγχρόνως θαρεία, πλούσια, πολύ λουσάτα. Άξίζει άκομη να τονισθή η ιδιαίτερη προσπάθεια της κ. Ρικάκη να δικαιολογήσει άρισμένα μοντέλα με τρόπο πρωτότυπο και να δώση εσάρπες θαρείες σε όλικό και επιβλητικότητα, αλλά και φανταχτερές, άβρινες, σε φινέτα και χάρι. Και τα καταφέρνει περήφμα είτε χωρίς την συνδυασμό μαλλιού — ράφια (αυτή η τελευταία, όπως θα έξουν οι άναγνώστριές μας, είναι η ειδικότητα της κ. Ρικάκη), είτε κεντώντας άρισμένα μοντέλα με μικρές πούλιες λριδίζουσες που κάνουν την εσάρπα ένα άσφαρτερό σύνολο με χίλιες άνταυγίες.

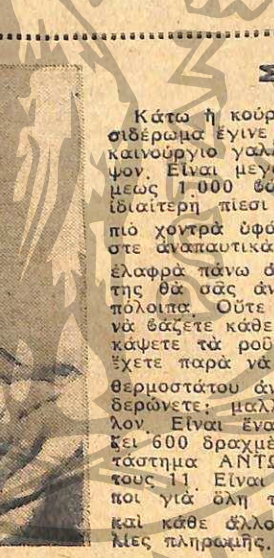
πιπραπέζιο άναπτήρες. Είναι ένα θαυμάσιο δώρο και ναί ένα άσυνήθιστο ή έστολίδι ένός σπιτιού ή ένός γραφείου. Στοιχίζει 550 δραχμές. Κατάστημα ΤΖΑΝΝΕΣ, οδός Στάδιου 1.

Παπούτσια

Ο κ. Μαυρίδης έπιστρέφοντας από το ταξίδι του

στην Εύρώπη θα σας παρουσιάσει τις μεγαλύτερες εκπλήξεις σε σχέδια και χρώματα παπουτσιών. Εί-δωμε διάφορα σχέδια παπουτσιών από καμμό σ' όλα τα χρώματα και στις τελευταίες φόρμες, με τακούνια από άλουμινιο πολύ λεπτά από 6.50 πόντους 10.50. Τα παπούτσια αυτά στοιχίζουν από 300 δραχμές. Κατάστημα ΜΑΥΡΙΔΗ, οδός Κανάρη 10 και Κριεζάτου 13.

Ε. ΣΠΕΝΤΖΑ

νδύρομα. Στοιχίζουν άπό 70 δραχμές. Κατάστημα Α. ΠΑΛΛΗ, οδός Έρμου 8.

Άναπτήρες

Το «Κουήν Άν», είναι ένα από τα πολύ όμορφα μοντέλα της Ρόνσον σε έ-

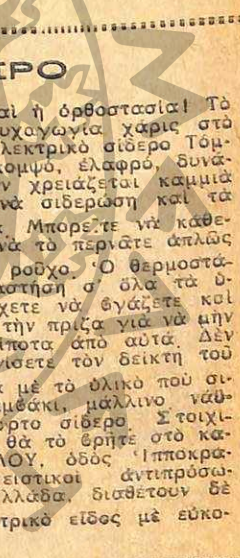
πιπραπέζιο άναπτήρες. Είναι ένα θαυμάσιο δώρο και ναί ένα άσυνήθιστο ή έστολίδι ένός σπιτιού ή ένός γραφείου. Στοιχίζει 550 δραχμές. Κατάστημα ΤΖΑΝΝΕΣ, οδός Στάδιου 1.

Παπούτσια

Ο κ. Μαυρίδης έπιστρέφοντας από το ταξίδι του

στην Εύρώπη θα σας παρουσιάσει τις μεγαλύτερες εκπλήξεις σε σχέδια και χρώματα παπουτσιών. Εί-δωμε διάφορα σχέδια παπουτσιών από καμμό σ' όλα τα χρώματα και στις τελευταίες φόρμες, με τακούνια από άλουμινιο πολύ λεπτά από 6.50 πόντους 10.50. Τα παπούτσια αυτά στοιχίζουν από 300 δραχμές. Κατάστημα ΜΑΥΡΙΔΗ, οδός Κανάρη 10 και Κριεζάτου 13.

Ε. ΣΠΕΝΤΖΑ

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΠΛΕΚΤΑ ΑΝΣΑΜΠΛ

Και σε προηγούμενο φύλλο του περιοδικού μας εδώσαμε μία σελίδα με πλεκτά φορέματα, που είναι τόσο πολύ της μόδας. Σήμερα σας δίνουμε δύο μοντέλα που θα μπορέσετε μόνες σας να τα πλέξετε σύμφωνα με τις οδηγίες μας. Είναι πάρα πολύ φιγουράτα και διατάζει κανείς ποιό να πρωτοδιαλέξη. Αυτό που είναι τρουά-πιές είναι ένας θαυμάσιος συνδυασμός πλεκτού με δέρμα ή σουετίνα σε χρώματα πράσινο με μπέζ. Το άλλο είναι πλεγμένο με ώριμοτατο μαλλί μελανζέ άσπρο με διάφορα χρώματα. Πλέκοντας και τις ζακέτες τους θα έχετε δύο πολύ κομψές εμφάνισεις που συνδυάζουν χάρη και κομψότητα, και σύν τοις άλλοις δεν τσαλακώνουν.

1. ΤΡΟΥΑ - ΠΙΕΣ

ΥΛΙΚΑ: Θα μεταχειρισθώ μαλλί Πενγκουέν σε τούνη μονόχρωμο (ή άλλη ποιότητα) και θα χρειασθώ 150 γραμ. για το γιλέκο, 500 γραμ. για την φούστα και 450 γραμ. για την ζακέτα σε χρώμα πράσινο. Επίσης θα χρειασθώ δελόνες Νο 3, 2 κομμάτια δέρμα ή σουετίνα σε μπέζ, χρώμα για το έμπρος και τζιλέ και τις ζακέτες τις μούστρες, 5 πήγες βαμβακερή πράσινη φόδρα, 5 κουμπιά, 1 φερμουάρ 20 εκατ. και λίγη γκρό κορδέλα για την μέση.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Μούς = πλέκετε πάντοτε καλή Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 28π επί 34 δελόνες.

Ι ΓΙΛΕΚΟ

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις δελόνες σας 124π και πλέξετε 2 εκατ., δηλ. 8 δελόνες μούς. Συνεχίστε με Ζέρσευ. Για τις πένες που θα σχηματισθούν κατά το πλέξιμο, σημάδεψτε με μία χρωματιστή κλωστή τόν 340 πόντο μετά από τους άκρινους και στα δύο μέρη του πλεκτού. Τους πόντους αυτούς θα τους έχετε για σημάδι και σ' αυτό το σημείο πριν και μετά από αυτούς τους πόντους θα κλείνετε κάθε 4η δελόνα από 1π πλέκοντας 2π μαζί καλή, (4 φορές). Θα σας μείνουν 108π. Κατόπιν πάλι πριν και μετά από αυτούς τους άρισμένους πόντους θα προσθέτετε κάθε 4η δελόνα από 1π (4 φορές). Παίρνοντας την κλωστή που είναι ανάμεσα στους δύο πόντους και πλέκοντας την από το πίσω μέρος. Θα έχετε τώρα 124π. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 11 εκ. δηλ. στην 39η δελόνα προσθέτετε και στις 2 άκρες κάθε 5η δελόνα από 1π (9 φορές). Θα έχετε 142π. Σε γενικό μήκος 25 εκατ. σχηματίζετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 5π, 4π και 1π (6 φορές). Θα σας μείνουν 112π. Κατόπιν προσθέτετε στην 2η δελόνα και στις 2 άκρες από 1π και ύστερα κάθε 5η δελόνα πάλι 1π (6 φορές). Θα έχετε 126π. Σε γενικό μήκος 43 εκατ. δηλ. στην 146η δελόνα σχηματίζετε τους ώμους κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 4 και 5π εναλλάξ (10 φορές). Ταυτοχρόνως σε γενικό μήκος 48 εκ. σχηματίζετε το παρτίμο του λαιμού, κλείνοντας σε 1 δελόνα τους μεσαίους 24π. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά κλείνοντας προς την μεριά του ντεκολτέ στην 2η δελόνα 6π.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε το πλεκτό από την ανάποδη με βρεγμένο πανί. Κόψτε τα μπροστινά από το μπέζ δέρμα ή την σουετίνα. Κόψτε και την φόδρα για το έμπρος και την πλάτη. Σχηματίστε τις πένες. Τοποθετήστε την φόδρα, αφού ράψετε τις διάφορες ραφές. Ανοίξτε 4 κουμπότρυπες και ράψτε τα κουμπιά.

ΙΙ ΦΟΥΣΤΑ

ΠΙΣΩ

Αρχίστε από την κάτω μεριά. Βάλετε στις δελόνες σας 178π και πλέξετε 2 εκ.

κατ. δηλ. 8 δελόνες μούς. Συνεχίστε με Ζέρσευ κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού από 1π, κάθε 10η δελόνα (16 φορές), κάθε 9η δελόνα (2 φορές), κάθε 7η δελόνα (6 φορές) και κάθε 6η δελόνα (2 φορές). Ταυτοχρόνως όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 55 εκατ. δηλ. στην 188η δελόνα σχηματίζετε τις πένες κατά τον εξής τρόπο: Σημάδεψτε με μία χρωματιστή κλωστή τόν 360 πόντο που είναι μετά την άκρη και στις 2 μεριές του πλεκτού. Πριν και μετά από αυτούς τους σηματοδμένους πόντους κάθε 8η δελόνα πλέκετε 2π μαζί καλή (6 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 72 εκατ. κλείστε τους 102π που θα έχουν μείνει σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις δελόνες σας 178π και πλέξετε 2 εκατ. δηλ. 8 δελόνες μούς. Συνεχίστε με Ζέρσευ και κλείστε και στις 2 άκρες του πλεκτού από 1π κάθε 10η δελόνα (16 φορές), κάθε 9η δελόνα (2 φορές), κάθε 5η δελόνα (4 φορές) και κάθε 4η δελόνα (8 φορές). Ταυτοχρόνως σε γενικό μήκος 60 εκατ., δηλ. στην 204η δελόνα σχηματίζετε τις πένες κατά τον εξής τρόπο: Σημάδεψτε με μία χρωματιστή κλωστή και στις 2 άκρες του πλεκτού τόν 320 πόντο που είναι μετά τους άκρινους. Τους πόντους αυτούς θα έχετε σαν οδηγό και πριν και μετά από αυτούς τους πόν-

τους κάθε 10η δελόνα πλέξετε 2π μαζί καλή (3 φορές). Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 72 εκατ. κλείστε τους 106π που θα έχουν μείνει σε 1 φορά.

ΛΩΡΙΔΑ

Βάλετε στις δελόνες σας 5π και πλέξετε μούς μία λωρίδα μήκους 74 εκατ. δηλ. 252 δελόνες. Κατόπιν κλείστε και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 1π

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγιές ραφές. Στην επάνω άριστη μεριά αφήστε ένα άνοιγμα για το φερμουάρ. Όπως είναι τα κομμάτια της φούστας, κόψτε και την φόδρα. Όλες οι ραφές της φόδρας θα κανονίσετε να έχουν αρκετό περιθώριο για το ράφισμο. Κλείστε και τις ραφές της φόδρας αφήνοντας στην επάνω άριστη μεριά ένα άνοιγμα για το φερμουάρ, 20 εκατ. Θα φοδράρετε την φούστα όπως κάνουμε συνήθως για να μην ξεχειλώνει. Στην μέση θα ράψετε μαζί την φούστα και την φόδρα επάνω στην γκρό γκραίν και επάνω από αυτή την ραφή θα ράψετε την λωρίδα την μούς που έχετε πλέξει. Στα κάτω πλάγια της φούστας θα αφήσετε από ένα άνοιγμα 10 εκατ. Ράψτε το φερμουάρ.

ΙΙΙ ΖΑΚΕΤΑ

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις δελόνες σας 136π και πλέξετε 2 εκατ. μούς. Συνεχίστε με Ζέρσευ

κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 7η δελόνα από 1π (6 φορές). Θα σας μείνουν 124π. Κατόπιν προσθέτετε κάθε 7η δελόνα από 1π (9 φορές). Θα έχετε τώρα 142π. Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 35 εκατ. σχηματίζετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η δελόνα από 4π (2 φορές) και 1π (6 φορές). Θα μείνουν 114π. Συνεχίστε ίσια και σε γενικό μήκος 48 εκατ. και κατόπιν κάθε 4η δελόνα προσθέτετε και στις 2 άκρες από 1π (6 φορές). Θα έχετε τώρα 126π. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 55 εκ. σχηματίζετε τους ώμους, κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 2π (3 φορές), 6π και 7π (4 φορές). Ταυτοχρόνως από 58 εκατ. σχηματίζετε το παρτίμο του λαιμού κλείνοντας τους μεσαίους 24π. Πλέξετε το κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά κλείνοντας προς την μεριά του ντεκολτέ κάθε 2η δελόνα από 5π και 6π.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις δελόνες σας 62π και αφού πλέξετε 2 εκατ. μούς συνεχίστε με Ζέρσευ. Την πλαγιή ραφή, τη μασχάλη και τον ώμο θα σχηματίσετε όπως και στην πλάτη. Την άκρη του κομψώματος θα σχηματίσετε ίσια και όταν θα έχετε γενικό μήκος 54 εκατ. θα σχηματίσετε το παρτίμο του λαιμού, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 3π (3 φορές), 2π (2 φορές) και 1π (4 φορές).

Πλέξετε και το δεξιό μπροστινό με τον ίδιο τρόπο αλλά αντικρουστά.

ΜΑΝΙΚΙ
Βάλετε στις δελόνες σας 56π και πλέξετε Ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 άκρες του μανικιού από 1π κάθε 5η δελόνα (23 φορές) και κάθε 4η δελόνα (5 φορές), έως ότου έχετε 112π. Όταν το μανίκι θα έχει μήκος 41 εκατ. σχηματίζετε το στρογγύλεμα κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 3π (2 φορές), 2π (13 φορές), 3π (6 φορές) και τους υπόλοιπους 12π σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Κόψτε τις λωρίδες από το δέρμα για τα μπροστινά και τον λαιμό. Ράψτε τις ραφές. Ετοιμάστε την φόδρα για να φοδράρετε τη ζακέτα καθώς και τα μανίκια. Κάνετε μία κουμπότρυπα στο επάνω μέρος και ράψτε το κουμπί.

2. ΦΟΡΕΜΑ ΚΑΙ ΖΑΚΕΤΑ

ΥΛΙΚΑ: Μαλλί Πενγκουέν φανταζί με διάφορα χρώματα 750 γραμ. για το φόρεμα και 600 γραμ. για τη ζακέτα. Βελόνες Νο 2½ και στρογγυλές βελόνες μήκους 80 εκ. για το φόρεμα που πλέκετε μονοκόμματο. Εάν δεν έχετε μεταχειρισθώ απλές βελόνες. Θα πρέπει να πάρετε ακόμη φόδρα βαμβακερή για τη ζακέτα και 8 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:

Λάστιχο 1+1=1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ ανάποδη = καλόνιό Ζέρσευ (=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη), αλλά θα το μεταχειρισθώ από την

ανάποδη μεριά. Πλέξιδα = 1π, 3η και 5η δελόνα ανάποδη μεριά του Ζέρσευ. Πλέξετε 1π ανάποδη, 2π καλή, 1π ανάποδη, 2η, 4η, 6η δελόνα: (καλή μεριά του Ζέρσευ). 1π καλή, 2π ανάποδη, 1π καλή, 7η δελόνα: Σταυρώστε τους 2π προς τα δεξιά και τους επόμενους 2π σταυρώστε προς τα αριστερά. Αυτό θα γίνει κατά τόν εξής τρόπο: για να σταυρώσετε 2π προς τα δεξιά πάρετε τόν 1ο πόντο σε μία βοηθητική δελόνα και αφήστε τον στο πίσω μέρος του πλεκτού, πλέξτε τόν επόμενο πόντο καλή, και κατόπιν πλέξετε τόν πόντο της βοηθητικής δελόνας ανάποδη. Για να σταυρώσετε 2π προς τα αριστερά πάρετε τόν 1ο πόντο σε μία βοηθητική δελόνα και αφήστε τον στο εμπρός μέρος του πλεκτού, πλέξτε τόν επόμενο πόντο καλή, και κατόπιν πλέξετε τόν πόντο της βοηθητικής δελόνας ανάποδη. Για να σταυρώσετε 2π προς τα αριστερά πάρετε τόν 1ο πόντο σε μία βοηθητική δελόνα και αφήστε τον στο εμπρός μέρος του πλεκτού, πλέξτε τόν επόμενο πόντο ανάποδη και κατόπιν τόν πόντο της βοηθητικής δελόνας καλή. 8η, 10η, και 12η δελόνα: 1π ανάποδη, 2π καλή, 1π ανάποδη, 9η και 11η δελόνα: 1π καλή, 2π ανάποδη και 1π καλή. 13η δελόνα: σταυρώστε 2π προς τα αριστερά και 2π προς τα δεξιά. Επαναλάβετε από τη 2η έως τη 13η δελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ πλέξετε 30π επί 43 δελόνες

Ι ΦΟΡΕΜΑ.

Αρχίστε από το κάτω μέρος. Βάλετε στην στρογγυλή δελόνα 342π και πλέξετε μαζί και το έμπρος και το πίσω μέρος, δηλ. χωρίς ραφή στα πλάγια. Θα κανονίσετε τους πόντους σας κατά τόν εξής τρόπο: 4π ανάποδη, κατόπιν 15 φορές * 4π για την πλεξίδα και 18π ανάποδη *, 4π για την πλεξίδα και 4π ανάποδη. Οι πόντοι που θα είναι ανάμεσα από τις πλεξίδες θα παρουν πάντα τόν επόμενο Ζέρσευ. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 58 εκατ., δηλαδή στην 250η δελόνα σχηματίζετε το κουμψωμα κλείνοντας εμπρός στο μέσον 10 άνω πόντους, δηλ. από τόν 1670 έως τόν 1760 πόντο. Τώρα θα έχετε 2 κομμάτια. Ταυτοχρόνως σε γενικό μήκος 58 εκατ. σχηματίζετε τις πένες της μέσης κατά τόν εξής τρόπο: Πριν και μετά από την κάθε πλεξίδα, εκτός από την 1η και την τελευταία της πλάτης θα πλέκετε στους επόμενους πόντους 2π μαζί ανάποδη. Στην 1η και την τελευταία πλεξίδα θα πλέξετε 2π μαζί ανάποδη μόνο προς τα μέσα μέρος. Αυτά τα κλεισίματα για τις πένες θα επαναλάβετε ακόμη 2 φορές, αφού πλέξετε ανάμεσα 6 εκατ. δηλ. 26 δελόνες. Με αυτό τόν τρόπο για την κάθε πέννα θα κλείσετε από 6π και για τις 2 τελευταίες 3π. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 76 εκ. θα πλέξετε την πλάτη συνεχίστε δηλαδή χωρίς ραφή. Ταυτοχρόνως στο σημείο αυτό και κατόπιν κάθε 6 εκ., δηλ. 26 δελόνες, ακόμη 2 φορές θα προσθέτετε και στις 2 μεριές κάθε πλεξίδας από 1π, δηλ. θα πάρετε την κλωστή που είναι ανάμεσα από τους 2π και θα την πλέξετε από το πίσω μέρος ανάποδη. Έτσι σε κάθε πέννα θα προσθέσετε από 6π. Σε γενικό μήκος 94 εκ. θα σχηματίσετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες από 20η δελόνα από 1π (6 φορές). Θα έχετε 152π. Σε γενικό μήκος 96 εκ. σχηματίζετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες από 2η δελόνα από 5π, 4π, 1π (3 φορές) και κάθε 4η δελόνα από

πάρσιμο της μασχάλης σε κάθε κομμάτι θα κλείσετε προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 5π, 4π και 1π (6 φορές). Συνεχίστε ίσια και όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 9 εκατ. προσθέτετε προς αυτή τη μεριά κάθε 6η δελόνα από 1π (5 φορές). Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 17 εκατ. σχηματίζετε τους ώμους κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 1π (2 φορές), 2π (2 φορές), 4π (3 φορές) και 5π (6 φορές). Ταυτοχρόνως δηλ. όταν θα αρχίσετε τους ώμους, σχηματίζετε και το παρτίμο του λαιμού κλείνοντας το εμπρός κάθε 2η δελόνα από 4π, 3π και 1π (8 φορές). Όταν θα έχετε πλέξει 23 εκατ. πάνω από το παρτίμο της μασχάλης σχηματίζετε και το ντεκολτέ της πλάτης κλείνοντας τους μεσαίους 28π σε 1 φορά. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά και σε κάθε 2η δελόνα κλείστε προς αυτή την μεριά από 3π (2 φορές).

ΛΩΡΙΔΑ ΚΟΥΜΠΩΜΑΤΟΣ

Βάλετε στις δελόνες σας 395π και πλέξετε λάστιχο 1+1π. Και στις 2 μεριές τών μεσαίων 89π σημειώστε με μία χρωματιστή κλωστή ένα καλό πόντο. Τόν πόντο αυτό θα έχετε σαν οδηγό. Πριν και μετά από αυτόν τόν πόντο θα προσθέτετε σε κάθε ανάποδη μεριά από πλεκτό από 1π, δηλ. θα σηκώνετε την κλωστή που είναι ανάμεσα στους 2π και θα την πλέκετε από το πίσω μέρος. Όταν θα έχετε πλέξει 1 εκατ. (δηλ. 5 δελόνες) σχηματίζετε τις 8 κουμπότρυπες με 19π απόστασι μεταξύ τους. Την επάνω κουμπότρυπα θα σχηματίσετε ακριβώς στη γωνία. Για την κάθε κουμπότρυπα θα πλέκετε επί 4 δελόνες μόνο το κομμάτι που είναι ανάμεσα στις κουμπότρυπες και κατόπιν θα συνεχίσετε πάλι με όλους τους πόντους. Όταν θα έχετε πλέξει 3 εκατ. δηλ. 14 δελόνες, κλείστε όλους τους πόντους σε μία φορά.

ΛΩΡΙΔΕΣ ΤΩΝ ΜΑΝΙΚΙΩΝ
Βάλετε στις δελόνες σας 110π και πλέξετε λάστιχο 1+1π. Και στις 2 μεριές τού πλεκτού κλείστε κάθε 3η δελόνα από 1π και σε γενικό μήκος 3 εκατ. δηλ. 14 δελόνες κλείστε όλους τους πόντους σε μία φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις ραφές τών ώμων. Ενώστε τις λωρίδες στο κουμψωμα και στα μανίκια. Κόψτε σύμφωνα με το κομμάτι της φούστας τη φόδρα και σιδερώστε την όπως συνήθως αφού ράψετε τη ραφή. Στο κάτω μέρος της φόδρας στρίψωμα 5 εκ. Ράψτε τα 8 κουμπιά.

ΙΙ ΖΑΚΕΤΑ.
ΠΛΑΤΗ
Βάλετε στις δελόνες σας 140π και πλέξετε ίσια χωρίς τις πλεξίδες δηλ. 80 ανάποδη Ζέρσευ. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 8 εκατ. (δηλ. 34 δελόνες) προσθέτετε και στις 2 άκρες από 20η δελόνα από 1π (6 φορές). Θα έχετε 152π. Σε γενικό μήκος 96 εκ. σχηματίζετε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες από 2η δελόνα από 5π, 4π, 1π (3 φορές) και κάθε 4η δελόνα από

πό 1π (3 φορές). Έως ότου το πλεκτό σας έχει μήκος 48 εκατ. πλέξετε ίσια και κατόπιν προσθέτετε και στις 2 άκρες κάθε 4η δελόνα από 1π (6 φορές). Σε γενικό μήκος 55 εκατ. σχηματίζετε τους ώμους κλείνοντας σε κάθε δελόνα πλέκοντας από 1π (3 φορές) 2π, 7π (5 φορές) και 8π. Ταυτοχρόνως σε γενικό μήκος 59 εκατ. σχηματίζετε τόν λαιμό κλείνοντας σε 1 φορά τους μεσαίους 24π. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά και κλείστε προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελ. (από 2 φορές).

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στις δελόνες σας 52π και πλέξετε ανάποδη Ζέρσευ. Όταν θα έχετε πλέξει 4 εκατ. δηλ. 18 δελόνες προσθέτετε προς την μεριά του κουμψώματος 48π σε 1 φορά. Θα έχετε 100π. Πάνω από τούς πρώτους 36π θα πλέκετε 80 ανάποδη Ζέρσευ. Πάνω από τούς επόμενους 4π θα σχηματίσετε την πλεξίδα αρχίζοντας από την 2η έως τη 13η δελόνα της άνω δελόνας μας στάν ατράτο πλεξίδα, επί 16 φορές εν όλω. Πάνω από τούς υπόλοιπους πόντους πλέξετε πάλι ανάποδη Ζέρσευ.

Την πλαγιή ραφή, τη μασχάλη και τόν ώμο θα σχηματίσετε όπως και στην πλάτη, τίνετε όπως και στην πλάτη. Όταν το πλεκτό σας θα έχει γενικό μήκος 55 εκ. θα σχηματίσετε το παρτίμο του λαιμού κατά τόν εξής τρόπο: 2π εμπρός μέρος πλέξετε 18π και κλείστε τούς επόμενους 12π. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά και αντικρουστά κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 5π, 4π, 2π (2 φορές) και 1π (5 φορές).

Πλέξετε και το δεξιό μπροστινό με τόν ίδιο τρόπο αλλά αντικρουστά.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις δελόνες σας 60π και πλέξετε ανάποδη Ζέρσευ. Και στις 2 άκρες τού μανικιού κλείστε κάθε 6η δελόνα από 1π. Θα σας μείνουν 54π. Κατόπιν προσθέτετε και στις 2 άκρες από 1π * 2 φορές κάθε 6η δελόνα και 1 φορά κάθε 5 δελόνα * (11 φορές). Θα έχετε 120π. Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 49 εκατοστά του μέτρου σχηματίζετε το στρογγύλεμα κλείνοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 3π, 2π (7 φορές), 1π (13 φορές), 2π (6 φορές) 3π και τούς υπόλοιπους 30π σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ
Σιδερώστε τα κομμάτια. Ενώστε τα μανίκια. Στο κάτω μέρος της ζακέτας και τών μανικιών γυρίστε ένα στρίψωμα 3 εκ. Γυρίστε τη μούστρα. Στο λαιμό, στο πίσω μέρος σηκώνετε 34π και πλέξετε 8 δελόνες ανάποδη Ζέρσευ προσθέτοντας και στις 2 μεριές τών πόντων κάθε 2η δελόνα από 2π (4 φορές). Θα έχετε 50π τούς οποίους θα κλείσετε σε 1 φορά και θα στρίψετε αυτό το κομμάτι, ράβοντας το στην ανάποδη μεριά. Τώρα θα κάμετε την κακκήν φόδρα σύμφωνα με τη ζακέτα χωρίς να υπολογίσετε τη μούστρα και κατόπιν 8 εκατ. κοντήτερη από τόν μήκος της ζακέτας για να θάβω ακριβώς στο σημείο που έχει ραφθή το κάτω στρίψωμα. Αφού ράψετε τις ραφές της φόδρας, τοποθετήστε την όπως συνήθως.

«Ι συγγραφείς
«ψυχολογούν»
μέ δάσι
τή μόδα

Η "ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ" ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΜΕ ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ
ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΕ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΣΑΣ

«... Φορούσε κοντομάνικο μπλουζάκι, κολλητό παντελόνι κι' είχε τα μαλλιά της κομμένα «ά λα γαρσόν». Έτσι καθώς ήταν άτθασση και σχεδόν περήφανη για την... «άρρενωπή» της εμφάνιση, μ' έκανε να σκεφτώ πώς ένα ραντεβού μαζί της, θα είχε πολλές δυσκολίες με τον πρώτο «γύρο» ενός πυγμαχικού αγώνα».

ΠΙΤΙΚΡΙΑΛΙ

«... Μακρινά τα μαλλιά της, απλά σαν το μετάξι, λαμπερά σαν το χρυσάφι, κυματίζανε στο άγέρι σαν μια παντιέρα που προμηνούσε την ήρεμία και υποχώρηση των ειρήνων. Δεν μπορεί, παρόλα να υπήρχε μια ψυχή 'Ιουλιέττας, σ' αυτό το πλάσμα με την τόσο αιθέρια εμφάνιση!».

ΜΠΙΡΑΜΠΩ

«... Πριν μου μίληση ή ίδια, μου μίλησε το καπέλο της! Ναι, ναι, μη νελάτε: "Ετσι καθώς στεκόταν ίσια, σαν πήτα επάνω στο κεφάλι της, χωρίς να νέρνη δεξιά, ούτε αριστερά, ούτε μπρός, ούτε και πίσω, μου μίλησε και μου είπε: Αυτό το πλάσμα που στεγάζω είναι ένα είδος θηλυκού σταθμάριου, ακριβώς στο καθήκον, που δεν έννοει να έπιτρέψη ενός λεπτού καθυστέρησης στα τραίνα που έρχονται και φεύγουν!»

ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ πολλές που πιστεύουν ότι η μόδα δεν είναι παρά επινόηση των διαφόρων σχεδιαστών, αποτέλεσμα μιας έμπνευσης της στιγμής. Κι' όμως κι' όταν ακόμα φαίνεται κάπως ιδιότροπη, ακολουθεί ώριμες επιδράσεις. Και κάτι άλλο πιο σπουδαίο: Αυτή η ίδια η τουαλέτα που φορεί μια γυναίκα φανερώνει τον αληθινό χαρακτήρα της.

Έχει παρατηρηθεί ότι η μόδα ακολουθεί την κοινωνική εξέλιξη της γυναίκας. Οι ψυχολόγοι έχουν διαπιστώσει ότι τις εποχές που η γυναίκα πρέπει ν' αγωνισθεί για να πετύχει κοινωνικές κατακτήσεις και να πάρει τη θέση που της ανήκει στη ζωή, τα φορέματά της παίρνουν μια πιο μαχητική, πιο ανδρική εμφάνιση, πιο ανδρική με μια λέξη. Ένώ αντίθετα όταν δεν υπάρχει η προσπάθεια διεκδίκησης δικαιωμάτων κι' η γυναίκα ζει ειρηνικά μέσα στην κοινωνία τα φορέματά της παίρνουν τη γυναικεία γοητεία και χάρι. Για να το αντιληφθείτε αυτό, δεν έχετε παρά να συγκρίνετε τις λεπτές, αραφονιφαντες, δαντελέειες «φρου φρου» τουαλέτες της «παλιάς καλής εποχής» με τις επαναστατικές τάσεις της μόδας όταν η γυναίκα χρειάστηκε ν' αγωνισθεί για τη θέση της στην κοινωνία των 200 ετών, τον αιώνα μας: μαλλιά αλά γκαρσόν, κοντή φούστα κ.λ.π.

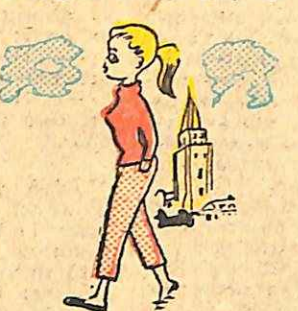
Έτσι η μόδα είναι μια ευκαιρία κι' ένας τρόπος έκφρασης της βαθύτερης φύσεως μιας γυναίκας. Η «κονειρώδης» τουαλέτα που ταιριάζει με τον εσωτερικό έαυτό της, κάτι σαν ένα δεύτερο δέρμα να πούμε, που είναι μ' άλλα λόγια η αντανάκλαση κι' η πιστή έκφραση της ψυχής της. Κι' όχι μόνο το φόρεμα, αλλά γενικά κι' ό,τι περιλαμβάνει η λέξη μόδα: μαλλιά, καπέλο κ.λ.π.

«... Ας αρχίσουμε όμως από τα μαλλιά: **ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ**

Δεν χρειάζεται φυσικά να σας πούμε ότι όλη η θηλυκότητα της γυναίκας βρίσκεται στο μαλλιά. Κι' αυτή η έκκληση διακηρύττει με το στόμα του Εύαγγελίου: «γυνή δε έαν κομώδεα αυτή όστιν». Κι' όχι μόνο η θηλυκότητα αλλά κι' η γοητεία.

Έτσι η «κνήση» τους, το σχήμα τους, η «έκφραση» τους είναι ένδειξεις που αποκαλύπτουν

τη γυναικεία ευαισθησία. Τα μαλλιά που έρχονται πάνω από το κεφάλι να επικρατήσουν κάπως το βλέμμα σας φανερώνουν μια φύση που παρασύρεται από την εσωτερική όνειροπόλη της, μια φύση που το πάθος κι' η φαντασία κυριαρχούν επάνω στη λογική και τη θέληση. Γι' αυτό θα ήθελε μια γυναίκα εξάλλη, όπως ακριβώς και μια τρελή, να έχει ριγμένα τα μαλλιά στο μέτωπο έτσι που να σκεπάζει και το βλέμμα. Θάχτε όλες άσφαλμάδη στον κινηματογράφο ότι για ν' αποδοθεί μια σκηνή πάθους, τρέλλας, ή δεινέτα παρουσιάζεται με τα μαλλιά ριγμένα εμπρός. Δεν χρειάζεται να πούμε βέβαια ότι εκείνη που αποκαλούμε «μοιραία γυναίκα» έχει πάντοτε τα μαλλιά της «προς τα εμπρός». Έτσι που αυτά, μαζί με την έκφραση των ματιών, κυριαρχούν σ' όλο το πρόσωπο. Κι' η «μοιραία γυναίκα» είναι η γυναίκα του πάθους...

Αντίθετα, η αντίστροφη κίνηση, το ριγμένο λαδί των μαλλιών προς τα πάνω, ιδίως όταν γίνεται για ν' αφήσει ελεύθερο το πρόσωπο, φανερώνει ένα χαρακτήρα πιο άνοιχτο στην έξωτερική ή πραγματικότητα και ταυτόχρονα λιγότερο υποταγμένο στις δυσνάμεις του ενστίκτου και του πάθους. Η γυναίκα του τύπου αυτού έχει περισσότερο αυτοκυριαρχία. Είναι συνήθως λογική, νηφάλια, πειθαρχημένη.

Όσο πιο μακριά κι' άφθονα είναι τα μαλλιά, τόσο πιο πολύ η γυναίκα είναι ευαίσθητη, ευσχημική, υποταγμένη στα αισθήματα και τα πάθη της. Όσο, αντίθετα, είναι πιο κοντά και περιωρισμένα, τόσο περισσότερο δείχνουν την τάση προς άποκτηση ενός χαρακτήρος βεληματού. Το κόψιμο των μαλλιών αλά Ζαν ντ' Αρκ φανερώνει ένα χαρακτήρα μαχητικό κι' άρρενωπό. Το κόψιμο αλά γκαρσόν τον έκανε πιο έντοκο κι' έκδηλο ακόμα.

Τα ελεύθερα, κυματιστά στον άνεμο μαλλιά, δείχνουν μια φύση άνοχη, απλή, άνοιχτη στη ζωή που περνά, ευαίσθητη στη δροσιά της στιγμής, που δέχεται μ' ευχαρίστηση τις χαρές της ζωής κι' αντιτίθεται στις προλήψεις και στην καθιερωμένη παράδοση. Η μόδα «Σαίν - Ζερμάν - ντε - Πρέ» με τα κυματιστά πίσω στο λαιμό μαλλιά φανερώνει τη σημερινή κοπέλα που έννοει να ζήσει τη ζωή της χωρίς εξωτερικούς ή εσωτερικούς εναυγασμούς.

Αντίθετα τα μαλλιά που παίρνουν ένα σχήμα και στερεώνονται με πολλή ή λίγη ακριβεία δείχνουν μια κάποια πειθαρχία, έναν ώριμο προσανατολισμό. Έτσι φαίνεται τα μαλλιά της κατά προτίμηση η κοπέλα που είναι άφοβη, σμένη να περιμένει ως το γάμο της, ή η πιστή σύζυγος που ρύθμισε πια την αισθηματική ζωή της. Σε κάθε πειθαρχία των μαλλιών, ανταποκρίνεται στο δάθος της

Τα ελεύθερα, κυματιστά στον άνεμο μαλλιά, δείχνουν μια φύση άνοχη, απλή, άνοιχτη στη ζωή που περνά, ευαίσθητη στη δροσιά της στιγμής, που δέχεται μ' ευχαρίστηση τις χαρές της ζωής κι' αντιτίθεται στις προλήψεις και στην καθιερωμένη παράδοση. Η μόδα «Σαίν - Ζερμάν - ντε - Πρέ» με τα κυματιστά πίσω στο λαιμό μαλλιά φανερώνει τη σημερινή κοπέλα που έννοει να ζήσει τη ζωή της χωρίς εξωτερικούς ή εσωτερικούς εναυγασμούς.

Αντίθετα τα μαλλιά που παίρνουν ένα σχήμα και στερεώνονται με πολλή ή λίγη ακριβεία δείχνουν μια κάποια πειθαρχία, έναν ώριμο προσανατολισμό. Έτσι φαίνεται τα μαλλιά της κατά προτίμηση η κοπέλα που είναι άφοβη, σμένη να περιμένει ως το γάμο της, ή η πιστή σύζυγος που ρύθμισε πια την αισθηματική ζωή της. Σε κάθε πειθαρχία των μαλλιών, ανταποκρίνεται στο δάθος της

ψυχής μιας γυναίκας ή αισθηματική πειθαρχία. Κι' η πειθαρχία αυτή είναι τόσο περισσότερο άκαμπτη κι' αστήρη, όσο τα μαλλιά είναι τραηγμένα και πτεσμένα προς τα πίσω στο κεφάλι. Το έπακρο της πειθαρχίας είναι ο κάσος που μαζεύει όλα τα μαλλιά πίσω και τα περιορίζει στο ελάχιστο. Έδώ, όταν δεν πρόκειται για γυναίκα που έχει άπαρνηθή κάθε έρωτική ζωή, πρόκειται για γυναίκα επίμονη στην επιφυλακτικότητα της, πιστή και σταθερή στα αισθήματά της. Το δίχτυ επίσης στα μαλλιά δείχνει την επίθυμια να μην υποχωρή μια γυναίκα στις κλίσεις της.

Τα άνασκαμμένα από τη ρίζα του λαιμού μαλλιά, που άνεθούν ίσια στο κεφάλι πίσω, φανερώνουν άνωτερικές επιδιώξεις, μια ήλική και αισθητική άναζητησι για την ικανοποίηση των επιδιώξεων αυτών και φιλοσόν τον έκανε πιο έντοκο κι' έκδηλο ακόμα.

Τα άνασκαμμένα από τη ρίζα του λαιμού μαλλιά, που άνεθούν ίσια στο κεφάλι πίσω, φανερώνουν άνωτερικές επιδιώξεις, μια ήλική και αισθητική άναζητησι για την ικανοποίηση των επιδιώξεων αυτών και φιλοσόν τον έκανε πιο έντοκο κι' έκδηλο ακόμα.

άσχοιούνται με σοβαρές εργασίες. Αντίθετα, ή προς τα επάνω κόμωση και προπάντων η «γκον φλέ», που σκοπό έχει κυρίως μια άναζητησι για ύψος, φανερώνει έναν τονισμό του 'Εγώ, μερικές φορές άταρχικού και άλαζονικού, που δεν είναι παρά ή αντίστροφή ενός βαθειού αισθήματος κατωτερότητας.

Τα μαλλιά που είναι ριγμένα κι' από τις δύο μεριές του κεφαλιού φανερώνουν τη φωνητική της ψυχής σας που σας οδηγεί στην εκλογή. Είτε άσώδημη είτε άστέρα από σκέψη, ή εκλογή αυτή άναπαράκα το αισθηματικό σας εκείνης της στιγμής. Χωρίς να το καταλάβετε, άν είστε λίγο θλιμμένοι και μελαγχολική, ή άπλως έτε τα χέρια σας προς τα σκούρα χρώματα. Άν έσπε χαρούμενη θα φορέσετε ένα φόρεμα με λουλούδια.

Είναι εύκολο να ξεχωρίσετε στο δρόμο μια δυστυχισμένη γυναίκα, που τη βασανίζει ή θλίψη, άπό μια έωτευμένη που

ή οπών της νοικοκυράς. Το καπέλο που δεν σκεπάζει, αλλά στέκεται σχεδόν σε ίσοροπία έπάνω στο κεφάλι, κρατημένο με κορδέλες, είναι σημείο άνεξαρτησίας. Φανερώνει προτίμηση για τις άνδρικές άπασχολήσεις και τις έρωτικές έκδηλώσεις.

Η καπέλινα, το φαρδύ καπέλο, όταν είναι άντικείμενο προτίμησης, άποτελεί την έκφραση ές ές έγώ που προσπαθεί να περιβληθεί με φωρικό κόσμο του, που προσομοιάζεται δύσκολα στις συνήκες της ζωής και είναι όλο δοσμένο στους έρωτικούς πόθους του.

ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ

Και τώρα άς έρθουμε στα καπέλα. Το καπέλο — κανονικό, που προτιμούν άρισμένες γυναίκες, προ πάντων όταν συμπληρώνεται με την ύπαρξη γαβάτας, φανερώνει ένα αισθημα άρρενωπής διαμαρτυρίας, διεκδικήσεως, άναγωνισμού και επιθετικότητας άπέναντι των άνδρών.

Όσο πιο πολύ το καπέλο είναι τραχύ, ξερό, ή έρει πώς την άγατούν και χαιρέται τη ζωή. Άκόμα κι' άν είναι άπό φυσικού της κοκέτα ή πρω τη θα έχη κάτι το θλιμμένο στο φόρεμά της που θα της έχη ξεφύγει κι' αυτό το «κάτι» θα έφραση τη στενωχρία της, την άδηία της άπο τη ζωή. Αντίθετα ή δούτερη, κι' άν άκόμη δεν άποδίδει στην κοκεταρία, θα δρώ άσώδημη κείνο που πρέπει για να είναι φρέσκια και ζωηρή, για να δείχνει την ευτυχία της. Η άγάπη θα την κάνει πιο άμορφη ακόμα, γιατί ή φύσις κόνει τα πάντα με το τίποτα, όταν άνακατεύεται.

Κάθε φόρεμα είναι και μια έκφραση του έδιου του έαυτού σας. Κόθε καινούργιο φουστάνι είναι κι' ένα καινούργιο δέρμα, μια καινούργια προσωπικότητα που παίρνει με τις χαρές και τις λύπες της, με το δικό της κάθε μια πεπρωμένο. Υπάρχουν πράγματι — κι' αυτό δεν σας είναι άσφαλό κατά άγνώστο — φορέματα που σας συνοδεύουν στη χαρά και στη λύπη, σε

χαρακτήρας έχει προσομοιωτικότητα, κατανόηση, συγκατάβαση, καλωσύνη.

Το καπέλο που σκεπάζει όλο το κεφάλι, που έννοει μέσα στο κεφάλι, είναι σημείο ύποταξης. Φανερώνει μια άποδοχή του ρόλου της γυναίκας, των συζυγικών άσθενάτων και των ίδιων

όπών της νοικοκυράς. Το καπέλο που δεν σκεπάζει, αλλά στέκεται σχεδόν σε ίσοροπία έπάνω στο κεφάλι, κρατημένο με κορδέλες, είναι σημείο άνεξαρτησίας. Φανερώνει προτίμηση για τις άνδρικές άπασχολήσεις και τις έρωτικές έκδηλώσεις.

Η καπέλινα, το φαρδύ καπέλο, όταν είναι άντικείμενο προτίμησης, άποτελεί την έκφραση ές ές έγώ που προσπαθεί να περιβληθεί με φωρικό κόσμο του, που προσομοιάζεται δύσκολα στις συνήκες της ζωής και είναι όλο δοσμένο στους έρωτικούς πόθους του.

Το καπέλο που φοριέται προς τα εμπρός, κρύβοντας το μέτωπο, πέφτοντας μπροστά στα μάτια, φανερώνει κάποια έβελουφλία, μια τάση άποκρύψεως και μια στάση καχυποψίας. Όταν φοριέται, αντίθετα, προς τα πίσω, άφίνοντας ελεύθερο το μέτωπο, φανερώνει μια συγκροτημένη θέληση, πνευματική διάγεια και άυτοπεποίθηση.

Το καπέλο που φοριέται ίσια επάνω στο κεφάλι είναι πάντοτε σημείο, άκαμψιας, έντασης και μη προσομοιωής. Άν έχη έλαφρά κλίση φανερώνει, αντίθετα, ευλυγισία, άνεση, ευχέρεια. Πολύ στα πλάγια, δείχνει έκκεντρικότητα ή ιδιοτροπία που δεν είναι πάντοτε έπρόσδεκτη άπό τους άλλους.

Όσο για κείνες που ένθουσιάζονται με τα στολισμένα καπέλα, που θμιίζουν πολύ ή λίγο το καπέλο — άνδοκτισιο της έποχής της Μαρίας Άντουανέττας, είναι γενικά τύποι με διάφορες ένδιαιφρονιές, συχνά για συλλογές, για μικροαντικείμενα κι' ή ζωή τους ταλαντεύεται άνάμεσα στην πιο λεπτό

λογη τάξη και στην πιο έξαλλη άταξία.

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Όταν πάτε στη γκαρνταρόμπα σας, ποίο φόρεμα, ποίο «άνασκαμπ» θα διαλέξετε; Έδώ φυσικά ή φαντασία σας διεγείρεται και σας προτίνει ένα σωρό δυνατότητες. Στην πραγματικότητα όμως δεν είναι παρρά ή λειτουργία μιας «μυστικής άναπακόρσεως» της ψυχής σας που σας οδηγεί στην εκλογή. Είτε άσώδημη είτε άστέρα από σκέψη, ή εκλογή αυτή άναπαράκα το αισθηματικό σας εκείνης της στιγμής. Χωρίς να το καταλάβετε, άν είστε λίγο θλιμμένοι και μελαγχολική, ή άπλως έτε τα χέρια σας προς τα σκούρα χρώματα. Άν έσπε χαρούμενη θα φορέσετε ένα φόρεμα με λουλούδια.

Είναι εύκολο να ξεχωρίσετε στο δρόμο μια δυστυχισμένη γυναίκα, που τη βασανίζει ή θλίψη, άπό μια έωτευμένη που

λέγει πώς την άγατούν και χαιρέται τη ζωή. Άκόμα κι' άν είναι άπό φυσικού της κοκέτα ή πρω τη θα έχη κάτι το θλιμμένο στο φόρεμά της που θα της έχη ξεφύγει κι' αυτό το «κάτι» θα έφραση τη στενωχρία της, την άδηία της άπο τη ζωή. Αντίθετα ή δούτερη, κι' άν άκόμη δεν άποδίδει στην κοκεταρία, θα δρώ άσώδημη κείνο που πρέπει για να είναι φρέσκια και ζωηρή, για να δείχνει την ευτυχία της. Η άγάπη θα την κάνει πιο άμορφη ακόμα, γιατί ή φύσις κόνει τα πάντα με το τίποτα, όταν άνακατεύεται.

Κάθε φόρεμα είναι και μια έκφραση του έδιου του έαυτού σας. Κόθε καινούργιο φουστάνι είναι κι' ένα καινούργιο δέρμα, μια καινούργια προσωπικότητα που παίρνει με τις χαρές και τις λύπες της, με το δικό της κάθε μια πεπρωμένο. Υπάρχουν πράγματι — κι' αυτό δεν σας είναι άσφαλό κατά άγνώστο — φορέματα που σας συνοδεύουν στη χαρά και στη λύπη, σε

λέγει πώς την άγατούν και χαιρέται τη ζωή. Άκόμα κι' άν είναι άπό φυσικού της κοκέτα ή πρω τη θα έχη κάτι το θλιμμένο στο φόρεμά της που θα της έχη ξεφύγει κι' αυτό το «κάτι» θα έφραση τη στενωχρία της, την άδηία της άπο τη ζωή. Αντίθετα ή δούτερη, κι' άν άκόμη δεν άποδίδει στην κοκεταρία, θα δρώ άσώδημη κείνο που πρέπει για να είναι φρέσκια και ζωηρή, για να δείχνει την ευτυχία της. Η άγάπη θα την κάνει πιο άμορφη ακόμα, γιατί ή φύσις κόνει τα πάντα με το τίποτα, όταν άνακατεύεται.

τέτοιο σημείο μάλιστα. όστε με τις άναμνήσεις που έμπνουν το καθένα να είναι και μια ζωτική ή είκόνα της έπιτυχίας σας, της τύχης σας, της ευτυχίας σας, της άγάπης σας... Άλλα πάλι σας έμπνουν μια σειρά θλιδερών άναμνήσεων, ά ποτυχιών, χαμένων έλπίδων. Συμψασμένα τόσο πολύ με τη ζωή σας τα «τυχερά» ή τα «γρουσουζικά» αυτά φορέματα, δεν είναι άλήθεια κάτι άπό τον ίδιο τον έαυτό σας; Μια βαιβία ψυχολογική εξέταση, που θα έκενυσε άπό το βαθύτερο ένστικτο, θα μπορούσε να οδηγήσει μια γυναίκα ν' άνακαλύψει το «τυχερό της» φόρεμα, γιατί ένα φόρεμα με το όποιο «δέν συμβαίνει τίποτα», είναι σίγουρα ένα φόρεμα που το χρώμα του, το σχήμα, ή εμφάνισι... δεν ταιριάζει με την έσωτερική άρμογία του είναι της.

Άλλα άφίνοντας κατά μέρος την αισθηματική πλευρά, άς δούμε πώς φανερώνει το χαρακτήρα κάθε γυναίκας το φόρεμά της.

Μπορούμε να πούμε πώς ή γυναίκα που παρμελεί την έξωτερική της εμφάνισι, είναι ένα πλάσμα που χάνει τη θηλυκότητα του, αυτό που την κάνει γυναίκα. Είναι κατά συνέπεια ένα πολύ άσχημο σημείο αυτό. Η γυναίκα, πού, παρ ό τις προσπάθειές της, ντυνεται άσχημα ή, άν προτιμάτε, «δέν έφει να ντυθή» είναι συνήθως ένας χαρακτήρας διηρημένος ψυχικά, που βρίσκειται σε σύγκρουσι με τον ίδιο τον έαυτό της. Δεν μπορεί συνήθως να προσαρμώσει στο περιβάλλον της. Θα τη ήθελε να χάνει τις καλές ευκαιρίες στη ζωή και να πετυχαίνει δύσκολα. Αντίθετα, αυτή που έφει να τονίζει την φυσική όμορφιά της με όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή

της, προ πάντων όταν τη καταφέρνει με λίγα πράγματα, είναι ένας χαρακτήρας που τον σπκώνει ή ζωή: Βρίσκει άνετα ή θέση της στον κόσμο κι' άνακαλύπτει κάποιο

σκοπό στην ύπαρξή της. Μ' ένα λόγο ή καλά και βρίσκεται σε άρμονία και με τον έαυτό της και με τους άλλους.

Καταλαβαίνετε τώρα όλη τη διαφορά που υπάρχει άνάμεσα σ' ένα φόρεμα σφιχτό, που κρύβει όλες τις θηλυκές άρες, ένα φόρεμα που δείχνει όλη την άκαμψία και τραχύτητα ενός χαρακτήρος και στη χαριτωμένη γραμμή ενός έλαφρού, γοητευτικού φορέματος, που άναπαράκα θαυμάσια τον άπαλά γυμένο άπό κάθε στρουφότητα χαρακτήρα, ό όποιος κινείται άνετα κι' ελεύθερα μέσα στη ζωή. Άπό τη μία ως την άλλη υπάρχει όλη ή διαφορά άνάμεσα στην κλειστή, αίσχμαλπη του έαυτού της, της άσθητικής της, του άυτοέλεγχου και των άπαγορεύσεών της γυναίκα και στη γυναίκα που είναι άσώδημη, απλή και ειλικρινής, χαμογέλα στη ζωή, είναι ευαίσθητη στην κίνηση της στιγμής, στη φρεσκάδα των πραγμάτων. Η γυναίκα δια λέγει συνήθως άνάμεσα στους δυο άντίθετους τύπους των άκρων: την έμφανισι της θρησκας, καθ' όλοκληρία σκεπασμένη, σαν καλόγρια θα λέγαμε, και την έμφανισι μιας κοπέλλας άλλεγας, με τα ντεκολτέ της, τα ξεμπρασοματά της, τα άραχνούφανα φορέματά της... Μπορούμε να πούμε, ότι όσο πιο πολύ κλειστό, άκαμπτο και περιοριστικό των καμπυλωτήτων είναι το φόρεμα, τόσο πιο πολύ ή γυναίκα είναι δέσνια της επιφυλακτικότητας της, της άσθητικότητας της, της πειθαρχίας, της συνειδήσεως και των άρχων της. Αντίθετα, όσο πιο άνοιχτό, λυγρό, έλαφρό, φλατάν είναι ένα φόρεμα, όσο πιο πολύ άφίνει τις γραμμές να φανούν, τόσο πιο πολύ ή γυναίκα είναι άσώδημη, ψυχικά ελεύθερη, άνετη στη ζωή, αλλά και τόσο πιο πολύ τραβιέται άπό την παθάρικη φύσι της.

Το ντεκολτέ μας παρέρχει πλούσιες ένδείξεις. Οι γυναίκες που αίσθανονται καλά σ' ένα φόρεμα που τους κλείνει το λαιμό, μπορεί να μην έχουν ευστροφία, είναι όμως πειθαρχημένες κι' άγατούν να υποκλίνονται μπροστά σε έναν έξουσιαστικό τύπο. Αντίθετα, αυτές που δεν άνεχονται τον κλειστό λαιμό, αλλά του άρέσει το ντεκολτέ, είναι άνεξάρτητες και πιο ελεύθερες. Η τραχηλιά παρατηρείται συχνά στις ευαίσθητες, λεπτές, άνοιχτές

Αντίθετος με τον παρραμένο τύπο είναι ή γυναίκα που ντυνεται με μπλε, ή άναζητεί ένα παραπλήσιο χρώμα που δίνει την έντύπωσι άρμονίας και άνείσεως. Αυτό παρατηρείται περισσότερο στους ήρεμους και μετριοπαθείς χαρακτήρες, των οποίων τα αισθήματα φανερώνουν γαλήνη, κατανόηση και πραότητα.

Η προτίμηση για το πράσινο χρώμα συχνά άπαρνάται στους έγκυφολικούς τύπους. Φανερώνει συνήθως ότι ο έγκυφαλος κυριαρχεί επάνω στην καρδιά, ή λογική πνίγει το αισθήμα.

Όσο για το κόκκιό μα φαίνεται ότι το προτιμούν άτομα που δείχνουν περισσότερο ευαίσθητα στις ήλικές έπιδράσεις και πιο συμπενοφρά τους έμπέεται και καταρύνεται άπό ένα ιδανικό...

στις γυναικείες επιδιώξεις, φύσεις. Αντίθετα, μια γυναίκα που φορά υπερήφανα μια γραβάτα, δείχνει χαρακτήρα μαχητικό, βεληματού, άνδροπρεπή και πολύ συχνά κλεισμένη στη γυναικεία ευαισθησία.

Το φάρδος του φορέματος, όπως στην πλεονέφουστα, που μπορεί να πλατύνη σαν άλεξίπτωτο, είναι δείγμα διαρκούς άλλαγής του περιβάλλοντος, άσθρομητικότητας στις σχέσεις, χαριτωμένης διαθέσεως κατά τις αισθηματικές έπαφές. Η εκλογή στενών φορεμάτων, τσιγέρ, δείχνει αντίθετα άρνηση έπαφής με το περιβάλλον, έπιφυλακτικότητα, έπιθυμία διατηρήσεως της προσωπικότητας της. Φανερώνει έπίσης μια έσπεσι προς έργα και πράξεις περισσότερο άνδροπρεπείς και σκληρές, που άπαιτούν σωματικές δυνάμεις και ψυχικά κουράγιο μεγαλύτερο άπό το συνηθισμένο στη γυναικεία φύσι.

Όσο για τα χρώματα των φορεμάτων, ή προτίμηση μιας γυναικας για άρισμένα άπ' αυτά μπορεί να δείξη το χαρακτήρα της.

Είναι σπάνιο μια γυναίκα που δεν φορέσει παρ ό τουαλέτες με έσστα χρώματα, και προ πάντως με διεγερτικά χρώματα όπως το κόκκινο, να μην έχη μια έντονη ιδιοσυγκρασία: ζώντας πάντοτε σε μια έσωτερική ένταση, δείχνουν κλίσεις πάθους ή προσπάθεια συγκροτήσεως μιας επιθετικότητας που έκδηλώνεται αυθόρμητα τις πιο πολλές φορές.

Αντίθετος με τον παρραμένο τύπο είναι ή γυναίκα που ντυνεται με μπλε, ή άναζητεί ένα παραπλήσιο χρώμα που δίνει την έντύπωσι άρμονίας και άνείσεως. Αυτό παρατηρείται περισσότερο στους ήρεμους και μετριοπαθείς χαρακτήρες, των οποίων τα αισθήματα φανερώνουν γαλήνη, κατανόηση και πραότητα.

Η προτίμηση για το πράσινο χρώμα συχνά άπαρνάται στους έγκυφολικούς τύπους. Φανερώνει συνήθως ότι ο έγκυφαλος κυριαρχεί επάνω στην καρδιά, ή λογική πνίγει το αισθήμα.

Όσο για το κόκκιό μα φαίνεται ότι το προτιμούν άτομα που δείχνουν περισσότερο ευαίσθητα στις ήλικές έπιδράσεις και πιο συμπενοφρά τους έμπέεται και καταρύνεται άπό ένα ιδανικό...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ
ΕΝΑ ΠΑΛΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «Φοῖβος» τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1881 δημοσιεύει ἄρθρο μὲ τὸ γενικὸ τίτλο «Δημοσιὰ ὑγείας» καὶ μὲ εἰδικότερους «περὶ τῆς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν μυθιστορημάτων βλάβης» καὶ «συμβολαὶ πρὸς πᾶσαν νεανίδα.» Ἀπὸ τὸ τελευταῖο αὐτὸ κεφάλαιον παίρνουμε μερικὰ μέρη, γιὰ τὶς ἀγαπητὲς εἰς ἀναγνώστριες.

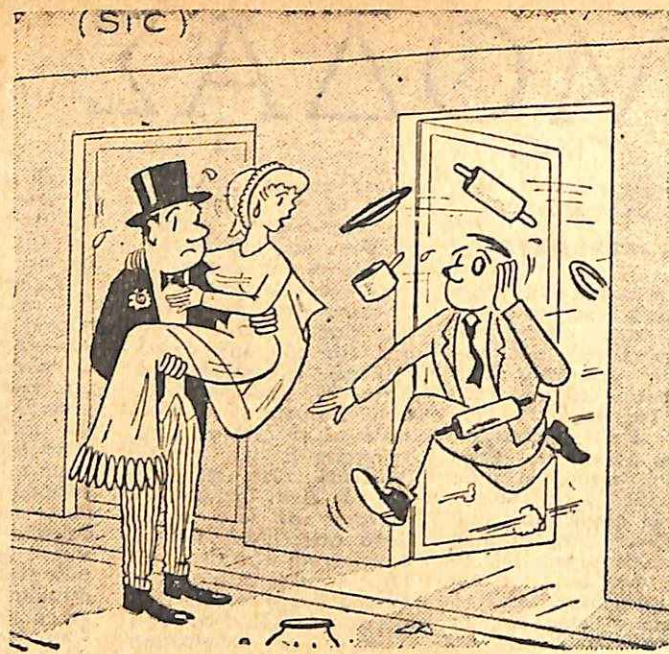
«Εὐρίσκειαι ἤδη, ἀγνὴ κόρη, εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκμάθησός καὶ ἀναγνώσεως διδλίων πρὸς ἀπὸκτησιν γνώσεων καὶ ἰδεῶν καὶ πρὸς διαμόρφωσιν ἠθικὴν καὶ πᾶσαν ἀγωγὴν χρῆσιμον πρὸς ἀποκατάστασιν φρονήμου νεανίδος. Γινώριζε δὲ μὲγα κύρος καὶ σηματοικὴν δύναμιν ἔχει ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἠθικῶν διαθέσεων ἡ ἀνάγνωσις διδλίων καταλλήλων. Ἡ νεανὶς δὲ φεῖται ἐξ ἀρχῆς μεγάλως νὰ προτιμᾷ τὴν ἀνάγνωσιν διδλίων ἠθικῆς. Οὐδέποτε νὰ ψαύσῃ διδλίων μυθιστορημάτων, διότι πᾶν μυθιστόρημα, ὅσον δῆποτε καὶ ἂν θεωρηθῇ διδάσκον τὴν ἠθικὴν, ὑπειστάγει καὶ διδάσκει κάτι τι ἀντίθετον τῇ ἠθικῇ, ὅπερ δηλητηριάζει ἀνεπαίσθητως καὶ λανθανόντως τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν τῆς νεανίδος. Διέστρεψε καὶ κατέστρεψε τὰς ψυχὰς πολλῶν ἀδῶν δημιουργημάτων, προωρισμένων ἄλλως πρὸς ὠφέλειαν τῆς κοινωσίας.

»Ἡ ἀνάγνωσις τῶν μυθιστορημάτων ἐλαττοῖ καὶ ἀδυνατεῖ τὴν πίστιν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν πρὸς τὰ καλὰ πόθον. Ἡ φαντασία καὶ ὁ νοῦς πλανᾶται καὶ παρὰσύρεται ὑπὸ διεφθαρμένα ἀξιώματα, ὑπὸ ἀλεθρίας καὶ ἐγκληματικὰς περιγραφάς. Στεροῦμαι τοῦ προσήκοντος χρόνου, ὅπως ἀπαριθμῶ καλὴ μου κόρη, τὰς συμφορὰς καὶ τὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν αἱ ἀναγιγνώσκουσαι νεανίδες μυθιστορημάτων, λέγω μόνον, ὅτι νέοι ἐπίθουλοι καὶ ἀσυνείδητοι κατάρθωσαν διαστρέψαι τὰς ἀρετὰς νεανίδων, ἀφοῦ παρέσχεον αὐταῖς πρὸς ἀνάγνωσιν μυθιστόρημα... Ἰδίως ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνάγνωσις μυθιστορημάτων εἰς ἐκείνας, αἵτινες ἔχουσι καρδίαν εὐαίσθητον καὶ φαντασίαν ζωηράν. Εἰς ταύτας τοιαυτὴ ἀνάγνωσις καθίστησι τὸν βίον συνῆχεν ταλαιπωρίαν, μελαγχολίαν, ἰδιοτροπιῶν καὶ ἄργα ἐπιγίγνεται μεταμέλεια.

»Ἡ νεανὶς ἥτις ἀναγιγνώσκει μυθιστορήματα καθίσταται δυστυχής... Ζητεῖ ἐκτὸς τῆς οἰκίας, ἐκτὸς τῶν γονέων καὶ συγγενῶν καὶ τῶν ἀληθινῶν φίλων, ἵνα τύχῃ πᾶν ὅ,τι ὀνειρεύεται. Ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐξησθενημένη ἐκ τῶν τοιούτων παραστάσεων, ἀδυνατεῖ ν' ἀνδῇ εἰς εὐγενὲς καὶ γενναῖον τι ἔργον. Ὁ νοῦς διεστραμμένος καὶ ἐξησθενημένος ὢν ἐκ τῶν σοφισμάτων, ὀλίγον διακρίνει τί διαφέρει ἡ ἀρετὴ ἐκ τῆς κακίας... Ἡ νεὰ κόρη φθειρομένη ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν τοιούτων διδλίων, οὐδένα προῶρισται ἵνα καταστήσῃ εὐτυχὴ, καὶ ἴσως φεῖ! θέλει πλανηθῇ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας.

»Ἀπόφευγε λοιπὸν, τέκνον μου, τὴν ἀνάγνωσιν παντὸς μυθιστορηματος. Μήποτε αἱ χεῖρες σου ψαύσων διδλίων διαστρέφον τὰ καλὰ ἤθη. οὐτε εἰς τὰς ἀδελφάς, οὐτε εἰς τοὺς ἀδελφούς σου μήποτε ἐπιτρέψῃς τοιαύτας ἀναγνώσεις.

»Ἐάν καὶ ἡ ἀμφίπολός σου τύχῃ νὰ γινῇ ἀνάγνωστις, οὐδέποτε μὴ ἐπιτρέψῃς αὐτῇ τὴν ἀνάγνωσιν μυθιστορηματος, διότι ταύτης ἡ κρίσις εἶναι ἐτι ὀλιγώτερον μορφωμένη, οὐτε ἔχει ἀληθεῖς φίλους, ἵνα τὴν καθοδηγήσωσιν εἰς τὸ καλόν, οὐτε ἀνατροφὴν, δι' ἧς δύναται νὰ καταπολεμήσῃ τὰς παρεκτροπὰς. Ἡ ζηλοτυπία, ὁ φθόνος, ἡ ὀκνηρία, ἡ ἀπαρέσκεια εἰς τὴν κατάστασιν τῆς, ὁ πόθος εἰς τὰς ἡδονὰς καὶ πολλὰ ἄλλα κακὰ δύνανται νὰ ἀναπτύξωσιν ἐκ τῶν τοιούτων ἀναγνώσεων.....»

Χωρὶς λόγια.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΕΡΙ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

ΥΠΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΑΝΤΡΑΣ εἶναι ἀκόμα νέος, οὐτε ὠραίος οὐτε ἀσχημος, οὐτε ψηλός, οὐτε κοντός. Καὶ ἡ γυναῖκα κάπως ἔτσι: μέτρια στὴν ὀμορφιά, στὰ νεῖδα, στὰ πάντα.

Κι' ἡ σκηνογραφία: χῶλ σὲ ἀστικό σπῆτι μὲ ἐπιπλά, ἂν ὅχι πολυτελῆ, μὲ οὐτε καὶ ὅχι πέταμα. Ἐνα ραδιοφῶνόν καὶ ἑνὶ γωνίᾳ μεταδίδει συνεχῶς ἕνα κεφάλαιον ἐλαφρὸ τραγουδάκι...

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ (πετιέται ὀρθία, καὶ μὲ μὴν ἀναγκασμένη κίνησι κλείνει τὸ ραδιόφῶν).— Γιὰ τὸν αὐτὸν Θεοῦ! Ἡ θέλα νάξερα πού τὸ δρίσκουνε τὸ κέφι!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὴν κυττάζει πῶς ἀπὸ μισόκλειστα βλέφαρα).— Αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειὰ τους.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ποιὰ; Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Νὰ πούλανε κέφι.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ.— Νὰ δοῦμε ὅμως, ἂν κι' ἐμεῖς ἔχουμε δρεξί νὰ τ' ἀγοράσουμε!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ἄν δὲν ἔχῃς, κλείνεις τὸ ραδιόφῶν καὶ ἡσυχάζεις!

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ.— Αὐτὸ δὲν ἔκανα; Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Αὐτὸ ἔκανες!

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ.— Τότε, γιὰ τί συζητᾷμε; Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Αὐτὸ νὰ μοῦ πῇς!

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ (ἐπιθετικά).— Μὴν προσπαθῇς νὰ ξεφύγῃς! Ἐσὺ ἀνοίγεις τὴ συζήτησι. Γιατί τόκανες;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ἐπιμένεις νὰ σοῦ πῶ; Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ἐπιμένω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ἐ, λοιπόν, ἀνοίγει τὴ συζήτησι γιὰ νὰ σε... διευκολύνω!

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' ἐκπληξι): Σε τί; Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Στὸ νὰ πῇς, ὅσα εἶχες νὰ πῇς. Γιατί, βέβαια, δὲν εἰμαι τόσο κοντός ὥστε νὰ πιστέω, ὅτι μοναδικός σου στόχος ἦταν τὸ εὖθυμο τραγουδῆ τοῦ ραδιοφῶνου! Αὐτὸ ἦταν ἕνα ἀπλό ξεκίνημα, ἦταν— νὰ πούμε— ἡ ἀφετηρία. Τὸ κύριο θέμα σου εἶναι, σίγουρα, κάποιο ἄλλο. Ἐμπρός, λοιπόν, λέγε!

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ.— Κάνεις λάθος! Θέμα μου ἦταν τὸ κέφι τοῦ τραγουδίου, πού μ' ἐνωχλοῦσε γιὰτὶ ἐγὼ δὲν ἔχω κέφια κι' ἐδῶ, πού τὰ λέμε, πῶς νάχω κέφια μέσα στὰ χάλια πού δρίσκονται; Οἱ ἀποπάνω μας παραθερίσανε φέτος στὴν Ἱταλία, οἱ ἀποκάτω μας στὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ οἱ παρὰπλευρῶς μας κάνουνε μὲ τὸ «ποῦλμαν» τὸν γύρο τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Κι' ἂν ρωτᾷς καὶ γιὰ μᾶς, οὐτε στὸ Πέροσμα δὲν μποροῦμε νὰ πάμε!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ἐκεῖνο πού θαυμάζω σ' ὅλον αὐτὸν τὸν μόνολογο, εἶναι ὅτι παρήμενες ἀπολύτως πιστὴ στὸ ἀρχικὸ «θέμα» σου, πού ἦταν νομίζω τὸ τραγουδῆ τοῦ ραδιοφῶνικου σταθμοῦ.

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ.— Τί νὰ σοῦ πῶ... Ἐκεῖνο πού θαυμάζω κι' ἐγὼ σὲ σένα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Μπᾶ; Ὡστε ἔχω καὶ κάτι πού μοῦ θαυμάζεις;

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ (συνεχίζον).— ..ἐκεῖνο, πού σοῦ θαυμάζω εἶναι ἡ ψυχραιμία πού ἀντιμετωπίζεις τὰ... χάλια μας!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ὅχι καὶ χάλια! Δὲν νομίζεις πῶς εἰσαι ὑπερβολικῇ;

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ σαρκασμό).— Λές νὰ μᾶς πάρουν γιὰ μοντέλα εὐτυχισμένων ἀνθρώπων;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πικρά).— Σοῦ τόπα κι' ἄλλη φορὰ: ἡ εὐτυχία εἶναι ὑπόθεσι περισσότερο ὑποκειμενικὴ καὶ λιγώτερο ἀντικειμενικὴ! Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς δρίσκεται μέσα σὲ μᾶς τοὺς ἴδιους καὶ τὸ μικρότερο δρίσκεται γύρω μας. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πο' λογαριάζουν μὲ πολλὴ συμπάθεια ὅσα ἔχουν ἐπιτύχει στὴ ζωὴ, τὰ καμαρώνουν, τὰ χαίρονται, τὰ γλεντᾶνε. Ἐέρουν, βέβαια, ὅτι ὑπάρχουν κι' ἄλλα πολλὰ, πού τοὺς λείπουν, ἀλλ' αὐτὰ δὲν τὰ πολυπροσέχουν κι' ἐτσι δὲν τοὺς δίδουν τὴν εὐκαιρία νὰ γίνουν δραχνῶς κι' ἐφιάλτης. Ὅπως κι' ἂν τὸ κᾶν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν κερδίσει τὰ ὄντοια τοῖς ἐκατὸ τῆς εὐτυχίας. Καὶ ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄλλοι...

Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ.— ... πού ἀνάμεσά τους δρίσκουσι κι' ἐγὼ, ἔ;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Ἐσὺ τὸ λές! (συνεχίζει) Καὶ ὑπάρχουνε πού λές κι' οἱ ἄλλοι, πού δὲν καταδέχονται νὰ ρίξουν οὔτε ἕνα βλέμμα, στὰ λίγα ἔστω, στὰ ἐλάχιστα ἄγαθὰ πού τοὺς χάρισε ἡ ζωὴ! Τὸ δικὸ τους βλέμμα, πάντα διψασμένο, πάντα φλογισμένο καὶ ἀνικανοποίητο, μένει καρφωμένο στὰ ἄλλα, σὲ ὅλα τὰ ἄλλα, πού τοὺς λείπουν. Κι' εἶναι φυσικὸ, ἀπὸ κάθε ἀνθρώπου νὰ λείπῃ κάτι. Ὅσα κι' ἂν κερδίσεις, ὅσα κι' ἂν ἀποκτήσεις, θὰ ὑπάρχῃ πάντα κάτι τελειότερο, κάτι καλύτερο, πού θὰ σοῦ λείπῃ. Ἄμα ὁ χαρακτήρας σου, ἄμα ἡ ἰδιοσυμστασία σου εἶναι τέτοια, ὥστε τὸ μᾶτι σου νὰ μαγνητίζεται ἀπ' αὐτὸ καὶ μόνον τὸ «κάτι» πού σοῦ λείπει. Ἐ, τότε, δὲν πρόκειται νὰ γίνῃς ποτὲ εὐτυχισμένος ἂν θρωπός! (πιο ἥσυχα) Μὲ κατάλαδες, ἀγάπη μου! Δὲν εἰσαι εὐτυχισμένη. Μοῦ τὸ λές καὶ τὸ ξέρω. Ἀλλὰ... δὲν φταίω! Πιστεύω μὲ, πῶς μὲ τὰ λίγα πού διαθέτω θὰ μπορούσα νὰ κάνω εὐτυχισμένη μὴν ἄλλῃ γυναῖκα. Ὅσο, γιὰ σένα, εἰμαι δέβαιος, πῶς δὲν θὰ σ' ἔκανα, μ' ὅσα κι' ἂν εἶχα!

(Σιγῇ. Ἡ γυναῖκα θυβισμένη σὲ πικροὺς συλλογισμοὺς δὲν δνᾷ οὔτε λέει.

Αὐτὰ ἰα

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ἡ κόρη λέει στὸν πατέρα ὅτι ἀγάπᾳ κάποιον καὶ θέλει νὰ τὸν παντρευθῇ.

— Περίμενε μέχρι τὸ Σάββατο, ἀπαντᾷ ὁ πατέρας. Κι' ἂν μέχρι τότε ἐξακολουθῇς νὰ εἰσαι ἐρωτευμένη θὰ σοῦ δώσω τὴν ἀδελφή.

Τὸ Σάββατο ἡ κόρη ἐναντιοπαύει στὸν πατέρα της καὶ τοῦ ζητᾷ τὴν ἀδελφή.

— Μὲ τὴν διαφορά, τοῦ λέει, πῶς δὲν πρόκειται γιὰ τὸν ἴδιο πού ἀγαπᾷς τὴν πρώτη φορὰ!

Τὰ μῆλα

ΤΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

Τὸ μῆλο πού τώρα ἀρχίζει ἡ ἐποχὴ του, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα καὶ γνωστότερα φρούτα σ' ὅλα τὰ μῆκη καὶ πλάτη τῆς γῆς. Εἶναι γνωστὸ ὅμως καὶ στὴν ἱστορίαν καὶ τὴν μυθολογίαν. Τὸ πρῶτο μῆλο πού ἀναφέρεται εἶναι ἐκεῖνο τὸ τρισκατάρατο μῆλο τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας. Γιὰ τὸ μῆλο αὐτὸ—πού ἡ Βίβλος στὴν κυριαρχία δὲν τὸ ἀναφέρει μῆλο ἀλλὰ «καρπὸν τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ»—οἱ πρῶτοί πλάστοι ἔχασαν τὸν ἐπίγειο Παράδεισον καὶ τὸ ἀνθρώπινο γένος τιμωρήθηκε μὲ κόπους καὶ μὲ θάνατον νὰ κερδίξῃ τὴν ζωὴν του. Ὅλες οἱ ἀπεικονίσεις τῆς Εὕας τὴν παρουσιάζουν νὰ κρατᾷ στὰ χέρια τῆς ἕνα μῆλο καὶ μάλιστα φρίκι. Κι' ἐμεῖς ὅλοι ἀπόγονοι τοῦ Ἀδάμ, ἄλλοι λίγο ἄλλοι πολλοὶ ἐξακολουθοῦμε νὰ χόρουμε στὸ λαίμω μῆλο ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ τρισκατάρατο ἐκεῖνο μῆλο τῆς ἀμαρτίας πού δοκίμασε νὰ τὸ φάῃ στὰ γρήγορα ὁ προπάππος μας καὶ κάθησε στὸ λαίμω του. Αὐτὸ εἶναι τὸ κοινὸς λεγόμενο «Μῆλο τοῦ Ἀδάμ» ἢ «καρύδι».

Τὸ μῆλο ὅμως στὴ μυθολογίαν δὲν προκάλεσε μόνο τὸ κακὸ νὰ διωχτοῦν οἱ προπάτορές μας ἀπ' τὸν Παράδεισον. Αἰτία τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου ἕνα μῆλο ἦταν: Τὸ μῆλο τῆς Ἐρίδος. Ἡ θεὰ Ἐρίς ἐπειδὴ κάποτε δὲν τὴν κάλεσαν οἱ θεοὶ σὲ μὴ γιορτὴν τοὺς στὸν Ὀλύμπου, πέταξε τὴν ὥρα τοῦ συμποσίου ἕνα μῆλο ἐπάνω στὸ τραπέζι τῶν θεῶν μὲ τὴν ἐπιγραφή: «Γιὰ τὴν ὠραιότερη». Ἀμέσως ἐγίνε σκοτωμὸς ἀνάμεσα στοὺς θεοὺς καὶ οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου. Οἱ πῖο νέες καὶ φυσικὰ πῖο νόστιμες θεές, μπορούσαν νὰ εἶχαν περισσότερα δικαιώματα στὸ μῆλο, ἀλλὰ πού νὰ τολμήσουν ν' ἀνοίξουν τὸ στόμα τους καὶ νὰ τὸ ζητήσουν τὴ στιγμή πού τὸ μῆλο τὸ ζητοῦσαν οἱ τρεῖς μεγαλύτερες θεές. Ἡ Ἀθηνᾶ, πού ἦταν λίγο γερντοκόρη, ἔκανε τὸ κοριτσάκι καὶ ζητοῦσε νὰ προτιμῇ αὐτὴ τὸ μῆλο, ἀπ' τὴς ἄλλες, τὴς παντρεμένες. Ἡ Ἀφροδίτη, μὴ γιὰ ἀμαρτωλὴ πού εἶχε τὸν τίτλο τῆς θεᾶς τοῦ ἔρωτος κι' ὅπως ὅλες οἱ γερασμένες καλὲς, νόμιζε πῶς διατρουῖς ἀκόμα τὴς παλιές τῆς δόξας, ζητοῦσε γιὰ λογαρισμὸ τῆς τὸ μῆλο. Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ ἡ Ἥρα, μὴ ἐπιβλητικὴ νοικοκυρὰ σεβαστὴν διαστάσεων, πού εἶχε φέριε στὸν κόσμον μὴ ντουζίνα παιδιά, ἀλλὰ σὰν βασίλισσα τοῦ Ὀλύμπου ἤθελε νὰ ἔχῃ τὰ πρωτεία σὲ ὅλα καὶ νόμιζε ὅτι ἂν ἔπαιρνε καὶ τὸν τίτλο τῆς βασίλισσας τῆς κολλοῦνης θὰ κερδίξε ξανά τὴν εὐνοίαν τοῦ ἀπιστοῦ ἀνδρα τῆς.

Οἱ τρεῖς ἀντίζηλες θεές ἀνέβησαν στὸ νεαρὸ Πάρι νὰ κρίνῃ ποία ἦταν ἡ ὀμορφότερη. Κι' ἐκείνος ὅπως ὅλα τὰ ἀβγαλὰ παιδαρέλια, δὲν ἐπηρεάστηκε οὔτε ἀπὸ τὰ νάζια τῆς μεγαλοκοπέλλας τῆς Ἀθηνᾶς οὔτε ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς Ἥρας, ἀλλὰ ἐξελογίστηκε ἀπὸ τὸ πολυτερε χαμόγελο καὶ τὴς φλογερῆς ματιῆς τῆς καμωματοῦς τῆς Ἀφροδίτης κι' ἔδωσε τὸ μῆλο σ' αὐτήν.

Κι' ἕνα ἄλλο πολυθρύλητο μῆλο ὑπᾶσεν στὴ μυθολογία. Ὅχι ἕνα μάλιστα, ἀλλὰ πολλὰ. Εἶναι τὰ μῆλα τῶν ἑσπερίδων πού ὁ κοκομοῖρος ὁ Ἡρακλῆς γιὰ νὰ τὰ βρῇ καὶ νὰ τὰ φέρῃ στὴν Κόρινθο γύρισε ὅλο τὸν τότε γνωστὸ κόσμον ὥσπου ἔφτασε στὸν κῆπο πού οἱ ἑσπερίδες κόρες τοῦ Ἑσπερου φυλάγανε τὰ περιζήτητα μῆλα.

Κι' ἄλλα ἔακουσθαι μῆλα ὑπάρχουν. Ἡ Ἀταλάντη εἶχε πῆ πῶς θάπαρνε ἄντρα ὅποιον τὴν ἔσπερουσε στὸ δρόμο τῶν 1500 μέτρων. Κανένας ὁμως δὲν μποροῦσε γιὰτὶ Ἡ Ἀταλάντη εἶχε φτερά στὰ πόδια της. Τότε ὁ Μειλιανὸς σκέφτηκε νὰ τὴν νικήσῃ μὲ δόλο. Κατὰ τὴν κοῦρσάν τῆς πέταξε τὰ χρυσὰ μῆλα πού τοῦ χάρισε ἡ νοῦα του ἡ Ἀφροδίτη κι' αὐτὴ σὰν γήναια ἀπόγονος τῆς Εὕας ἔλασε τὴν κοῦρσάν καὶ ρίχτηκε νὰ πάρῃ τὰ μῆλα προσφέροντας τὴν εὐκαιρίαν στὸ Μελανίωνα νὰ νικήσῃ.

Α. Μαρ.

ΚΟΜΨΕΣ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

1 Ταγιέρ ἀπὸ σέτλαντ πιὲ ντὲ πούλ μὲ ζακέτα μακρὰ ἐφτὰ ὄγδοα καὶ ὄρθιο γιᾶκά. Ἡ πλάτη εἶναι φαρδύη καὶ σχηματίζει πλὴ κοντὰ στὰ μανίκια.

2 Τὸ μοντέλο αὐτὸ μᾶς θυμίζει τὴ σιλουέτα 1920. Ἡ ζακέτα εἶναι φαρδύη μὲ πλάτη ἐλαφρὰ στρουγγυλεμένη καὶ μανίκια ρευκλάν. Γιᾶκάς ἀστράκων.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΚΕΘΕΡΕΦΤΕΣ

ΓΙΑ τὴ φιλαρέσκεια τῶν προγόνων μας σὰν πρῶτος καθρέφτης χρησιμοποιοῦντο, ὅπως εἶναι γνωστὸ, τὸ νερό. Στὴν ἡσυχὴ καὶ ἀκίμανη ἐπιφανείαν τῶν ποταμῶν, τῶν λίμνων καὶ τῆς θαλάσσης βλέπαμε τὸν ἀντικατοπτρισμὸ τῆς μορφῆς τους καὶ σχημάτιζαν μὴ ἰδέαν γιὰ τὰ κάλλη τους.

Μετὰ τὸ νερό, σὰν καθρέφτης χρησιμοποιοῦντο στίλβωμένα μέταλλα, κυρίως χαλκός, καὶ μπρούτζος. Μέσα σὲ αἰγυπτιακοὺς τάφους δρέθηκαν πολλὰ τέτοια κάτοπτρα, πρὸ παντὸς ὡσεὶ μὲ λαβὴ σκαλιστῇ. Τῆς ἰδίας μορφῆς καθρέφτες χρησιμοποιοῦσαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Τὸ πρόνομι τῆς κατασκευῆς τους τὸ εἶχε ἡ Κόρινθος πού εἶχε ἐφευρετὴ καὶ τὸν λευκὸ μπρούτζο.

Οἱ πρῶτοι γυάλινοι καθρέφτες κατασκευάστηκαν κατὰ Σιδῶνα τῆς Φοινίκης καὶ ἀπὸ καὶ ἐπекτάθησαν στὴν Αἴγυπτον καὶ στὴν Εὐρώπην.

Η ΑΜΑΛΙΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Η μεγάλη αγάπη του Άχ. Παράσχου

Ο ΑΧΙΛΛΕΥΣ Παράσχος θεωρήθηκε ως η μεγαλύτερη ποιητική δόξα της εποχής του. Όταν μιλούσε στον «Παρνασσό» όλοι έτρεχαν να τον θαυμάσουν. Όταν πεθαινε κάποια προσωπικότητα, όλοι περίμεναν να ακούσουν τους επιμνημόσυτους στίχους του. Κι' όταν κανένας έρωτευόταν, άνοιγε τις ποιητικές συλλογές του, δέχοντο πως θα βρούσε απάντηση στο πόνημα που χρειαζόταν.

Όταν των ειδών οι έρωτες, όλα τα ρομαντικά όνειρα γυναικών που υπήρχαν στα ξένα μυθιστορήματα, όλων των ειδών οι αίσθηματικές μεταρρυθμίσεις υπήρχαν στους στίχους του. Έρριπες και Λυδίες, Ξεατρίκες και Θηραΐδες, άλλες φυματικές, άλλες αγγελικές, όλες εξιδανικευμένες.

Ο Ιδωδής τύπος της αγαπημένης, της οποίας έδινε την βιμετρη συνταγή, ήταν η λιγνή, η άκαρη, η χωρίς σχεδόν σώμα, —λευκή σαν νεκρικό σεντόνι, εξαντλημένη από άρρώστειες ανίστατες.

Η μοναδική ωστόσο γυναίκα που αγάπησε, κάθε άλλο παρά άρρωστη ήταν. Τό χωρά της υγείας ροδίζε τα νεανικά της μάγουλα. Ήταν μόλις 18 χρόνων, ψηλή, εύμορφη, όμορφη, με άθρονα μαύρα γυαλιστερά μαλλιά, που τον έκαναν να ανασφύση, μόλις την είδε στον περίπατο του Πεδίου του Άρεως.

— Είναι γαγάκης σωστός!

Ο ποιητής, που έσπερνε πίσω του το θρόλο των αμέτρητων κατακτήσεων, ο νέος που αϊχμαλωτίζε γυναίκες καρδιές με τη δύναμη της ποιητικής αϊγλης του, άγωνιούσε τώρα πότε θα βρούσε η Κυριακή, να τρέξει στο Πέριο του Άρεως, να τη συναντήσει, από μακριά:

— Ω, άς την ιδω μόνον όλίγον και ύστερα άς αποθάνω.

Την ίδια άγωνία ένοιωθε από το άλλο μέρος και το κορίτσι με τα μαύρα μαλλιά. Καθισμένη στο καφενείο, έν μέσω των απηλμένων γονέων της, κρυφοκύτταζε με πρόπο να συναντήσει το βλέμμα του, να του χαρίσει την υπέρτατη άγαλλίαση με μια δειλή, ματιά συγκρατημένη. Έπειδή ήταν ό ποιητής άραγε; Ή έπειδή ήταν ένας όμορφος νέος με βυρωνικό παρουσιαστικό; Ίσως και γιά τα δύο.

Έπί ένα χρόνο ό όμιλος τους γινόταν από μακριά με τον ίδιο τρόπο, με τα «αλφειά» νεύματα που λέει ο Μουσαίος. Γιά χάρη της έγραφε πλήθος ποιήματα, όπου την όνομάζει Μαρία. Άλλά το πραγματικό της όνομα ήταν άλλο. Την έλεγαν Αμαλία Σεραφείμ.

Τέλος ό ποιητής, άπελπισμένος να τη βλέπει μόνον στον περίπατο και να περνά έξω από το σπίτι της, έτόλμησε κάτι φεβερό: τα της γράφει.

Ποτέ έρωτευμένος δεν ένοιωσε μεγαλύτερη εύτυχία από όσην αυτός, όταν έλαβε την πρώτη απάντησή της. Ή Αμαλία του θα πρέπει να ήταν κι' αυτή τολμηρή, αφού άπετόλμησε τέτοιο έπικίνδυνο διάδημα. Κι' όχι μόνον τολμηρή. Από τα γραφόμενά της φαίνεται και τρυφερότητα και γλυκύτητα και όνειροπόλος παινευτικός που

την αγαπούσε ένας ένδοξος ποιητής.

Έπί δύο χρόνια ό έρωτας τους συνεχίστηκε με την αλληλογραφία. Ο «έγερτο καπετάνιος», ό «Επίσκοπος», ό «Άγνωστος ποιητής», τα μακρόστιχα αυτά ποιήματά του είχαν θρέψει τη δόξα του, όχι όμως και τον έρωτά του. Απαιτητικός και άνοητος, ζήτησε από την αγαπημένη του να δλέπωνται. Ήταν κάτι φοβερό γιά τα ήθη του 1865, που μπορούσε να το στοιχίσει και τη ζωή: άλλα ό νέος των 27 χρόνων αντιμετώπιζε αλογάριαστα κάθε ένδεχομένο. Πόσο περισσότερο θαρραλέα όμως θα έπρεπε να ήταν η Αμαλία, που δεν έφερε αντίρρηση. Με τη βοήθεια και τη συνουσία της γριάς υπηρέτριας του σπιτιού, κατάφερε να βγάλει στον Ίλισσό, να συναντηθούν. Κάτω απ' τους Ίσκιους του Άντρου των Νυμφών, στο προστατευτικό ήμψος, αντήλασαν όρκους αιώνας πίστωσης και χώριζαν γιά να ξανασυναντηθούν όπου νάρρη ή ώρα του γάμου.

Όπως στα μυθιστορήματα, έτσι και εδώ τα πράγματα δεν άργησαν να πάρουν μίαν άσφην και δραματική πλοκή. Ο πατέρας της έμαθε τις σχέσεις της. Ή Αμαλία κλειδώθηκε σ' ένα δωμάτιο. Κι' αν ήθελε να τύχη συγκίνησης, έπρεπε να γράψει στον άπεναντο ποιητή της πως δεν τον αγαπάει — και να δεχτεί γιά σύζυγο έναν έμπορο από τη Σαντορίνη που της έδιναν.

Μήνες άγωνίας και σπαργαμού πέρασε η δυστυχισμένη Αμαλία στο κελλί της. Νόμιζε πως ό πόνος της θα μαλάκωνε την πατρική σκληρότητα. Καί αντίστέκονταν. Δεν έτρωγε. Έκλαιγε μόνον και δδύονταν. Όσπου τα δάκρυα της έλυσαν, η νηστεία την εξάντλησε, έσπασαν τα νεύρα της. Έπεσε σε τέτοιο ψυχικό κάματο, που έλειψε μέσα της κάθε ίχνος αντίρρησης. Ο πατέρας της έπιασε το χέρι της και υπαγόρευε το σκληρό γράμμα προς τον ποιητή. Το γράμμα που του ανήγγειλε ότι δεν τον αγαπάει, ποτέ δεν τον αγαπήσε κι' ότi αρραβωνιάζεται τώρα έναν πλούσιο έμπορο.

Ή έντύπωση του Παράσχου, που άνησυχούσε κι' αυτός τόσους μήνες από την έλλειψη είδήσεων, ήταν επώδυνη. Έλαβε,

όπως έγραψε, «τόν κεραυνόν εις φάκελλον εύθύον κεκλεισμένον». Άλλά και δεν μπορούσε να κάνει τίποτε. Όρίστηκε κι' όλος η ημέρα των γάμων. Λοιπρή τελετή. Μεγάλη ευθύμια. Άκόμη και η Αμαλία γελούσε. Κανείς δεν ύποψιάστηκε το πελώριο δράμα που σπάρανε την καρδιά της. Ή φακιομενική ευθύμια της ήταν η μάσκα του πόνου. Κι' ό πόνος σε λίγο ξεσπάσε όξύτατος και προς το βράδυ μεταβλήθηκε σε ύστερία και την άλλη μέρα η Αθήνα έπληροφόρειτο ότι η Αμαλία Σεραφείμ, η αγαπημένη του ποιητού, τρελλάθηκε.

Άντι γιά το νυφικό δωμάτιο, την ώδηγησαν στην Κέρκυρα, σ' ένα άχαρο κελλί του τρελλοκομείου.

Πέρασαν χρόνια. Ο ποιητής έγινε ώριμος άντρας, πιά γνωστός, πιά ένδοξος. Έβγαλε κι' άλλα βιβλία, διωρίστηκε σε διάφορες κρατικές θέσεις, παντού έτρεξε. Άλλά την Αμαλία δεν έπαψε ποτέ να την αγαπάει και δεν μπόρεσε ποτέ να τη λησμονήσει.

Τό 1873 διωρίστηκε έπαρχος στη Σαντορίνη. Τό 1877 διωρίστηκε πρόξενος στο Ταϊγάν της Ρωσίας. Πριν φύγει γιά το μεγάλο αυτό ταξίδι, θεώρησε χρέος του να περάσει πρώτα από την Κέρκυρα, να τη δει γιά τελευταία ίσως φορά.

Τόν έβασαν να περιμένει στο γραφείο του διευθυντού. Σε λίγο μπαίνει ό φύλακας σέροντας πίσω του μια γυναίκα. Ο ποιητής, χωρίς σάν κερύ, τρέμοντας από συγκίνηση και άναμνήσεις, σηκώνεται. Ή πρώτη του κίνηση είναι να την πλησιάσει, να πέσει στην άγκαλιά της. Άλλά η γυναίκα ούτε καν τον κυττάει. Είναι δρόμικη, με μπερδεμένα μαλλιά, με θαθείς ρυτίδες. Χαμογελάει ήλθια, με θολά μάτια και δέ θυμάται τίποτε...

Αυτό ήταν τό τέλος της Αμαλίας Σεραφείμ.

Μετά όχτώ χρόνια, νέος άκόμα, μόλις 57 έτών, πέθανε κι' ό ποιητής. Όλη η Αθήνα συνέτρεξε να συνοδεύσει το φέρετρό του και να κλάψει τη μεγάλη απώλεια. Ήταν η πιο επίσημη και πιο πάνδημη κηδεία που είδε ποτέ η πρωτεύουσα.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΡΑΝΘΗΣ

Μερικά από τα κομψότατα μοντέλα ταγιέρ και παλτών.

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΕΚΘΕΣΙ ΜΟΔΑΣ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ

Θαυμάσια γυναικικά άλλ' άκριβά, μυτερά παπούτσια χαριτωμένα καπελάκια, ταγιέρ χωρίς μέση κλπ., κλπ.

ΠΡΑΙΑ ΕΚΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΑ ΕΠΙΔΕΙΚΝΟΥΝ ΠΡΑΙΟΤΑΤΑ ΜΑΝΕΚΕΝ

ΒΙΕΝΝΗ, Σεπτέμβριος

ΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, σημαίνει γιά τη Βιέννη ένα γεγονός. Είναι η φθινοπωρινή της έκθεση. Όμως ένας και ό αυτός χώρος δεν περικλείει στη Βιέννη όλων των ειδών τα έκθεματα. Τα είδη της βαρειάς διοικησίας έκτίθενται στο Πράτερ, σε ειδικά περίπτερα. Τα είδη ρουχισμού μέσα στην καρδιά της πόλεως, στα κτίρια όπου άλλοτε — στον καιρό της αυτοκρατορίας — ήταν οι βασιλικοί σταυλοί.

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΙΚΑ

Όσον άφορά τη μόδα, τα σκήπτρα στην εφετεινή έκθεση τα κρατούσαν τα γυναικικά. Να λογαριάσουμε τα σπίντια της Βιέννης και μόνο που πήραν μέρος στην έκθεση: Είναι παρακαλώ, σαράντα! Και τα έκθεματα δεν στέκονται στις διτρίνες, όπως συνήθως. Τα φορούν ωραιότατα — όπως πάντα είναι — μανεκέν και παρελαύνουν στην έσωτερική αυλή του κτιρίου. Τό γυναικικό δεν ενδιαφέρει ιδιαίτερα την Έλληνίδα και τη Αθηναία. Δεν τ' άπαιτεί το κλίμα. Μά τα γυναικικά έτοιμα είναι όνειρο και δεν φαντάζονται να υπάρχουν γυναίκα που να μη έπιθυμεί να τα φορέσει, έστω και αν πρόκειται να φιλοκαδουντισθί από την κάψα.

Και η τιμή; Είναι τό πρώτο που ρωτά η Βιεννέζα. Δεν τό άνέχεται τό ζεμάτισμα της τιμής.

Τα γυναικικά δεν είναι άκριβά στην Αυστρία. Κι' εδώ, στην έκθεση της Βιέννης, υπάρχουν ωραιότατα κομμάτια, σε κομψή έξαιρέτη και από άκριβό υλικό, μα υπάρχουν και άλλα, από φθηνή γούνα που ν' άντέχει σε μια χρήση καθημερινή — όπως τό άπαιτεί εδώ το κλίμα — και που η κομψή είναι επίσης πρώτης γραμμής. Πάντως, με πέντε χιλιάδες σελίνια (ένα σελίνιο άραχ. 1.20), μπορείτε να άποκτήσετε ένα παλτό άσπραχάν. Μά γιά ένα καλό άσπραχάν άπαιτούνται δέκα με δώδεκα χιλιάδες, μά είναι τότε πράγματι τό λαγόμενον: μούφλια.

Τα χαριτωμένα καπελάκια.

ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΚΑΙ ΤΣΑΝΤΕΣ

Τα παπούτσια και τις τσάντες της Βιέννης, καμιά Έλληνίδα μπορεί να τις ήλθει. Υπάρχουν φυσικά και στη Βιέννη ωραιότατα παπούτσια, μά είναι πανάκριβα και τα βλέπει κανείς μάλλον στις διτρίνες παρά στο πόδι της Βιεννέζας. Πάντως τό νέο παπούτσι είναι φοβερό φιλομήτικο, άδυσώπητο, έχθρικότατο γιά τα ευαίσθητα πόδια. Φαντάζεστε παπούτσια πράσινα — λαδιά με άσπρο τσάντα; Πολύλα παπούτσια και τσάντες σε άποχρώσεις τού πράσινου.

ΚΑΠΕΛΑ ΚΑΙ ΠΛΕΚΤΑ

Τα φετεινά καπέλα, νά κάτι πράγματι χαριτωμένο, δόξα σοι ό Θεός! Δεν είναι ούτε γλάστρες, ούτε τεντζερέδια, ούτε ταιριά. Είναι καπέλα. Γυναικεία καπέλα, νοστιμώτατα.

Τα μάλλινα πλεκτά φορέματα έχουν κι' έφέτος μια καλή θέσι στην Έκθεση της Βιέννης. Όσες τα συμπαθούν, μπορούν να κομούναι ήσυχα. Άκόμα και παλιά χειμερινά πλεκτά, με κουκούλα!

ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Θέλετε ν' άκούσετε και κάτι γιά τα ύφασματα;

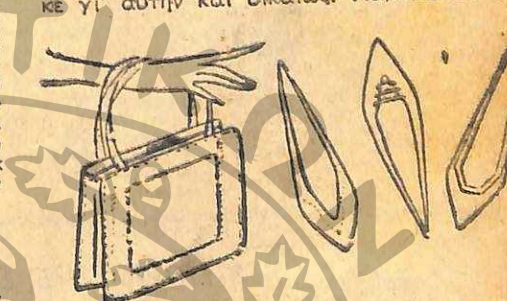
Μουσελίνα. Δαντέλα. Βελούδο. Μπρόκιν. Κρέπ. Μάλλινα και μεταξωτά. Αυτά είναι τα φετεινά ύφασματα. Και κάτι φάιγμπροσέ, που νά χάνετε τό νού σας. Έλπιώ πάντως πως δεν τόν χάνετε έτσι εύκολα τό νού σας, έστω και γιά τ' ωραιότερο φάιγμπροσέ, αυτό που είδα στην έκθεση, τριανταφυλλάκια γκριζα ροζέ, σε φόντο γκριζό.

ΤΑ ΓΑΝΤΙΑ

Και τώρα ό λόγος περί γαντιών. Είναι πολυτελέστατα, από διάφορα υλικά, π.χ. από μεταξωτό, κεντημένα, πλουμισμένα με στράς, με χάνδρες.

ΚΑΙ... ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Μά δεν είναι μόνο η μόδα που μάς άφορά. Μας ενδιαφέρει και τό νοικοκυριό μας. Έφέτος στην Έκθεση της Βιέννης έμεινε τό έκανε έντύπωση είναι μια ηλεκτρική κουζίνα. Όλος ό τύπος άσχολήθηκε γι' αυτήν και δικαίως. Παρακαλώ, γιά

Τσάντα και μυτερά παπούτσια.

να πάρετε μίαν ιδέα, γιά να ψηθί σ' αυτή την έστια μια κότα π.χ. χρειάζονται πέντε λεπτά. Τρία λεπτά άπαιτούν οι πατάτες. Ο κιμάς δύο. Τα φαγητά δεν είναι διόλου λιγώτερο νόστιμα. Βεβαιώνουν μέρες των διαιτητών διατηρείται, έπειδή άκριβώς δεν άπαιτείται παρά ελάχιστος χρόνος γιά την παρασκευή του φαγητού. Ή έστια αυτή — «έλεκτρονέν έρντ» — είναι πολύ κατάλληλη γιά έστιατόρια. Και γιά τα σπίντια θα ήταν σωτηρία λύσις τού προβλήματος τού χρόνου γιά τη νοικοκυρία. Μά η τιμή της είναι άπλησιάζουσα. Είκοσι έπτά χιλιάδες σελίνια, παρακαλώ!

Κι' άκόμα, θα πρέπει να άναφερθί κάτι από τό γαλλικό περίπτερο: Όχι μόνο τσάντες και ζώνες και παπούτσια πέτσινα, άλλα όλόκληρες φορεσιές από πετσίνια. Δέξομα! Δέξομα! Από την κορυφή ως τα νύχια, μπορείτε να ντυθίτε στη Γαλλία από βερμα!

ΠΗΝ. Μ.

1 Ρόμπα από μεταξωτό ζουρά με χαμηλή μανικοκόλλησι και στενή ζώνη στη μέση καθώς και ζώο αν φόρμ γιάκα.

2 Ρόμπα κοντή βολικιά για τις δουλειές του σπιτιού. Κουμπώνει εμπρός με μιά πιάτ που τριγυρίζει τον λαιμό αν φόρμ, έχει μεγάλες τετράγωνες τσέπες και σφίγγει με μιά στενή ζώνη.

3 Ρόμπα για κοριτσάκι 12 ετών που γαρνίρεται με μιά πιάτ ρελιασμένη με ασπρο φυτίλακι, καθώς και στις τσέπες και στις μανσέτες.

4 Ρόμπα από φανέλλα, στολισμένη με γαλονάκι στα κουμπιά. Τσέπες καφέ και ζώνη ομοιόχρωμη με το γαλονάκι.

5 Ρόμπα από φανέλλα καρδ για αγοράκι 8—12 ετών. Έχει σμόκιν γιάκα και ζώνη από κορδόνι.

6 Ρόμπα από φανέλλα ριγέ. Κουμπώνει εμπρός με διπλή σειρά κουμπιά και έχει κλειστό γιακαδάκι ρελιασμένο με τη ρίγα του ύφασματος. Διπλή ραφή στη μανικοκόλλησι και στενή μανσέτα.

7 Κοντή ρόμπα που φοριέται πάνω από πυτζάμα. Είναι από ταφτά εμπριμέ, ριχτή και σουρώνει με μιά στενή ζανούλα.

8 Ρόμπα από φανέλλα γαρνιρισμένη με φάσες άπλικ σε δυο χρώματα στο φερμουάρ εμπρός, στο γιάκα, στις σχιστές τσέπες και στις μανσέτες κατά πολύ χαριτωμένο τρόπο.

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΓΟΥΚ

8ον

«Η Μάρτζου ξανάρχισε το τραγούδι. Τόνιζε μιά—μιά λέξη χωριστά, ριχνοντας στα πεταχτά τα λόγια του συγγραφέα στην αίθουσα. Έπειτα ήταν πάλι η σειρά του χορού, που αποκτούσε διαρκώς περισσότερη αυτοπεποίθηση, όσο τα άστια της Μάρτζου προκαλούσαν περισσότερα γέλια. «Η Μάρτζου τέλειωσε στη μέση της σκηνής με μιά πονηρή στάση δείχνοντας τα δόντια της μ' έναν άγριο μορφοσμό, σ' ένα νάθελε να δαγκώσει το κοινό. Έγινε ένα δευτερόλεπτο μεγάλης σιωπής. Έπειτα ακούστηκε μιά θύελλα από χειροκροτήματα. «Ο χορός, ακόμα κι' η όρχηστρα, ηλεκτρισμένοι από την επιτυχία τους, είχαν αποκτήσει ακρίβεια, οίστρο. «Η Μάρτζου δεν είχε πιά κορμί, πετούσε. Δεν είχε το παραμικρό ίχνος φόβου, ήταν αλόγητη. Όταν τέλειωσε, τα χειροκροτήματα ήταν ακόμα πιο θερμά. Ο μάστερς έκανε νόημα στις άλλες ηθοποιούς να συνεχίσουν. Εκείνες δοκίμασαν να μιλήσουν, μα ο θόρυβος σκέπασε τη φωνή τους, και το ακροατήριο φώναζε δυνατά: «Μπίζ! Μπίζ! Μπίζ! «Η Μάρτζου, σταματημένη στη μέση της σκηνής, στην αυτοκρατορική της στάση, ένοιωσε μικρά ρίγη να διατρέχουν την πλάτη της. «Ο μάστερς την κύτταζε, ανασήκωσε τους ώμους του και, με το κεφάλι, της έκανε νόημα να ξαναρχιστεί. Είχε διακόψει την παράσταση. «Η Μάρτζου έριξε ένα βλέμμα γύρω της, στα κορίτσια του χορού που την κυττούσαν με μάτια που έλαμπαν από θαυμασμό, και θυγαίνοντας για πρώτη φορά απ' την προσωπικότητα που παρουσίαζε, χαμογέλασε δειλά και μ' ευγνωμοσύνη πρός το ακροατήριο. Έπειτα ξανάρχισε το τραγούδι της. Αυτή τη φορά, η ξανή της είχε λιγάκι πέσει. Είχε ξαναγυρίσει στο ακροατήριο του κολλεγίου. Άρχισε να διακρίνει πρόσωπα ανάμεσα στο κοινό, να βλέπει διάφορες φίλες που γρατσούνιζαν τα βολιά στην όρχηστρα, να καταλαβαίνει τις αδεξιότητες του χορού, τη φτώχεια των κοστούμιών, τη μετριότητα της σκηνοθεσίας. «Δεν είναι παρά μιά άθλια παράσταση κολλεγίου, σκέφτηκε. «Αλλά αυτή είναι η αρχή. Τώρα, ξέρω πώς μπορώ. Θα πετύχω, θα πετύχω!» Ήταν η βασίλισσα της βραδιάς. —Τόν Μικάδο! Τόν Μικά-

δο! φώναζε το κοινό, όταν οι ηθοποιοί προχώρησαν για να χαιρετήσουν όλοι μαζί. «Η αulαία έπεσε. Οι φωνές εξακαλούσαν. Η δεσποινίς Κίμπλ πετάχτηκε απ' τα παρσκήνια, κρατώντας ακόμα στο χέρι το κείμενο του υποβόλεα, με τα μαλλιά ανάσκατωμένα, τα μάτια και τη μύτη κατακόκκινα, και χάνοντας τα γυαλιά της απ' την συγκίνηση.

—Είσαι μιά αληθινή ηθοποιός! Έσως το έργο! Ξανάφυγε όπως είχε έρθει, μάζεψε τα γυαλιά της και φώναξε: —Αulαία! Αulαία! Να θυγ' ο Μικάδος μόνο!

Όταν η Μάρτζου προχώρησε, τα χειροκροτήματα διπλασιάστηκαν. Κάποιος έσυρε στη σκηνή τη δεσποινίδα Κίμπλ, που έδωχε μικρές κραυγές διαμαρτυρίας ενώ ταχυποιούσε τα μαλλιά της. «Η αulαία ξανάπεσε μέσα σ' ένα όργιο από κλάματα, γέλια, αγκαλιάσματα και φιλήματα. «Η Κό—Κό—εξαφανίστηκε απ' τη σκηνή χωρίς να την προσέξει κανείς. (Παντρεύτηκε δυο εβδομάδες αργότερα έναν νεαρό οδοντογιάτρο, φαλακρό, κι' εγκατέλειψε το κολλέγιο). «Η Μάρτζου περικυκλώθηκε απ' την ομάδα, απ' την δεσποινίδα Κίμπλ, απ' τους μηχανικούς κι' απ' τους μουσικούς, που της ντυπούσαν

την πλάτη, της έσφιγγαν το χέρι, τη φιλούσαν, της έδιναν συγχαρητήρια. —Ευχαριστώ, ευχαριστώ. Το κοστούμι της ήταν μούσκεμα στον ιδρώτα, και το πρόσωπό της έκανε προσπάθεια για να χαμογελάσει.

—Σας παρακαλώ, σας παρακαλώ, αφήστε τους γονείς μου να περάσουν! Τα μάτια της κυρία Μόργκενστερν έλαμπαν από περηφάνεια. «Ο πατέρας, πολύ χλωμός, χαμογελούσε αδύναμα, με το μαντήλι στο χέρι, κι' ήταν φανερό πώς είχε κλάψει. «Η Μάρτζου είρχκε στην αγκαλιά του.

—Μπαμπά! Μπαμπά! Έπειτα φίλησε τη μητέρα της και τον Σήθ. —Άρχίζω να πιστεύω πώς έχεις ταλέντο, είπε η κυρία Μόργκενστερν. «Ήσουν πολύ καλή, πραγματικά πολύ καλή.

«Ο Σήθ δήλωσε: —Η παράστασι ήταν χαλίσ, αλλά εσύ τα κατάφερες πολύ καλά!

«Η δεσποινίς Κίμπλ ώμωρε πάνω στους Μόργκενστερν κι' άρχισε να φλυαρή για τα θαυμαστά χαρίσματα της κόρης τους. «Η Μάρτζου είδε τον Σάντυ που προσπαθούσε με δυσκολία ν' ανοίξει δρόμο ανάμεσα στο πλήθος, προσπαθώντας να μη σπρώξει τ' άλλα κορίτσια. Καθώς τον κύτταζε να

πλησιάσει, αναρωτήθηκε μήπως το μπλέ του κοστούμι δεν τ' ο πήγαινε καλά ή μήπως η μανιλά του ήταν ασχημοκομμένα, ή μήπως κάτι άλλο χαλούσε την όμορφη του, γιατί ξαφνικά της φάνηκε σαν ένα παιδί που μεγάλωσε πάρα πολύ γρήγορα και δεν είχε τίποτα το πολύ σημαντικό. Της έσφιξε το χέρι.

—Γεια σου, ωραία τα κατάφερες. —Σου άρεσε, Σάντυ, αλήθεια; —Ξέρεις πώς αυτό το είδος του θεατήματος είναι πάντα λιγάκι συμφορά... «Ήσουν η μόνη που δεν έχασες το θάρρος σου.

—Φυσικά. Τί μπορεί κανείς να ελπίζει από ένα θεατρό κολλεγίου; αποκρίθηκε η Μάρτζου με ψυχρότητα. —Τί λές, δε θυμάσαι όλο αυτό το μπλάστρι απ' το προσωπ' σου; «Ας πάμε τους γονείς σου να πιούμε κάτι, κι' έπειτα πηγαίνουμε να χορέψουμε, θέλεις; —Και δέβαια, Σάντυ. Ευχαριστώ.

«Έφυγε απ' το πλήθος, αλλά τη στιγμή που έμπαινε στο καμαρίνι των καλλιτεχνών, η Μάρσα την έπιασε σ' αίσφουνας. —Σε γύρενα! Θεέ μου, Μόρνινγκσταρ, τί θρίαμβος! «Απίστευτο! Γρήγορα, γρήγορα! «Ο κύριος Κλάμπερ είναι τρολλός μαζί σου. Σε περιμένει.

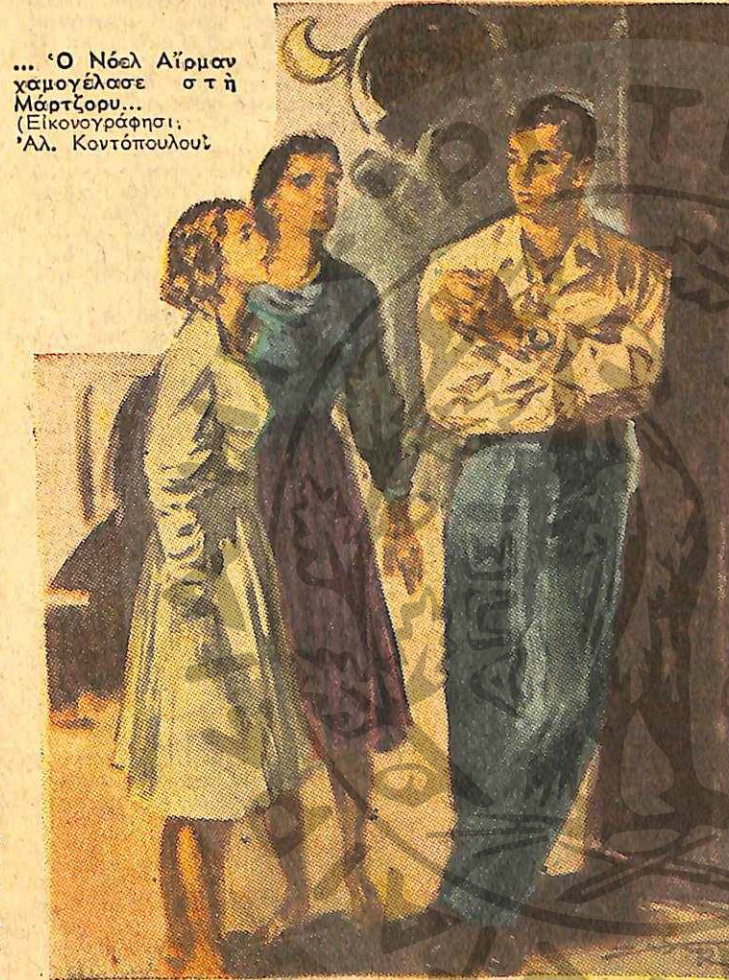
Κουνούσε την Μάρτζου και τραβούσε τα ρούχα της, προσπαθώντας συγχρόνως να τη γδύσει και να την ξεβάλει. —Πέτυχες, γλυκεία μου, ή υπόθεσι έχει τελειώσει εκ των προτέρων, και πιστεύω με, είναι...

«Η Μάρτζου άσπαξε τα χέρια της χοντρές κοπέλλες που της πασάριζε το πρόσωπο και το λαιμό με μιά καέμα. —Μάρσα, για όνομα τοι Θεού, ποιος είναι ο κύριος Κλάμπερ; —Μά, αγάπη μου, δε σου το είπα; Είναι ο διευθυντής της κατασκευής Τάμρακ, όπου είμαι ενδυματολόγος. Χρειάζεται μιά δραματική συμβουλή για το θεατρό του, έκελη που είχε παντρευτεί. «Εσύ είσαι κατάλληλη! Βγάλ τα τώρα όλ' αυτά με μιά πετσέτα, ενώ εγώ ασχολούμαι με τ' αυτά σου και...

—Διευθύνει μιά κατασκευή; Παιδική κατασκευή; —Μην είσαι θαυμασία! Θα κάνεις τις διακοπές σου τζάμπα, το φαγητό είναι περίφημο—σκούπισε ακόμα τα χείλη σου—κι' εσύ δε θες κανείς τίποτα, εκτός από το να οργανώνεις μιά παράστασι μισής ώρας και εβδομάδα. Είναι περίφημη, αυτή η θέσι και θα πληρωθής, αγαπητή μου, διακόσια δολάρια για όλη τη σαιζόν... Τα φούδια σου είναι ακόμα κατάμαυρα...

—Άκουσε, Μάρσα, δεν είμαι... —Μου επιτρέπεις να σου πω ακόμα μιά λέξι; Δε σου

... «Ο Νόελ Αϊρμαν χαμογέλασε σ' τη Μάρτζου... (Εικονογράφηση: Άλ. Κοντόπουλου)

30

τη Μάρτσου, απ' την κορυφή
δεν τα νύχια.
— "Ισως απλώς να φοβά-
μαι."

Η Μάρσα γέλασε πάλι.
— Θα συνηθίσεις και σ'
αυτό επίσης. Δεν υπάρχει
δεν παρ'αυτί κίνδυνος! Εί-
ναι τρία χρόνια τώρα που πι-
γαίνω, έχω κάνει, κι είμαι πάν-
τα ίδια κι' απαρράλλαχτη!

— Ναι, το ξέρω, αποκρί-
θηκε ξερά η Μάρτσου, κι' η
συζητηση σταμάτησε.
Η Μάρτσου προσπαθούσε
να δει μέσα στο σκοτάδι. Α-
ναρωτιόταν αν πήγαινε προς
μια καινούργια απογοήτευση,
αν η κατασκήνωση για μεγά-
λους δεν ήταν παρά ένα ακό-
μα ψέμα της Μάρσα. Στις
τέσσερις πρώτες εβδομάδες
του καλοκαιριού, η στάση της
απέτανε στη φίλη της είχε αλ-
λάξει ριζικά. "Αν η Μάρτσου
δεν είχε τελειώσει ξεμεθύ-
σει, τουλάχιστον δεχόταν μ'
έπιφυλακτικότητα όλα όσα
της έλεγε η Μάρσα. Προσγα-
τικά, είχε σιγά-σιγά άνακα-
λύψει πως η Μάρσα την είχε
κάνει νύφη στην κατασκήνω-
ση με ψέματα, αδιάντροπα ψέ-
ματα, και πως, ακόμα και με-
τά την άφιξή τους, είχε προ-
σπαθήσει να τα σκεπάζει με
άλλες επινοήσεις της, όλο και
λιγότερο αληθείες."

Ήταν αλήθεια πως η δρα-
ματική σύμβουλος όπως της
είχε πη η Μάρσα, ζούσε ανα-
παυτικά σ' ένα μικρό περι-
πτερο στην κορυφή ενός λόφου,
πάνω απ' τη λίμνη, και πως
δε χρειαζόταν να επιβλέπει τα
παιδιά. Ήταν επίσης αλήθεια
πως, απ' το δωμάτιό της, η
Μάρτσου έδλεπε, τρία μί-
λια μακριά, στην απέναντι ό-
χθη, τα κτήρια και τα έδρα-
να του Σάουθ Γουίντ... "Η θεία ή-
ταν γοητευτική, κι' έμοιαζε με
είκόνα παιδικού βιβλίου: Πρά-
σινα πελούζες, πύο σκούρο
πράσινα δέντρα, και λευκοί
πυργίσκοι με παράξενα προ-
βύα."

Όλα τα υπόλοιπα δεν ή-
ταν παρά κυνική κι' έσκεμμε-
νη επινοήση. Ο αυστηρός κα-
νονισμός του κυρίου Κλάμπερ
σχετικά με τις επισκέψεις στο
Σάουθ Γουίντ, δεν ήταν κα-
θόλου άσπλο, και κρατιόταν
αυστηρά απ' όλα τα κορίτσια,
εκτός απ' τη Μάρσα. Αποφεί-
ναι ακόμα και να μιλήσουν
γι' αυτή την κατασκήνωση σ' α-
νέναντο για καμιά πα-
ροικία λεπρών. Η Μάρσα εί-
χε στην αρχή διηγήσει στη Μάρ-
τσου πως χρειαζόταν κά-
που μια εβδομάδα για να ξε-
μουδιάσουν και να οργανώ-
σουν τις μικρές, κρυφές έκ-
δρομές τους στο Σάουθ Γου-
ίντ. Αλλά, όσο περνούσε ο
καιρός, γινόταν φανερό πως
η Μάρσα ήταν η μόνη που έ-
πισκεπτόταν τακτικά το Σά-
ουθ Γουίντ, και πως ούτε καν
περνούσε απ' το μυαλό των
άλλων κοριτσιών να ριχτούν
νέμουν ένα τέτοιο πράγμα. Η
μέθοδος της ήταν να διασχί-
ζει τη λίμνη με τη βάρκα όταν
νύχτωσε, να δένει τη δόκα
της σε μια εξέδρα που ήταν
μακριά απ' την ακτίνα των
προβολέων και να κολυμπά
ω- την όχθη. Εκεί, της έδι-
ναν πετσέτες, ρούχα, κι' όλα
τ' αναγκαία για να μακρινί-
σαστη. Δεν μπορούσε να πη-
σιάσει με τη δόκα γιατί ο
διευθυντής του Σάουθ Γουίντ,
ο κύριος Γκρήντ, συνήθιζε να
κοιμητιάζει και να κοιμή με τα
"δόντου" του τα χείρα κάθε άγνω-

— Η γυναίκα μου ισχυρίζεται ότι είμαι άνικανος να
πλύνω ένα πιάτο!

στη βάρκα που έδρισκε στην
όχθη, για ν' αποθαρρύνει τις
κρυφές νυχτερινές επισκέψεις.

Τ' άλλα κορίτσια με τα γε-
ροδεμένα αθλητικά σώματα
θεωρούσαν τη Μάρσα εκκεν-
τρική, λιγάκι νευρασθενική,
κι' έδλεπαν τις εκδρομές της
με τη δόκα σαν μια έπικιν-
δυνη τρέλλα. Η Μάρτσου εί-
νε τουλάχιστον αναγκάσει τη
Μάρσα να παραδεχτεί την αλ-
λήθεια, σ' ένα ζωηρό καυγά
που είχαν οι δυο τους, αργά
τη νύχτα, απ' τη δεύτερη κιό-
λας εβδομάδα. Αλλά, ακόμα
και τότε, η Μάρσα είχε δοκιμά-
σει να υπερασπιστεί τον έ-
αυτό της, λέγοντας πως οι
άλλες δασκάλες ήταν διείλες,
και περιλούζοντάς τις μ' ένα
σωρό άλλα επιβίβα. Η Μάρ-
τσου είχε βγή έξω αδιασμέ-
νη, χωρίς να την άκουση ως
το τέλος, και τα δυο κορίτσια
δεν είχαν μιλήσει για μια έ-
βδομάδα.

Αλλά ο ήλιος έλαμπε στο
Τάμαρα, τα πεύκα μύριζαν,
οι δροσερές νύχτες ήταν θαυ-
μάσιες. Το σπουδαιότερο ή-
ταν πως η Μάρτσου τα κα-
τάφευγε θαυμάσια στη δου-
λειά της. Όλοι τη θαύμαζαν
και την εκτιμούσαν, κι' έτσι
το ήθικό της ήταν καλό. Έρ-
γαζόταν σκληρά και διοικού-
σε τη μικρή της ομάδα με χά-
ρη και καλή διάθεση. Ο κύ-
ριος Κλάμπερ έλεγε ειλικρί-
να πως ήταν η καλύτερη δρα-
ματική σύμβουλος που είχε πο-
τέ. Η Μάρτσου συναντούσε
αναπόφευκτα στα παρασκή-
νια της Μάρσα, που έβαφε τα
σκηνηκά κι' έραβε τα κοστού-
μια με μια πρόθυμη ομάδα μι-
κρών κοριτσιών. Η πικρία
της διαλύθηκε σιγά-σιγά με
τις σχέσεις τους της δουλειάς
και με τα καθημερινά άστεια,
αλλά η στάση της απέναντι
στη φίλη της είχε μείνει χρο-
ματισμένη με κάποια δυσπι-
στία.

Η Μάρσα ζητούσε κάθε μέ-
ρα απ' τη φίλη της να τη συ-
νοδεύει στο Σάουθ Γουίντ με
βάρκα παίρνοντας δοκο πως
ήταν το πιο εύκολο, το πιο
εύθυμο πράγμα που μπορούσε
κάνει να φανταστεί. Η Μάρ-
τσου είχε αντίστασή, πολλών
καιρό, αλλά στο τέλος είχε

υποχωρήσει. "Επειτα από τέσ-
σερις εβδομάδες παιδικών
φλυαριών και δροσερών συζη-
τήσεων με τις άλλες δασκάλες,
διηκούσε για λίγη διασκέδαση.
Η Μάρσα της είχε υποσχεθεί
να την οδηγήσει ως την απέ-
ναντι όχθη χωρίς να την κάνει
να κολυμπήσει μέσα στο σκο-
τάδι. Ο Κάρλος Ρίνγκελ, ο δι-
ακοσμητής του Σάουθ Γου-
ίντ, θα έρχόταν, της είχε, να
τους πάει απ' την εξέδρα."

Η Μάρσα κωπηλατούσε-
σιωπηλά κάπου ένα τέταρτο.
"Επειτα, η Μάρτσου διέκρινε
μια μούρη σκιά στο νερό."

— Ναι η εξέδρα, είπε, αλ-
λά δε βλέπω κανένα Κάρλο
Ρίνγκελ.

— Μην έκνευρίζεσαι, ο
Κάρλος δε θ' αγόηση.

Πέρασε άλλο ένα λεπτό σιω-
πής, κι' έπειτα η Μάρτσου
τη ρώτησε:

— Τι θα κάνουμε, αν πέ-
σουμε πάνω σ' αυτόν... σ' αυ-
τόν τον κύριο Γκρήντ;

— Μά, απλούστατα, γλυ-
κειά μου, είσαι μια οικότρο-
φος! Υπάρχουν ένα σωρό. Ο
Γκρήντ δε γνάρζει τα πρό-
σωπα όλων. Φυσικά, όσο πιο
γρήγορα απαλλαγούμε απ'
αυτά τα φοβερά ρούχα, τόσο
το καλύτερο. Θα πάμε ίσια
στον κολπίσκο όπου είναι το
περίπτερο των τραγουδιών-
ων, κι' εκεί θα ντυθούμε. Εί-
ναι σε απόσταση πενήντα μέ-
τρων, και θα μάς κρύβουν τα
δέντρα.

— Με ποιόν μοιάζει;
— Ποιός, ο Γκρήντ; Με
τον Σατανά!

— Ω, αλήθεια;
— Αλήθεια. Ο Σατανάς
με μια μικρή κοιλιά και με
άσπρα πανταλόνια!

Η Μάρτσου αναστέναξε
αθελά της, και τυλίχθηκε στη
ζακέτα της.

— Για όνομα του Θεού!
φώναξε η Μάρσα. Γιατί είσαι
τόσο νευρική; Τι μπορεί να
σου συμβεί; Νομίζεις πως θα
σε φαν;

— Η μήπως θα σου κά-
νη τίποτα ο Κλάμπερ; Πάμε
να κάνης σαν παιδί! Σκέψου
πως πρόκειται να διασκεδά-
σουμε πρελλά απόψε.

— Μάρσα, θα προτιμούσα
να μη με απολύσουν απ' την

πρώτη μου δουλειά γι' αυτή-
κόπητα...

Η χοντρή κοπέλλα έπνιξε
ένα γέλιο.

— Ανηλικότητα! Κούκλα
μου, σε συλλογίζομαι για τις
ιδέες που έχεις για την ανη-
λικότητα! Άλλα δε σ' αγαπά
λιγότερο... Και τώρα, ήσυχια-
σε, σε παρακαλώ!

Όσο η βάρκα πλησίαζε
περισσότερο στη σχεδιά, έ-
δλεπαν να λάμπουν άπειρα
μικρά φωτάκια στην κατα-
σκήνωση, σαν πυγολαμπίδες
στη χλόη. Άνδρικές και γυ-
ναϊκές φωνές έφταναν στ' αυ-
τιά τους μαζί με τη μουσική.
Οι πρόκοι έδιναν ένα σω-
ρό κόκκινες δάρκες—ήταν
έκατοντάδες τέτοιες—άραγε-
νες κοντά—κοντά στην όχθη.
Η κοινή αίθουσα ήταν κι' αυ-
τή φωτισμένη. Έδλεπε κα-
νείς στο βάθος, πάνω στον
άσπρο τοίχο, ένα τεράστιο
χρυσό κοχύλι, και πάνω απ'
την είσοδο, με μεγάλα γράμ-
ματα, την επιγραφή «Σάουθ
Γουίντ μουζικ χάλς».

Η Μάρσα έδειξε με το κου-
πί της μια δάρκα που έπρό-
βαλε απ' την όχθη.

— Ναι ο Κάρλος, πιστός
στην υπόσχεσή του!

Αράξαν κατά μήκος της
ξύλινης εξέδρας. Μια χοντρή
τήφωση με τις άλλες δασκάλες
είχε χέρι προς τη Μάρτσου.
— Έλατε χωρίς θόρυβο!

Ψιθύρισε μια βραχνή φωνή.
Ακούμπησε το πόδι της
στην εξέδρα. Η Μάρσα βγή-
κε απ' τη βάρκα με τη βαλί-
τσα της Μάρτσου.

— Κάρλο, αυτή είναι η
Μάρτσου...

Χαίρω πολύ, Γρήγορα,
παιδιά, άρχισε κιόλας η πρό-
βα!

Τις βοήθησε να εγκαταστή-
σουν στη βάρκα του, και ξε-
κίνησε προς την όχθη, τραβώ-
ντας δυνατά τα κομμάτια. Η
Μάρτσου, καθισμένη κάτω,
στά πόδια του Κάρλο ήταν
στενοχωρημένη απ' τη σιωπή
του.

— Λυπάμαι που σας βά-
λαμε σ' αυτή τη φασαρία,
κύριε Ρίνγκελ.

— Καμιά φασαρία. Σωπά-
στε τώρα, γιατί πλησιάζου-
με. Χρειάζεται προσοχή όταν
περνάει κανείς κοντά σε θά-
μνους.

Τέλος, η βάρκα άγγιξε τα
κλαδιά με τη γλυκειά μυρω-
διά, κι' η άκρη της έβυσε την
πλάτ.

— Οδήγησε τη φίλη σου,
Μάρσα. Πάω ν' αφήσω τη
βάρκα.

Επειτα από ένα φοβισμέ-
νο τρέξιμο ανάμεσα στους θά-
μνους, βρέθηκαν, λαχανιαμέ-
νες, σ' ένα κατάκαστο περίπτε-
ρο. Έξω ήταν απλωμένα κο-
στούμια του μπάνιου και γυ-
ναϊκεία εσώρουχα. Καθισμέ-
νη σ' ένα κρεβάτι, μια ψηλή
κι' ωραία ξανθεία, έντελως
γυμνή, διάβαζε μια εφημερί-
δα.

— Γειά σου, είπε στην Μάρ-
σα. Έφες και μια φίλη σου
αυτή τη φορά; "Ηοβατε νω-
ρίς."

— Είναι έννεα και τέταρ-
το.

Η ξανθεία έριξε μια μα-
τιά στο ρολόι της και χασμου-
ρήθηκε.

— Διάβολο, έχεις δικίο.
Πρέπει να βρίσκουμαι στη σκη-
νή σε δέκα λεπτά.

Σηκώθηκε και περπάτησε
στο δωμάτιο, μαζεύοντας τα
ρούχα της, χωρίς να μοιάζει

ται καθόλου που τα παράβουρα
δεν είχαν παντού...

— Να σου συστήσω τη
Μάρτσου Μόργκενστερν... Η
Κάριν Μπλάιρ, είπε η Μάρ-
σα.

— Γειά σου, είπε η Κάριν,
κουνώντας ένα σουτιέν. Πάρτε
δτι θέλετε, χτένια, πουδρα...
Μήπως χρειάζεστε εσώρου-
χα;

— Εύχαριστώ. Τα έφερα
όλα.

— Θαυμάσια. Είμαι εύχα-
ριστημένη που δεν υπάρχουν
μόνο ζητήματα απ' την άλλη ό-
χθη της λίμνης...

— Γιατί παραπονιέσαι;
Δεν... σε κανένα ρούχο
σου! διαμαρτυρήθηκε η Μάρ-
σα.

— Σ' ένα δευτερόλεπτο, η Κά-
ριν είχε φορέσει ένα σορτ κι'
ένα άσπρο μπλουζάκι...

— Θα σας δώ σε λίγο, κο-
ρίτσια.

Έξαφανίστηκε, κουνώντας
στον αέρα το μακρύ λεπτί
χέρι της.

— Το τελευταίο φλέρτ του
Νόελ Αϊρμαν, εξήγησε η Μάρ-
σα, διαλέγοντας ρούχα μες α-
πό ένα συρτάρι.

— Είναι έκτακτη, είπε η
Μάρτσου. Θα την παντρευ-
τή;

— Ποιάν, αυτήν; Την έχει
για να περνά την ώρα του,
και τίποτα παραπάνω! Είναι
τριανταετής, άν, και φοβε-
ρά κομψή. Έχει κιόλας χωρί-
σει τρεις φορές.

— Οέ μου! Δε φαίνεται
παραπάνω από είκοσι...

— Να κυττάξης καλά γύ-
ρω απ' τα μάτια της και το
στόμα της, την άλλη φορά
που θα τη δης ξανά, αγαπη-
τή μου! Ασφαλώς και φαίνε-
ται περισσότερο!

— Πόσων χρονών είναι έ-
κείνος;

— Ο Νόελ; Είκοσιεφτά,
εικοσιόχτώ ίσως.

— Θα είναι στη δοκιμή;
— Εκείνος τη διευθύνει, α-
γαπητή μου, αποκρίθηκε η
Μάρσα με κάποια άθυρη σι-
α.

Κι' εξαφανίστηκε στο μπά-
νιο, παίονοντας μαζί της με-
ρικά ρούχα.

Η Μάρτσου ήξερε πως ο
Νόελ Αϊρμαν διηθύνει τη θε-
ατρική ομάδα του Σάουθ Γου-
ίντ, και πως είχε αναλάβει
να γράφει και ν' ανεβάσει τις
επιθεωρήσεις. Η Μάρτσου
είχε παίξει στο πιάνο και
τραγουδούσε στη Μάρσα
πολλά απ' τα τραγούδια που
είχε γράψει το προηγούμενο
καλοκαίρι. Ο Αϊρμαν φαινό-
ταν να είναι μια πραγματικά
παραξενή προσωπικότητα. Με-
ρικές απ' τις μουσικές φαν-
σίες του είχαν περάσει σε έ-
πιθεωρήσεις του Μπρόντγου-
αϊ. Πολλά τραγούδια του εί-
χαν δημοσιευτεί. Δυό απ' αυ-
τά, τα «Γυμνά πόδια στον
ούρονα» και το «Βρέχει φι-
λιά», ήταν οι επιτυχίες της
χρονιάς. Η Μάρτσου έννοι-
θε συγκίνησε στη σκέψη πως
θα συναντούσε μια τέτοια δια-
σημότητα. Ενώ ντυνόταν, σκε-
πτόταν πως η ψηλή ξανθεία
κοπέλλα ήταν η πρώτη αθένη-
τική έρωμένη που είχε ποτέ
συναντήσει, αν και όλα τα
βιβλία της, τα έργα του κινη-
ματογράφου και του θεάτρου
ήταν γεμάτα από γυναικές τέ-
τοιου είδους. Πάντως έδρισκε
πως η Κάριν Μπλάιρ δεν έ-
μοιαζε μ' αυτό που ήταν. Δεν
είχε κανένα ίχνος αμαρτίας έ-
πάνω της. Απογοητευμένη, η

Μάρτσου σκεπτόταν πως ί-
σως να έπρόκειτο για κανένα
καινούργιο ψέμα της Μάρ-
σα.

Η Μάρσα ξαναβγήκε απ'
το μπάνιο θαμμένη και πιο α-
δύνατη, μέσα στη μεξικανική
μπλουζα της και τη φαρδιά
πέτσινη ζώνη της. Η Μάρτσου
είχε συνηθίσει να τη βλέ-
πη με την πράσινη και πορ-
τοκαλιά στολή της κατασκη-
νώσεώς τους.

— Πά, πά! Τι αλλαγή!

— Έγινε άνθρωπος, έ; εί-
πε η Μάρσα, και κουνήθηκε
με προσποιητή κομψότητα.

Πέρασε το μπράτσο της κά-
τω απ' το μπράτσο της Μάρ-
τσου και την τράβηξε μπρο-
στά στον καθρέφτη.

— Οι δυο σειρήνες απ' την
απέναντι όχθη! Δεν είμαστε
κακές...

— Στοιχηματίω πως θα
μπορούσε να κατατροπώσει
την ξανθεία, είπε η Μάρτσου.
Θάπρεπε να δοκιμάσει να
γοητεύσει το Νόελ Αϊρμαν!

— Για να με πνίξει ο Κάρ-
λ-- και να ρίξει το σώμα μου
μέσα στο δάσος;

— Ω, δασκαίεις! Τι δικαί-
ωμα έχει επάνω σου;

— Η αλήθεια είναι, πως
δεν έχει το παραμικρό δικαί-
ωμα, ο κακομοιρης... (Η Μάρ-
σα έσδυσε τα φώτα). Εμπρός,
μην ξεχάσης, αν συναντήσεις
τον Γκρήντ, να κάνης σά να
μη συμβαίνει τίποτα. Είσαι
απλούστατα μια οικότροφος.
Εμμένα, με ξέρε, δεν γεννά-
ται ζήτημα.

— Σέ... σε ξέρε, αλήθεια;
— Μά, γλυκειά μου, τί
φανταζόσουν; Βρίσκομαι εδώ
τρία βράδια, την εβδομάδα,
δεν μπορώ να τον κοιροδεύω
αιώνια! Ο Κάρλος του διη-
γήθηκε μια καταπληκτική ί-
στορία. Ο Γκρήντ κάνει μια
έξαιρεση για μένα. Νομίζει
πως έχω μια έπαυλη στα πε-
ρίχωρα. Έλα.

Η γλυκειά μυρωδιά της
δάφνης του βουνού γέμιζε το

σκοτεινό μονοπάτι. Η Μάρ-
σα περπατούσε με σιγουριά
μέσα στο σκοτάδι.

— Από δώ, Μάρτσ... Και,
όσο για τον Νόελ Αϊρμαν, δεν
είναι για κορίτσια σαν κι' ε-
μάς μωρό μου! Όταν θα
σκεφτεί να παντρευτεί θα δια-
λέξη ασφαλώς καμιά σάρ-
του κινηματογράφου!

— Δεν είναι Έδραϊος, δεν
είναι έτσι;

— Δεν ξέρω. Ίσως, ναι.

— Δά τα... «Νόελ»...

— Τι έχει να κάνει; Γνώρι-
σα Έδραϊους που ονομάζον-
ταν Γιάννης;

Το μονοπάτι τέλειωσε, και
δηλώνει με μια έρημη πελού-
ζα, παρ'αυτί φωτισμένη με
κίτρινο χρώμα απ' το φως
των προβολέων. Στο κέντρο,
ανάβλυζε ένα φωτεινό συντρι-
βάνι, κόκκινο, μπλε και κι-
τρινο. Έδλεπε κανείς πάνω
στη χλόη μερικούς αγροτι-
κούς παγκούς και κιόσκια, κι'
εδώ κι' εκεί, υπήρχαν μεγά-
λες δελαντιδιές, που επάνω
τους ήταν στηριγμένοι οι
προβολείς. Πέρα απ' την προ-
σία φαινόταν οι δάρκες κι'
η μαύρη λίμνη.

— Που κοιμούνται; ρώτησε
η Μάρτσου ψιθυριστά.

— Σε μικρά πεορίπτερα
που είναι ανάμεσα στα δέν-
τρα. Οι άντρες άριστερά, οι
γυναίκες πίσω μας. Εκείνο το
κτίριο με την τζαματιή πρόσ-
ωψι είναι η τραπέζα. Το άλ-
λο είναι το κτίριο της διοική-
σεως, όπου...

Ένα διαπεραστικό βουητό
γέμισε την ατμόσφαιρα. "Ο-
λες οι δελαντιδιές έτριξαν μα-
ζί."

— Ο Μπέρνις Φλάμ... έχει
υπεραστικό τηλέφωνο στο
γραφείο. Να έρθη ο Μπέρνις
Φλάμ...

Ακούστηκε ένα άλλο βουη-
τό, ένα «κλικ» κι' έπειτα πάλι
σιωπή.

— Αχ αυτά τα μεγάφωνα!
είπε η Μάρσα. Φωνάζουν μέ-
ρα και νύχτα. Σε κάνουν τρελ-

— Κούκου!

λή! Σε χτυπούν στα νεύρα.
Ξαφνικά, άπαξε το μπρά-
τσο της Μάρτσου.

— Ω, Θεέ μου! Η τύχη
μας το έχει! Ο Γκρήντ!

Η Μάρτσου είδε ένα κον-
τό άνθρωπο με άσπρα παντε-
λόνια να κατεβαίνει τις σκά-
λες της αίθουσας των συγκεν-
τρώσεων. Τα γόνατά της κό-
πηκαν.

— Έξακολούθησε να περ-
πατάς, είπε η Μάρσα. Μην
τον κυττάξης. Και για όνομα
του Θεού, μην παίρνεις ένοχο
ύφος!

Η σιλουέτα με τ' άσπρα
παντελόνια πλησίαζε. Η Μάρ-
τσου προσπαθούσε να τραβή-
ξη τα μάτια της. Μά, όπως το
παιδί που δεν μπορεί να τρα-
βήξει τα μάτια του απ' το τέ-
ρας του κινηματογράφου,
έτσι κι' αυτή εξακολούθησε
να κυττάζει τον κύριο Γκρήντ,
που έδλεπε τις δάρκες καθώς
περπατούσε, μετρούντας τις
φαίνετα. Στο άριστερό του
χέρι κουνούσε ένα φανέρι,
που ήταν μακριά σαν μπασιου-
νάκι. Ξαφνικά, το κεφάλι του
γύρισε και κυττάζε ίσια στη
Μάρτσου. Εκείνη νόμιζε πως
θα λιποθυμούσε. Τα μάτια
του κυττάξαν τη Μάρσα, άλ-
λά ο κύριος Γκρήντ τις προ-
σπέρασε χωρίς λέξη.

Η Μάρσα είπε, με ένα ύ-
φος δεδισμένης ευθυμίας:

— Λοιπόν, αγαπητή μου,
βλέπεις; Ο κακός δακνώντας
δε μάς έφαγε!

Με σφιγμένο λαιμό, η Μάρ-
τσου αποκρίθηκε:

— Νομίζα πως είπες πως
σε ήξερε, μα εκείνος σε κύτ-
ταξε χωρίς να σου μιλήσει.

— Γλυκειά μου, έσύ μιλάς
στά σκυλιά που προσπερνά;
— Ξέρεις, αλήθεια μοιάζει
με το Σατανά! Είναι κατα-
πληκτικό...

— Θα τον πρόσβαλλες αν
σε άκουγε, αγαπητή μου. Ο
Σατανάς μοιάζει με τον Μάξ
Γκρήντ!

Πάνω απ' την εξέδρα
του «Σάουθ Γουίντ Μουσικ
Χάλς» βρίσκονταν μια τεράστια
γυμνή γυναίκα, με ξεπλεκα
μαλλιά.

— Είναι η λαίδη Σάουθ
Γουίντ! είπε η Μάρσα δει-
χνοντάς την.
"Ανοίξε την πόρτα, κι' εί-
πε τη Μάρτσου την ακολουθήσε
σ' έναν προθάλαμο στολισμέ-
νο με ρεκαίτες από παλιές έ-
πιθεωρήσεις του Σάουθ Γου-
ίντ, κι' έπειτα σε μια μεγάλη
αίθουσα θεάτρου, δυνατά φω-
τισμένη, όπου έκατοντάδες
ξύλινες διπλωτές καρέκλες ή-
ταν ασοδισμένες γύρω από
μια πίστα χορού. Πάνω στη
σκηνή ήταν ένα σκηνηκό από
φοινικόδεντρα, μ' ένα κόκκι-
νο χαρτονομίον φεγγάρι κρεμα-
σμένο πιο πίσω, που έλο μα-
ζί φαινόταν πολύ ψεύτικο. Η
Κάριν Μπλάιρ, φορώντας μια
ένδυμασία της ζούγκλας, κου-
νούσε τους γοφούς της και τα
σηκωμένα μπράτσα της καθώς
τραγουδούσε ένα ρυθμό ρού-
μπας. Ο πιανίστας, ένας χον-
τρός που μαρούσε ένα πορτο,
άρχισε να χτυπάει πιο δυνατά.
Ένα ζευγος χορευτών με φο-
ρεμάτα ζούγκλας βγήκε χτυ-
πώντας τα πόδια και χόρεψε
έναν εξωτικό χορό. Η Μάρσα
έγνεψε στον Κάρλο Ρίνγκελ,
που καθόταν στο πίσω μέρος
της αίθουσας, δίπλα σ' ένα
λεπτό νέο με μαύρο πουλόβερ
με γυριστό γιόκα. Στο απόμενο

Η ΕΞΑΡΠΑ: ΝΟΥΒΩΤΕ ΤΟΥ 58

ΑΡΙΣΤΕΡΑ : Τουαλέτα όπογευματινή σέ ίσια γραμμή φλού, πού έχει μιά έσάρπα ντραπέ ή όποία περνά στην πλάτη από μιά θηλιά. Ένα ώραίο κλίπ συγκρατεί ένα μικρό ντραπέ στό ιλλάϊ δεξιά έμπρός. Απ'τίς τελευταίες κρεασιόν.

ΔΕΞΙΑ : Τουαλέτα από μπροκάρ με κορσάξ έλαφρώς ντραπέ. Μιά μεγάλη έσάρπα ξεκινά από δεξιά, τριγυρίζει τό λαιμό και πέφτει άριστερά, όπου περνά κάτω από τη ζώνη. Μπορεί και νά γυρίση — άν θέλετε — πίσω στην πλάτη.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΜΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΣΤΑΘΗΚΑΝ μπροστά στό ασανσέρ, στό χώλ του ξενοδοχείου.

— Καληνύχτα, Μισέλ. Θα καπνίσω ένα τσιγάρο άκούμη προτού πάω για ύπνο. Θα σας δώ αύριο;

— Ναί Ζάν—Πιέρ. Εύχαριστώ για την ώραία βραδυά. Τη στιγμή εκείνη, ενώ ο νέος τραβούσε προς τό καπνιστήριο, ο νυχτερινός θυρωρός έτρεξε κοντά της.

— Αυτό είναι για σας, δεσποινίς, της είπε και της έδωσε ένα φακέλλο.

Η Μισέλ τόν άνοιξε και διάβασε:

«Δέν θα ήθελε ποτέ τό παλιό χωριό του Σαίν—Ζ... με την άνατολή του ήλιου άν δέν σας πάω έγώ. Είναι ένα θέαμα πού αξίζει τόν κόπο νά τό ήθετε. Θα είμαι αύριο τό πρωί στις έξη, στό λιμάνι, μή τό ξεχάσετε. — Άνρύ».

Η ώρα ήταν τώρα δυό τό πρωί και η Μισέλ χόρευε όλο τό δρόμο. Τό παιδί αυτό ήταν τελείως τρελλό νά της δίνη ραντεβού για τά ξημερώματα. Η Μισέλ ήταν πεθισμένη από την κούραση.

Όστόσο, προτού πλαγιάσει πήρε τό τηλέφωνο:

— Άλλό; Μου κάνετε τη χάρη, παρακαλώ, νά με ξυπνήσετε στις πεντέμισι, άκριδώς. Εύχαριστώ.

Τά σκόρπια σπίτια της μικρής παλιάς πόλεως, πού ήταν σκαρφαλωμένα πάνω στό βράχο, τά χρύσωναν οί πρώτες ακτίνες του ήλιου. Η Μισέλ και ο Άνρύ άκολουθούσαν τό μονοπάτι πού ήταν χαράγμένο ανάμεσα στά θυμάρια και τό δεντρολίβανο.

— Κουράγιο, Μισέλ, φτάνουμε. Βλέπετε τά τείχη;

— Τά βλέπω στό όνειρό μου. Κοιμάμαι όρθια...

— Άς ξεκουραστούμε λίγο, τότε. Έλάτε.

Διευθυθηκαν σέ κόπι πεύκα. Οί έφες βελόνες σχημάτιζαν παχύ στρώμα. Ο Άνρύ κάθισε και άκούμπησε την πλάτη του σ' ένα δέντρο.

— Έλάτε νά ξαπλώσετε, άκούμπηστε επάνω μου, και κοιμηθήτε. Δέν θα κάνω θόρυβο.

Υπόκουα, όπως έκανε, προς μεγάλη της έκπληξι, κάθε φορά πού ο ήρεμος αυτός νέος της πρότεινε κάτι, η Μισέλ άκούμπησε τό κεφάλι της στον ώμο του Άνρύ, έκλεισε τά μάτια της και άποκοιμήθηκε άμέσως.

Όταν ξύπνησε, συνήντησε δυό μάτια γαλανά πού την κυττούσαν με προσοχή.

— Άν ύποσχεθήκατε νά έισθε στην πλάξ στις ένδεκα, είναι ώρα νά ξεκινήσουμε. Θα πιούμε τό πρωινό μας στό ξενοδοχείο.

Η Μισέλ ένιωθε έντελώς ξεκουρασμένη, άνεξήγητα ευτυχισμένη. Γιατί νά σκέπτεται τά σοβρά πράγματα; Αυτός ο περίπατος ήταν μιά προσωρινή διακοπή πού είχε δικαίωμα νά την κάνει.

Στή μικρή πλατεία όπου κελάριζε τό άφρσιμένο νερό μιάς πηγής, κάθισαν κάτω από τά πλατάνια του πεζοδρομίου του πανδοχείου.

— Δέν θα μπορούσε νάρθω για μπάνιο μαζί σας και με τόν Ζάν—Πιέρ, είπε ο Άνρύ. Έχω πολλή δουλειά σήμερα.

Ένα ώραίο αισθηματικό διήγημα

Άλλά αύριο τό πρωί άσφαλώς θα τά καταφέρω.

Η Μισέλ δέν τολμούσε νά τόν ρωτήσει τί δουλειά έκανε. Έλεγε τόσα λίγα πράγματα για τόν έαυτό του. Ούτε άλλωστε και εκείνος της έκανε έρωτήσεις για τη ζωή της.

Έκείνο πού ήταν φανερό, ήταν ότι δέν είχε ούτε αὐτεκίνητο, ούτε δάρκα, ούτε χρυσή ταμπακιέρα, όπως ο Ζάν—Πιέρ... Και ούτε της είχε πη πού έμενε, δέν έμενε ούτε στο Έμπασι—Ότέλ, ούτε στο Γκραντ—Ότέλ...

Επομένως ήταν φτωχός και η Μισέλ δέν μπορούσε ν' άπομακρυνθώ από τό σκοπό πού είχε βάσει. Στα είκοσι δυό του χρόνια κανείς, όταν έχη χαράζει ή γραμμή, δέν έχει τό δικαίωμα νά δείξη άδυναμία.

Η φτώχεια, ή μετριότητα, ή θλιβερή ζωή άνηκαν πιά στο παρελθόν. Τό μέλλον ήταν άλλο πράγμα... Ξανακατέβηκαν τόν γεμάτο άρώματα λόφο, πιασμένοι από τό χέρι και γελώντας.

Μπροστά στό «Έμπασι», ο Ζάν—Πιέρ, με κίτρινο μπουρνούζι του μπάνιου, τους έδωε και τους έκανε νοήματα.

— Από πού έρχόσαστε έτσι κι οί δυό; Τρέχατε στους δρόμους πρωί—πρωί;

— Πήγα η Μισέλ νά δώ την παλιά πόλη ψηλά στό λόφο. Άλλά σου την ξαναφέρνω στην ώρα της. Ορδουάρ, για αύριο, είπε ο Άνρύ κι άπομακρύνθηκε.

Η πλάξ είχε ζωρή κίνησι. Η Μισέλ κι ο Ζάν—Πιέρ άναγκάστηκαν νά λάδουν μέρος στά παιχνίδια πού είχαν οργανώσει συγκάτοικοι του ξενοδοχείου.

— Μισέλ, είπε ο Ζάν—Πιέρ, κάποια στιγμή θα ήθελα νά μείνουμε λίγο μόνοι. Μπορώ νά σας παρακαλέσω νά έα με μαζί; Υστερα θα μπορούσαμε νά κάνουμε έναν περίπατο και νά πάρουμε τό τσάι μας στή Βελμπέλ, πού απέχει από δώ μερικά χιλιόμετρα.

Έπρεπε νά δεχθώ. Του είπε:

— Ναί, εύχαρίστως, Ζάν—Πιέρ.

Έφαγαν, κουβέντιασαν για διάφορα άσήμαντα πράγματα, αλλά και τών δυό τους τό μυαλό ήταν άλλο. Η Μισέλ ήξερε ότι θα βρισκόταν άποχρωμένη νά του άπαντήσει καθαρά. Ότι ο ώραίος και πλούσιος αυτός νέος ήξερε τη μεγαλύτερη προσοχή. Ένας πλούσιος σύζυγος. Τό πρόγραμμά της δέν ήταν νά κάνει ένα πλούσιο γάμο; Μα γιατί ή καρδιά της δέν σκίρτούσε από χαρά; Γιατί έβίαζε τόν έαυτό της για νά άισθανθώ ευτυχισμένη;

«Θα είμαι τρελή, τρελή, άν τόν άφήσω νά φύγη, άν πω άχι, άν τόν χάσω! Πρέπει νά τόν άγαπήσω, όφείλω νά τόν άγαπήσω!»

Αργότερα, στό δρόμο, ο Ζάν—Πιέρ έστρώσε έσφιγγα σέ μιά μικρή άδιέξοδο και σ'αυτήσε τό αὐτοκίνητό του.

— Μισέλ, θα πητε ότι προχωρώ λίγο γρήγορα, μα έχετε άκούσει νά λένε για τόν κέ

ραυνοδόλο έρωτα; Έ λοιπόν, πιστέψτε με, ύπόσχοι. Σας άγοπάω και θέλω νά σας παντρευτώ. Καταλαβαίνετε, έισθε τόσο διαφορετική από τίς άλλες κοπέλλες... Πιστεύω ότι γι' αυτό σας άγάπησα άμέσως.

Αυτό πού περίμενε, έγινε. Η Μισέλ κυττούσε τόν Ζάν—Πιέρ άφωνή. Μ' έκπληξι της άκούσε τόν έαυτό της ν' άπαντά της:

— Γνωρίζομαστε τόσο λίγο, Ζάν—Πιέρ. Περίμενετε, άφήστε με νά σκεφθώ. Δέν μπορώ νά σας άπαντήσω άκόμη...

Έκείνος γέλασε, την τράβηξε κοντά του. Τόν άφησε νά τη φιλήσει, και φοβήθηκε μέσα της, γιατί ένιωσε νά της ανεβαίνουν δάκρυα στά μάτια.

— Άλλά ο Ζάν—Πιέρ δέν άντελήφθη τίποτα.

— Πάμε, τώρα, Ζάν—Πιέρ σας παρακαλώ...

Ξαναεξέκίνησαν. Η Βιλιμπέλ ήταν μιά χαριτωμένη μικρή πόλη κοντά στη θάλασσα με κάτασπρα σπίτια, γαλάζια, κίτρινα, άνθισμένα. Έφτασαν σέ μιά στρογγυλή πλατεία με πλατάνια, όπου ήταν ή έκκλησία, τό δημαρχείο και μακρύτερα ένα λευκό καινούργιο κτίριο όπου άκούονταν φωνές παιδιών. Τό σχολείο. Πλησίισαν. Τά παράθυρα ήταν όρθάνοιχτα. Άκούσαν μιά φωνή νέα και δυνατή, μιά φωνή πολύ γνωστή πού έλεγε:

— Ο άληθινός πλούσιος βρίσκει μέσα σας, παιδιά μου, στην καρδιά σας. Τό χρήμα δέν είναι τίποτα...

Καρφώθηκε στην θέσι της, η Μισέλ κυττούσε τόν Ζάν—Πιέρ, πού είπε:

— Δέν τό έέρατε; Δέν σας είπε ότι είναι ο δάσκαλος του τόπου;

— Γιατί νά μου τό έλεγε; Δέν είναι παρά μιά γνωριμία τών διακοπών, έέρατε. Μα αυτό άρκεί, πάμε.

Δέν άκούγόταν παρά ο φλοίσβος τών μικρών κυμάτων πού έσβηναν άδιάκοπα πάνω στην άμμο.

— Μισέλ, θα μου δώσετε τώρα την άπάντησι;

— Άκούσε, Ζάν—Πιέρ, πιστεύω... Πιστεύω ότι, άν μ' άγαπάς άληθινά, πρέπει νά σου πώ... Άφήσε με νά μιλήσω, σέ παρακαλώ: είμαι φτωχή, Ζάν—Πιέρ, μιά μικρή δακτυλογράφος, αυτή είναι ή αλήθεια. Όλες μου τίς οικονομίες τις θυσιάσα για νά κάνω λίγες μέρες «πλούσιες» διακοπές.

— Ω, άγάπη μου, αυτό λοιπόν σ' έκανε νά είσαι σκεπτική; Μα τί σημασία έχει αυτό για μένα; Άφού είσαι τόσο όμορφη, δέν μπορώ νά σ' άγαπάω περισσότερο. Δεχέσαι νά γίνης γυναίκα μου;

Η Μισέλ έκρυψε τό προσωπό της στό στήθος του και έσπασε σέ λυγμούς. Ένιωσε τά χείλη του πάνω στό μολύβι της.

— Μην κλαίς, τέλειωσε, Μην τό σκέπτεσαι πιά, τό χοήμα δέν είναι τίποτε.

— Ω, Ζάν—Πιέρ, θα ήθελα νά σ' άγαπάω, θα ήθελα τόσο νά σ' άγαπάω!

Τί άλλο μπορούσε νά του

πή; Ο Ζάν—Πιέρ τραβήχτηκε λίγο από κοντά της, κύτταξε τό άναστατωμένο προσωπό της, θλιμμένα.

— Θα με συγχωρέσει άν σ' άφήσω, μιά στιγμή; Κάτι έέχασα. Τρέχω, σέ δέκα λεπτά θα έχω γυρίσει.

Η Μισέλ έμεινε άκίνητη, καθισμένη στην άμμο, με τά μάτια κορφωμένα στην άσημένια θάλασσα, όπου καθρεφτίζονταν τά άστρα. Μιά φωνή φώναζε:

— Μισέλ!

Μιά σκιά πρόβαλε πλάι της, δυό μπράτσα την έπιασαν, την σήκωσαν. Ο Άνρύ! Πώς είχε έρθει; Μα τη φιλούσε τρελλά.

— Ήθελε και μου είπε ότι με περιμένεις, ότι θα σέ δρώ έδώ ότι φεύγει άπόψε κιδάας.

— Ω, Μισέλ, είναι λοιπόν αλήθεια;

Η Μισέλ έκλαιγε από χαρά και του άνταπέδισε τά φιλιότά του. Τόν άγαπήτο Ζάν—Πιέρ! Είχε λοιπόν μαντέψει καλύτερα απ' αυτήν τό μυστικό της!

— Μου είπε ότι δέ θα μπορούσε νά σέ κάνει ευτυχισμένη. Είναι ο καλύτερός μου φίλος. Μισέλ. Πιστεύα ότι τόν αγαπούσες...

ΛΟΥΣΙΕΝ ΜΠΑΡΤΣ

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΣΑΡΚΟ

Παρασκευασμένα επί τη δόξει των τελευταίων επιτεύξεων της Βιοχημείας.

Εφάμιλλα των καλύτερων ευρωπαϊκών.

Όδός Έρμου άριθ. 21

Τηλέφωνον 20.887

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ΔΙΣΙΚΗ * ΑΝΩΔΥΝΟΣ

ΛΟΥΙΖΙΔΟΥ ΑΜΠΑΣΩ
ΕΠΕΙΔΕΙΣΤΕ-ΔΙΕΣΤΙΚΤΕ
ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΗ
ΤΡΙΧΟΠΤΗΣΙΣ-ΚΡΕΑΤΟΓΕΝΕΣ
ΕΡΜΟΥ 51-ΤΗΛ 32.069

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Προσοχή στις πινακίδες κινδύνου: υπάρχουν «απαγορευμένες» διαβάσεις, επικίνδυνες και απότομες στροφές, δημόσια έργα κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΜΙΛΑΜΕ συχνά για το «δρόμο της ζωής». Κι' αλήθεια, θα μπορούσαμε να παρομοιάσουμε τη ζωή σαν ένα μεγάλο δρόμο, δρόμο όμως που για να τον διασχίσουμε χωρίς κίνδυνο σοβαρών δυστυχημάτων, θα πρέπει να καταβάλουμε μεγάλη προσοχή. Καί στους μεγάλους μὲν δρόμους υπάρχουν πινακίδες που δείχνουν τα επικίνδυνα σημεία. Μά στο δρόμο αυτό που ονομάζεται ζωή δεν υπάρχουν δυστυχώς τέτοιες πινακίδες. Κατά συνέπεια την προσοχή που χρειάζεται θα την καταβάλουμε για να δούμε μέσα στον ίδιο τον εαυτό μας τα επικίνδυνα σημεία ή, αν δεν το καταφέρνουμε, τουλάχιστον ν' ακολουθήσουμε τις συμβουλές αυτών που έχουν κάποια μεγαλύτερη πείρα από μας. Είναι αλήθεια πως υπάρχει ένας «κανονισμός κυκλοφορίας» που ονομάζεται ήθικη, αλλά δεν ξέρουμε πάντοτε να τον χρησιμοποιήσουμε σε κάθε περίπτωση. Όταν μάλιστα πρόκειται για δυο ανθρώπους που τραβούν μαζί το δρόμο της ζωής τα πράγματα είναι πολύ πιο περίπλοκα. Εδώ θα σας δώσουμε μερικούς τέτοιους κανόνες, που θα σας βοηθήσουν να τραβήξετε το δρόμο αυτό χωρίς «δυστηχήματα». Οι κανόνες αυτοί έχουν δυή από μακροχρόνια πείρα. Κι' επειδή συνεχίζουμε τις παρομοιώσεις, θα σας δώσουμε και τα σήματα της τροχαίας.

ΠΡΟΣΟΧΗ !

■ Το γεγονός ότι «Ε-κείνος» σας αρέσει δε σημαίνει ότι είσαστε έρωτευμένοι.

■ Αν «Εκείνος» σας έκανε ένα φιλοφρόνημα ή σας έδωσε ένα φιλάκι, δε σημαίνει ότι είναι έρωτευμένος μαζί σας.

■ Το ότι με το πρώτο βλέμμα ή κορδιά σας άνοιξε να χτυπή γρηγορώτερα, δεν σημαίνει ότι αυτό είναι ο μοναδικός μεγάλος έρωτας.

■ Ακόμα κι' αν βρίσκετε «Εκείνον» «υπέροχο», αυτός ασφαλώς δεν έχει όλες τις αρετές του κόσμου.

■ Προσπαθήστε να μην πιστέψετε ότι έχετε είσαστε ή έκλεκτή της κορδιάς του, μόνο και μόνο επειδή σ' ένα πάρτυ δεν έφυγε από κοντά σας καθόλου.

■ ΙΟ ΟΤΙ τον αγαπάτε δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να του αφήνετε τίποτα.

■ Αν σας αρέσει μην τον αφήνετε πολύ να το καταλάβει.

■ Μην τον παρακαλάτε να ξαναγυρίσει σε σας όταν είναι φανερό ότι δεν του αρέσετε πιά.

■ Μην τον δουλοπαροικίζετε με «δα κρύβεκτα» γράμματα, όταν αυτός δεν σας γράφει.

■ Μην του εκμυστηρεύεστε τα πάντα, ούτε να προκαλέτε τις δικές τους εκμυστηρεύσεις.

■ Μην παίρνετε μπροστά του ψωφός μοιραίας γυναικας.

■ Μη δεχόσαστε ποτέ να πάτε στο σπίτι του όταν μένει μονάχος, με τη δικαιολογία ότι θέλετε να δите το σπίτι του.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΔΙΑΒΑΣΙΣ

■ Μην παραμελήτε την εμφάνισή σας στο σπίτι και μην ξεχνάτε να είσαστε πρόθυμοι απέναντί του.

■ Αντικείμενα που απαγορεύονται: λιπαρή κρέμα τη νύχτα στο πρόσωπο, παντόφλες - κατσάρια, ρόμπες σε κακά χάλια.

■ Επαναλαμβάνετε κάθε μέρα στον εαυτό σας ότι είναι εύκολότερο να κατακτήσετε έναν άνδρα από το να τον κρατήσετε κοντά σας.

■ Να είσαστε πάντοτε προβλεπτική με τον άνδρα σας. Πελαπλασάστε τις μικροεπιτηρησεις.

■ Μάθετε να θαυμάζετε τον άνδρα σας και να ενδιαφέρεστε για ό,τι του αρέσει.

■ Φροντίστε να έχετε πάντοτε την ίδια διάθεση κι' αν είναι δυνατόν πάντοτε καλή διάθεση.

■ Βάλτε στην άκρη τα «μωτρώματα» και μάθετε να υποχωρήτε.

■ Μην τον πνίγετε στα μαλώματα επειδή άργησε λίγο.

■ Μη δείχνετε καχύποπτη και μην κάνετε σκληρές ζηλοτυπίες. Δεν θα πετύχετε τίποτ' άλλο παρά να χειροτερεύετε τα πράγματα και να κόψετε το δρόμο υποχωρήσεως.

■ Μην κάνετε ποτέ την ανήλεη, αλλά προσπαθήστε να τον καταλαβαίνετε. Φροντίστε να μάθετε τις μικροεπιθυμίες και τις μικροαδυναμίες του.

■ Μην παίζετε με τη φωτιά με τη δικαιολογία ότι είσαστε σύγυρη για τον εαυτό σας.

■ Μη δείχνετε αδιαφορία για τον άνδρα σας, όταν είσαστε σε παρέα, επειδή αυτό τραβάει επάνω του την προσοχή των άλλων γυναικών.

■ Μη φλερτάρτε και μη δείχνετε ότι σας αρέσει ή συντροφιά των άλλων ανδρών.

■ Και κάτι το ασήμαντο ίσως για ώρισμένες γυναίκες: Μάθετε να μαγειρεύετε καλά και ιδιαίτερα ό,τι αρέσει στον άντρα σας.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 26

Είναι υπέροχος σε όλα;

Μαιραία, αλλά τί θγαίνει μ' αυτό;

Η άτημελήςια σας καταστρέφει

Οι σκηνές τον διώχνουν απ' το σπίτι

Είναι ύστερα, τόσο ένοχος;

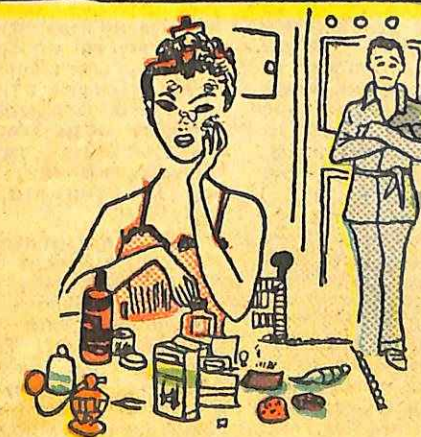
Το δράμα των συγκρίσεων

ΔΕΚΑ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΥΦΗ

- 1 Θυμηθείτε κάθε στιγμή ότι έχετε ένα σύζυγο. Μείνετε πιστή.
- 2 Σεβασθείτε τα γούστα του άνδρός σας, ως μη σας αρέσουν.
- 3 Ένδιαφερόμενη για τη δουλειά του μόνο αν το επιθυμεί αυτός.
- 4 Μεταχειριζέστε τον πάντα σά να ήταν ένας φιλοξενούμενος.
- 5 Μη του δείχνετε πρωί-πρωί λογαριασμούς που θα πληρώσει.
- 6 Λέγετέ του πάντα ναί ύστερα ενεργήστε κατά βούλησι.
- 7 Σκεφθείτε ότι την εύτυχία θα τη δημιουργήσετε εείς ή ίδια.
- 8 Μη μιλάτε ποτέ άσχημα για τη μητέρα του συζύγου σας.
- 9 Προσπαθήστε να σθε περιποιημένη κι' όταν είστε αδιάθετη.
- 10 Αν ο άνδρας έχη νεύρα, φτιάξτε του κάτι καταπραυντικό.

ΔΕΚΑ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΣΑΣ, ΤΗΝ ΙΔΙΑ

- 1 Μη βλέπετε την πεθερά έχθρα, αλλά σα μανα του άντρα σας.
- 2 Συγκατανεύετε στις επιθυμίες της πεθεράς συγκαταβατικά.
- 3 Ζητήστε τη συμβολή της πεθεράς σας. Θα σας ευγνωμονή.
- 4 Δεχθείτε χωρίς θυμούς τις επιπλήξεις ή τις παρατηρήσεις.
- 5 Ζητήστε την προστασία της. Ευχαριστείται ο άνδρας σας.
- 6 Μην αναφέρετε ποτέ στον άνδρα σας τη λογομαχία που τυ-χόν είχατε κάποτε με την πεθερά σας, δηλαδή με τη μητέρα του.
- 7 Μην ζητάτε να μονοπωλήσετε όλη την αγάπη του άνδρός σας, αλλά επιτρέψτε να εκφράζεται με αγάπη στην μητέρα του.
- 8 Μη δείχνετε υπερβολικές εκδηλώσεις αγάπης και τρυφερότητας προς τον άνδρα σας όταν είναι μπροστά η μητέρα του.
- 9 Αν ο άνδρας σας λογοφέρει με τη μητέρα του, αποφεύγετε ν' ανακατευθείτε, αλλά προσπαθήστε να τους καθησυχάσετε.
- 10 Κάντε την πεθερά σας σύμμαχο, φίλη, μητέρα σας, κολα-κεύοντας μερικές αδυναμίες, αντιλήψεις της ή γούστα της.

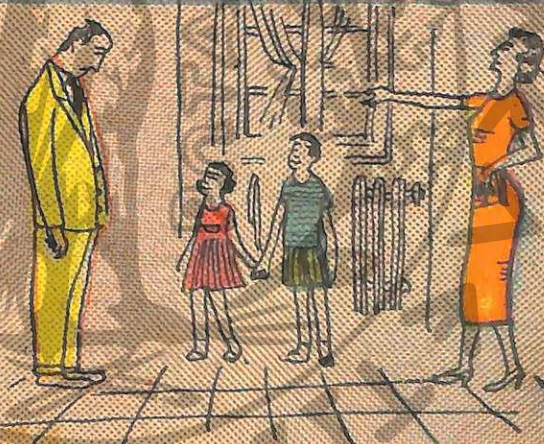
Μην παρουσιάζετε έτσι μπροστά του

ΔΕΚΑ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΝ

- 1 Ευριζέστε κάθε μέρα για να σθε ωραίος και φρεσκός.
- 2 Μεταχειριζέστε τη γυναίκα σας όπως ήταν και στην αρχή.
- 3 Προσπαθήστε να την καταλάβετε προπάντων νευρική.
- 4 Μην ξεχνάτε να είσαστε ο «καβαλιέρος» της γυναίκας σας.
- 5 Αφήστε στο κατάφλι το «φορτίο» των φροντίδων σας.
- 6 Μην περιορίζετε τη γυναίκα «στο ρόλο του απλού θεατού».
- 7 Δείχνετε της πάντα μια συμπεριφορά συγκαταβατικότητας.
- 8 Φροντίστε να μη γίνετε για τη γυναίκα σας πληκτικός.
- 9 Μην ξεχνάτε ποτέ ότι είσαστε ένας άνδρας παντρεμένος.
- 10 Κάντε που και που καμμία μικρή... ταέλλα στη γυναίκα σας.

ΔΕΚΑ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΘΕΡΑ

- 1 Θυμηθείτε ότι και σείς πριν γίνετε πεθερά, είσαστε νύφη.
- 2 Η νύφη σας πήρε το γιο σας για να τον κάνει εύτυχισμένο.
- 3 Η νύφη σας πήρε το γιο σας για να τον κάνει εύτυχισμένο.
- 4 Συμβουλευτείτε τη με γλυκύτητα, μην την μαλώνετε συχνά.
- 5 Μην αναφέρετε ποτέ στο γιο σας τους καυγάδες σας.
- 6 Μην είσαστε ζηλότυπη για την τρυφερότητα που δείχνει ο γιός σας στη γυναίκα του. Σκεφθείτε και τα δικά σας χρόνια.
- 7 Αν ο γιός σας μαλώσει με τη γυναίκα του, αποφεύγετε ν' ανακατευθείτε, αλλά αν σας ρωτήσουν δικαιώστε τη νύφη σας.
- 8 Μη βεληθείτε να επιβάλλετε με κάθε θυσία την πορνοσία σας. Οι σύζυγοι θέλουν να μένουν κάπου - κάπου και μόνοι τους.
- 9 Δεν μπορεί να έχετε την ίδια νοοτροπία με τη νύφη σας, έ-στω κι' αν πιστεύετε ότι είσαστε απ' τις μοντέρνες γυναίκες.
- 10 Φροντίστε να είναι για σας ή νύφη σας μ' η κόρη, μια φί-λη πιο νεαρή και δείξτε της συγκαταβάσι στις πράξεις της.

Και, προπάντων, όχι μπροστά στα παιδιά

...τόν αγαπάτε ή όχι;

Αγαπάτε τον άνδρα σας; Δεν είναι τόσο εύκολο ν' απαντήσετε, όσο φαίνεται εκ πρώτης όψεως. Κάθε μία πιστεύει ότι τον αγαπά, γιατί τρέμει στη σκέψη ότι μπορεί να τον χάσει με καμμιαν άλλη ή γιατί φωνάζει ότι είναι διατεθειμένη να πεθάνει γι' αυτόν... Το να μπορεί όμως να τον αγαπάτε κάθε μέρα, να δημιουργήτε γύρω του κάθε στιγμή ένα κλίμα, μέσα στο οποίο η κοινή ζωή, αντί να δηλητηριάζεται, γίνεται συνεχώς ευτυχισμένη, είναι τελικώς διαφορετικό πράγμα. Για να δεβαιωθείτε, λοιπόν, ότι είσατε ικανή να τον αγαπάτε, απαντήστε ειλικρινά με ένα «ναι» ή ένα «όχι» στις παρακάτω ερωτήσεις. Οι ερωτήσεις αυτές είναι διηρημένες σε δύο ομάδες από δεκαπέντε κάθε μία. Νά τώρα η πρώτη ομάδα ερωτήσεων:

1. "Αν περιμένετε παιδί, θέλετε να μοιάζει μ' 'Εκείνον;
2. Φροντίζετε να ποικίλλετε το καθημερινό φαγητό σύμφωνα με τις επιθυμίες του;
3. Είσατε βέβαιη ότι για εκείνον, κι' όχι για τους άλλους, φροντίζετε να είσατε περιποιημένη;
4. "Αν το δρόμο είσατε κουρασμένη, τον αφήνετε να βγει έξω μόνος του;
5. "Η πρώτη φροντίδα σας το πρωί είναι να χτενισθείτε και να φτιαχτείτε;
6. Μπορείτε να απαντηθείτε ένα ταγιέρ για να φτιάσει εκείνος ένα κοστούμι;
7. Μετέχετε στις στιγμές της ευδυσχεσίας του;
8. "Ενδιαφέρεστε για κάποια από τις μανιές του, τα «χόμπι» του, όπως τα λένε;
9. Τα πρόσωπα που συμπαθείτε είναι περισσότερα από αυτά που αντιπαθείτε;
10. Δείχνετε ενδιαφέρον, χωρίς υποκρισία, για τις στενόχωρες στιγμές του;
11. Του δίνετε την αίσθηση ότι απ' αυτόν, και μονάχα απ' αυτόν, περιμένετε να πάρη αποφάσεις;
12. Είσατε ικανή όταν σας αναγγείλη ξαφνικά το μεσημέρι ότι θα φέρη δυο φίλους του να φάνε στο σπίτι, να έτοιμάσετε πρόχειρα ένα καλό μενού;
13. Μολονότι είσατε καλή νοικοκυρά, μπορείτε να μην το δείχνετε σε σημείο που να γίνεστε ενοχλητική;
14. Μπορείτε να του δίνετε την εντύπωση ότι τα δώρα που σας κάνει τα κάνει όχι από «υποχρέωση»;
15. Ξέρετε να συγχωρήτε;

Και τώρα να ή δεύτερη ομάδα των ερωτήσεων:

1. Τον μαλώνετε συχνά λέγοντας ότι «δεν είναι πια τόσο τρυφερός, όσο όταν είσατε αρραβωνιασμένοι»;
2. Πηγαίνετε στο κατάστημα ν' αλλάξετε ένα δώρο που διάλεξε για σας αυτός και που δεν ανταποκρίνεται στο γούστο σας;
3. "Αντιδράτε με δυσανεμία σε κάθε παρατήρησή του;
4. Θυμώνετε αν καμμιά φορά φέρη τους φίλους του να περάσουν μαζί μια βραδιά;
5. "Επιμένετε όταν είσατε μαλωμένη να μην υποχωρήτε πρώτη;
6. "Επωφελείσθε από όλες τις ευκαιρίες για να τον γκρινιάξετε ότι ακρίβη η ζωή;
7. Του φέρνετε αντιρρήσεις μπροστά σε τρίτα πρόσωπα;
8. Δυσανεμείστε αν ένα δρόμο πρέπει να εργασθί στο σπίτι;
9. Νοιώθετε την ανάγκη να «θριαμβεύετε» όταν αυτός παραδεχθεί ότι έχετε δίκιο;
10. Του αναφέρετε συχνά τους άνδρες άλλων γυναικών, σαν παραδείγματα γενναϊοδωρίας και αγάπης;
11. Στριγγλίζετε με τα παιδιά, χωρίς σοβαρό λόγο;
12. Προσπαθείτε να τον πείσετε ότι όλα είναι ακατάστατα γιατί δεν έχετε υπηρέτρια;
13. Του δίνετε τη δυσάρεστη εντύπωση ότι σε κάθε περίπτωση αυτός πρέπει να βγάλη το φίδι από την τρύπα;
14. Μετανοιώνετε καμμιά φορά γιατί παντρεύηκατε;
15. Σας βρίσκει συχνά ατημέλητη;

● Και τώρα ή απάντησι. "Αν απαντήσετε «ναι» σ' όλες τις πρώτες δεκαπέντε ερωτήσεις και «όχι» σ' όλες τις δεκαπέντε δεύτερες, σημαίνει πως είσατε μια γυναίκα ιδεώδης. "Αν όμως όχι, κάντε το λογαριασμό: Πάνω από 24 βαθμούς είσατε θαυμάσια σύζυγος. "Από 17 έως 23 πρέπει να απαλλαγείτε από μερικά ελαττώματα. "Από 10 — 16 πρέπει να λάβετε τα μέτρα σας γιατί ο γάμος σας θα συναντήσει μεγάλες δυσχέρειες. "Από 9 και κάτω θα πρέπει να... αναμορφωθείτε ως σύζυγος από την αρχή, γιατί τα πράγματα δεν είναι καθόλου εύχρηστα.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΣΤΑΘΜΕΥΣΕΩΣ

■ Μην είσατε «ευγιάγγιχτη» με την πρόφασι ότι είσατε ευαίσθητη. "Η ευαίσθησία δονείται με κάθε τι που είναι μεγάλο, ευγενικό κι' ωραίο. "Ενώ μια «ευγιάγγιχτη» νοιώθει τον εαυτό της πληγωμένο από άσημαντες αφορμές.

■ Είναι βέβαιο ότι ο άνδρας σας έχει ελαττώματα. "Εσείς όμως δεν έχετε;

■ Μην προσέχετε μόνο τις ελλείψεις του, αλλά καταβάλετε προσπάθεια να αναγνωρίσετε τα προτερήματά του.

■ "Αν έχη κακό χαρακτήρα, σκεφθείτε ότι είναι καλύτερο για έναν άνδρα να χη κακό χαρακτήρα παρά να μην έχη καθόλου.

■ Μην του πετάτε λόγια που πληγώνουν τον εγωισμό του. "Υπάρχουν πληγές που μένουν πάντοτε ανοιχτές για χρόνια.

■ Μην προσπαθείτε να έχετε πάντοτε την τελευταία λέξη, γιατί αυτό είναι κάτι που τον εξοργίζει φοβερά.

■ "Αμέσως από την αρχή φροντίστε να δημιουργήσετε ατύσφαιρα αμοιβαίας υποχωρητικότητας και μην περιμένετε να τη δημιουργήσετε όταν πια είναι πολύ αργά.

■ Μην παίρνετε στάσι άρνητική λέγοντας «δεν γίνεται τίποτα πια» με τη δικαιολογία ότι σας χωρίζει πια άβυσσος. Πάντοτε μπορεί κάτι να γίνει, αρκεί να πιστεύετε σ' αυτό.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΣΤΡΟΦΕΣ

■ Μην προσκαλήτε πολύ συχνά στο σπίτι σας μια φίλη σας μόνη.

■ Μή διαλέγετε για φίλες σας νεαρές γυναίκες πολύ ελεύθερες και επιλήψιμες κομφοτητος με τη δικαιολογία ότι κάνουν εύχρηστη παρέα στο σπίτι.

■ Μην παρυσιάζετε ατημέλητη στον άνδρα σας όταν έχετε μαζί σας μια φίλη σας κομφοτυμένη και περιποιημένη.

■ "Αν παρατηρήσετε ότι ή κορδιά του άνδρος σας γίνεται ψυχρή, αντί ν' αρχίσετε τις επίπληξεις, προσπαθήστε ειλικρινά να δοήτε ποιές είναι οι δικές σας παραλείψεις και διορθώστε τις.

■ Νά είσθε υπομονητική κι' ευγενική και θα τον ξανακερδίσετε πάλι κοντά σας

■ Μην είσατε φουριόζα. "Αγωνισθείτε με όλες σας τις δυνάμεις εναντίον αυτού του «τρέχα δώ, πήγαινε κεί!», που είναι ο χειρότερος εχθρός της συζυγικής ευτυχίας.

■ "Αν δεν μιλάη το δρόμο σημαίνει ότι είναι κουρασμένος ή στενοχωρημένος. Σεβαστείτε τη σιωπή του.

■ "Αν έχετε να του κάνετε παρατηρήσεις ή να ζητήσετε μια χάρη διαλέξετε την κατάλληλη στιγμή και μεταχειρισθείτε ευγενικό τρόπο.

■ Μην τον έπικρίνετε μπροστά στα παιδιά ή μπροστά σε τρίτα πρόσωπα.

■ Στις δύσκολες στιγμές μην ξεχνάτε ποτέ μια αλήθεια: ότι ή γαλήνη ξαναγυρίζει πάντοτε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

■ Φροντίστε να έχετε διπλωματικότητα απέναντι στην πεθερά σας. Μην ξεχνάτε ότι είναι ή μητέρα του άνδρος σας.

■ Προσπαθήστε να φέρεστε σ' αυτήν, όπως όταν ήσαστε αρραβωνιασμένη. Τίποτα δεν είναι τόσο μεταδοτικό όσο οι ευγενικοί τρόποι κι' επίσης τίποτα πιο μεταδοτικό όσο ή κακή συμπεριφορά.

■ Μην παραλείψετε ποτέ να δείχνετε σεμνότητα. "Η σεμνότητα έχει κι' αυτή την ποιήσή της και την ομορφιά της.

■ Μεταχειρίζεστε όλα τα λογικά μέσα για να διατηρήσετε την ομορφιά σας, αλλά μην αναγκάζετε τον άνδρα σας να είναι μπροστά σ' όλες τις καλλιτεχνικές σας φροντίδες.

■ Μην είσατε φουριόζα. "Αγωνισθείτε με όλες σας τις δυνάμεις εναντίον αυτού του «τρέχα δώ, πήγαινε κεί!», που είναι ο χειρότερος εχθρός της συζυγικής ευτυχίας.

■ "Αν δεν μιλάη το δρόμο σημαίνει ότι είναι κουρασμένος ή στενοχωρημένος. Σεβαστείτε τη σιωπή του.

■ "Αν έχετε να του κάνετε παρατηρήσεις ή να ζητήσετε μια χάρη διαλέξετε την κατάλληλη στιγμή και μεταχειρισθείτε ευγενικό τρόπο.

■ Μην τον έπικρίνετε μπροστά στα παιδιά ή μπροστά σε τρίτα πρόσωπα.

■ Στις δύσκολες στιγμές μην ξεχνάτε ποτέ μια αλήθεια: ότι ή γαλήνη ξαναγυρίζει πάντοτε.

Η μελάνη απ' τα παλιά χρόνια

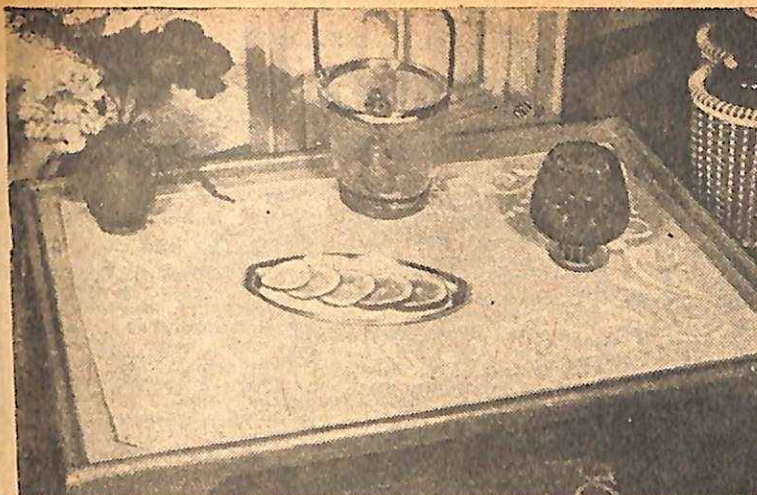
Χιλιάδες και χιλιάδες είναι οι τόνοι της μελάνης που χύνεται κάθε μέρα αλλού για να μουντζουρώη απλώς το χαρτί κι' αλλού να το ομορφύνει και να το κάνει να μάς μιλά για άμετρητα ώφέλιμα και εύχρηστα πράγματα. Πότε όμως πρωτοεφευρέθηκε ή μελάνη;

■ "Όπως μαθαίνουμε από τον Κικέρωνα και τον Πλίνιο, στην εποχή τους ήσαν γνωστή ή μελάνη που την κατασκευάζανε από τρία μέρη ασβόλης, κυρίως των λυχνυριών και από ένα μέρος κόμης ή ιχθυόκολλας. "Αν δεν είχαν αυτά τα υλικά, οι Ρωμαίοι παρασκευάζανε μελάνη, όπως γίνεται και σήμερα ακόμη σε πολλά έλληικά παροσταλάσια μέρη, από τη μελάνη της σουπιάς και του οχταποδιού.

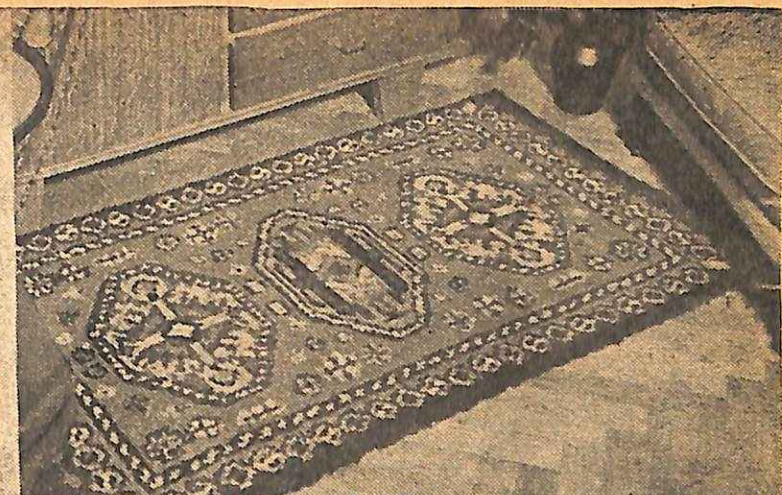
■ Η μελάνη που χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι και εκείνη

που ήσαν σε χρήση κατά το Μεσαίωνα ήσαν πιο παχύρρευστη από τη σημερινή. Όταν δέ τη μετεχειρίζονταν για να γράψουν επάνω στις περγαμινές ή στα μεταξωτά ύφασματα έβριχναν μέσα κόμι (γόμα) και για τούτο τα γράμματα έβγαιναν από την περγαμνή και τα ύφασματα ήσαν σαν ανάγλυφα.

■ "Όπως και σήμερα, έτσι και στα παλιά χρόνια υπήρχαν με λάνες διαφόρων χρωμάτων. Τη μαύρη μελάνη την μεταχειρίζονταν στα χειρόγραφα και τους χάρτες. Τα κεφαλαία γράμματα, οι τίτλοι, των βιβλίων και των χαρτών γράφονταν με κόκκινη μελάνη. Με κόκκινη επίσης μελάνη υπογράφεαν οι αυτοκράτορες. Χρυσή και ασπρή μελάνη μεταχειρίζονταν όταν ήθελαν να γράψουν επάνω σε πορφύρα ή άλλου χρώματος ύφασματα.

493 ΕΥΚΟΛΟ ΣΕΜΕΝ

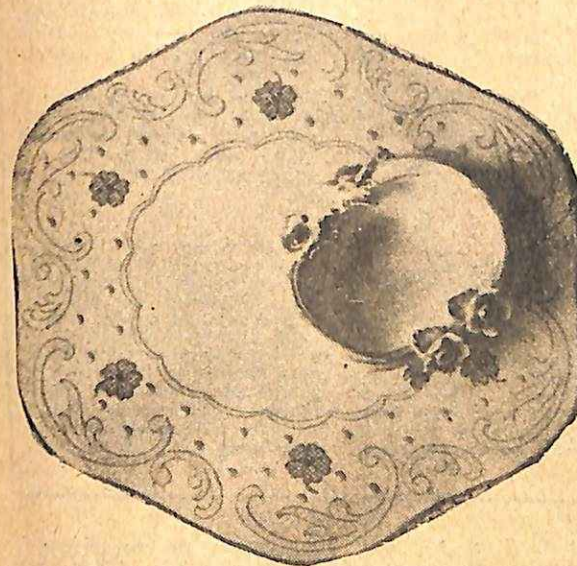

495 ΜΕΤΡΗΤΟ ΧΑΛΙ

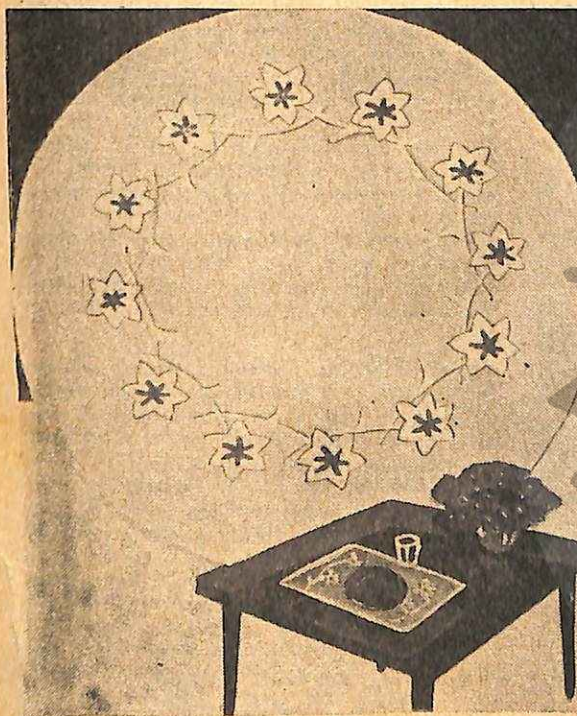
ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ 72ΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΚΛΩΣΤΕΣ ΜΟΥΛΙΝΕ D.M.C.

ΟΙ ΝΑΡΚΙΣΣΟΙ

492 ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ

491 ΟΜΟΡΦΑ ΣΕΤ

491 Πολύ πρωτότυπο και διαφορετικό σχέδιο μ' επιτυχημένο συνδυασμό χρωμάτων για το κέντρο ενός τετραγώνου τραπέζιμαντηλου, για ένα τραγανό τραπέζιμαντηλου, για ένα "Ένα μικρότερο λουλουδάκι, μπαίνει σε μια γωνία στο πετσέτακι. Θα το κεντήσετε σε φυσική λινό με μολινέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) άσπρο και κίτρινο No 307. Τα πέταλα των λουλουδιών θα γίνουν άσπρο γεμιστό και στη βάση τους θα κάνετε μερικές κίτρινες ριχτές δελονιές. Το κέντρο κάθε λουλουδιού θα γίνη με κίτρινα κομπάκια. Τα κλαδάκια κεντούνται άσπρο λοξό ανεβατό. Το σχέδιο του στρουγγυλού μοτίφ καθώς και το άνθος για τα πετσέτακια σας τα δίνουμε στο παράρτημα. Φροντίστε το κέντημά σας να γίνεται στρωτό όπως βλέπετε στην εικόνα του οπισθοφύλλου μας.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙ

492 Κεντήστε σε λεπτό κρέμ, ή χρωματιστό πάλ λινό, το διαφορετικό του παραρτήματός μας. Θα κεντήσετε, δηλ τη γιολάντα με πουνάν ντόμπρο σε χρώμα γκρι - μπλε No 644. Τα λουλουδάκια θα γίνουν με φίλ - τρέ σε διάφορα χρώματα κίτρινο No 743, σάε No 334, ροζ 766 και πράσινο No 954. Τα πουνά θα γίνουν ανεβατά με το γκρι - μπλε καθώς και ή εσωτερική γιολάντα με πουνάν ντόμπρο. Το τελείωμα θα γίνη με φεστόνι με το γκρι - μπλε μολινέ. Για όλα τα χρώματα θα μεταχειρισθείτε μολινέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ).

ΑΠΛΟ ΣΕΜΕΝ

493 Το σχέδιο αυτό κεντήστε το σε χρωματιστό λινό ή ημίλινο με λευκό μολινέ D.M.C. Το κέντημά του είναι εύκολο και συγχρόως πανταχού. Οι μαργαρίτες θα κεντηθούν με θηλιά, τα κομπάκια ανεβατά και τα κλαδάκια με τριγωνικές ριχτές δελονιές. Το σχέδιο που σας δίνουμε είναι το μισό εάν ενόσετε τα σημεία Α και Β των δυο κομματιών.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΤΙΦ

494 Με το παιδικό μοτίφ μπορείτε να διακοσμήσετε οποιοδήποτε ρουχαλάκι των παιδιών σας. Κεντιέται

επικρασιών ή πισωδελονιά με μολινέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) σε ζωηρούς χρωματισμούς.

ΜΕΤΡΗΤΟ ΣΧΕΔΙΟ

495 Κεντήστε σε χονδρό καμβά το μετρητό του παραρτήματός μας με κοτόν περλέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) στους χρωματισμούς που σας δίνουμε. "Ανάλογα με το πάχος του καμβά σας θα μεγαλώση και το κέντημα το οποίο μπορείτε να μεγαλώσετε και επανασυμδάνοντας τους ρόμβους όπως φανε βέλετε. Το κέντημα αυτό μπορεί να δοή τη θέσι του στον τοίχο επάνω από ένα ντιβάνι ή αν το κεντήσετε με μαλλί να το χρησιμοποιήσετε για χαλί.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΜΟΡΑ ΣΑΣ

"Η καθαριότης για τα μορά είναι ένα βασικό στοιχείο, που συμβάλλει στην ανάπτυξη των και την καλή των όγεια.

Είναι όμως και μια σκοτούρα από τις πιο μεγάλες για τις μητέρες. Δεν είναι και τσόν εύκολη δουλειά να διατηρηθούν τα μορά καθαρά.

Το Dal θα σας βοηθήση να έχετε τα ρουχαλάκια τους πάντοτε καθαρά και να μασχοδολάνε με την μικρότερη προσπάθεια, γρήγορα, εύκολα και με λαμπρότερα αποτελέσματα. Δοκιμάστε σήμερα το Dal και θα εκπλαγείτε για την καταπληκτική του ικανότητα να κάνει τα ρουχα πεντακάθαρα με ελάχιστη προσπάθεια και χωρίς να θλάπη τα χέρια.

Κορώνιες
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
Με φυσικά αϊδέρια έγαια
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ!...

(...ήτοι, πώς ένας άνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα που ενδιαφέρουν τη γυναίκα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν όλους)

ΕΔΙΑΒΑΖΑ κάποτε ότι ένας σύζυγος έόλγας ημέρας μετά τον γάμο του ήγειρεν άγωγην διαζυγίου έναντιον της συζύγου του διότι τότε ανέκαλυψεν ότι ήτο μονόφθαλμος και είχε γυναίκα το ένα της μάτι. Έκεινη δὲν του είχε πη τίποτε κατά το διάστημα του ειδυλλίου των. Και ενώπιον του δικαστηρίου υπεστήριξεν ότι δὲν ήτο υποχρεωμένη νά του τό πη. Το δικαστήριον έδεχθη την άποψιν της έναγομένης και άπέριψε την άγωγην με το δικαιολογητικόν ότι μία γυναίκα δὲν είναι υποχρεωμένη νά δίδη εις τόν άνδρα που πρόκειται νά πάρη πληροφορίας δια τα μέσα του καλλωπισμοῦ που μεταχειρίζεται δια νά καλύψη τας έλλείψεις του σώματός της, τόνον ώστε ούτε ο ίδιος νά μή τας βλέπη. Και το ψεύτικο μάτι δὲν έθωρήθη λόγος διαζυγίου, ακριβώς όπως δὲν θεωρούνται τα ψεύτικα δόντια ή τα δονη μαλλιά...

ΠΑΡΕΣΤΗΝ πρό ήμερών μάρτυς μίας κωμικοτραγικής σκηνής εις ένα ιδιωτικόν γραφείον. Ένώ συνεζήτουν με τόν διευθυντήν του, έξαφνα εις τόν πλάνον δωματίου ήκούσθησαν σπαρακτικά κρουγιά. Ο διευθυντής του γραφείου, ο λογιστής του, ένας ακόμη υπάλληλος και έγω ο ίδιος, αλλά και άνθρωποι από άλλα γραφεία του όρόφου έσπεύσαμεν νά ιδούμε τί συμβαίνει και ή μὲν γραμματεὺς είχε σταθί κάτωχος εις μίαν γυνίαν, αί δὲ δύο δακτυλογράφοι είχαν άνεβή όρθιοί εις τόν κάθισμά των. Είχαν ιδή ένα ποντίκι! Και όμως αί δύο από τας τρεις πανικοβλήτους νέας — τας έγγονίς — ήσαν φίλαθλοι, ή μία μάλιστα πηγαίνει συχνά κυνήγι με τόν πατέρα της— ο όποιος είναι και προϊστάμενός της.

Ο ΦΟΒΟΣ, ο πανικός μάλλον με τόν όποιον αί γυναίκες αντίκρίζουν τα παντίκια είναι ένα από τα έλута προβλήματα της ψυχαναλύσεως. Η γυναίκα υπηρετεί σήμερα εις τόν στρατόν, έπολέμησε με γυναιότητα, έπιδεικνύει ήρωισμόν και ψυχραιμίαν αξιοθαύμαστον, έσκληρωγήθη, αλλά καταλαμβάνεται από πανικόν έμπρός εις ένα δειλότατον ποντικόκι. Φαίνεται ότι δὲν θα μάθωμεν τούς λόγους αὐτοῦ του περιέργου φαινομένου Έκεινο που γνωρίζομεν είναι ότι αν ήτο δυνατόν νά σχηματισθί ένα μάχιμον σύνταγμα αποκλειστικώς από γυναίκας, ο αντίπαλος θα ήμπορούσε νά τό διαλύση ρίπτοντας εις τό πεδίον της μάχης μερικούς ποντικούς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ μας όπως και εις όλες τας εύρωπαικας γλώσσας υπάρχει μία άνωμαλία. Ένας άνδρας έγγαμος ή άγαμος είναι κύριος. Αλλά μία γυναίκα είναι κυρία μόνο αν έχη νυμφευθί επίσημως. Αν είναι άνυπανδρη προσγορεύεται δεσποινίς ακόμη και αν είναι έκατό έτών. Αυτό λοιπόν το «δεσποινίς» υποκοριστικόν του «δεσποινα» σημαίνει κατά λέξιν μικρά δεσποινα, μικρά κυρία. Η αντίστοιχος διάκρισις τών γυναικῶν εις κυρίας και δεσποινίδας καταργήθη πρό καιρού εις την Σουηδίαν δι' αποφάσεως του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Και λόγος της καταργήσεως ήτο ότι εις την Σουηδίαν υπάρχουν πολλάί άγαμοί μητέρες. Έδώ, εύτυχώς, το είδος είναι σπάνιον, ούχ ήτοι και ή διάκρισις όχι μόνον είναι άχρηστος, αλλά και συχνά ήμιουργεί μικροπορεύσεις ή προκαλεί ψυχικά τραύματα, εις τα όποια πολλοί έχομεν παραστή έκάστοτε μάρτυρες.

ΑΝ υπάρχει τίποτα το πιο δύσκολο και άχαρο από την πρώτη συνάντησι της μέλλουσας νύφης με τη μέλλουσα πεθερά της. Αν αυτές οι δύο γυναίκες ήταν δυο άγνωστες που συναντιόνταν τυχαία σ' ένα σαλόνι, πολύ πιθανόν νά γεννιόταν μεταξύ τους μία άμοιδαία συμπάθεια. Αλλά μόνον ή σκέψη ότι θα γίνουν μία μέρα πεθερά και νύφη, τούς άφαιρεί κάθε σύθρομητισμό και κάθε άπλότητα κι' έτσι κάθε φυσική παράρμησι για μία έγκάρδια έπαφή, είναι καταδικασμένη νά ναυαγήσ ης περισσότερες φορές σ' ένα πέλαγος δυσπιστίας και

πει νά της φερθί με δουλοπρέπεια και ύποκριτική έγκορδοτητα. Η ακόμη μπορεί νά τη θεωρήσ σαν ένα πρόσωπο περιττό και άχρηστο.

*

Κι' όμως πόσο πιο άπλά είναι τα πράγματα αν ή νύφη έχη όπ' όψι της ότι ή γυναίκα που βρίσκεται άνέναντί της είναι ή μητέρα του άρραδωνιαστικού της, μία γυναίκα που δὲ δαγκώνει, μα και που δὲν είναι υποχρεωμένη ν' άνοιξη διάπλατη την άγκαλιά της μόλις πρωταντικρύση τη νύφη της.

*

ΑΛΛ' ΕΠΙ τη εύκαιρία θα παραθέσω έδω ένα έξον εύφολόγημα. Ίδού: Διά νά ζήσ η μία γυναίκα εύτυχης με έναν άνδρα πρέπει νά τόν καλοβαίνει πολύ και νά τόν αγαπά όλίγον. Διά νά ζήσ ένας άνδρας εύτυχης με μίαν γυναίκα πρέπει νά τόν αγαπά πολύ και νά παραιτηθί από κάθε προσπάθειαν νά τόν καταλάβη. Αλλά' είπα αυτά είναι εύφολογήματα της τέχνης του λόγου μάλλον παρά της σκέψεως. Εις την πραγματικότητα διά νά ζήσουν δυο σύζυγοι εύχαριστημένοι πρέπει όχι μόνον νά αγαπά και νά καταλαβαίνει ο ένας τόν άλλον, αλλά και νά τόν άνέχεται όσον ήμπορεί. Η άνοχη και ή έπιείκεια — μέχρις ενός όρίου δεβαια — είναι τα καλύτερα μέσα της συμβιώσεως όχι μόνον τών συζύγων, αλλά της κοινωνίας όλης.

ΒΛΕΠΩ κάπου - κάπου μητέρας που θηλάζουν, νά κοπνίζουν και νά πίνουν πολύ κρασί. Δὲν είμαι Ιατρός διά νά γνωρίζω αν αὐταί αί συνήθειαι τών μητέρων βλάπτουν τα βρέφη που πίνουν το γάλα των, αλλά με την κοινήν λογικήν σκέπτομαι ότι μάλλον θα τα βλάπτουν. Έχω ακούσει ότι εις το γάλα περνούν όλαί αίσίαι που εισέρχονται εις τόν μητρικόν οργανισμόν και όταν θέλουν νά δώσουν εις τα νεογνά ώρισμένα φάρμακα τα δίδουν εις την μητέρα, από την όποιαν τα βρέφη τα παραλαμβάνουν με τόν θηλασμόν. Πάντως εις την άρχαίαν Έλλάδα τα παιδιά και αί θηλάζουσαι μητέρες δὲν έπινον κρασί. Το γράφει και ο Άριστοτέλης: Τοις παιδίοις ού συμφέρουσιν οι οίνοι, ούδ' αίς τίτθαις, δηλ. τα παιδιά και αί θηλάζουσαι δὲν κάνει νά πίνουν κρασί.

Η ΝΥΦΗ ΚΑΙ Η ΠΕΘΕΡΑ
Η πρώτη συνάντησις άμνηστίας. Θα τις ήγχε νά κυττάζωνται μ' ένα στερεοποιημένο χαμόγελο, ν' ανταλλάσσουν ψεύτικα κοπλιμένα ή κεκαλυμμένες άπειλές. Η πεθερά βλέπει τη μέλλουσα νύφη σαν ένα φίδι που τυλίξει το νεαρό θλαστό της, ή σαν ένα κουτό και άνίκανο πλάσμα που θα καταστρέψη σίγουρα το στομάχι και το πορτοφόλι του καμηλιού του παιδιού της. Η νύφη από την άλλη πλευρά θεωρεί την πεθερά σαν ένα φρούριο που πρέπει νά κατακτηθί με το σπαθί ή σαν μια φοερή θεότητα που για νά την έξευμενήσ, πρέπει νά της φερθί με δουλοπρέπεια και ύποκριτική έγκορδοτητα. Η ακόμη μπορεί νά τη θεωρήσ σαν ένα πρόσωπο περιττό και άχρηστο.

Η πεθερά έξ' άλλου δὲ θα κάνει έξερρευητικές ερωτήσεις: Χαριτωμένο το φορεμάκι σου. Μου δίνεις τη διεύθυνσι της μοδίστρας σου; Έτσι θα μάθω που ράβεται και πόσα ξεθεύει ή μέλλουσα νύφη της.

Δὲ θα την κρίνι! σαν μία άνεπιθύμητη μουσαφίρissa, ούτε σαν μία αξιολάτρευτη κόρη πέντε λεπτά μόλις μετά τη γυναίκα τους.

*

Έκεινο που πρέπει νά κάνουν οι δυο «μέλλουσες» είναι νά φερθούν με άπλότητα και έλικρινεία και από την πρώτη τους συνάντησι νά δείξ η μία στην άλλη ποιά είναι στην πραγματικότητα και ποιά σκοπεύει νά μείνι στο μέλλον, προσπαθώντας νά άνεχθούν ή μία τα έλαττώματα της άλλης και ν' άναγνωρίσουν πρόθυμα τις άρετές τους.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

■ Μία νυφική τουαλέτα κοστίζει πολύ και πολλές προσπαθούν νά βρουν ένα νυφικό για νά τό φορέσουν εκείνη τη στιγμή. Μία είναι ή ώραιότερη στιγμή της γυναίκας κι' ένα καλό νυφικό νοικιάζεται άκριβά. Με τα ίδια χρήματα κι' αν προσθέσετε κάτι ακόμα μπορείτε νά κάνετε ένα δικό σας που νά τό φορέσετε κάλλιστα και ως βραδυνό άργότερα.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Νυφικό από νταντέλα και μεταξωτό θάσμα. Το νταντελένιο κορσάκ μπορεί νά γίνη από καλή - καλή σαντιγύ ή και λέζα, που είναι φθηνή. Η φούστα είναι με φύλλα, τα όποια πίσω κάνουν λίγη σούρα, έμπρός δὲ άνεβαίνουν ψηλά και σχηματίζουν κορσελέ. Ένας πελώριος φλόγκος στολίζει πίσω τη μέση. Γίνεται από σατέν ντυσές ή και ταφτά. Αυτό άφίνεται στη διάθεσί σας.

ΔΕΞΙΑ: Και το νυφικό αυτό είναι συνδυασμός νταντέλας και ύφασματος. Το έμπρός είναι με φύλλα μονοκόμματα, που άνεβαίνουν ψηλά και σχηματίζουν κορσελέ. Πάνω από το στήθος άρχίζει το νταντελένιο κορσάκ και ή νταντέλα συνεχίζεται πίσω σε δυο - τρία φαρδειά φύλλα στη φούστα. Έχει ένα φιαγκάκι στο στήθος κι' ένα στην πλάτη χαμηλά. Το μοντέλο είναι από νταντέλα σαντιγύ μπροντέ με στράς και πέφλα και σατέν ντυσές. Αλλά γίνεται και από φθηνότερα υλικά, χωρίς νά χάσ η πολυ σε εμφάνισι

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

του 72ου παραρτήματός μας

ΚΟΜΨΟ ΝΥΚΤΙΚΟ

Στο σημερινό παράρτημα δίνουμε κατόπιν παρακλήσεως πολλών αναγνωστριών μας το πατρόν αυτού του κομψού νυκτικού. Θα το ράψετε μόνες σας από οποιοδήποτε ύφασμα θέλετε: κρέπ - ντε - σιν, ντύλον, βατίστα ή ζεστή φανέλλα. Για το βολανάκι μπορείτε να χρησιμοποιήσετε λεπτή νταντελίνα ή μια λουρίδα από το ίδιο ύφασμα.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τα κομμάτια που αποτελούν το πατρόν αυτό είναι έξι, από τα οποία θα κόψετε τα υπ' αριθ' 1 και 3 δυο φορές, το υπ' αριθ' 2 διπλό χωρίς ραφή, το υπ' αριθ' 4 δυο φορές διπλό χωρίς ραφή, το υπ' αριθ' 5 μια φορά και το υπ' αριθ' 6 τέσσερις φορές. (Τα δυο πίσω κομμάτια της φούστας θα τα κόψετε χωρίς το άνοιγμα για την πλάτη). Θα χρειασθείτε ακόμη δυο μόνες που θα κοπούν από τη γραμμή τοποθετήσεως μόνες της κομματού υπ' αριθ' 1, δυο μανσέτες διπλές στο φάρδος που θέλετε καθώς και μια ζώνη.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τα κομμάτια από το πατρόν σε διαφανές χαρτί και τοποθετήστε τα στο διπλωμένο ύφασμά σας. Κόψτε τα και περάστε τα σημάδια. Τρυπώστε τις πένες και γαζώστε τις. Τρυπώστε πλαινές ραφές, ώμους και τις ραφές των μανικιών. Τρυπώστε επίσης και τις ραφές της φούστας και προβάστε. Γαζώστε όλες τις ραφές και αφού κλείσετε τα πιετικά της φούστας ενώστε τη μέση. Ράψτε τις μόνες και ενώστε τόν γαζώστε και τόν γυρίστε. Σουρώστε τα μανίκια και τοποθετήστε τις μανσέτες από την ψαλιδιά του ανοίγματος των μανικιών. Σουρώστε μια λουρίδα στριφωμένη και τρυπώστε την συγχρόνως με την πλάτη για τις κουμπότρες. Ράψτε επτά πλακέ κουμπιά και δυο στις μανσέτες και κάνετε τις κουμπότρες. Μια μακούα ζώνη που θα δένη φιόγκο θα συγκρατή το φάρδος της μέσης.

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΦΟΡΕΜΑ

Το παριζιάνικο αυτό μοντελάκι που σας δίνουμε το πατρόν του, είναι πάνω στη γραμ

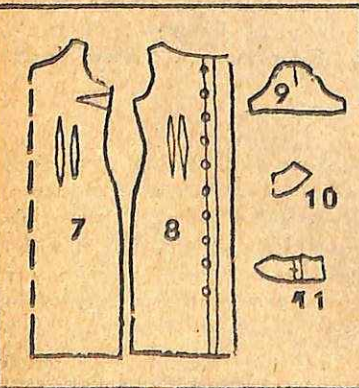
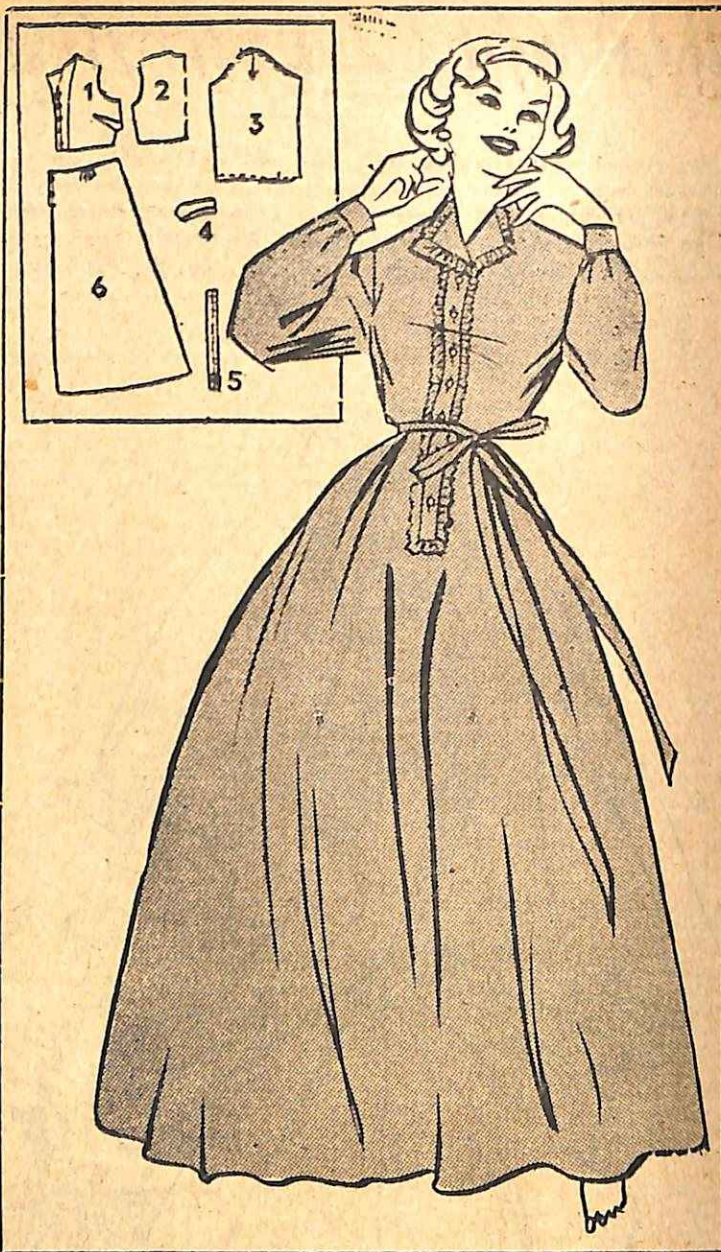
μή του 1958 Συνδυασμός ώραι οτατος του μολλινου ύφασματος με το όμοιοχρωμο πλεκτό στο λαιμό Στην πλάτη έχει κουμπω και προσέξτε στο ράψιμο να δώσετε μόν την ύπνοια της μέσης χωρίς να εφαρμόζη το φορέμα επάνω σας. Ο Ντε-σε έπτε ότι τα φτερινά φορέματα είναι σε ίσια γραμμή και μοιάζουν σαν νάχη αδυνατίσει η γυναίκα από τότε που τα έρραψε. Αυτό ασφαλώς θα σας διευκολύνει στο ράψιμο.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τα κομμάτια που αποτελούν το πατρόν αυτό είναι πέντε αρχίζοντας από τόν αριθμό 7. Θα κόψετε το υπ' αριθ' 7 και 10 διπλά χωρίς ραφή στη μέση, και τα υπ' αριθ' 8, 9 και 11 δυο φορές το κάθε ένα. Τα κομμάτια 9 και 10 που αποτελούν το άμπισεμένον του λαιμού μπορείτε να τα παραγγείλετε να σας τα πλέξουν ή και να τα κόψετε από το ύφασμα του φορέματος.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

Αντιγράψτε τα κομμάτια και κόψτε το ύφασμά σας όπως σας λέμε και για το προηγούμενο πατρόν. Τρυπώστε τις πένες του έμ πρὸς και της πλάτης και τρυπώστε το άμπισεμένον, τις πλαινές ραφές και τούς ώμους. Γυρίστε και τρυπώστε πίσω τις μόνες του κουμπώματος. Προβάστε και διορθώστε τα έλαττώματα που σας παρουσιάζει το φορέμα. Κάνετε τις διορθώσεις σας στις πένες και τις ραφές αφού διπλώσετε τα κομμάτια προνώντας διπλά τα σημάδια. Ξανατρυπώστε, προβάστε και γαζώστε, κολλήστε τα μανίκια, ράψτε τα στριφώματα, τα κουμπιά και κάμετε τις κουμπότρες.

ΕΝΑ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Θαυμάσιο γαλλικό διήγημα

Η ΣΥΛΒΙΑ κρέμασε το άκουστικό μ' έναν αναστεναγμό ανακουφισέως. Είχε νικήσει άλλη μια φορά αλλά ήταν κουρασμένη απ' όλα: 'Απ' την ημέρα της στο γραφείο, από το τόσο άγριο επίσημο γέμια της, από τα αναρίθμητα ραντεβού της, ακόμα κι αυτή τη νίκη της τελευταίας στιγμής, που την είχε κερδίσει στο σπίτι της με μια μακροταγή τηλεφωνική συνδιάλεξη, στην οποία η Σύλβια είχε χρησιμοποιήσει όλα της τα όπλα: Γοητεία, αυτοτεποποίηση, κι' εκείνο το σοδορό γέλιο της, το τόσο γυναικείο, το 'συντροφικό' εκείνο γέλιο, που έκανε να υποκύπτουν ακόμα και οι πιο σοδοροί έπιχειρηματίες...

Κύτταξε μ' ένα είδος μίσους το τηλέφωνο, αυτό το άργανό της πάλης της. Της φάνηκε πως έμοιαζε με σίδερο σιδερώματος, και συλλογίστηκε, πως ήταν κουρασμένη να σιδερώτρια έπειτα από μια μέρα βαρειάς εργασίας. «Υπερβάλω, συλλογίστηκε. Οι σιδερώτριες δεν κερδίζουν όσα εγώ! Και όταν τελειώσουν τη δουλειά τους, πίνουν κόκκινο κρασί, ενώ εγώ θα πτώ ούισκου μαζί με τόν 'Αλαίν'...

Η Σύλβια είπε μεγαλόφωνα τις συλλογές του αγαπημένου αυτού άνδρατος. Ο νέος αυτός που τόν αγαπούσε και την αγαπούσε, θάρχόταν σε λίγο. Θα χτυπούσε το κουδούνι, εκείνη θανοιγε την πόρτα και, στο χάλ, ντυμένος ακόμα με το παλτό του, θα την έπαιρνε στην αγκολιά του, θα την έφαιγε επάνω του, θα άκουμπουσε τα χείλη της στο στόμα του, που θα ήταν δροσερό από τόν άερα του δρόμου... Η Σύλβια αισθάνθηκε να διαλυείται ή κούραση της δουλειάς της Ξαναγινόταν γυναίκα, έπί τέλους. Θα βοηθούσε τόν 'Αλαίν να βγάλει το παλτό του, και θα τόν ώδηγούσε πρὸς το σαλονάκι με τα χαμηλά φώτα, όπου αν δεν ήταν υποχρεωμένη να κερδίσει τη ζωή της, θα περνούσε όλη την ημέρα περιμένοντας την έπιστροφή του άνδρα, όπως οι γυναίκες της παλιάς εποχής.

Η Σύλβια χαμογέλασε με πικρία. «Όταν δεν ήταν ακόμη ή 'διδευντρια», που όλοι την έλεγαν σύδορμητα «κυρία», οι νέοι φλερτάριζαν μαζί της, διέκδικούσαν τούς χορούς της, και μερικές φορές έδειχναν ακόμη πιο μεγάλη τόλμη. Κανείς πάντως δεν την είχε ζητήσει σε γάμο. Και όμως συλλογίστηκε ή Σύλβια, θα την διασκέδαζε ν' άκουση την πρόταση, έστω και μόνο για νάχη την ευχαρίστησι να πη «όχι»!

«Όσο για τόν 'Αλαίν, σκέφτηκε, δεν πρόκειται δέβαια, να με ζητήσει αυτός...» «Όχι πώς είναι εμπόδιο τα τριάντα μου χρόνια — ποτέ δεν ήμουν τόσο ωραία — αλλά με ξέρει καλά, ή τουλάχιστον νομίζει ότι με ξέρει καλά, και πιστεύει πως δεν θέλω να χάσω την έλευθερία μου... Άραγε σκέφτηκε απόψε πως είναι παρामीνη ής γιορτής μου; Θα μου φέρη λουλούδια;»

Στο γραφείο, από το πρωί, την είχαν πλημμυρίσει τα μπουκετα με τα λουλούδια, τα μπουκαλικά με τα άρώματα. Όλα αυτά είχαν εξαφανισθεί κατά το βράδυ, είχαν μοιραστή στις γραμμάτιες. Η Σύλβια δεν είχε φέρει τίποτα στο σπίτι της τόσο της άρεσε ή ανεξαρτησία, τόσο ήταν αποφασισμένη να μην έπηρεασθεί. Απόψε όμως... Άραγε ή 'Αλαίν, που φοβόταν τόσο πολύ μήπως φανή γελοίος, θα έμφανιζόταν με λουλούδια στο χέρι; Θάδρισκε καιρό, μετά το γραφείο του να περάσει από ανθοπωλείο; Η νέα τουδύσκει κιόλας δικαιολογίες. Ξαφνικά, το κουδούνι την έκανε να πεταχθεί όρδιο. Πέρασε το σαλόνι και πήγε στο χάλ. Η καρδιά της χτυπούσε δυνατά. Άνοιξε την πόρτα. Ο 'Αλαίν της χαμογέλασε — χωρίς λουλούδια.

Η απογοήτευσή της Σύλβια ήταν φοδερή. Είχε την έντύπωση πως όλη ή βροδιά της είχε χαλάσει. Ποτέ όμως ή νέα δε φάνηκε πιο κεφαλή, πιο παιχνιδιάρη, πιο προσεχτική σε ό,τι της έλεγε ή φίλος της. Στην πραγματικότητα, δεν άκουγε τίποτα. Η καρδιά της την έπνιγε. Με απόλυτη νυχέλια ή 'Αλαίν είχε βυθισθεί στην πολυθρόνα του, και διηγόταν με λεπτομέρειες τη γραφειοκρατική του μέρα. Η Σύλβια, που είχε καθήσει κι' αυτή, αλλά σηκώθηκε γρήγορα για να έτοιμάσει το ούισκου, είχε μια κεραυνόδολο έμπνευσι:

Με συγχωρή, που σε διασκόπω, αγάπη μου, με ξέχασα τόν πάγο! Θα έχης την καλωσύνη να πάρης λίγο από το ψυγείο και να τόν βάλης σ' αυτή τη «σαμπανιέρα»; Ξέρεις το σπίτι...

Του έδωσε το κρυστάλλινο σκεύος, κι' εκείνος το πήρε με υπερηφάνεια παιδιού που του άναβόταν ένα δέλημα: — 'Επί τέλους, μπορώ κι' εγώ μια φορά να σε βοηθήσω λιγάκι!

Πήγε γρήγορα πρὸς την κουζίνα. Η Σύλβια ώρησε στο τηλέφωνο και γύρισε τόν όριόμο του κοντινότερου ανθοπώλη που ήταν ταχτική του πελάτισσα:

— 'Εμπρός! Ο κ. Λύκ: 'Εδώ τις Σύλβια Ντεμπρέ. Άναγνωρίσατε τη φωνή μου; Είναι απίστευτο... Μπορείτε, παρακαλώ να μου στείλετε πολύ γρήγορα ένα ώραίο μπουκέτο τριαντάφυλλα;... «Όχι, όχι κόκκινα — ρόζ ανοιχτό... Και μια τριανταρία, μάλιστα. Στο δεύτερο πάτωμα, όσο πιο γρήγορα μπορείτε!

Άκούμπησε το άκουστικό, κι' αισθάνθηκε καλύτερα. Του 'Αλαίν του χρειαζόταν, αλήθεια, ένα μάθημα! Θα έφύρισκε κάποιον θαυμαστή που πρόσεχε το ήμερολόγιο περισσότερο απ' τόν 'Αλαίν, που ήταν τώρα άπασχολημένος να βγάλει τα παγακία απ' το ψυγείο. Ο ανόητος ξαναγύρισε σε λίγο, με την σαμπανιέρα γεμάτη. Κι' ή Σύλβια, έπειδη θα τόν ταπεινώνε σε λίγο, τόν βρήκε άξιολάτρευτο...

Τόν είχε γνωρίσει στις προτελευταίες διακοπές της στο Κάπρι, στους δρόμους της Μα

ρίνα Πίκολα, όπου μαύριζε στον ήλιο το άθλητικό του σώμα. Ο δεσμός τους είχε συνεχισθεί όταν γύρισαν, και παρατάθηκε, χωρίς διακοπή, κάπου δυο χρόνια τώρα.

Δυο χρόνια, που ή Σύλβια τα είχε πολύ καλά χρησιμοποιήσει... Η πρωτοβουλία της, ή έξυπνάδα της την είχαν κάνει διευθύντρια μιας μεγάλης διαφημιστικής εταιρίας.

Ο 'Αλαίν τράβηξε την πολυθρόνα του πιο κοντά της, ότάν ξαφνικά χτύπησε το κουδούνι.

— Ποιός μπορεί να είναι σ' αυτή την ώρα; ψιθύρισε ή Σύλβια με ύφος έπαρχιακής ήθοποιού.

— Θέλεις ν' ανοίξω εγώ; ρώτησε ή 'Αλαίν, περιέργως.

— «Όχι, καλύτερα να νομίσουν πως είμαι μόνη!

Πήγε στο χάλ, και σε λίγο γύρισε.

Λουλούδια; Δεν καταλαβαίνω τίποτα! Έκανε, τάχα εξαφιασμένη, κρατώντας ένα μεγάλο μπουκέτο μέσα σε ζελatina. Στις όχτώ το βράδυ; Και χωρίς έπισκεπτήριο;... Αυτό δεν μου συμβαίνει ποτέ... Γιατί άραγε απόψε;

Κυττούσε τόν 'Αλαίν επίμονα, με τίποτα δεν τάραζε την ήρεμία του. Τέλος, ή Σύλβια αποφάσισε να κάνει την άποκαλυψή:

— Απόψε, Μα δέβαια, είναι 4 Νοεμβρίου, αύριο 5! Της Άγίας Σύλβιας... Κατάλαβαί, μου εύχονται χρόνια πολλά! Άλλά χωρίς έπισκεπτήριο... Άγάπη μου, τί καλός πού είσαι! Δεν ξέχασες τη γιορτή μου, παρ' όλες τις δουλειές σου! Είμαι τόσο συγκινημένη, τόσο εύτυχισμένη!

Κι' ώρησε επάνω του, για να μη χάσει τίποτα απ' την αντίδρασή του, για να παρατηρήσει την κατάπληξή του, τη ντροπή του... Ο 'Αλαίν την έσφίξε στην αγκολιά του, και τη φίλησε πολλή ώρα και με πάθος.

«Προσπαθεί να κερδίσει καιρό», σκέφτηκε ή Σύλβια. Το πρόσωπό του υποκρίνεται πολύ καλά, αλλά τί θα μπορούσε να πη:

Τέλος, ή 'Αλαίν μίλησε:

— Άγάπη μου, δεν τόλμησα να σου φέρω λίγα τριαντάφυλλα ή 'ίδιος. Ξέρεις πόσο φοβάμαι τη γελοιοποίησι...

Η Σύλβια τόν δέκωσε:

— Τριαντάφυλλα; Ξέσχισε γρήγορα τη ζελatina. Τριαντάφυλλα... κόκκινα:

Τα είχε όλωσδιόλου χαμένα. Νόμιζε πως θα σου άρεσαν. Ταίριαζουν στο μελαχροινό σου χρώμα... Περίμενα με άνυπομονησία να τα φέρουν, γιατί αυτό που έχω να σου πω, αγάπη μου, δεν λέγεται παρά με λουλούδια... Τώρα φρίστε, τα παίρνω και, όπως τόν κοιτάω τόν γονέον μας, σε ρωτώ: «Δεσποινίς Ντεμπρέ, θα μου κάνετε την τιμή να δεχθείτε εύνοικά την πρότασή μου... Πάλι το κουδούνι;»

— Δεν άκουσα τίποτα...

— Μα σε βεβαίω πως είναι το κουδούνι.

— Άς το να χτυπή, άς μην ανοίξουμε! Αυτό που μου λέει είναι πολύ σοδορό...

— Έχωμε όλο το βράδυ μπροστά μας, αγάπη μου! Άς

άπαλλαγούμε απ' αυτόν τόν ένοχλητικό...

— «Όχι! Όχι! Πάρε με στην αγκολιά σου, 'Αλαίν! Σε λατρεύω. Μου δίνεις τη μεγαλύτερη χαρά της...

— Έπιμένουν. Πάω ν' ανοίξω. Μην κουνήσης από δώ.

Η Σύλβια, θέλησε να τόν σταματήσει, με εκείνος έτρεξε στην πόρτα τα λουλούδια τούπεσαν απ' το χέρι και σκόρπισαν στο χάλ. Γεμάτη από γνωση, ή Σύλβια περίμενε το γυρισμό του. Κυττάχτηκε στον καθρέφτη, κι' είδε πως έμοιαζε σαν εγκληματίας ή σαν έτοιμο θάνατο. «Καλά να τήν πάθης, κορίτσι μου, τα λάθη πληρώνονται!» συλλογίστηκε.

Ο 'Αλαίν γύρισε με άδεια χέρια, γεμάτος άμνηχανία.

— Σύλβια, συμβαίνει κάτι ανόητο, ή συνθώπλησ όπου είχα παραγγείλει τα τριαντάφυλλα μου έστειλε κι' άλλο μπουκέτο! Και το άσπετο είναι πως το παιδί ζητούσε χρήματα, ενώ είχα πληρώσει προκαταβολικά στο κατάστημα. Το έσπασε και κακήν κακώς... Τί ήλίθιο που είναι μερικοί καταστηματάρχαι! Τί λέγαμε λοιπόν;

— Μου έκανες την πρότασή σου, αγάπη μου! Άς είμαστε ταχτικοί, Ξαναπάρε τα ώραία σου κόκκινα τριαντάφυλλα, κι' άρχισε απ' την άρχή!

— Ένώ ή 'Αλαίν έσκυβε για να μαζέψη τα λουλούδια, ή Σύλβια ξεκοίμασε με πρόπο το άκουστικό του τηλέφωνου, και το άκούμπησε στο τροπέζακι...

ΑΝΤΡΕ ΦΡΕΝΙΩ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

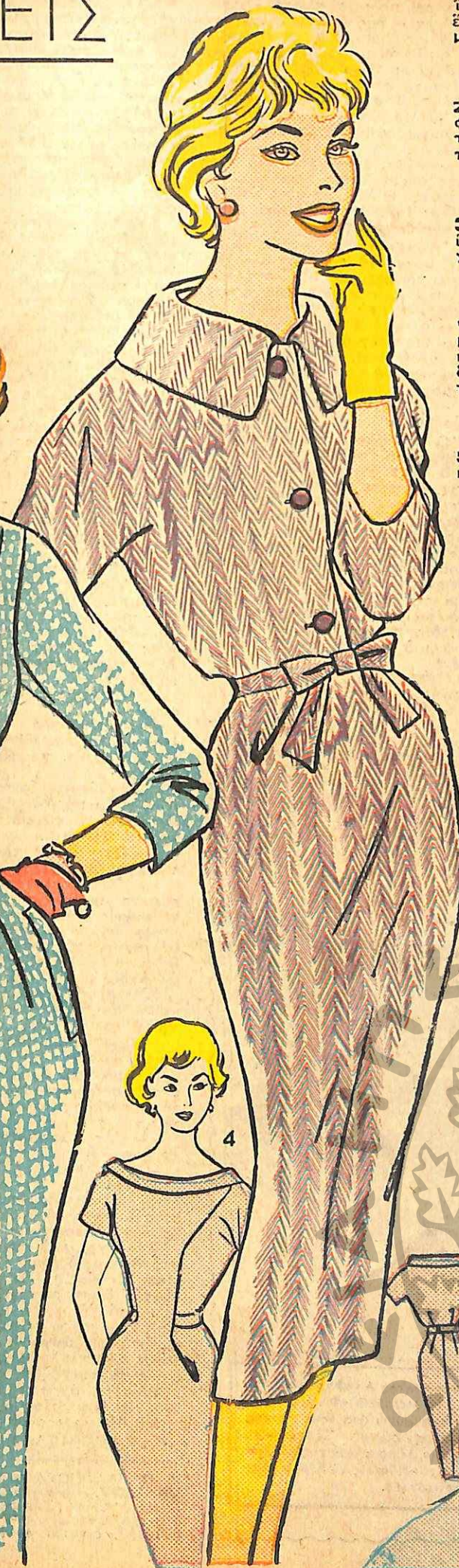
1 Ήραιότατο ντέ πιές από λεπτό κορό ύφασμα. Ή φούστα του είναι ίσια με πιέτα στο πλάι. Ή βαρέζ είναι μπόλικη στο σώμα και έχει ένα λοξό ξεχειλωτό γιακά, που σκεπάζει ψηλά το κούμπωμα. Μανίκια με μανικοκόλλησι χαμηλή. Οί τσέπες, όπως βλέπετε, κοφτές με πάτ.

2 Άνσαμπλ σε νέα γραμμή από μάλλινο ελαφρώς ριγε ύφασμα. Στο φόρεμα διαγράφεται ελαφρά ή μέση με δυό πένσες που ξεκινούν από το άμπισμάν των ώμων και άλλες δυό στα πλάγια. Πολύ νόστιμη ή πάτ με το κουμπί εμπρός. Ή ζακέτα έχει μανίκια τρουά κάρ ζαπονέ.

3 Κομψό φόρεμα τύπου ρομπ μαντο, από χονδρό μάλλινο φανταζί ύφασμα. Είναι μονοκόμματο με μέση που διαγράφεται από δυό μεγάλες πένσες που ξεκινούν από τους ώμους. Τσέπες κοφτές με πάτ.

4 Ντέ πιές από ύφασμα σε ύφανσι ψαροκόκκαλου. Έχει ντεκολτέ μπατό με λοξό στενό γιακά. Είναι μονοκόμματο με λοξή ντεκούπ στο κορσάζ ως τις περιφέρειες. Στα πλάγια και πίσω έχει ζώνη. Συνοδεύεται από μια ζακέτα με ζαπονέ τρουά κάρ μανίκια και στρογγυλό γιακά που εφαρμόζει στη μέση με ζώνη και φαίνεται σαν άλλο φόρεμα.

5 Ήραιότατη βαρέζ από λεπτό μάλλινο. Έχει μια μοντέρνα μανικοκόλλησι και ύψηλο γιακά. Ή γραμμή της είναι μοντέρνα και κομψή.

ΑΠΟ ΤΙΣ
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΕΣ
ΚΟΛΕΞΙΟΝ

- 1 Παλτό επτά όγδοα ίσιο με ξεχειλωτό γιακά πίσω, σχιστές τσέπες με ρεβέρ και πāt με κρυφό κουμπώμα εμπρός.
- 2 Μεγάλος γιακάς από καστόρ σε σχήμα σιμόκιν πάνω σε παλτό τουήντ.
- 3 Παλτό σπόρ ριχτό με μεγάλο γιακά, μανίκια ζαпонέ με μανσέτα και σταυρωτό κουμπώμα.
- 4 Μονοκόμματο φόρεμα με μεγάλες τετράγωνες τσέπες. Οι περιφέρειες τονίζονται με λοξά αμπισμάν που σχηματίζουν πολύ ελαφρές σούρες.
- 5 Μυτερό ντεκολτέ στην πλάτη σ' ένα φόρεμα στύλ φουρό ντραπέ μπροστά και κλειστό ως επάνω.
- 6 Παλτό ριχτό που σχηματίζει εμπρός μια πιέτα στο κουμπώμα και κουμπώνει ως κάτω.
- 7 Φαρδεϊά ζακέτα πάνω από ένα ίσιο φόρεμα στη νέα γραμμή.
- 8 Ζακέτα ριχτή και φαρδεϊά με κλασσικό γιακά, μανίκια τρουά κάρ αλ-λά χωρίς κουμπώμα.
- 9 Παλτό σπόρ με ζώνη στη μέση και φαρδεϊά μανίκια.
- 10 Φόρεμα σε στύλ σουύπλ. Άνετο κορσάζ με ξεχειλωτό γιακά, φούστε με σούρες. Σχηματίζει ανσάμπλ με το παλτό.
- 11 Παλτό με πλάτη όλο σούρες και πιέτα και κλός πίσω. Έμπρός είναι σταυρωτό με μία διπλή σειρά από κουμπιά. Γιακάς εσάρπα.

Μιά Βασίλισσα τῆς μοναξιάς!

■ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ ΠΟΥ ΔΕ ΓΝΩΡΙΣΕ ΕΡΩΤΑ

ΑΦΥΣΗ τὴν ἐπροόκισε μὲ πολλά ἀνδρικά προτερήματα κι' αὐτὸ ὑπῆρξε ἴσως ἡ τραγωδία τῆς ζωῆς της. Τὴν ἔκανε περισσότερο ἀνδρὰ παρὰ γυναῖκα. Ἦσαν ὅμως καὶ τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα νὰ ἐνισχύσουν ὅτι εἶχε κάνει ἡ φύση. Ὁ πατέρας της πέθανε ὅταν ἡ Χριστίνα ἦταν ἔξη ἐτῶν καὶ ἡ μητέρα της τὴν ἐγκατέλειψε γιὰ νὰ πάει νὰ ζήσει μὲ τὸν βασιλιά τῆς Δανίας. Ἡ Χριστίνα δὲν γνώρισε, ὅταν ἦταν μικρή, τὸ χάδι, τὴν τρυφερότητα, τὴν στοργή. Μεγάλωσε—γεννήθηκε στὶς 6 Δεκεμβρίου 1626—μέσα σ' ἕνα περιβάλλον σκληρότητας καὶ ῥωϊσμοῦ. Ἀντὶ νὰ παίξει κοῦφλες καταγινώταν μὲ τὰ σπῆρ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ποὺ ἦταν πολέμικα παιχνίδια τὰ περισσότερα καὶ ἐξασκούνταν στὴ χρήση τῶν ὀπλῶν. Σὲ ἡλικία εἰκοσι τεσσάρων χρόνων δὲν εἶχε καμμιὰ χάρι, καμμιὰ κομψότητα καὶ δὲν ἤξερε τί θὰ πῇ καθρέφτης. Σπάνια χτένιζε τὰ μαῦρα μαλλιά της ποὺ ἐυοίσζαν πολὺ

μὲ χάρη καὶ κανένα κόσμημα δὲν συμπλήρωνε τὴν ἐμφάνισή της. Ντυνόταν γυναικεία, ἀλλὰ τὰ παπούτσια της ἦταν ἀνδρικά. Τὸ πρόσωπό της εἶχε ἀδρὰ χαρακτηριστικά, τὸ στόμα της ἦταν μεγάλο, τὰ μάτια της πέταγαν σπῆδες, τὸ δέμας της ἦταν ἐλαφρὰ δλογοκωμένο. Στὸ τέλος ἔκοψε τὰ μαλλιά της καὶ φόρεσε περούκα, καὶ στὸ πλευρὸ της κρέμασε σπαθί.

Φυσικὰ γιὰ αἰσθηματικά ζήτημα δὲν γινόταν λόγος καὶ κανένας ἀνδρὰς δὲν τὴ φλερταρε.

Ὅταν, σὲ ἡλικία τριάντα χρόνων, πῆγε στὴ Ρώμη, ἦταν παρθένα στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα. Μὰ τὸ αἶσθημα τοῦ ἀνικανοποίητου ποὺ ἄλλο καὶ περισσότερο φούντωνε μέσα της, δὲν εὗρισκε πιά διέξοδο οὔτε στὴ δόξα οὔτε στὴ φιλοσοφία οὔτε στὴ θρησκεία. Ἡ γυναῖκα ποὺ ὥστόσο ὑπῆρχε μέσα της διεκδικούσε ὅλο καὶ περισσότερο τὰ δικαιώματά της. Ἡ καρδιά της ποδοῦσε, χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνει ἡ ἴδια, τὸν ἔρωτα.

Μὰ τί εἰρωνεῖα τῆς τύχης. Ὁ πρῶτος ἀνδρὰς ποὺ ὑπόρρεσε νὰ μιλήσῃ στὴν ψυχὴ της ἦταν... καρδιναλῖος. Βέλγας, ἕνας καρδιναλῖος, νέος, ὠραίος, γοητευτικός, πνευματώδης, μὰ πάντως καρδιναλῖος. Τὸν ἔλεγαν Ἀντζολίνο καὶ τὸν εἶχε ὠρῖσει ὁ Πάπας ὡς ἀκόλουθό της βασίλισσας γιὰ ὅσο διάστημα θὰ ἔμενε αὐτὴ στὴ Ρώμη. Ἡ περὶ τὴν βασιλίσσα, τὸν ἐρωτεύτηκε σὲ τέτοιο βαθμὸ, ποὺ ἄλλαξε ἀμέσως τρόπους καὶ συμπεριφορά. Ἐγίνε λιγώτερο περὶ φανή, ἐγωίστρια, αὐταρχική. Μὰ ὁ Ἀντζολίνο δὲν ἀνταποκρίθηκε στὸν ἔρωτά της. Δὲν μπορούσε νὰ συγκινήθῃ ἀπὸ μιὰ γυναῖκα—ἐστὺν κι' ἂν αὐτὴ ἦταν βασίλισσα, ποὺ ἦταν ἀσχημὴ καὶ ἀνδροφρόνη. Τὴ στιγμή ποὺ στὰ πόδια του βοῦσκονταν οἱ ὠραιότερες γυναῖκες τῆς Ρώμης.

Ἡ Χριστίνα τὸν ἀγαπάει, εἶναι τρελλή γι' αὐτόν, μὰ γιὰ νὰ τὸν προσελκύσῃ γιὰ νὰ τὸν γοητεύσῃ δὲν προσπαθεῖ νὰ βελτιώσῃ τὴν ἐμφάνισί της. Δὲ χρησιμοποιεῖ ὅπλα γυναικεῖα. Νομίζει πὼς θὰ τὸν συγκινήσῃ μὲ τὰ πνευματικά της χαρίσματα. Ἀλλὰ αὐτὰ, μολὺντὶ προκάλεσαν ζωηρὴ ἐντύπωση στὸν Ἀντζολίνο, δὲν ἦταν ἀρκετά, γιὰ νὰ τὸν κάνουν νὰ τὴν ἐρωτευθῇ.

Καὶ ἡ Χριστίνα ὑποφέρει στὴ μοναξιά της. Μάτια προσμένει νὰ δῇ στὰ μάτια τὸν ἀγαπημένο της μιὰν ἐρωτική φλόγα. Καὶ τοῦ γράφει—ὅταν φεύγει—γράμματα πλουτέλιδας, ποὺ κάτω ἀπὸ τίς ὠραίες λέξεις κρύβουν τὸ σαρκασμὸ. Καμμιὰ φορὰ, κατακτώντας τὴν ὑπερηφάνειά καὶ τὸν ἐγωισμό τῆς βασίλισσας, ἀφίνουν νὰ φανῇ ὅλη ἡ τραγωδία τοῦ αἰσθηματοῦ καὶ γίνονται ἀπλά, ταπεινά, ἱκετικά. Ὁ Ἀντζολίνο τῆς ἀπαντᾷ χωρὶς νὰ τὴν ἀπογοητεύσῃ

...ἡ ἀσύνκριτη ποιότητα πούδρα

SCHERK

Ἡ ἀσύνκριτη σὲ ποιότητα πούδρα "Μυστικὸν", τοῦ SCHERK εἶναι λεπτὴ σάν ἀχνός. Περιέχει ἀγνὰ συστατικὰ ποὺ προστατεύουν τὴν ἐπίδερμίδα. Εἶναι αἰθέρια ἀρωματισμένη. Ἀρμολογῶνται μὲ τὸ δέρμα τοῦ προσώπου καὶ δημιουργεῖ τὸν ἰδεώδη καὶ ἐλαστικὸ τύπο ποὺ ποθεῖτε.

2 Μεγέθη κυτίων
Τὸ νέο μεσαῖο μέγεθος 80x 20
Μεγάλο μέγεθος 80x 32

**Πούδρα
Mysticum
Scherk**

Ἀποκλ. Ἀντιπροσώποι ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ, Ἀθῆναι: Νίκης 9 Τηλ. 25/739

Μὲ ἕνα φακελλάκι τῶν 2.50 δραχμῶν

Ἐλαστικὴ Σκόνη ΣΤΑΪΦ

θὰ κάνετε ὑπέροχα μέτριο Κολλάρισμα μεγάλης διαρκείας 18—20 διπλ. Γιακάδες, 32 διπλ. Μανσέτες Ὑποκαμίσων

ΚΑΙ

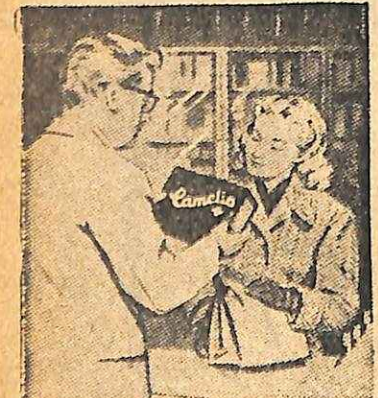
μὲ ἕνα φακελλάκι τῶν 7.50 δραχμῶν πολλὰ πράγματα ἀπὸ ἐλαφρὸ μέχρι σκληρὸ διαρκείας Κολλάρισμα καὶ θαυμασίαν μεγάλης διαρκείας τσάκισιν τοῦ Παντελονίου ὅλων τῶν χρωμάτων.

Ζητήσετέ το ἀπὸ τὰ Παντοπωλεῖα, Φαρμακεία καὶ Καταστήματα Νεωτερισμῶν. Παρακαταθήκη Διότου ἀριθ. 44 τηλέφ. 610.409.

ἐντελῶς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ. Τὴ λυπᾶται καὶ ὡς ἕνα βαθμὸ συνδουλίζει τίς αὐταπάτες της. Μὰ στὸ τέλος τὸ παιχνίδι τὸν κουράζει καὶ τὰ γράμμάτα του γίνονται ὅλο καὶ πῖο ψυχρά.

Ἡ Χριστίνα, ἀπελπισμένη, πέφτει ἀρρωστή κι' οἱ γιατροὶ κάνουν ὑπεράνθρωπες προσπάθειες γιὰ νὰ τὴ σώσουν. Μὰ ἐπειτ' ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔκθρονίζεται, κι' αὐτὴ τὴ φορὰ περνᾷ καὶ τὸ σύννομα τῆς Ἰταλίας, σάν κοινὴ θνητὴ. Στὴ Ρώμη βρίσκει ἕναν Ἀντζολίνο τόσο ψυχρὸ, ποὺ ἡ Χριστίνα, γιὰ νὰ βρῇ μιὰ διέξοδο στὸ πάθος της, ἀφοσιώνεται ξανά στὴ φιλοσοφία, τὴν ἀγαπημένη της πνευματικὴ ἀπασχόλησι.

Ὡς τὸ θάνατό της, ἡ βασίλισσα αὐτὴ τῆς μοναξιάς, δὲ γνώρισε τὸν ἔρωτα.

Ὅταν ἔχει ἀνάγκη
ἐνταῖρας προσοχῆς
ἐνταῖρας ἀσφαλείας...

Ἐνῶ πλησιάζουν αἱ ἡμέραι ποὺ προκύπτει τὸ λεπτὸ πρόβλημα, τί πρέπει νὰ διαλέξετε γιὰ νὰ σὰς ἐξασφαλίσῃ.

Ἀνεσι, Καθαριότητα, Ἀσφάλεια ἢ "ΚΑΜΕΛΙΑ", εἶναι ἐκείνη ἡ ἀσφάλεια ποὺ ζητεῖτε. Εἶναι δὲ ἀκόμη πρακτικὴ καὶ οικονομικὴ. Μὲ τὴν χρῆσιν τῆς "ΚΑΜΕΛΙΑ", υποφέρετε νὰ ἐργασθῆτε, νὰ διασκεδάσετε, νὰ ἔχετε τὸ αἶσθημα τῆς οὐτοποιοδῆσεως.

Ἡ ἀσφάλεια ἔχεται "ΚΑΜΕΛΙΑ", εἶναι ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια ποὺ ζητεῖτε. Εἶναι δὲ ἀκόμη πρακτικὴ καὶ οικονομικὴ. Μὲ τὴν χρῆσιν τῆς "ΚΑΜΕΛΙΑ", υποφέρετε νὰ ἐργασθῆτε, νὰ διασκεδάσετε, νὰ ἔχετε τὸ αἶσθημα τῆς οὐτοποιοδῆσεως.

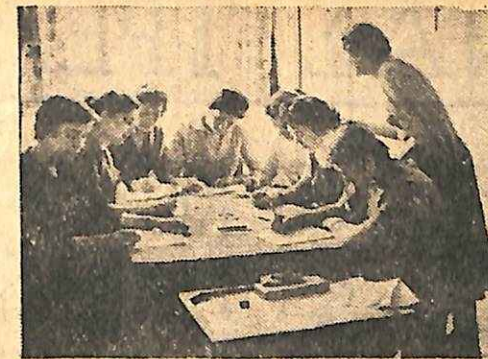

Ζητήσατε τὴν μόνο μὲ μὴ λέξι "ΚΑΜΕΛΙΑ", ἀπὸ τὸ πρῶτο Φαρμακεῖο ἢ Κατάστημα γυναικείων εἰδῶν καὶ θὰ ἔχετε διακριτικὸ τὸ πραγματικὸ μὴ καὶ τὴν "Καμेलία".

ΑΠΟΚΛ. ΑΝ/ΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ
ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25-739

● Μάθημα δακτυλογραφίας.

● Μάθημα στενογραφίας.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ Στενοδακτυλογραφία

ΕΝΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΠΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΘΕΤΙΚΑ ΜΙΑ ΕΠΙΚΕΡΔΗ ΘΕΣΙ

ΧΙΛΙΑΔΕΣ παιδιὰ τελειώνουν κάθε χρόνο τὸ γυμνάσιο καὶ ἐτοιμάζονται νὰ μπουῖν στὸ στίβο τῆς ζωῆς, ζητώντας μιὰ ἐργασία. Μιὰ ἐργασία ἀνάλογη μὲ τὰ προσόντα καὶ τὰ ἐφεδρία τους. Ὁμως τὰ ἐφεδρία τοῦ γυμνασίου εἶναι ἐλάχιστα καὶ κάθε νέος ἢ νέα πρέπει νὰ τελειοποιήσῃν τίς σπουδὲς τους μαθαίνοντας ὅπωςδήποτε μιὰ ξένη γλῶσσα, δακτυλογραφία καὶ στενογραφία. Ἐννεος γλῶσσες καὶ δακτυλογραφία ἀσφαλῶς μαθαίνουν πολλοί, ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴν τόσο ἀπαραίτητη στενογραφία ἡ ὁποία τὴν τὴν πατέρα μας εἶναι ἐλάχιστη διαδεδομένη σ' ἀντίθεσιν μὲ ἄλλες χώρες ὅπου θεωρεῖται ὡς πρωτεύον μάθημα τοῦ γυμνασίου.

Στοὺς σπουδαστὲς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἡ στενογραφία δίνει τὴν εὐχέρεϊα νὰ κρατοῦν λεπτομερέστερες σημειώσεις τόσο χρήσιμες γιὰ τίς ἐξετάσεις τους καθὼς καὶ τὴν μελλοντικὴ ἐπαγγελματικὴ τους καριέρα.

Στὶς νέες καὶ τοὺς νέους ποὺ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ προχωρήσουν σὲ πανεπιστημιακὲς σπουδὲς, ἡ στενογραφία καὶ ἡ δακτυλογραφία μποροῦν νὰ ἐξασφαλίσουν ἕνα ἀποδοτικὸ μέλλον. Προπαντὸς γιὰ μιὰ κοπέλλα τὸ νὰ κατέχῃ τὴν στενογραφία καὶ τὴν δακτυλογραφία σημαίνει ὅχι μόνον μιὰ προοπτικὴ ἀλλὰ μιὰ ἐξασφαλισμένη θέση. Τὸ παρελθὸν ἀπέδειξε ὅτι ὅλες οἱ κοπέλλες κατέχοντες καλὲς θέσεις καὶ μὲ σοβαρὲς ἀποδόσεις ποὺ ἴσως ἕνας ἐπιστήμων δὲν ἐξασφαλίζει ἀμέσως.

Ὑπάρχει ἀρκετὴ ζήτησι στενοδακτυλογράφων. Εἶναι λίγοι ὅμως ἐκεῖνοι ποὺ γνωρίζουν καλὰ τὴν τέχνη αὐτή. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ γιὰ νὰ ἐμπνευθῇ ἡ σημερινὴ ζήτησι; Πρέπει νὰ πεισθοῦν οἱ σημερινοὶ σπουδαστὲς τῆς στενοδακτυλογραφίας ὅτι εἶναι μιὰ τεχνικὴ ἐπιστήμη ποὺ ἀπαιτεῖ χρονικὸ διάστημα γιὰ τὴν τελεία ἐκμάθησίν της. Δὲν εἶναι δυνατό νὰ μαθῇ κανεὶς πρόχειρα μέσα σὲ δυὸ—τρὶς μῆνες τὰ στενογραφικὰ γράμματα καὶ νὰ ὀνομάζεται κατόπιν στενογράφος. Χρειαζέται καὶ ἡ στενὴ συνεργασία τοῦ μυαλοῦ καὶ τῶν δακτύλων. Ἡ στενογραφία ἀπαιτεῖ θέλησι, ὑπομονή, μεγάλο ζήλο καὶ καλὴ γνώσι τῶν γλωσσῶν ποὺ θέλει κανεὶς νὰ στενογραφήσῃ.

Ὑπάρχει ἕνα θαυμασιὸν διεθνὲς σύστημα στενογραφίας ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμη διαδοθῇ ἀρκετὰ στὴν Ἑλλάδα. Εἶναι τὸ γαλλικὸ σύστημα Duployé: ποὺ διδάσκει ἡ κ. Ἀλβ. Θεοδοσίου στὴ σχολή της (δόξ. Θεσίου 15).

Ἡ κ. Θεοδοσίου τὴν ὁποῖαν ἐπισκεφθῇ καμὲ στὴ σχολή της, μὰς δίνει κάθε λεπτομέρεια γιὰ τὸ σύστημα τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διεθνούς στενογραφίας μὲ τὴν μεθόδον Duployé Χάρις στὴν ἀπλοποίησιν τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ἡχῶν (γράφει κανεὶς ὅτι ἀκούει), στὴν ἀ-

πλοτῆτα τῶν σημείων καὶ τὴν κατάργησιν τῶν κανόνων, παρουσιάζει μεγάλα πλεονεκτήματα καὶ ἐφαρμόζεται σὲ ὅλες τίς γλώσσες μ' ἕνα καὶ μόνο ἀλφάβητο. Ἐστὶ μὲ μιὰ καὶ μόνη ἐκμάθησιν ὁ σπουδαστὴς ὑπερεῖ νὰ στενογραφήσῃ ὅσες γλώσσες γνωρίζῃ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ μάθῃ στενογραφία γιὰ κάθε γλῶσσα.

Ἡ κ. Θεοδοσίου ἐξέδωσε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1949 ἕνα διδλίο μὲ ἀπλουστατὴ καὶ εἰδικὴ μεθόδον ἐφαρμογῆς στὴν ἐλληνική, τὴ γαλλική, τὴν ἀγγλικὴ καὶ τὴ γερμανικὴ γλῶσσα. Δίδαξε τὴν στενογραφία της στὴ Ρουμανία, στὴν Κύπρον καὶ στὴ Ρόδο. Στὴν Κύπρον τὸ διδλίο της ἔγινε δεκτὸ μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμὸ γιὰτὶ δὲν ὑπῆρχε ἄλλο σύστημα ἐλληνικῆς στενογραφίας καὶ γιὰτὶ οἱ σπουδαστὲς της μποροῦσαν νὰ τὴν ἐφαρμόσουν αὐτομάτως καὶ στὴν ἀγγλική.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ Παγκυπρίου Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου, ὁ κ. Σπυριδάκης, μὰς λέει ὅτι κ. Θεοδοσίου, μὲ ἐπρότεινε νὰ μοῦ ἀναθέσῃ τὴ διδασκαλία τῆς στενογραφίας στὰ ἐκεῖ γυμνάσια. Δυστυχῶς ὅμως μετὰ ἀπὸ παραμονὴν ἔξη μηνῶν, οἱ Ἀρχεὲς δὲ ἐπέτρεψαν νὰ παραταθῇ ἡ ἐκεῖ διαμονή μου. Μετὰ πενταετὴ διδασκαλία στὴ Ρόδο, ὅπου ἔδωκα τὴ δυνατότητα σὲ πολλοὺς σπουδαστὲς νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ μέλλον τους—καὶ ποῦ ὅπως μοῦ λένε οἱ μαθητὲς μου—ἡ ἀναχώρησί μου ἀφῆσε μεγάλον κενὸ—μετέφερα φέτος τὴ σχολή μου στὴν Ἀθήνα.

— Ἐχετε πολλοὺς μαθητὲς.

— Γιὰ πρώτη χρονίᾳ εἶμαι πολὺ εὐχαριστήμενη. Ἐχῶ σχηματίσει ἀρκετὰ γκρουπ στενογραφίας καὶ δακτυλογραφίας, στὰ ὁποῖα, σημειώστε, ὁ ἀριθμὸς τῶν κοριτσιῶν ἢ ἀγερῶν (σὲ χωριστὰ τμήματα) δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 5, γιὰτὶ σὲ μιὰ πολυπληθὴ τάξι εἶναι φυσικὸ οἱ σπουδαστὲς νὰ μὴν ἔχουν τὴ θέουσα παρακολούθησι. Εἶναι παρατηρημένον ὅτι κάθε σπουδαστὴς παρουσιάζει διαφορετικὸ εἶδος ἐλαττώματα, τεχνικῆς, ὀπτικῆς ἢ νευρικῆς φύσεως, ὅποτε ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀπόδοσι. Στὴ δακτυλογραφία τυφλὸς μεθόδον παρακολουθοῦμε τοὺς μαθητὲς μὰς μὲ μετρονόμ καὶ χρονόμετρο.

Πληροφορικῶς ἀναφέρω ὅτι ἀπόφοιτοι τῆς σχολῆς τῆς κ. Θεοδοσίου, τὸσον ἐδῶ, ὅσο καὶ στὰ ἄλλα μέρη ποὺ δίδαξε, ἐπέτυχαν πρῶτον σὲ διαγωνισμοὺς καὶ προσελήφθησαν σὲ πρεσβείας καὶ τράπεζες, στὴν Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία, στὴν Ὀλυμπιακὴ Ἀεροπορία καθὼς καὶ σὲ ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ.

— Οἱ ἐταίριες τοῦ μεγαλοεφοπλιστοῦ ὁ ἄνθρωπος, μὰς λέγει μὲ δικαιολογημένη ὑπερηφάνεια, ἡ κ. Θεοδοσίου, θέλησαν νὰ προσλάβουν μιὰ καλὴ στενοδακτυλογράφου ποὺ νὰ κατέχῃ τὰ ἐλληνικά, τὰ γαλλικά καὶ τ' ἀγγλικά. Βρέθηκαν πολ-

Ἡ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΟΥ

Πότε μιὰ κοπέλλα πρέπει ν' ἀφί-
νη νὰ τὴ φιλᾷ καὶ πότε ὄχι

ΤΟ ΦΙΛΙ εἶναι ἐκδήλωσις ἐνδιαφέροντος, φιλίας, εὐχαριστήσεως ἢ ἀγάπης καὶ ἐπειδὴ εἶναι κάτι ποὺ ἀνταλλάσσεται ἀντὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ποὺ τὸ δίνει ὅσο καὶ σ' αὐτόν ποὺ τὸ δέχεται.

Γι' αὐτὸ μιὰ νέα, ποὺ τὴ φιλήσῃ ἕνας νέος πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τῆς ὅτι δὲν εἶναι δική της ὑπόθεσι μόνον αὐτὸ τὸ φιλί καὶ ὅτι ὁ νέος μπορεῖ νὰ κρᾶτῇ εὐχάριστες ἀναμνήσεις ἀπ' αὐτὸ ποὺ δὲν πρέπει αὐτὴ μὲ μιὰ τῆς ἐπιπολαίωσιν νὰ καταστρέψῃ. Πρέπει νὰ τὸ σκεφθῇ πολὺ, πρὶν τρέξῃ νὰ τὸ πῇ σὲ μιὰ τῆς φίλῃ. Γιατὶ αὐτὴ θὰ τρέξῃ νὰ τὸ πῇ σὲ μιὰν ἄλλη καὶ σὲ λίγο αὐτὸ τὸ μυστικὸ ποὺ ἀνῆκε μόνον στοὺς δυὸ νέους θὰ γίνῃ ἀντικείμενον κουτσμπολίου, γεγονὸς ποὺ ἀσφαλῶς θὰ διαλύσῃ τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ νέου στὸ λεπτὸ. Γιατὶ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ νιώθει ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον, ἕνας νέος καὶ μιὰ νέα, εἶναι πολὺ εὐθραυστο στὴν ἀρχὴ καὶ μπορεῖ νὰ ἐξαφανισθῇ πρὶν ἀκόμα πάρῃ τὴν ὀριστικὴν του μορφή.

Κάθε φιλί μπορεῖ νὰ ἔχῃ διαφορετικὴ ἔννοια. Ὑπάρχουν τὰ αὐθόρμητα καὶ εὐλαϊκὰ φιλία τῆς φιλίας, τὰ παθητικὰ φιλία, τὰ τρυφερὰ φιλία τῆς ἀγάπης, τὰ φιλία τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἢ τοῦ καλσώρισματος, τὰ φιλία ποὺ δίνουν—ὅταν θέλουμε νὰ μοιράσουμε τὴν συγκίνησιν ποὺ νιώθουμε γιὰ κάτι δμορφὸ μὲ κάποιον ἄλλον.

Ἐστὶ ἕνας νέος, μπορεῖ νὰ φιλήσῃ μιὰ κοπέλλα ὅταν χορεύουν, ὅταν ἀκούει μιὰ μουσική ἢ ὅταν περπατᾷ κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ. Ἡ γιὰτὶ θέλει νὰ δείξῃ τὸν ἀνδρισμὸν τοῦ ἢ γιὰτὶ ἐπειδὴ ξέρει πὼς ἡ κοπέλλα περιμένει νὰ τὴ φιλήσῃ ἢ ἀκόμα γιὰτὶ τὸν προκαλεῖ μὲ τὴ στάσι τῆς. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει μιὰ νέα νὰ νομίζῃ πάντα ὅτι κάποιος νέος ποὺ τὴ φιλήσῃ τὴν ἔχει κιόλας ἐρωτευθῇ.

Πρέπει μιὰ νέα νὰ μιλήσῃ γιὰ τοὺς ἄνδρες ποὺ τὴ φιλοῦν στὸν ἄνδρα ποὺ θὰ παντρευθῇ; Ὀχι, εἶναι ἐντελῶς περὶ τὸν διόλου διπλωματικὸ. Μπορεῖ τὴν ὥρα ποὺ θὰ τοῦ τὸ ἐξομολογήται νὰ τοῦ φαῖν ἕνα ἀδύνατον πλάσμα—τάκι, ἀλλὰ ἀργότερα θὰ τὴν καταγορήσῃ γι' αὐτὰ τὰ φιλία.

Οὔτε κι' αὐτὴ ὅμως δὲν πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ μάθῃ γιὰ τὰ προηγούμενα φλερτ τοῦ ἀραβωνιαστικοῦ τῆς ἢ τοῦ ἀνδρὰ ποὺ ἀγαπάει. Γιατὶ ποτὲ δὲν θὰ μπορῇ νὰ νοιώσῃ φιλία γι' αὐτὰ τὰ κορίτσια καὶ πάντα θὰ τὰ ζηλεύῃ καὶ θὰ βρίσκειται σὲ ἀμνηχανία μπροστὰ τοὺς.

Κάθε μιὰ κοπέλλα μπορεῖ νὰ κρίνῃ μόνη της πότε θὰ δεχθῇ ἕνα φιλί. Ὑπάρχουν ὅμως περιπτώσεις ποὺ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ἀφῆσῃ νὰ τὴ φιλήσουν, ὅπως π.χ. ὅταν προσπαθῇ νὰ τὴ φιλήσῃ ὁ ἀνδρὰς μίαν φίλην της. Τότε αὐτὴ πρέπει νὰ τοῦ κοπῇ ἀμέσως τὴν ἀρετὴ, νὰ δεχάσῃ κι' αὐτὴ τὸ γεγονός καὶ νὰ μὴν πῇ τίποτε στὴ φίλῃ της.

Ἄλλες κοπέλλες ποὺ γνωρίζουν ἀπταίστα αὐτὲς τίς γλώσσες, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ τίς στενοδακτυλογραφοῦν. Ἐστὶ ἡ δ. Σ... ἀριστὴ μαθητριά μου, ἔδωσε ἐξετάσεις καὶ πέτυχε νὰ βρισκῇται σήμερὰ στὸ Μόντε Κάρλο μὲ μισθὸ ἐξαιρετικὰ ἱκανοποιητικόν.

Στὴ σχολή τῆς κ. Θεοδοσίου διαπιστώνουμε καὶ μιὰ πρωτοτυπία. Οἱ αἰθούσες διδασκαλίας δακτυλογραφίας καὶ στενογραφίας εἶναι συνεχόμενες γιὰ νὰ παρακολουθῇ ἡ ἴδια ἡ καθηγήτρια καὶ τίς δυὸ τάξεις συγχρόνως. Ἄλλος λόγος δὲ εἶναι γιὰ νὰ συντηρῶν οἱ στενογράφοι μὲ τὸ θάνατον τῶν πληκτροῦν τῶν γραφομηχανῶν καὶ νὰ μὴν τὰ χάνουν ὅταν θὰ ἐργαστοῦν σὲ μιὰ ἐπιχείρησι.

ΠΕΠΗ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝΑ πρωί, ένας πλασιέ που πουλούσε ηλεκτρικές σκούπες χτύπησε την πόρτα του σπιτιού που έμενε ο Μάρλον Μπράντο. Δεν φαινόταν να ξέρη πώς μέσα εκεί έμενε ο «παλαδός» του Χόλλυγουντ. Η πόρτα έκανε πέντε τουλάχιστον λεπτά ν' ανοίξει. Στο τέλος ένας νέγρος έβγαλε το κεφάλι του και πριν ακόμη μιλήσει ο πλασιέ, είπε: «Τ' άφεντικό, δεν είναι μέσα!».

Ο πλασιέ προσπάθησε πρώτα-πρώτα να καταλάβει αν ο νέγρος αυτός ήταν άνδρας ή γυναίκα. Μη κατορθώνοντάς το, έρχισε το συνθησιμένο μονόλογο που χρησιμοποίησε εκατό φορές την ημέρα στους πελάτες εκθειάζοντας τις σκούπες του.

— Πουλάς ηλεκτρικές σκούπες δηλαδή; είπε το κεφάλι στην πόρτα.

— Ναι, από την εταιρία Μπέρκλιυν και Σμιθ.

Το κεφάλι μπήκε μέσα και η πόρτα έκλεισε. Η δρώμα από χαλασμένα φαγητά και μούχλα που είχε σπάσει τη μύτη του πλασιέ μόλις άνοιξε, σταμάτησε για λίγο. «Υστερα η πόρτα άνοιξε πάλι.

— Πέρασε, είπε ο νέγρος. Χρειαζόμαστε μια σκούπα. Τώρα θάρη τ' άφεντικό.

Πράγματι φάνηκε «τ' άφεντικό». Μ' όλη του την καλή θέληση ο πλασιέ δεν μπόρεσε να καταλάβει τί πράγμα ήταν αυτό που φορούσε ο Μάρλον Μπράντο — γιατί αυτός ήταν; μια φορά πυτζάμα, δεν ήταν, κοστούμι, δεν ήταν, ρόμπα, δεν ήταν... Το μόνο που είδε ήταν ότι ο νεαρός ήθοποιος δε φορούσε παπούτσια, αλλά μόνο κάλτσες, που από τις τρύπες τους έβγαζαν τα δάχτυλά του.

— Ξέρετε, είπε στον πλασιέ, ο υπηρέτης μου έχει τα μάτια του τέσσερα, από τον καιρό που οι δημοσιογράφοι μου κάνουν την τιμή ν' ασχολούνται με τ' όνομά μου. Κι' επειδή οι κρεμαντολάδες αυτοί ξέρουν ότι δε θέλω ούτε σ' όνειρό μου να τους βλέπω, μεταχειρίζονται όλων των ειδών τα κόλπα για να μπουν στο σπίτι μου. Ένας μάλιστα μπήκε μέσα λέγοντας πως ήταν τζαμτζής!

Ο πλασιέ ήταν έτοιμος ν' αρχίσει το μονόλογό του για τα προτερήματα της σκούπας του, όταν το μάτι του έκανε το γύρο του δωματίου. Υπήρχαν μέσα εκεί ριγμένα χάρμα ανάκατα διβλία, παλιόχαρτα, κουρέλια, τύμπανα, δοχεία με μπογιά, χειρόγραφα, σπασμένα πιάτα, σχισμένες έφημερίδες κι' ένα πλήθος άλλο ετερόκλητα πράγματα, που όχι ηλεκτρική σκούπα δεν μπορούσε να καθαρίσει, αλλά ούτε δέκα οδοκαθαριστές. Έκεί μέσα μόνο μπουλντόζα μπορούσε κάτι να κάνει!

Φυσικά δεν πούλησε σκούπα, αλλά την άλλη μέρα όλες οι έφημερίδες έγραψαν:

«Ο καλύτερος πληρωνόμενος ήθοποιος του Χόλλυγουντ μένει σ' ένα χοιροστάσιο!».

Από κείνη την ημέρα ο Μάρλον Μπράντο απαγόρευσε στον νέγρο του να δέχεται πλασιέδες.

Γιατί φυσικά ο πλασιέ ήταν δημοσιογράφος!

Βάζει μια άραχνη στο στήθος της Χόππερ

Και πράγματι ο Μπράντο δε χωνεύει τους δημοσιογράφους. Δεν είναι ούτε ένας, ούτε δύο οι δημοσιογράφοι που να τον πλη-

■ Ανάτηρξ εναντίον των άσυνειδήτων γκάγκστερ: ο Μάρλον Μπράντο σ' έναν από τους δυναμικούς ρόλους της καριέρας του

σίασουν και να μην έπαθον «λαχτάρα», γιατί ο Μάρλον κρατούσε στο δεξί του χέρι ένα κλουβίο αυγό και με τη χειραψία το έβαζε στο χέρι του δημοσιογράφου και το έσφιγγε. Φυσικά ο δημοσιογράφος που δεν περίμενε κάτι τέτοιο, γινόταν χάλια. Η περιφρόνησι του Μπράντο για ό,τι ονομάζεται «έφημερίδα» δε σταμάτησε ούτε στις δύο μεγάλες κουτσομπόλες του Χόλλυγουντ, την «Έντα Χόππερ» και τη Λουέλλα Πάρσονς, που είναι ο φόβος και ο τρόμος της κινηματογραφουπόλεως για την κακογλωσσία τους.

Αυτές τον είχαν αποκαλέσει «Ο άνθρωπος των σπηλαίων του ατομικού αιώνα», «Ντοστογιέφσκι εκδοσι του Τόμ Σάγιερ» και μ' ένα πλήθος άλλα παρατσούκλια. Ο Μπράντο αποφάσισε να τις εκδικηθεί για την κακογλωσσία τους. Και δεν άργησε να βρη την ευκαιρία. Σ' ένα πάρτυ συνάντησε τη μιά από τις δυο «οχιές» του Χόλλυγουντ, την «Έντα Χόππερ. Παρά τη συνήθειά του, ο Μάρλον δεν ξεπλώθηκε τούτη τη φορά ύστερα από λίγα λεπτά σε μια γωνία να κοιμηθεί κάτω από τα βλέμματα όλων των καλεσμένων, αλλά πήγε και κάθησε δίπλα στην κουτσομπόλα.

Τη στιγμή που έμπαινε στην αίθουσα μια συμπαθητική ήλικιωμένη κυρία, ο Μάρλον Μπράντο γύρισε σ' έναν διπλανό του και ρώτησε δυνατά:

— Δεν θάρη η κυρία Χόππερ;

— Μά η «Έντα Χόππερ κάθεται κοντά σας, κύριε!», είπε ο διπλανός του.

Τότε ο «άνθρωπος των σπηλαίων» γύρισε στην «Έντα Χόππερ και φώναξε με θαυμασία προσποιημένη κατάπληξι:

— Τι, αυτή η γκιόσα που έχει τυλίξει τα μαλλιά της σαν όμπρελα γύρω από το καυκάλο της είναι η Χόππερ; 'Αμ' έπρεπε να τόχα καταλάβει από τις δρωμιές που γράφει!

Μολονότι η Χόππερ δεν τ' άχανε εύκολα, τούτη τη φορά έμεινε με το στόμα ανοιχτό. Κι' επειδή πρόσθεσε ο Μπράντο, μπορεί η «γκιόσα» αυτή να δωρήθηκε να γράφη δρωμιές, έπρεπε να την βοηθήσει λιγάκι να ξαναβρη τη φόρμα της. Και δάζοντας το χέρι στην τσέπη του έβγαλε ένα κουτί, το άνοιξε και πιάνοντας από μέσα μια παχειά μαύρη άραχνη, έχωσε άστρα πιαία το συχαμερό έντομο στο ντεκολτέ της «Έντας!

Φυσικά βρήκε η «Έντα τότε τη φωνή της. 'Αλλά μόνο για να βγάλει μια κραυγή φρίκης!

Αυτή η προτίμησι του Μπράντο για τα συχαμερά ζώα χρονολογείται από τα παιδικά του χρόνια. Μιά από τις πιο άγριες άπασχολήσεις του ήταν να τοποθετεί κρυφά στο δωμάτιο του οποιουδήποτε «θύματος» του ζωντανά, ή ψόφια διατηρημένα σε οινόπνευμα ποντίκια, φίδια, άραχνες, βατράχους και άλλα παρόμοια ζώα, έτσι που μπαίνοντας μέσα άνιδο το «θύμα» να τ' αττά ή να ρίχνει χάρμα τα γυάλινα δοχεία με το οινόπνευμα και το ζώο, που έσπαζαν και βρωμούσαν ο τόπος. Συνέβη πολλές φορές στο σχολείο, να φάνε μισή ώρα από τη διδασκαλία για να καθαρίσει η ατμόσφαιρα από τη δυσωμία του οινόπνεύματος με το νεκρό ζώο που είχε τοποθετήσει ο Μάρλον Μπράντο στην τάξι.

«Όλοι στο Χόλλυγουντ είναι ύστερικοί!»

Μιά μέρα προκάλεσε την αγανάκτησι όλης της κινηματογραφουπόλεως με τη δήλωσι:

— Έδώ στο Χόλλυγουντ ζούμε όλες οι ύστερικές κι' οι ύστερικοί, που μοναδικό σκοπό τους έχουν να κάνουν λεφτά! Και συμβαίνει συνήθως ένα από τα δύο: ή να μην κάνουν πεντάρα ή όσοι πλουτήσουν να γίνουν άσθματικοί.

— Άλλη μια μέρα είπε:

— Μισώ τα φίλμ. Να γυρίζεις μια ταινία είναι κάτι που σ' κάνει να παλαβώσεις. Είναι σ' να γυρίζεις όλη την ημέρα

■ «Όσοι τον είδαν ως Κοβάλσκι δεν θα τον ξεχάσουν ποτέ!

και να λές: δώσ' μου τη σαλάτα εδώ... δώσ' μου τη σαλάτα εδώ... δώσ' μου...

Όπως είπαμε, οι δηλώσεις του αυτές προκάλεσαν τη γενική αγανάκτησι. Κι' επειδή ο Μάρλον ενδιαφερόταν κυρίως πώς να παίρνει όλο και μεγαλύτερες αμοιβές από τους παραγωγούς, κάποιος απ' αυτούς τον ρώτησε:

— Και δεν μου λέτε, μίστερ Μπράντο, γιατί παίζετε σε ταινίες, αφού σ' προκαλεί τόση φρίκη η δουλειά αυτή;

— Γιατί; απάντησε αυτός. Γιατί χρειάζομαι λεφτά, ώστε να ζήσω τα υπόλοιπα χρόνια μου χωρίς να κάνω τίποτα!

«Ο Καζάν του άνοίγει το δρόμο προς τη δόξα

— Αυτός ο νέος, είπε μια μέρα η διάσημη δασκάλα της δραματικής τέχνης Στέλλα Άντλερ, μιλώντας για τον Μάρλον Μπράντο, δε θ' άργήσει να γίνει ένας από τους περιφημότερους ήθοποιους της Αμερικής.

Κι' η προφητεία της βγήκε αληθινή. Λίγον καιρό αργότερα ο Μάρλον Μπράντο συνάντησε τον σκηνοθέτη εκείνον που του άνοιξε το δρόμο προς την διεθνή κινηματογραφική δόξα: τον 'Ηλία Καζάν.

Στις 3 Δεκεμβρίου 1947 δόθηκε στο Μπρόντγουαϊ η πρεμιέρα του έργου του Τέννησι Ουίλλιαμς «Λεωφορείο ο Πόθος». Σκηνοθέτης ήταν ο 'Ηλίας Καζάν. Ο ίδιος που είχε σκηνοθετήσει τρία χρόνια προηγουμένως την «Έντα Γκάμπλερ» του 'Ιψεν, στην οποία είχε παίξει ο Μάρλον. Στο έργο του Ουίλλιαμς έπαιξε το ρόλο του Πολωνού Στάνλεϊ Κοβάλσκι. Μαζί του έπαιξε και η Βίβιαν Λή. Στο διάστημα δυο χρόνων έπαιξαν 855 φορές μπροστά σ' ένα έξολλο από τον ένθουσιασμό κοινό και σε ένθουσιώδεις κριτικούς. 855 φορές υπήρξε ο Μάρλον Μπράντο Πολωνός Κοβάλσκι, κτηνώδης, ποταπός, δόλιος — ένας «πρωτόγονος άνθρωπος». 855 φορές υπήρξε η Βίβιαν Λή η υπερεισίσθητη, τρυφερή και κάπως ύστερική Μπλάνς, που τελείωσε στο φρενοκομείο.

Μιά Μεξικάνα χήρα κάνει σαν τρελλή γι' αυτόν

Σαραντά χιλιάδες δολάρια του προσέφερε η «Γιούνιον «Αρτίστες» για τον κύριο ανδρικό ρόλο στην ταινία «Οί άνδρες». Ο Μάρλον δέχτηκε κι' έπαιξε με σκηνοθέτη τον Στάνλεϊ Κράμερς το ρόλο ενός νευροπαθούς απομάχου.

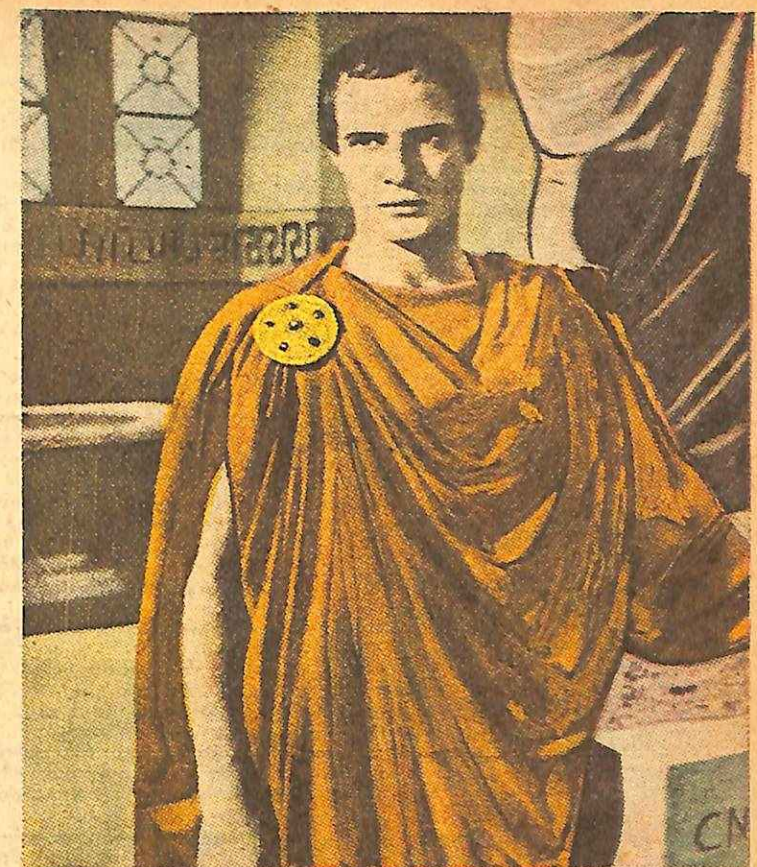
Όταν έλαβε το κείμενο του ρόλου του και δέχτηκε να παίξει, ο Μάρλον ζήτησε από τη διεύθυνσι μιάς νευρολογικής κλινικής να τον προσλάβει στο υπηρετικό προσωπικό για τέσσερις εβδομάδες. Η διεύθυνσι δέχθηκε υπό τον όρο να πάρη ώριμένα προφυλακτικά μέτρα. Ένα μήνα έκανε τις μελέτες του ο Μπράντο στη νευρολογική κλινική. Κι' ύστερα έπαιξε το ρόλο του. Όχι δεν τον έπαιξε — ήταν ο ίδιος το ανθρώπινο αυτό ναυάγιο!

Εβδομήντα πέντε χιλιάδες δολάρια πήρε για το γύρισμα της ταινίας «Λεωφορείο ο Πόθος» πάλι υπό τη σκηνοθεσία του 'Ηλία Καζάν και με παρτεναίρ του την Βίβιαν Λή. Και κανείς απ' όσους τον είδαν στην ταινία δεν θα τον ξεχάσει.

Έκατό χιλιάδες δολάρια πήρε από την ταινία «Βίβα Ζαπάτα», που γυρίστηκε στο Μεξικό. Για να μπορέση να απομνημή το πρόσωπο του Μεξικανού Πάντσο Βίλλα, έκανε πλαστική προσθήκη στη μύτη του και τράβηξε πίσω με επιδέξιους το δέρμα του μετώπου και του κρανίου του για να δώση στο πρόσωπό του την κατάλληλη έκφρασι. Ύστερα ήρθε η περούκα.

Η ταινία γυριζόταν με άφορητη ζέση που πυρπολούσε τα πάντα. 'Αλλά πιο πολύ πυρπολούσαν τα δείγματα άγάπης μιάς χήρας κάπως περασμένης ηλικίας που είχε λυσσάξει κυριολεκτικά με τον Μάρλον Μπράντο. «Όλοι περιμέναν πώς ο Μπράν-

■ Στο φίλμ «Λεωφορείον ο πόθος» με την Βίβιαν Λή. ■ Ο Μάρλον Μπράντο με παλιούς συμμαθητάς του στη Νέα Υόρκη.

■ Ρόλος 100.000 δολαρίων: Ο Μπράντο ως 'Ιούλιος Καίσαρ.

το θα την έστελνε στο τέλος στο διάβολο.

— Έλατε, τέλος πάντων, μια φορά να μ' έπισκεφθήτε, παρακάλεσε η χήρα. Έχω ένα ράντς, γερές καταθέσεις στην Τράπεζα και μια πισίνα για κολύμπι.

— Ωραία, θάρη, είπε χαμογελώντας ο Μπράντο.

Και πήγε. 'Αλλά με καμμία τριανταριά άλλους.

— Για τ' όνομα του Θεού! ψιθύρισε η γυναίκα, τί τους φέρατε όλους αυτούς εδώ;

— Να κολυμπήσουμε, απάντησε ο Μάρλον. Δε μου είπατε ότι έχετε μια πισίνα για κολύμπι; 'Η κάνω λάθος;

— Ναι, αλλά όλοι αυτοί μου είναι τελείως ξένοι!

— 'Αλλά... αλλά μήπως και μένα με γνωρίζετε καλύτερα; Έκτος απ' αυτό μπορείς να σ' φυλάξουν και τα μπίζου σου, αν φοβάστε μήπως σ' αττά κλέψι κανείς!

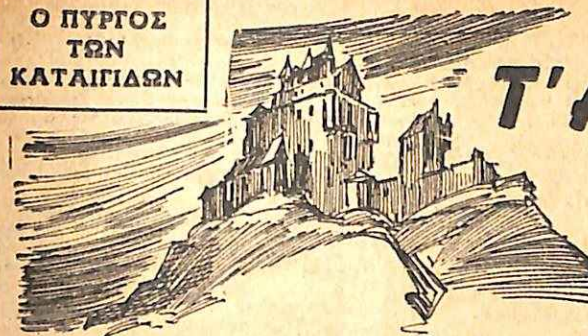
Και λέγοντας αυτό έκανε ένα μακροβούτι πέφτοντας στο νερό. Οί άλλοι τριάντα πίσω του έκαναν το 'διο...

«Έχει είκοσι άραπάκια παιδιά

«Στο Βελγικό Κογκό νομίζω ήταν που έφαγα μάτια γεζέλλας. Οί ιθαγενείς τα κάνουν πουρέ. Και το σπουδαιότερο:

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΠΥΡΓΟΣ
ΤΩΝ
ΚΑΤΑΓΓΙΩΝ

Τ' ΑΝΕΜΟΔΑΡΜΕΝΑ ΥΨΗ

είχε δαχτύλινες γυναίκες. Μαύρες φυσικά, που μου τις είχε κάνει δώρο ένας φυλάρχος. Τώρα θάχω δεκαπέντε - είκοσι παιδάκια απ' αυτές, γιατί μία μου έκανε τετραγύμη. Αύριο θα φροντίσω να τους θάψω τα εισιτήρια για να τους φέρω στο Χόλλυγουντ. Ένας άνθρωπος πρέπει να έχει μαζεμένη γύρω του την οικογένειά του έτσι δεν είναι;».

Τα λόγια αυτά τα είπε ο Μάρλον Μπράντο σ' ένα γεύμα που ήταν συγκεντρωμένοι ένα πλήθος κόσμου και κανείς δεν ήξερε αν ήταν τόσο «αφελής» ή κοροϊδευε όλον τον κόσμο. Σε μία στιγμή μία από τις πιο διάσημες ηθοποιούς δεν μπόρεσε να κρατηθεί και είπε:

— Αυτός ο Μπράντο δεν μπορεί να ξεχωρίσει το φανταστικό από το πραγματικό. Σε λίγο θα τρελλωθεί.

— Σε λίγο, είπε ένας διπλανός της. Άλλα είναι ήδη τρελός για δέσμιος!

Ήταν ένα θλιβερό άστείο. Γιατί από εβδομάδες και μήνες, ίσως μάλιστα κι' από χρόνια, ο Μάρλον Μπράντο περνούσε μία ψυχική κρίση. «Ίσως από τον καιρό που επί 855 φορές περίστανε τον κτηνώδη Στανλεϋ Κοβάλσκι στη σκηνή και τέλος στο έργο «Το λιμάνι της αγωνίας», που είχε δώσει όλες τις ψυχικές εφεδρείες.

Λίγες μέρες μετά την συγκέντρωση αυτή, στις 16 Φεβρουαρίου 1954, στα αστεύματα της «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ» περιμεναν πάνω από 600 κουμπάροι και ηθοποιοί ν' αρχίσουν τη μετανάστευση από την Τζην Σίμμονς, ο Βίκτωρ Μά- ληφι, «Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν η Τζην Σίμμονς, ο Βίκτωρ Μά- ληφι, που έπαιζε το ρόλο του Αιγυπτίου «Σινούχε»,

— Βρέστε τον και φέρετε τον εδώ! ούρλιαζε ο παραγωγός Ντάρρυλ Κ. Ζάνουκ, αλλοίως θα σάς φάη το φίδι!

— Άδύνατο, κύριε, είπε κάποιος. Μας την «κοπάνισαν»!

— Τί θα πη «την κοπάνισαν»; ρώτησε ο Ζάνουκ.

— Τόσκασε, πήρε τα βουνά. Η κυρία Λιντεμέγιερ!

— Ποιά στο διάβολο είναι αυτή η κυρία Λιντεμέγιερ;

— Η θεία του Μπράντο. Έμεινε στο σπίτι της τον τελευταίο καιρό. Στις δέκα ή ώρα ακριβώς κάθε μέρα πηγαίνει στο κρεβάτι του. «Ως χτές. Από χτές εξασφαλιστήκε μ' ένα βαλιτσάκι κι' ούτε ξαναβγήκε...

— Ο Ζάνουκ, ο πανίσχυρος «θεός των φίλμ» πάτησε ένα κουμπι στο γραφείο του και διέταξε να του στείλουν το δικηγόρο του. Λίγες ώρες αργότερα είχε υποβληθεί αγωγή, κατά του «φυγάδος». Η εταιρεία του ζητούσε δυο εκατομμύρια δολάρια αποζημίωση για παράβαση του συμβολαίου του.

Την ίδια ώρα που η «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ» δρισκόναν σε συναγερμό, στο δωμάτιο εξέτασως ασθενών του διασημού «Αμερικανού νευρολόγου Μπέλα Μίττελμαν, ένας κάπως αναστατωμένος άστέρας του Χόλλυγουντ επαναλάμβανε με μονότονη φωνή:

«Δε μπορώ πιά! Άλθθεια δε μπορώ πιά! Νοιώθω φρίκη! *Ηοθα σε σάς, γιατί δε μπορώ πιά...»

Ο γιατρός προσπάθησε να τον καθησυχάσει. Μ' ένα τηλεγράφημα του στη Φόξ - Φίλμ τους έδωσε να καταλάβουν ότι ο Μάρλον Μπράντο — γιατί αυτός ήταν ο άρρωστος — δεν είχε άσθενησει τους όρους του συμβολαίου του, αλλά στην ψυχική κατάσταση που δρισκόναν θα ήταν άδύνατο να σταθί μπροστά στο φωτογραφικό φακό.

Δεύτερη πράξη του ψυχιάτρου ήταν να καλέσει τους δημοσιογράφους των μεγαλύτερων εφημερίδων της Νέας Υόρκης και να τους δηλώση:

— Ο κ. Μπράντο είναι σοβαρά άρρωστος και θα χρειασθί λίγον καιρό για να γίνει καλά.

Ο Ζάνουκ συγκινήθηκε. Η «Έντα Χόππερ και η Λουέλλα Πάρσονς θυμήθηκαν ότι τον είχαν αρκετά παραλάβει στη φαρμακεία τους γλώσσα. Όλοι μ' αβανιαν τώρα ότι «ο άνθρωπος των σπηλαίων του ατομικού αιώνας», ο «δεινόςασυρος» είχε και αυτός ψυχή.

Ο Ζάνουκ ρώτησε με λεπτότητα μέσω του γιατρού Μίττελμαν, αν ο Μάρλον Μπράντο μετά την ανάρρωσή του θα μπορούσε να παίξει το ρόλο του Ναπολέοντος σε ένα φιλμ πορτρέτο από το διβλίο της Σελίνκα «Ντεζιρέ». Ο Μάρλον δέχτηκε. Και από τότε δεν έγινε πιά λόγος ούτε για τον «Σινούχε» ούτε για τα δυο εκατομμύρια δολάρια αποζημίωσης.

Τό ειδύλλιο του με μία κόρη ψαρῶ

Το κουτσουμπολιό της κινηματογραφουπόλεως είχε πιά πάψει να κάνει δεν ήθελε να ξαναρωσώτη ο Μπράντο, όταν μία άλλη συνταρακτική είδηση μεθεύτηκε: ο έρωτας του Μπράντο με τη Γαλλίδα Ζοσιάν Μαριανί-Μπεραντζέ.

Η ιστορία του ειδυλλίου αυτού θυμίζει πραγματικά κινηματογραφικό σενάριο.

Σ' ένα μικρό χωριό παράδων της γαλλικής Ριβιέρας συνέπεσε να δρισκείται το καλοκαίρι του 1951 ο Πολωνός ζωγράφος Ρενέ Κίολινγκ. Μία μέρα ο Κίολινγκ συνάντησε μία κατανομαλά, κουρματά κοπέλλα δεκάξη χρονών, τη Ζοσιάν. Παρεκάλεσε τη μητέρα της, που είχε ρησέ σε δεύτερο γάμο με τον ψαρῶ Μπεραντζέ, να του επιτρέψη να της φτιάση το πορτραίτο.

Έτσι κι' έγινε. Ο Κίολινγκ με τη γυναίκα του πήραν το κορίτσι στο σπίτι και το είχαν σαν κόρη τους. Τό έστειλαν μάλιστα σ' ανώτερη σχολή. Η μόνη υποχρέωσή της Ζοσιάν ήταν να ποζάρη για το πορτραίτο της.

Έκείνη την εποχή συνέπεσε να επισκεφθί τον Κίολινγκ ένας απεσταλμένος του γιατρού Ντόνιελ Σνάιντερ, που συνδεόταν με φίλμια με το ζωγάφο. Είθε τη Ζοσιάν και της πρότεινε να την πάρη στην Αμερική για να διδάξη τα δυο παιδιά του γιατρού γαλλικά. Η νέα δέχτηκε.

Κι' έκει στη Νέα Υόρκη έγινε κάτι το καταπληκτικό: Ο ψυχίατρος Μπέλα Μίττελμαν, που θεράπευε τον Μάρλον Μπράντο, τον πήγε ένα δρόμο «να ξεσκάσει» σ' ένα πάρτυ που έδινε ο

γιατρός Σνάιντερ. Στο Σνάιντερ όμως έμεινε η Ζοσιάν. Και τότε άρχισε το ειδύλλιο.

Μερικοί κουτσουμπολῆδες, που ισχυρίζονται ότι μπορούν ν' άκούσουν ακόμα και το χορτάρι που φυτρώνει, λένε ότι ο Μάρλον Μπράντο ύστερα από δυο μονάχα ώρων γνωριμία με τη ρωτή- σε αν θέλη να γίνη γυναίκα του.

Αυτό δεν φαίνεται να ναι ελῆθεια, γιατί ο ίδιος ο Μπράντο είπε το 1953 στους δημοσιογράφους της Ρώμης:

— Άρραδωνίστηκα με τη Ζοσιάν. Αυτό είναι αλήθεια. Την άγαπα. Κι' αυτό είναι αλήθεια. Άλλα όσο τη γνώριζα, τόσο διαπιστώνω ότι ήταν μὲν όμορφη, άλλα φοβερά κουτή. Δεν έλεγε ούτε μία σωστή λέξη. Δεκίμωσα όλα τα μέσα που μπορεί να χρησιμοποιήση ένας λογικός άνθρωπος, άλλα δεν βουρῆσε:

δεν έγινε τίποτα. Τότε είπα μέσα μου: Κάτω τα χέρια απ' αυτήν, Μπράντο. Έξη μήνες αργότερα είδα πάλι τη Ζοσιάν σε μία δραματική σχολή. Και τούτη τη φορά έσκασε το κανόνι: Μόλις έφυγε για τη Γαλλία να δῆ τους γονείς της την πήρα το κατά- πι. Και τώρα είμαστε άρραδωνισμένοι.

Όταν τρεις μέρες μετά τον άρραδωνα του ο Μάρλον Μπράντο έφυγε για τη Ρώμη, το κουτσουμπολιό ώργισσε: «Τῆ χώρας κιόλας!», διαδόθηκε. Στην πραγματικότητα ο ηθοποιός είχε ά- νειλημμένες υποχρεώσεις στη Ρώμη και ύστερα ήθελε να άπα- φύγη τους Γάλλους δημοσιογράφους που τον κυνηγούσαν νυχθη- μερον με τις κινηματογραφικές μηχανές στα χέρια.

Στό μεταξύ η Ζοσιάν γύρισε στη Νέα Υόρκη το 1955 και ά. ναγγειλε ότι αυτός θα ήταν ο χρόνος των γάμων τους. «Άλλα προηγουμένως, είπε, ο Μάρλον κι' εγώ θέλουμε να γυρίσουμε μία ταινία στο Χόλλυγουντ».

Η νεαρή Γαλλίδα είχε κάνει κιόλας το ντεμπούτο της στην τηλεόραση.

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

Ο Μάρλον Μπράντο όμως είχε πάει ν' αναπαυθί σ' ένα ά- γρόκτημά του στη Νεμπράσκα, που το κολλιεργούσε ο πατέ- ρας του και της είχε δώσει το όνομα «Μόρσαντο», που άποτελεί συντομία της λέξεων «Μάρλον Ντόλλας» (Τά δολάρια ταί Μάρλον). Την εποχή εκείνη είχε έκει 800 μισθόγρια. που στό τέλος του 1955 τού άπέφεραν κέρδος 40.000 δολάρια και έτσι δικαιολογόναν το όνομα «Μόρσαντο».

17 Ουστόν κύριο, παιδί μου, —έγώ θα πάω στην κάμα- ρα σου. Τούτη η γωνιά δεν έ- ναι πιά για μέσ— θα πρέπει να την αφήσουμε και να θρούμε κά- ποιαν άλλη.

— Έλα, Κάθριν, είπα κι' ε- γώ. Πρέπει κι' έμεις να πηγαί- νουμε. Τέλειωσε το σιδερώμα- μου. Είσαι έτοιμη;»

— Δεν είναι ούτε όχτώ άκό- μα! είπε η Κάθριν και σηκώθη- κε άπρόθυμα. Έρτον, θ' άφισω αυτό το διβλίο πάνω τῷ τζάκι, και θα φέρω κι' άλλα άσπρια.

— Ότι διβλία έρω, θα τα πάω στὸν άφέντη, είπε ο Τζόζεφ εισηματικός, και τρέχα να τα πάρης από κείνον... Άλλο τώρα και τούτο!

Η Κάθριν τὸν φοβέρισε πῶς η διβλιοθήκη του θα τὰ πλήρων- αν έκανε τα δικά της, και χαμο- γελώντας καθώς περνούσε μπρο- στα άπ' τὸν Έρτον, ανέθεσε τραγουδώντας επάνω. Τέτοιο κέ- φι τολμῶ να πῶ πῶς δεν τόχα ξα- νανθί σ' αυτήν, εκτός τότε, παλιά, στις πρώτες συναντήσεις της με τὸν Λίντον...

Η φιλία τους, που άρχισε έ- ται, μεγαλώσε γρήγορα, όχι έ- ται χωρίς έμπόδια. Γιατί ο Έρ- τον δεν μπορούσε δέξασαι ν' αλλά- ξη άπ' τη μία μέρα στην άλλη, κι' η κυρά μου ούτε φιλόσοφος ή- ταν, ούτε υπόδειγμα υπομονής. Μά είχαν κοινό σκοπό, κι' έτσι σιγά-σιγά τα κατάφεραν.

Βλέπετε, κύριε Λόκουντ, ή- ταν αρκετά εύκολο να κερδίσετε την καρδιά της κυρίας Χίθκλιφ. Μά τώρα, είμαι εύχαριστήμενη που δεν δοκίμασατε. Έ'νωσι αυ- τῶν τῶν δυο θα είναι το άποκο- ρύφωμα όλων τῶν έπιθυμιῶν μου. Την ήμερα τού γάμου τους δεν θα ζηλεύω κανένα: Δεν θα υπά- ρχη πιά εύτυχισμένη γυναίκα από μένα σ' όλη την Άγγλία!

Σ'ήν άλλη μέρα, είδα κι' έ- παθα να κρατήσω την κυρά μου στο δωμάτιό της—συνέχισε την ά- φηγησή της η κυρία Ντίν. Ο Έρτον δεν μπορούσε ακόμα να κάνει καμιά δουλειά, και πη- γανισχρόταν στὸ σπίτι, κι' όσο εκείνη τὸν ένοιωσε εκεί κοντά, δεν είχε ήσυχία. Σε λίγο κατέ- θεκε στὸν κήπο να τὸν συναντή- σῃ, κι' όταν πήγα να τούς πῶ ναρθοῦν για τὸ πρόγευμα, τούς έρρηκα ναχουν κιόλας ξεριζώσει τούς θάμνους σε μία γωνία, και ναχουν καθαρίσει όλοένα το χώ- μα, για να φυτέψουν σπόρους φε- ρμένους άπ' το Θράσκος Γκρέιντζ.

Τρόμαξα με την καταστροφή που είχε γίνει μέσα σε μισή ώρα. Τούτα τ' άριστάφυλα κι' οι κί- ματρες ήσαν τὸ καμῖο τῷ Τζό- ζεφ, και να τώρα πῶς η Κάθριν είχε διαλέξει να φυτέψη τα δικά της μέσ! τη μέση!

— Να τα μαζί! Θα πάη να τὸ πῶ άρεντίκα, φώναξε, άμέσως μόλις τ' άνακαλύψη! Και ποιά δικαιολογία έχετε να δώσετε για τίς πρωτοβουλίες που πήρατε στὸν κήπο; Κύριε Έρτον, νῶιμα πῶς σεις είχατε περισσότερο μυαλό, και πῶς δεν θα κάνατε τέτοια κα- ταστροφή επειδή σας τὸ ζήτησε εκείνη.

— Είχα ξεχάσει πῶς ήταν τὸ Τζόζεφ άποκρίθηκε ο Έρτον, σαν χαμένος. Άλλα θα τὸ πῶ πῶς έγώ τόκανα.

Τρώγαμε πάντα όλοι μαζί, με

τὸν κύριο Χίθκλιφ. Έγώ καθό- μουν στη θέσι της νοικοκυράς και σερβιρίζα. Ήμουν λοιπὸν άπα- ραιτή στὸ τραπέζι. Η Κάθριν συνήθως καθόταν κοντά μου, μά εκείνο τὸ πρωί κάθισε πιο κον- τα στὸν Έρτον. Σε λίγο κατα- λάσα πῶς δεν σκόπευε να κρατή- σῃ τη φίλια της μυστική, όπως άλλοτε δεν έκρυβε την έχθρα της και φρόντινα να τη συμβούλεψω σχετικά.

— Προσέχετε να μὴν κουδε- νιάσετε και να μὴν περιποιήσε- τε τὸν ξάδερφό σας. Αυτό θα ένοχλήση σίγουρα τὸν κύριο Χίθ- κλιφ και θα θυμώσει και με τούς δυο σας.

— Θα προσέχω, μου άποκρί- θεκε.

Τὴν άλλη στιγμή είχαν καθί- σει κοντά-κοντά και τὸ στόλι- ζε τὸ πόριξ με λουλούδια.

Ο Έρτον δεν τολμούσε να της μιλήσει. Μόλις και την κύ- ταξε. Κι' όμως, εκείνη όλο και τὸν πειραζε, όπου ο νεαρός με κόπο πιά κρατήθηκε για να μὴ γελήσει. Έγώ έζωρασα τὰ φρύδια μου κι' η Κάθριν γύρισε άμέσως και κύταξε προσεκτικά τὸν Χίθ- κλιφ, που ήταν ευθυσιμένος στις δικές του σκέψεις και δεν φανό- ταν να νοιάζεται για την ύπολοι- πη συντροφιά. Η μικρή πήρε θάρ- ρος και ξανάρχισε τις άνοησίες της, όπου στο τέλος ο Έρτον ξεσπάσε σε τραναχτό γέλιο. Ο κύριος Χίθκλιφ σηκώσε τότε τὸ βλέμμα του κι' έπιθεώρησε τὰ πρόσώπα μας. Η Κάθριν τὸν άν- τικρυσε μ' εκείνο τὸ συνηθισμένο ειρωνικό βλέμμα της, που τόσο τούδινε στὰ νεύρα.

— Καλά που κάθεσαι μακριά

μου και δεν μπορώ να σε φτά- σω, της είπε. Τι δαιμονιας σουχει μή και με κυττάς έτσι, τόση ώ- ρα, μ' αυτά τα διαβολεμένα μά- τια σου; Σκύψε τὸ κεφάλι σου και μὴ μου ξαναθυμίσης την πα- ρουσία σου! Φανταζόμενος πῶς σε είχα πιά γιατρεμένη όλοένα άπ' τὸ γέλιο!

— Έγώ γέλασα, μουρμούρισε ο Έρτον.

— Τι είπες; Έκανε ο κύριος.

Ο Έρτον κύταξε τὸ πιάτο του και δεν τὸ ξανάπε. Ο κύριος Χίθκλιφ τὸν κύταξε λιγάκι και έπειτα συνέχισε πάλι τὸ φαί του και τὴ σκέψι που είχε διακόψει. Τελειώνανε, άλλωστε, σε λίγο και τα δυο παιδιά είχαν ήσυχά- σει κι' όλα έδειχναν πῶς τὸ σύν- νεφο πέρασε χωρίς να ξεσπάση η μπόρα. Μά τότε φάνηκε στην πόρτα ο Τζόζεφ. Τα τρεμμένα χείλη του και τὰ μάτια του που γυάλιζαν, έδειχναν πῶς είχε κιό- λα άνακαλύψει τί είχαν γίνει οι κληματαριές του. Θάχε κιόλας δῆ- την Κάθριν και τὸν Έρτον να τριγυρίζουν στὰ λημέρια του και σίγουρος πιά για τὸ φταίξιμό- τους, άνοίξε τὸ γελιδίσιο σαγόνι- νι του κι' έβγαλε τὸν λόγο του, που ήταν δύσκολο να τὸν κατα- λάθῃ κανείς:

— Θάπρεπε να πάρω τὰ λε- φτά μου και να τὸν δίνω κι' ας τόχα πάρει άπόφασι πῶς θα πέ- θαινα εδώ όπου έχω υπηρετήσει χρόνια όλοκληρα, μά τὸ Θεό! Και την κουζίνα τούς την παρα- χάρησα και πήρα τις Γραφές μου και τὰ σύνεργα και πήγα στὸ δι- ωματίκι μου να έρω την ήσυχία μου, να θροῦν κι' αὐτοί τη δική τους κι' ας μουλεψε τὸ τζάκι κι' η γωνιά μου... Ως εδώ, λέω κα- λά έπιτέλους... Μά και τὸν κήπο να μὸς πάρουν και να τὸν κά- νουν ρημαδιό: Α, αυτό δχι! Έ- σένα σου καθόταν στὸ σβέρο και δὲ μιλάς, άφέντη, μά εγώ άλλο δεν σηκώνω, δεν μπορώ άλ- λους διαδολους να βάλω τώρα, γέρος άνθρωπος. Κάλλιο να πάρω

μου και δεν μπορώ να σε φτά- σω, της είπε. Τι δαιμονιας σουχει μή και με κυττάς έτσι, τόση ώ- ρα, μ' αυτά τα διαβολεμένα μά- τια σου; Σκύψε τὸ κεφάλι σου και μὴ μου ξαναθυμίσης την πα- ρουσία σου! Φανταζόμενος πῶς σε είχα πιά γιατρεμένη όλοένα άπ' τὸ γέλιο!

— Έγώ γέλασα, μουρμούρισε ο Έρτον.

— Τι είπες; Έκανε ο κύριος.

Ο Έρτον κύταξε τὸ πιάτο του και δεν τὸ ξανάπε. Ο κύριος Χίθκλιφ τὸν κύταξε λιγάκι και έπειτα συνέχισε πάλι τὸ φαί του και τὴ σκέψι που είχε διακόψει. Τελειώνανε, άλλωστε, σε λίγο και τα δυο παιδιά είχαν ήσυχά- σει κι' όλα έδειχναν πῶς τὸ σύν- νεφο πέρασε χωρίς να ξεσπάση η μπόρα. Μά τότε φάνηκε στην πόρτα ο Τζόζεφ. Τα τρεμμένα χείλη του και τὰ μάτια του που γυάλιζαν, έδειχναν πῶς είχε κιό- λα άνακαλύψει τί είχαν γίνει οι κληματαριές του. Θάχε κιόλας δῆ- την Κάθριν και τὸν Έρτον να τριγυρίζουν στὰ λημέρια του και σίγουρος πιά για τὸ φταίξιμό- τους, άνοίξε τὸ γελιδίσιο σαγόνι- νι του κι' έβγαλε τὸν λόγο του, που ήταν δύσκολο να τὸν κατα- λάθῃ κανείς:

— Θάπρεπε να πάρω τὰ λε- φτά μου και να τὸν δίνω κι' ας τόχα πάρει άπόφασι πῶς θα πέ- θαινα εδώ όπου έχω υπηρετήσει χρόνια όλοκληρα, μά τὸ Θεό! Και την κουζίνα τούς την παρα- χάρησα και πήρα τις Γραφές μου και τὰ σύνεργα και πήγα στὸ δι- ωματίκι μου να έρω την ήσυχία μου, να θροῦν κι' αὐτοί τη δική τους κι' ας μουλεψε τὸ τζάκι κι' η γ

47

συχαι, που υπορούσε ν' άκούσης μακρυά, κατά το Γκιμερτον, το ρυακι που κυλούσε τραγουδιστά πάνω απ' τα χαλίκια και μέσα απ' τις χιλιοφωγόμενες πέτρες. Έβαλα τις φωνές επείδη άφισε τη φωτιά να σβήσει κι' έβλεπα την πόρτα, που ήταν κι' εκείνη ανοιχτή. Όταν έφτασα κοντά του, τον ρώτησα:

— Μπορώ να κλείσω κι' αυτό το παράθυρο;

«Το φως φώτισε τα χαρακτηριστικά του καθώς του μίλησα. Ω, κύριε Λόγκουντ, δεν μπορώ να σάς πω πόσο τρώμαξα, από κεινη τη στιγμή, μάλιστα θα του! Έκείνη τα έβαλα μαύρα μάτια! Έκείνη το χαμόγελο, η νεκρική χλωμόδα! Δεν μου φάνηκε σαν τον κύριο Χίθκλιφ, αλλά σαν κανένα φάντασμα και πάνω στην τρομάρα μου, άφησα το κερί να γερήσει προς τον τοίχο κι' έμεινα στο σκοτάδι.

— Ναι, κλείσε το, αποκρίθηκε τότε εκείνος, με τη συνηθισμένη του φωνή. Τι άδεια που είσαι! Γιατί κράτησες πλάγια το κερί και σούσβησες; Πήγαυνη γρήγορα να φέρεις ένα άλλο.

«Ετρεξα πίσω στην κουζίνα, φοβισμένη κι' είπα στον Τζόζεφ: — Ο κύριος θέλει να του πιάς ένα κερί και να φροντίσεις τη φωτιά.

«Δεν τολμούσα να ξαναγυρίσω μέσα εκείνη τη στιγμή.

«Ο Τζόζεφ πήρε ένα φτυάρι και κίνησε για μέσα: Μά την έβλεπα πίσω, άμωσα, κρατώντας και το δίσκο απ' άλλο χέρι και μου έβλεπε πώς ο κύριος έποφάσισε να πάει για ύπνο και δεν ήθελε να φανεί τίποτα ως το πρωί. Σε λίγο τον άκουσα ν' ανεβεί νη τις σκάλες. Δεν πήγε όμως στη συνηθισμένη του κρεμάρα, έβλεπα στην άλλη, της πρώτης Κάρθριν, με το περιεργό κρεβάτι. Το παράθυρο, όπως σάς έχω ξαναπεί, είναι εκεί αρκετά φαρδύ. Έτσι που μου κατέβηκε η ιδέα πως έτοιμαζόταν για καινούργια νυχτερινή έξοδα και σκόπευε να πηδήσει από κει πέρα χωρίς να τον παροίσει είδηση.

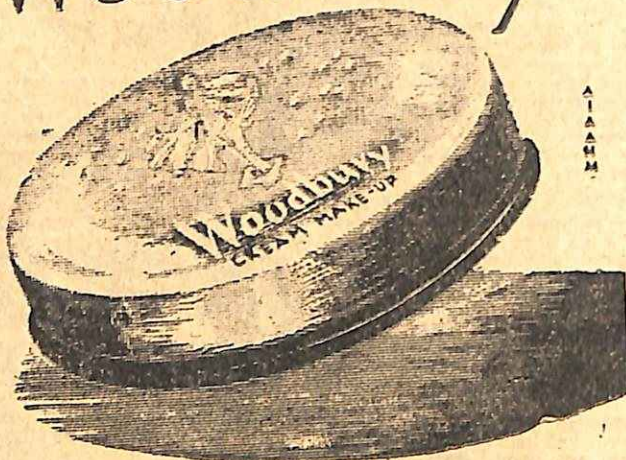
«Μα τι είναι τέλος πάντων, δαίμονας ή δρυκόλακας; σκέφτηκα. Είχα διαβάσει κάπου για κάτι τέτοιους φοβερούς δαίμονες που τραγουρίζουν με ανθρωπινες μορφές. Μά έπειτα κάθησα και συλλογίστηκα πόσο τόν είχα φροντίσει όταν ήταν μικρός και πώς τον είδα να μεγαλώνει και τόν είχα παρακολουθεί χρονό με το χρόνο και πόσο ανήγητη ήμουν ν' άφωνα τώρα να με συνεπιερνή ο φόβος. Από πού όμως νάρθε, τουτο το μελαγχολικό παιδί, που το περιμάγεψε ένας καλοκάγαθος άνθρωπος για να του φέρη την καταστροφή; σκεπτόμουν στον ύπνο μου. Κι' άρχισα να όνειρευόμαιο όλη του τη ζωή απ' την αρχή, με τις πικρές της μεταλλαγές κι' έφαισα κιόλας ως το θάνατό του και την κηδεία του. Δεν θυμάμαι πολλά πράγματα, βέβαια, μά θυμάμαι πώς ήμουν τότε θυμωμένη γιατί έπρεπε να συντάξω την έπιγραφή για την ταφόπετρα και το κουβεντάζαμε με το νεκροθάφτη και μιά και δεν ζέρναμε ούτε που γεννηθήκα, ούτε τότε, ούτε το παράνωμο του, ήμασταν υποχρεωμένοι ν' άρκεστούμε σε μιά μόνο λέξη: «Χίθκλιφ». Σ' αυτό το σημείο, τ' όνειρο όγνηκε αληθινό: «Αν πάτε στο κοιμητήριο, θα διαβάσετε στον τάφο του μόνο αυτό και την ημέρα που πεθανε.

«Η αλήνη με ξανάφερε στα λογικά μου. Σηκώθηκα και πήγα στον κήπο, άμωσως μόλις ήμωρε, για να βεβαιωθώ αν ύπνηχαν πατημασιές κάτω απ' το παράθυρο του. Δεν ύπνηρε τίποτα. Έμεινε σίπι, σκέφτηκα και θά είμαι καλά σήμερα.

«Ετοιόασα το πρόγευμα για δ' λους, όπως πάντα, μά είπα στον Έρτον και στην Κάρθριν να φάνε πριν κατέβη ο κύριος, γιατί θ' άργούσε. Προτίμησα να φάνε στον κήπο, κάτω απ' τα δέντρα και τους έδωλα εκεί ένα μικρό τραπέζι.

«Όταν ξαναγύρισα, βρήκα τον Χίθκλιφ κάτω. Κουβεντάζαμε με τον Τζόζεφ για κάτι άγροτικές δουλειές κι' οι όδηγίες που έδινε ήταν πολύ προσεχτικές και μυαλώ-

'MAKE-UP Woodbury

WOODBURY-JERGENS

Τα καλλυντικά των Αστέρων του Κινηματογράφου που έπεβλήθησαν εις όλον τον κόσμον

FLESH-COQUETTE-NATUREL TROPIC TAN-BRUNETTE

μένες, μά μιλούσε γρήγορα κι' όλο γυρίζε πλάγια το κεφάλι κι' είχε την ίδια γεμάτη έξαψη έκφραση, με μεγαλύτερη ακόμα θαύμα. Όταν ο Τζόζεφ όγνηκε απ' το δωμάτιο, κάθησε στη θέση του και τούβαλα ένα φλυτζάνι καφέ μπροστά του. Έκείνος το τράβηξε πιο κοντά του ακόμα κι' έπειτα άκούμπησε τους αγκώνες στο τραπέζι και κάρλωσε τα μάτια στον τοίχο, απέναντί, σ' ένα ώριμο σημείο, όπως νόμισα κι' όλο το εξέταζε, με τα φλογισμένα, αχόρταγα μάτια του και με τέτοια αγωνία, ώστε για μιά στιγμή του κόπηκε όλόκληρη η ανάσα.

— Έλατε τώρα, φώναξα, βάζοντας λίγο ψωμί στο χέρι του. Φάτε και πιείτε τον καφέ σας όσο είναι ζεστός. Σας περιμένει κάπου μιά ώρα.

«Δεν μ' άκουσε κι' όμως χαμωγέλασε. Θά προτιμούσα να τόν έβλεπα να τριζή τα δόντια του, παρά να χαμωγελά έτσι παράξενα.

— Κύριε Χίθκλιφ, άφέντη! φώναξα. Για τ' όνομα του Θεού, μά συλλάνετε έτσι τα μάτια σας, σά να έλπετε κανένα φάντασμα.

— Και σού, για τ' όνομα του Θεού, μη φωνάζεις έτσι δυνατά, μου αποκρίθηκε. Κάνε μιά δόλτα και πές μου, είμαστε μονάχοι μας;

— Βέβαια, ήταν η απάντησή μου και βέβαια είμαστε!

«Κι' όμως, χωρίς να το θέλω τον υπάκουσα, σά να μην ήμουν έντελως σιγουρη. Έκείνος έβγαλε μερικά πράγματα από μπροστά του κι' έγειρε μπρός για να σέληη καλύτερα.

«Τώρα, κατάλαβα πώς δεν κύταζε τον τοίχο. Τα μάτια του έμοιαζαν να κυττάζουν κάτι που μαίονε να βρίσκεται κοντά, μ' θάπρεπε να βρίσκαται κοντά, κι' ένα-δύο μέτρα άπώσται κι' ό,τι κι' αν ήταν, τούδινε πόνο και χα-

ρά μαζί, σε μεγάλο βαθμό και τα δύο, αν έκρινες απ' την άναστατομένη του όψη. Το αντικείμενο φαίνεται πώς δεν έμεινε στην ίδια θέση και τα μάτια του το παρακολουθούσαν άκούρραστα, στη μετακίνησή του, ακόμα κι' όταν του μιλούσα. Μάταια του θυμίζα πώς έπρεπε να φανή κάτι: Μά και νάθελε να πάρη κάτι, τα δάχτυλά του άρνιόνταν πεισματικά κι' οι γροθιές του σφίγγονταν, έτσι που άπομένον πάλι άκουμπισμένες στο τραπέζι, ξεχνώντας τι ήθελαν να κάνουν.

«Κάθησα, ύποδειγμα ύπομονης, προσπαθώντας να τραβήξω την προσοχή του απ' το δράμα που τόν άπασχολούσε. Όσοπο στο τέλος θυμώσε και σηκώθηκε και μουπε πώς θάτρωγε όταν ήθελε κι' όταν είχε όρεξη και πώς δεν ήταν ανάγκη να καθώμαι από πάνω του. Κι' άλλη φορά, έπρεπε να στρώνω το τραπέζι και να πηγαινό στη δουλειά μου, χωρίς να ναιόζωμαι γι' αυτόν. Έπειτα όγνηκε απ' το χάλι, άρσκέλισε τόν κήπο με βαρύ όημα, άνοιξε την καγκελόπορτα και χάθηκε στο δρόμο.

«Οι άδρες περνούσαν ανήσυχες. Ήρθε ξανά το θράδυ. Άργησα να πάω να κοιμηθώ, μά κι' όταν πήγα, δεν μπορούσα να με πάρη ο ύπνος. Έκείνος γύρισε μετά τα μεσάνυχτα κι' άντι να πάη στο κρεβάτι, κλειστήκε στο κάτω δωμάτιο. Τόν άκουσα να περπατάει πάνω-κάτω και τελικά ντόθηκα και ξανακατέβηκα. Ήταν πολύ έκνευριστικό να καθώμαι ξαπλωμένη και να θασανίζω το μυαλό μου κι' ένα σωρό σκέψεις.

«Ξεχώρισα τα όηματα του κυρίου Χίθκλιφ, που πηγαινοερχόταν άκούρραστα στο δωμάτιο και συχνά διακοπές τη σιωπή μ' ένα βαρύ άναστεναγμό, πουμοιάζε με όογγιτό. Ψιθύριζε κιόλας μερι-

κές λέξεις. Ή μόνη που μπορούσε να ξεχωρίσω ήταν τ' όνομα της Κάρθριν, μαζί με κάποια λέξη άγνηρη ή άγνώστη και μιλούσε σαν νατάν κοντά του κάποιος. Σίγαναι και σούσβησε κι' απ' τα βάθη της ψυχής του. Δεν είχα το κουράγιο να μω όια στο δωμάτιο. Μά έπιθυμούσα να τόν θάλω άπ' τις όνειροφαντασιές του και γι' αυτό πήγα στην κουζίνα κι' άρχισα να κάνω ψασαρία, σκαλίζοντας τη φωτιά και ξύνοντας τη σκάρα, ώσπου στο τέλος εκείνος άνοιξε την πόρτα και μου φώναξε:

— Νέλλου, έλα δω—ξημέρωσε: «Έλα μέσα με κανένα φως!

«Κτύπησε τέσσερις, του άποα κρήκηκα. Χρειάζεστε κανένα κερί για ν' ανεβήτε άπάνω; Γιατί δεν τόν άνάθετε μοναχός στη φωτιά;

— Όχι, δεν θέλω να πάω άπάνω, έλεπε. Έλα δω κι' άναψε τη φωτιά σ' αυτό το τζάκι και ταχτοποίησε ό,τι χρειάζεται σε τούτο το δωμάτιο.

— Πρέπει να περιμένετε να κοκκινίσουν τα κάρβουνα στο αλλο τζάκι, αποκρίθηκε και παρνοντας μιά καρέκλα και το φουσερό, στρώθηκε στη δουλειά.

«Στο άναμεταξύ, εκείνος πηγαινοερχόταν, όλο και πιο χαμωγός κι' ό όόγοι του πιά έδιναν γραμμή, ό ένας πίσω απ' τόν άλλο κι' ούτε τούδιναν καιρά να πάρη άνασπνή.

«Όταν ξημέρωσε, μουπε κάποτε, θά στείλω να φωνάζω τόν Γκρήν, τόν συμβολαιογράφο. Θέλω να τού ζητήσω κάτι νομικές πληροφορίες, όσο έχω ακόμα τόν καιρό και το μυαλό, να σκέπτομαι τέτοια ζητήματα. Δεν έχω κάνει ακόμα τη διαθήκη μου κι' αυτό με βάζει σε σκέψεις. Δεν μπορώ άποφασίσω πώς ν' άφήσω την περιουσία μου! Θάθελα να μπορούσαν να χαθούν όλα με μιάς απ' το πρόσωπο της γής.

— Έγώ δεν θα μιλούσα έτσι, κύριε Χίθκλιφ, έλεπα. Μην κάνετε ακόμα τη διαθήκη σας, ώσπου να σάς φωτίσει ο Θεός να διορθώσετε τα παλιά σας άμαρτήματα. Το μυαλό σας δεν πρόκειται να πάθει τίποτα κι' αν έχουν τώρα πάθει τα νεύρα σας, το λάθος είναι δικό σας, το ξέρετε. Έτσι να ζήτε, αυτές τις τελευταίες τρεις μέρες και τίτνας νάσσετε θά τασκίζατε. Φάτε λίγο και πιηγαινέτε να ήσυχάσετε. Κυττάγντε λιγάκι στον καθρέφτη και θα όητε πόσο τα χρειάζεστε και τα δύο! Τα μάγουλά σας είναι θαυλουμένα και τα μάτια σας κατκόκκινια, σαν ενός ανθρώπου που πεθαίνει απ' την πείνα και δεν έλπει μπροστά του απ' τη λέλειψη ύπνου.

— Δεν φταίω έγώ που δεν μπορώ να φώ ή να ήσυχάζω, μου άπάντησε. Σε βεβαιώ πώς δεν τόν κάνω έπίτηδες. Θά τόν κάνω και τα δύο, μόλις μπορούσα. Μά είναι σά να λές στο ναυαγό να κοιμηθώ μεσ' στο νερό, δύο μέτρα μακρυά απ' τη στεριά!

«Λοτε να τη φτάσω πρώτα κι' έπειτα θ' άναπαυθώ. Όσο για τόν κύριο Γκρήν, καλά, άς μην τόν φωνάζω ακόμα... Μη μιλάς όμως για άδικίες, γιατί δεν έχω να καμιά άδικία και δεν έχω να μετανοήσω για τίποτα! Είναι πολύ, πάρα πολύ εύτυχισμένος κι' όμως, το ναιώθω, δεν είμαι άρκετά. Ή χαρά της ψυχής μου σκατώνει το κορμί μου, μά κι' η ίδια δεν ικανοποιείται.

— Εύτυχισμένος, κύριε, φώναξα. Παράδειση εύτυχία, μά την αλήθεια! Αν θέλατε να μ' άκούσετε χωρίς να θυμώσετε, θά σάς έδινα μιά συμβουλή που θά σάς έκανε πιο εύτυχισμένο.

— Τι θέλετε να πής; με ρώτησε, Μίλησε!

— Ξέρετε, κύριε Χίθκλιφ, έλεπα, πώς από τότε που ήσαστε δεκατριών χρονών, ζήσατε μιά άντικριστιανική, έγωιστική ζωή κι' ίσως ποτέ να μην πιασάτε την Άγία Γραφή στα χέρια σας, όλο αυτό τόν καιρό... Θά πρέπει ναχέτε ξεχάσει τα περιεχόμενα αυτού του θίβλιου κι' ίσως να έβνα άργα για να τα ξαναδιαβάσετε. Γιατί, λοιπόν, να μη φωνάξετε, κάποιον που να ξέρη αυτά τα πράγματα—έναν παπά, όποιον.

όποτε, δεν έχει σημασία και να τόν βάλετε να σάς τα εξηγήσει και να σάς δείξη πόσο έχετε φύγει απ' το θέιο λόγο και πόσο η ψυχή σας δέν θασανιστή στον ύπνο αν δέν προφτάσετε ν' αλάσετε προτού πεθάνετε:

— Δεν θυμώω, Νέλλου και σ' εύχοριστώ για τη συμβουλή σου, γιατί μου θυμίζει κάτι που από καιρό ήθελα να σου πω σχετικά με την κηδεία μου. Όταν πεθάνω, θέλω να με πάτε στο κοιμητήριο, τη νύχτα. Έσύ κι' ο Έρτον, αν θέλετε, μπορείτε να με συνοδέψετε: Και πρόσεξε καλά να δής αν ό νεκροθάφτης θ' άκολουθήσει τις όδηγίες μου σχετικά με τα δύο φέρετρα! Δεν χρειάζομαι κανέναν παπά κι' ούτε θέλω να είπαθή τίποτα πάνω απ' τόν τάφο μου—όπως σούπα, έχω σχεδόν φτάσει τόν παράδεισό μου και τών άλλων οι παράδεισοι μου είναι έντελώς άδιάφοροι.

— Κι' αν συνεχίσετε τούτη την άόητη ηστεία και πεθάνετε από λάθος σπασ και δέν άφήσουν να σάς θάψουν στο κοιμητήριο; ρώτησα ένωχλημένη απ' την άδιαφορία του για τόν Θεό. Πώς θά σάς φανόταν αυτό;

— Δεν θά τόν κάνουν, μά κι' αν τόν κάνουν, να φροντίσης να με σηκώσουν κρυφά. Κι' αν παραλείψης να τόν κάνης, θά σου άποδείξω έμπράκτως, πώς ό νεκροί δέν πηγαιίνουν στην άνυπαρξία!

«Μόλις άκουσε τούς άλλους να ξυπνούν, άποτροβήθηκε στη φωλιά του κι' έτσι ύπόρρεσα ν' άνασάνω πιο έλευθερά. Τό άπόγευμα όμως, που ό Έρτον κι' ο Τζόζεφ έλειπαν στη δουλειά τους, ήρθε πάλι στην κουζίνα και με άγριο έλέμμο, με πρόσταξε να πάω να καθώσω μαζί του στο χάλι, γιατί δεν μπορούσε νανοιμόνος. Άρνήθηκα λέγοντάς του καθορά πώς η παράξενη όμιλία του κι' ό τρόπος του με φόδизαν και πώς δεν είχα ούτε το θάρρος ούτε τη διάθεση να καθώμαι όμόμωναχ μαζί του.

— Καταλαβαίνω πώς με περνάς για δαίμονα, μουπε γελώντας πικρά, για κάτι τόσο άπαισία, που δέν θάπρεπε να μένη κάτω από μιά τιμία στέγη!

«Έπειτα, γυρνώντας προς την Κάρθριν, που ήταν κι' αυτή εκεί και με τόν έρχομό του είχε γλιστρήσει πίσω μου να κρυφτεί, τη ρώτησε σαρκαστικά:

— Κι' εσύ κυρά, δεν έρχεσαι μαζί μου; Δεν θά σε πειράξω! Όχι! Για σένα έκανα τόν έαυτό μου χειρότερο κι' από δαίμονα! Έστω, ύπόπρη κάποιον που δέν θ' άρνήθη τη συντροφιά μου! Μά κι' αυτή είναι άμειλικτή... Όλα αυτά είναι πολύ θορεία για ένα κάλαμα με σάρκα και όστά—άκόμα κι' όταν είναι σκληρά σαν τα δικά μου.

«Από τότε, δέν ξαναζήτησε τη συντροφιά κανενός. Το θράδυ, πήγε ίσια στην κἀμρά του. Όλη τη νύχτα ως το πρωί, τόν άκούγαμε να όογγάη και να μουρμουρίζη μόνος του. Ο Έρτον ήθελε να πάη να δη τι γίνεται, μά έγώ τού είπα να πάη να φέρη τόν γιατρό Κένινθ.

«Όταν ό γιατρός ήρθε και τού ζήτησα να μάς άφήση να μωμε μέσα, ό Χίθκλιφ μάς φώναζε να πάμε στο διάβολο κι' η πόρτα ήταν κλειδωμένη και δέν μπορούσαμε να την άνοίξωμε. Μας έλεπε πώς τώρα ήταν καλύτερα και δέν χρειάζαται κανένα κι' έτσι ό γιατρός ξανάφυγε.

Τί άλλο θράδυ, έπιασε δυνατή όροχή, που κράτησε ως τα ξημερώματα. Καθώς έκανα τόν πρώτο μου περίπατο γύρω απ' το σπίτι, είδα πώς το παράθυρο τού άφεντικού ήταν όρθονοιχτό και πώς η όροχή έμπαινε ίσια μέσα. Δεν μπορεί να είναι στο κρεβάτι σκέφτηκα, γιατί η μόπαρά θά τόν έχη πιά κάνει μουσκεμα. Πρέπει να νάιναι η σηκωμένη η νύχη όη έξω. Άλλά δέν θά κάνω περπάτημα φασαρία, θά πάω θαρπέτα και θά δώ τι γίνεται!

«Αφού καθάρθα να μπω στο δωμάτιο μ' ένα άλλο κλειδί, έτράβα στο έυλινόμιο χλωρίσμα που κλεινε το κρεβάτι, γιατί το δωμάτιο ήταν άδειο. Ο Χίθκλιφ ή-

ταν ξαπλωμένος εκεί, άνασκέλα. Τα μάτια του έμοιαζαν κορμωμένα στα δικά μου, άγρια κι' είχα πάντα εκείνο το σασπτικό χαμόγελο στα χείλη του. Δεν έλεγε να πιστεύω πως ήταν νεκρός. Μά η όροχή τόν είχε πιά μουσκεψει τα σεντόνια έστσαν κι' έκείνος δέν κουνιόταν. Τόν ένα απ' τα φύλλα τού παράθυρου, χτυπώντας πέρα-δωθε, τούχε γρατουνίσει το άριστερό του χέρι, που άκουμπόσε στο περδάκι, μά αιμα δέν έτρεχε απ' το σχισμένο δέρμα. Όταν πιά άκούμπισα τα δάχτυλά μου άπάνω του, δέν μπορούσα ν' άμφιβάλω περισσότερο: Ήταν νεκρός και έυλισσόμενος!

«Στερέωσα το παράθυρο, χτένισα προς τα πίσω τα μακρυά μαύρα του μαλλιά και προσάβησα να κλείσω τα μάτια του, για να σέσωω, αν ήταν δυνατόν, αυτό το φοβερό, σά ζωντανό έλέμμο αγαλιάσεως, πριν το αντίκρυσή κανείς άλλος. Μά ούτά δέν έλεγα να κλείσουν και με κύτταζαν σαν να με κορόιδευαν για τις μάταιες προσπάθειές μου, όπως με κορόιδευαν και τα μισανοιχτα χείλη του! Μ' έπιασε μιά ξαφνική δειλία και φώναξα τόν Τζόζεφ. Ο Τζόζεφ έτρεξε γρήγορα στην κἀμρα. Έβαλε κι' αυτός τις φωνές, μά άρνήθηκε όλό-τελα να τόν άγγισή.

— Ο διάβολος που τού πήρε την ψυχή, άς κρατήσει και τόν κουφάρι. Λίγο ναϊόζωμαι! έλεπε ό γερο-ομαρτωλός και πρόσθεσε, γελώντας κοροϊδευτικά: Χά, χά, κύττα πώς τόν κυττάει το θάνατο, με το ίδιο στριμμένο έλέμμο!

«Νόμισα για μιά στιγμή πώς θά χορηγόυσε γύρω απ' το κρεβάτι, μά ξαφνικά συνήλαθε, έπεσε γονατιστός και σήκωσε τα χέρια του σά να προσευχόταν.

«Έγώ τα είχα χαμένα απ' το φοβερό γεγονός και στο μυαλό μου ξεσηβήσαν άναπόδρευτα όλα τα παλιά θλιβερά γεγονότα. Μά ό δυστυχός ό Έρτον, ό πιο άδικημένος, ήταν ό μόνος που ύπόφερε αληθινή Ξαγρύπνηση κοντά στον νεκρό όλη τη νύχτα, κλαίγοντας με την καρδιά του. Τού σφιγγε το χέρι και φίλαγε το άγριμένο πρόσωπο, που άλλος κανείς από μάς δέν ήθελε να το βλέπη και μοιρολογούσε πικρά, μ' όλο έκνενο τόν πόνο τόν αληθινό, που όγναινε από μιά καρδιά εύγενική, όσο άσπασμένα κι' αν είναι...

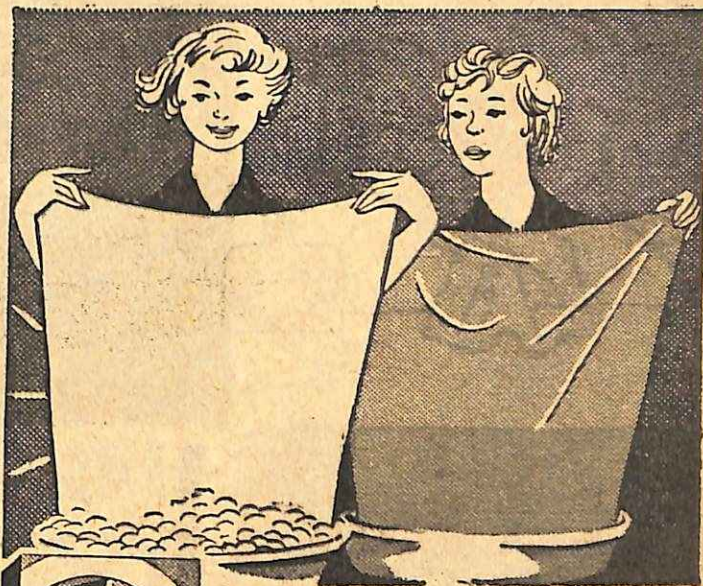
«Ο Κένινθ, ό γιατρός, δυσκολεύτερα να πη από τι πεθανε ό κύριος. Τούκρυφα κιόλας το γεγονός πώς δέν είχε φάει τίποτα τέσσερις δολόκληρες μέρες, γιατί φοβήθηκε μη μωμύσε με μπλάδες. Κι' άλλωστε, ήμουν σιγουρη πώς δέν τώχε κάνει από σκοπό και πώς αυτό ήταν άποτέλεσμα κι' όχι άφορη, της παράξενης άρρώστιας του.

«Τόν βάψαμε, προς μεγάλο σκάνδαλο όλου τού χωριού, όπως είχε ζητήσει. Στην κηδεία δέν ήταν άλλος κανένας απ' τόν Έρτον, έμεινα, το νεκροθάφτη και τούς ανθρώπους που σήκωναν το φέρετρο. Ο έξη άνθρωποι έφωγαν άμέσως μόλις τόν έθαλαν στον τάφο, αλλά έμεις μέινουμε ώσπου να τόν σκεπάσουν. Έπειτα, ό Έρτον, πνιγμένος στα δάκρυα, έκοψε μόνος του γρασίδι και τόν φύτεψε και τώρα αν πάτε θα όρθητε τόν τάφο άνθισμένο, σαν τώχιν γειτονικούς—κι' έτσι ήσυχια έλπιζω να κοιμάται κι' έκείνος.

«Μά αν ρωτήσετε τούς ανθρώπους τού χωριού παίρνουν όρκο στην Άγία Γραφή πώς δέν κοιμάται, μά όγναινε ξανά κάθε μέρα. Άλλοι λένε πώς τόν είδαν γύρω στην έκκλησιά κι' άλλοι στους βάλους και στο δρόμο κι' άλλοι μέσα στο ίδιο αυτό το σπίτι. Λόγια τού άέρα, θά μου πητή κι' έτσι λέω κι' έγώ. Κι' όμως, αυτός ό γέρος που όλάνεπε κοντά στη φωτιά της κουζίνας, βεβαιώνει πώς τούς είδε και τούς δύο τούς καθώς κυτούσε απ' το παράθυρο της κἀμρας του, κάπια όροχηρή νύχτα από τότε που πέθανε.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια,

Tide Πλένει υαθαρώτερα από υάδε τί!

Το Tide είναι υατι διαφορετικό! Δαυματοουργό!

Τό έχετε δοκιμάσει; Άν όχι... τότε χένετε.

Χιλιάδες νοικοκυρές πριν από σάς, άνεκάλυσαν πώς: τó τάιντ, σε άπορρυπαντικότητα δέν συγκρίνεται με τίποτα στον κόσμο. Οι συνηθισμένες σκόνες και τα σαπουνία της μπουγάδας κάτι άφήνουν στο ρούχο, ένα γόρισμα. Τό TIDE δέν άφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αυτή την αλήθεια την διαπίστωσαν οι Έλληνίδες νοικοκυρές από την πρώτη ημέρα. Τό τάιντ πωλείται σε όλα τα καλά καταστήματα, έτσι, μπορεί κάθε νοικοκυρά εύκολα να προμηθευθή την νέα αυτή δαυματοργή σκόνη.

Ή καταπληκτική σαπουνάδα τού TIDE καθαρίζει τó ρούχα χωρίς δυνατό τρίψιμο, λευκαίνει όπολύτως τα άσπρόρρυχα και ξαναζωντανεύει τα χρώματα.

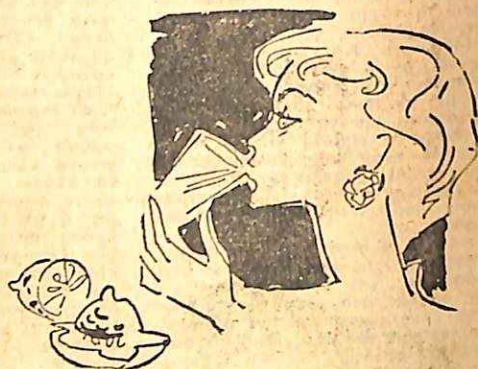
Άσφαλές! Οίκονομικό! Εύκολο στη χρής!

Tide Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε., ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9, ΑΘΗΝΑΙ. ΤΗΛΕΦ. 56.447. 56.448

**Δὲν ὑπάρχει
ὀμορφιά
χωρὶς
ἐλαττώματα!**

Τὸ ξερὸ δερμα εἶναι ὁ ἐφιάλτης γιὰ ὅσους ἀκολουθοῦν μὴ διαίτα ἀδυνατίσματος καὶ γιὰ τὶς μέλλουσες μητέρες. Ἐναντίον αὐτοῦ, σὰς συστήνουμε μὴ μᾶσκα μὲ λάδι: ἀπλώστε ἀρκετὸ ἀμυγδαλόλαδο ἢ λάδι ἐλῆας στὸ λαιμὸ καὶ τὸ πρόσωπο καὶ βάλτε γιὰ 10 λεπτά δυο κομπρέσες μὲ ζεστὸ καυομπηλὶ (κατὰ προτίμησιν δυο πετσέτες, τὴ μιά στὸ πρόσωπο καὶ τὴν ἄλλη γύρω στὸ λαιμὸ). Οἱ πόροι θὰ ἀνοίξουν καὶ τὸ λάδι θὰ εἰσχωρήσῃ ἐυκολώτερα μέσα στὸ δερμα σας.

Μήπως τὸ δερμα σας δὲν εἶναι Μήπως ἔχετε ἀκμὲς στὸ σαγόνι καὶ σπυράκια στὸ μέτωπο; Χωρὶς ν' ἀργοπορήτε, καταφύγετε σ' ἓνα στερεοποι-ημένο μέικ - ἄπ. Ὑπάρχουν μέικ - ἄπ σὲ σχῆμα κρᾶγιόν, εἰδικὰ γιὰ τὴν τσάντα καὶ κατὰλληλα γιὰ τὸ πρόχειρο καμουφλάζ διαφόρων ἀτελειῶν. Θὰ βάλετε λοιπὸν λίγο πάνω σὲ κάθε σπυράκι ἢ μιμπίκι, θὰ τὸ στρώσετε καλά μὲ τὸ δάχτυλό σας, θὰ βάλετε λίγη πούδρα καὶ αὐτομάτως τὰ σπυράκια θὰ ἐξαφανιστοῦν.

Κατόπιν διαφόρων ἱατρικῶν ἐρευνῶν, διεπιστώθη ὅτι ἡ βιταμίνη Γ καὶ 4 χυμὸς ὀλων τῶν ξυῶν φρούτων ἔχουν μὴ εὐεργετικὴ ἐπίδρασι στὸ δερμα μὲ ἀκμὲς. Σὲ 53 ἄτομα τοῦ ἑπαιρναν καθημερινῶς ἐπὶ 4 ἡμέρας 3 γραμ. βιταμίνης Γ καὶ 5 ποτήρια πορτοκαλάδα, τὰ 43 εἰδείξαν μὴ γρήγορῃ καλυτέρευσι. Πίνετε λοιπὸν, ἀφθονοὺς χυμοὺς ἐσπεριδοειδῶν, πού βελτιώνουν τὸ δερμα καὶ δίνουν μὴ ἰδιαίτερη λάμψιν σ' αὐτό.

Τὸ μακιγιάζ σας, γιὰ νὰ εἶναι ἀκόμα καὶ τὸ κολοκαίρι, φρέσκο καὶ ὡραίο: μακιγιαρισθῆτε ὅπως συνήθως, κατόπιν δρέξετε ἓνα κομμάτι μπαμπάκι μὲ κρύο νερὸ καὶ πιέστε το μολακὰ σὲ β-λο τὸ πρόσωπο. Ἀκουμπήστε το χωρὶς νὰ τὸ τρίψετε οὔτε νὰ τὸ σκουπίσετε. Θὰ μείνετε ἐκπληκτικὴ διαπιστώνοντας, ὅτι: α) δὲν ὑπάρχει στὸ ταμπὸν ἵ-χνος πούδρας καὶ β) ὅτι τὸ μακιγιάζ σας θὰ κρατήσῃ ὅλη τὴν ἡμέρα, γιατί θὰ ἔχῃ νοτίση ἀπὸ ὑγρασία. Εἶναι μὴ ἐγγυημένη συμβουλὴ!

Οἱ χορεύτριες περιποιοῦνται τοὺς πρὶς ἀστραγάλους τοὺς μὲ τὸν ἀκόλουθο τρόπο: δένουν πίσω ἀπὸ τοὺς ἀστραγάλους ἐπὶ 1/2 ὥρα ἢ περισσότερο, κομπρέσες μὲ καυομπούχο οἰνόπνευμα καὶ τοποθετοῦν τὰ πόδια τους ὡς ἑλ-λα. Ἐφαρμόσετε κι' ἐσεῖς αὐτὴ τὴ μέθοδο καὶ μετρήστε τοὺς ἀστραγάλους σας πρὶν καὶ μετὰ γιὰ νὰ δῆτε τὴ διαφορὰ. Τὸ καλοκαίρι δροσιζέτε τὰ πόδια σας μὲ μὴ ἐντριδὴ μὲ ἀραιωμένο οἰνόπνευμα καὶ μασάζ μὲ εἰδικὴ πούδρα, γιὰ πόδια. Δοκιμάσετε καὶ σεῖς. Μὰ κι' ἓνα ἀπλό χλιαρὸ ποδόλουτρο δίνει τὴν ξεκούρασι καὶ τὴν ἀλαφρόδα στὸ κακοπαθημένο πόδι. Μὲ βολασσόνερο μάλιστα εἶναι ἀκόμη καλύτερα γιατί τὸ ἀλάτι σφίγγει τοὺς ἰστούς καὶ γιὰ τρεῖς καὶ ἀμυγνὴ πού ἔχει τὸ δερμα σας.

ΟΙ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ ΣΤΟ ΣΤΥΛ ΤΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ἓνα πραγματικὰ ὀμορφο σύνολο πρέπει οἱ κουρτίνες μας νὰ ταιριάζουν μὲ τὰ ἐπιπλά καὶ τὸ ὕψος τῶν ἐπιπλῶν ὄχι μόνον στὰ χρώματα, ἀλλὰ καὶ στὸ ρυθμὸ, στὸ στυλ. Γιὰ κάθε ρυθμὸ ὑπάρχει ἄλλος τρόπος κρεμάσματος γιὰ τὴν κουρτίνα καὶ τὰ στορ.

1 ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ (ΡΕΝΑΙ-ΣΑΝΣ)

Οἱ κουρτίνες πέφτουν ἴσιες καθὼς καὶ ἡ ὀριζόντια λουρί-δα. Ἀπὸ βελούδο ἢ σατέν κόκ-κινο μὲ χρυσὸ γαλόνι, πού σχηματίζει τὰ φεστόνια. Ἡ κορνίζα εἶναι ἀπὸ κόντρα πλα-κὲ καὶ σκεπάζεται ἀπὸ τὴν λουρίδα μὲ τὰ φεστόνια, ἡ ὁ-ποία καρφώνεται στὸ ἐπάνω μέρος μὲ ψιλὲς πρὸκες ταπε-τσαρίας. Οἱ βέργες μὲ τὰ τιδηροδρομᾶκια καρφώνονται στὴν κορνίζα. Τὸ στορ εἶναι ἀπὸ φιλέ μὲ μεγάλες τρύπες, τελειώνει μὲ ἓνα βολάν πού ἐ-νώνεται στὸ στορ μὲ τὸ ἴδιο χρυσὸ γαλόνι.

2 ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΧΥΙ (ΛΟΥΪ-ΤΡΕΖ)

Μὴ ἴσια ὀριζόντια σανίδα βαλμένη ψηλὰ κάτω ἀπὸ τὸ ταβάνι, σκεπάζει τὶς βέργες μὲ τὰ τιδηροδρομᾶκια. Τὸ βολάν εἶναι μονόχρωμο μὲ βαθε-ῖες πτυχές. Πράσινο σκούρο ἀ-πὸ ἔξω εἶναι φοδραρισμένο μὲ κίτρινο - χρυσαφὶ σατέν πού τὸ ξεπερνᾷ στὴν ἀκρὴ καὶ σχημα-τίζει λεπτὸ φιλέτο. Οἱ κουρτί-νες ἔχουν φόντο λευκὸ, σχέδια σὲ γραμμὲς διαφόρων χρωμά-των, πέφτουν ἴσιες καὶ εἶναι φοδραρισμένες μὲ κίτρινο σα-τέν. Στορ ἀπὸ χοντρὸ τοῦλι μὲ δαντέλα ἀπλικὲ α.α).

3 ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΧΥΙ (ΛΟΥΪ-ΚΑΤΟΡΖ)

Ἡ ὀριζόντια λουρίδα, «τὸ λαμπρεκέν», σκεπάζει μὴ κορ-νίζα ἀπὸ κόντρα πλακὲ κομμέ-νη στὸ σχέδιο καὶ σκεπασμένη μὲ ὕφασμα κολλημένο ἐπάνω στὴν κορνίζα. Μὴ λεπτὴ πλα-κὲ βέργα, βαμμένη στὸ χρῶμα τῶν ἐπιπλῶν, τελειώνει τὴν κορ-νίζα στὸ ἐπάνω μέρος της. Γύ-ρω ἀπὸ τὸ λαμπρεκέν καθὼς καὶ στὶς γωνίες τοῦ βάσους εἶ-να γαλόνι λευκὸ ἢ ἓνα φυτίλι λευκὸ. Κορνίζα χοντρά λευκὰ μὲ φούντες ἀνασηκώνουν τὶς κουρτίνες, πού τελειώνουν μὲ μὴ φράντζα στὸ χρῶμα τοῦ κορδονίου.

Τὸ στορ εἶναι ἀπὸ βουάλ, ἔχει ἓνα μεγάλο βολάν μὲ κε-φαλάκι στὴ σούρα τοῦ.

4 ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΧΥ (ΛΟΥΪ-ΚΕΝΖ)

Τὰ χαρακτηριστικὰ σχέδια τῆς στοφᾶς ΛΟΥΪ· ΧΥ τὰ ὀρί-σκουμε στὶς κουρτίνες καὶ τὸ λαμπρεκέν, πού τελειώνουν μὲ μὴ στενὴ φράντζα. Τὸ στορ

πέφτει ἴσιο καὶ εἶναι ἀπὸ βου-άλ σκέτο.

5 ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΧΥΙ (ΛΟΥΪ-ΣΕΖ)

Μὴ ἴσια σανίδα σχηματίζει ἐδῶ τὴν κορνίζα. Εἶναι βαμμέ-νη κάτω ἀπὸ τὸ ταβάνι καὶ ἐ-πάνω της καρφώνεται τὸ λαμ-πρεκέν, πού εἶναι μονόχρωμο καὶ σ' ἓνα ἀπὸ τὰ χρώματα τῆς ριγὲς κουρτίνας. Ἐνα γα-λόνι χρωματιστὸ ἢ λευκὸ μπαί-νει γύρω στὸ λαμπρεκέν. Οἱ ριγὲς κουρτίνες ἀνασηκώνονται μὲ λουρίδες μονόχρωμες στὸ χρῶμα τοῦ λαμπρεκέν. Τὸ στορ τελειώνει μὲ μὴ πλατεῖα φράν-τζα.

6 ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ (ΑΜ-ΠΙΡ)

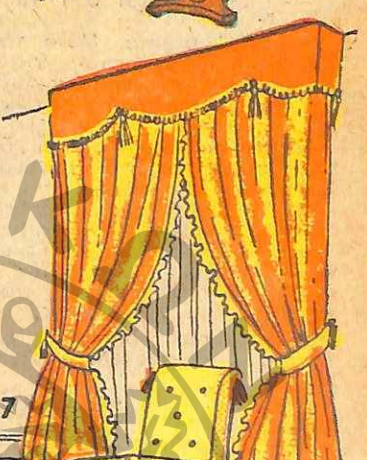
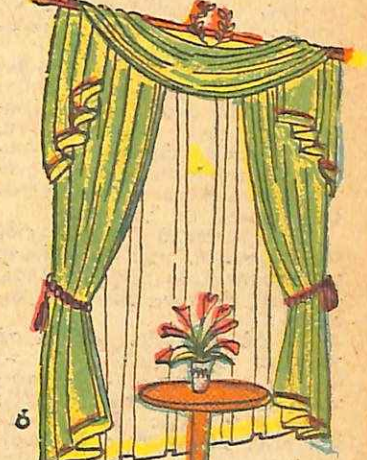
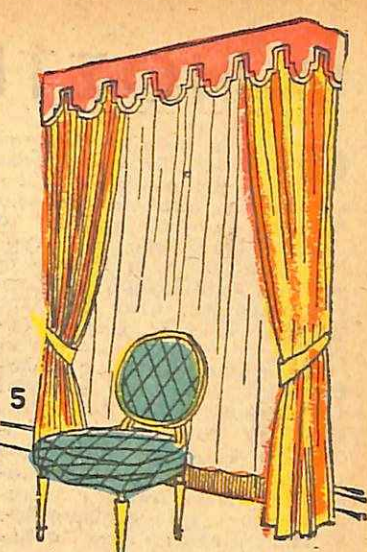
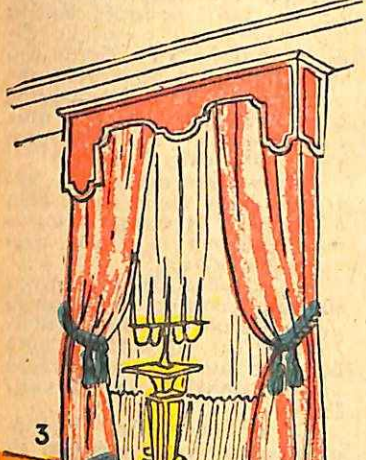
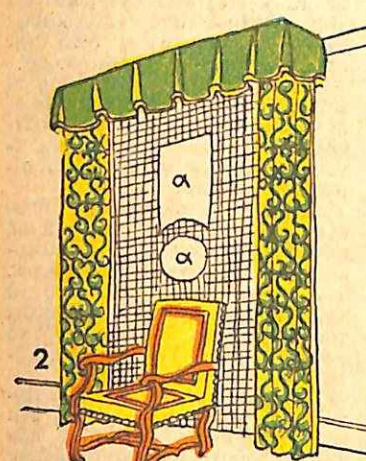
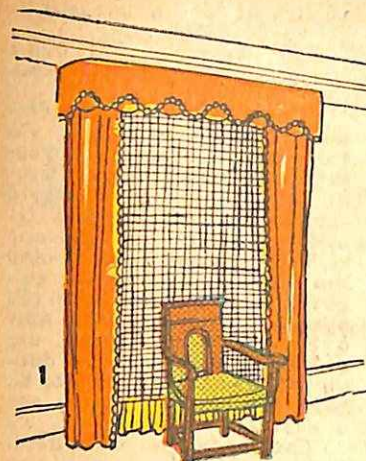
Μὴ κορνίζα ξύλινη, ντυμένη μὲ ὕφασμα εἶναι ἡ βάση ἀπὸ ὅπου κρέμονται κουρτίνες καὶ στορ. Στὴν ἐπάνω μεριὰ της μπαίνει μὴ χρυσὴ βέργα πού ἔχει στὴ μέση ἓνα στεφάνι δα-φιόφυλλα καὶ τελειώνει μὲ μύ-τες βέλους. Κουρτίνα καὶ ντρα-πέ πού κρέμεται ἀπὸ τὴν με-τάλλινη βέργα εἶναι ἀπὸ πρᾶ-σινο βελούδο ἢ ἀπὸ σατέν. Ἐ-να χρυσὸ γαλόνι στολίζει τὶς ἀκρὲς τοῦ ντραπέ καὶ τῆς κουρ-τίνας, κορνίζα χρυσὰ μὲ φούν-τες ἀνασηκώνουν τὶς κουρτίνες. Στορ ἀπὸ βουάλ ἴσιο ἔως κά-τω.

7 ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ-ΡΙΑΣ (ΣΕΓΚΟΝ ΑΜΠΙΡ)

Φράντζες καὶ φούντες στο-λίζουν καὶ τὴν κόκκινη αὐτὴ βελούδινη καὶ βαρεῖα κουρτίνα. Μὴ σανιδένια κορνίζα καὶ ἓνα κομμάτι κόντρα πλακὲ γιὰ τὸ λαμπρεκέν πού τελειώνει μὲ γαλόνι χρυσὸ καὶ φούντες. Βο-λάν καὶ λουρίδες γιὰ τὸ σή-κωμα τῆς κουρτίνας σὲ χρῶμα χρυσαφὶ καθὼς καὶ φράντζες χρυσές, κάνουν τὸ τελείωμα τῆς κορνίζας. Στορ ἀπὸ βου-άλ ἴσιο.

8 ΣΥΓΧΡΟΝΟ - ΜΟΝΤΕΡΝΟ

Μὴ ἴσια ξύλινη κορνίζα, σι-δηροδρομᾶκια καὶ ἴσια κουρ-τίνα στολίζουν τὰ σημερινὰ παράθυρα. Ἄν δὲν θέλετε νὰ φαίνεται ἡ ἀκρὴ τῆς κουρτίνας σχηματίστε μὴ κάσα μὲ κόν-τρα πλακὲ καὶ βάψτε τὴν στὸ χρῶμα τῶν κουφωμάτων ἢ τοῦ τοίχου. Στορ ἀπὸ βουάλ φαν-ταζὶ τὸν σῦν - τὸν ὀσκέτο. Καὶ ἐστὶ ἐκλείσει ὁ κύκλος τῶν διαφόρων στυλ γιὰ κουρ-τίνες καὶ στορ.

Ο ΝΟΣΤΙΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ!

ΟΤΑΝ η γυναίκα του του δήλωσε ότι απεφάσισε να μύσει φωνητική μουσική, ύστερα από τόσα χρόνια ήσυχης εγγάμου ζωής, ο Τσάρλς δεν έδωσε και μεγάλη σημασία. «Αν η Στέλλα ήθελε να καλλιεργήσει τη φωνή της, σκέφτηκε, ήταν δική της δουλειά. Τί τον ένοιαζε αυτόν».

Τα πράγματα όμως άλλαξαν όταν έκανε την εμφάνισή του ο «καθηγητής» Ρόνι Ντιβάνι. Ο Τσάρλς είχε την ιδέα ότι ένας δάσκαλος του τραγουδιού που κολλούσε μάστιγα πίσω από τ' ένομά του το «καθηγητή», θα έπρεπε να είναι ένας σεβάσιμος κύριος, περασμένης ηλικίας, με γκριζά μαλλιά κι ήσυχες μάλιστα και με γενειάδα.

Ο Ρόνι Ντιβάνι όμως δεν ήταν τίποτα τέτοιο. Τη διασκαλία μάλιστα του τραγουδιού την είχε για πάρεργο, γιατί κέρδιζε αρκετά τραγουδώντας ρομαντικές καντιόνες στο ραδιόφωνο, που είχαν ξετρελλάνει τις γυναίκες.

Έτσι όταν ο Τσάρλς είδε τον καθηγητή, που θα καλλιεργούσε τη φωνή της Στέλλας, σκεπτόταν να τον τρώνε τα φίδια.

— Δέ μου λές, ρώτησε τη γυναίκα του, ζαρώνοντας τα φρύδια του, αυτός ο λιμοκοντόρος θάρχειται ταχτικά εδώ; — Δυο φορές την εβδομάδα, είπε με απάθεια η γυναίκα του.

— Όταν θάμαι στο γραφείο, ξέρε; — Αμ' βέβαια. Μόνο την ημέρα δίνει μαθήματα γιατί το βράδυ είναι αγκαλιασμένος σε κέντρα, στο ραδιόφωνο.

Έπακολούθησε σιωπή, όταν ξαφνικά η Στέλλα γούρλωσε τα μάτια της.

— Σέ κελό σου, Τσάρλς! φώναξε. Καλέ μήπως ζηλεύεις; — Χμ! δηλαδή... όχι, έκανε ο Τσάρλς. Όμως αυτός ο κρεμανταλός είναι λίγο... πώς να σου πω... νοστιμολής.

— Πράγματι δεν είναι; ρώτησε μ' ένα χαμόγελο η Στέλλα.

— Καί... Χμ! σά νεαρός μου φαίνεται.

— Έμ' βέβαια. Έτσι είναι οι καθηγητές.

Κάτι πήγε να πη ο Τσάρλς αλλά το κατάπιε. Αυτός ο νεαρός του είχε καθήσει στο στομάχι κι' όσο περνούσαν οι μέρες τόσο το αίμα του ανέβαινε στο κεφάλι. Δεν ήταν ποτέ του καυστική, αλλά τώρα ακούγοντας μονάχα τ' όνομα του Ρόνι Ντιβάνι ένοιωσε την επιθυμία να κατεβάσει την όμπρελα του—γιατί ο Τσάρλς ποτέ δεν θάβγαине έξω χωρίς την όμπρελα του—στα μαύρα σκουρόμαλλα του «καθηγητή». Και μόνο η εικόνα που έφτανε στο μυαλό του, ότι έσπαζε το κεφάλι του δασκάλου, τού προξενούσε μεγάλη ευχαρίστηση.

Τώρα, βέβαια, αν η Στέλλα δεν είχε την ευκαιρία να μείνει μονάχη με τον λιμοκοντόρο αυτό... Η σκέψη αυτή του έφερε μια ιδέα. Θά προσκαλούσε το θείο Σίλα—έναν πλούσιο θείο του που του εία υποσχεθώ ότι θα τον ά-

Ένα εϋδυμο αμερικάνικο διήγημα

φινε γενικό κληρονόμο του—νάρθη να μείνει μαζί τους μερικές εβδομάδες. Θά ήταν κάπως πιο ήσυχος αν ο θείος Σίλα ήταν στο σπίτι. Το είπε, δέθεν άδιάφορα, στη γυναίκα του την ώρα που έτρωγαν.

— Σκέφτηκα να προσκαλέσω το θείο Σίλα νάρθη να μείνει μαζί μας για λίγον καιρό, τής είπε.

— Μπάρ; έκανε η Στέλα. Πώς σουρθε;

— Τί θα πη πώς σουρθε; Πολλές φορές μου έχει πη ότι θάθελε νάρθη λίγες μέρες μαζί μας, αλλά εμείς δεν τον προσκαλέσαμε ποτέ.

— Μά είναι ένας γέρος στριμμένος...

— Μπορεί, είπε ο Τσάρλς, αλλά είναι και πλούσιος όπως ξέρεις κι' όταν θα τ' νινάξη εγώ θά είμαι ο κληρονόμος του. Λέω, λοιπόν, να τού τηλεφωνήσω νάρθη.

— Καί δεν τού τηλεφώνεις; — Άς έρθει.

— Ελπίζω, είπε φουρκισμένος ο Τσάρλς, ότι δε θά σου χαλάση τ'α... χμ! τ'α μαθήματα φωνητικής!

— Όστε γι' αυτό τον φέρνεις; φώναξε η Στέλλα που τ'α ρουθούνια της μυτούλας της φτερούγισαν από αγανάκτηση. Φέρνεις τον θείο Σίλα να με κατασκοπεύη!

— Παραμύθια! έκανε στενοχωρημένος ο Τσάρλς. Τό κάνω γιατί θέλω να τάχω καλά με το θείο μου...

— Καλά θάκανες να τάχης καλά μ' όλο τον κόσμο είπε η γυναίκα του. Τό βλέπουν... Καί μόνο όταν ακούς τ' όνομα του Ρόνι παίρνεις ύφος σά να θέλεις να τον σκοτώσης...

— Καί θέλω να τον σκοτώσω! είπε ο Τσάρλς απειλητικά. Καμμία μέρα που θάμαι στα μπουρίνια μου...

— Έ, τί θά κάνης;

Η ΝΕΑ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΗ ΣΚΟΝΗ ΠΛΥΣΙΜΑΤΟΣ ΣΕΡΦ

Τό νέο θαυματουργό Σέρφ σάς δίδει τήν καθαρώτερη, τή λευκότερη πλύση άπ' όλα. Τό Σέρφ ξεπλένει κάθε άκαθαρσία και τήν πιο δυσκολόβγαλτη. Άγοράστε τό νέο Σέρφ σήμερα.

ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ δίδει μαί τ'α ΔΥΟ!

K-SUR 70 AK-1027-SP

— Θά... Άς είναι... Άλλά μή ξεχνάς ότι ή υπομονή έχει τ'α όρια της...

Καί λέγοντας αυτό δέθηκε έξω θυμωμένος για να τηλεφωνήσθ στο θείο Σίλα.

Έπακολούθησε μια έβδομάδα από τις χειρότερες για τον Τσάρλς. Όλα στο γραφείο του τού έφταιγαν. Έκασε τ'ο παρτεφόλι με τ'α λεφτά του, κορόταν συνεχώς όταν ξυριζόταν, έχανε τ'ο λεωφορείο κι' όταν έμπαινε μέσα σ' αυτό πιανόταν με τούς άλλους επιβάτες, ήταν μ' ένα λόγο έξω φρενών. Κι' αίτια φυσικά ήταν ο Ρόνι Ντιβάνι. Τίποτα, σκεφτόταν, έπρεπε να τόν σπάση στο έϋλο. Έτσι μόνο δε θά ξαναπατούσε στο σπίτι του ο κορτάκις αυτός.

Ένα απόγευμα πήρε άδεια από τ'ο γραφείο του και γύρισε νωρίς στο σπίτι του. Άνοιξε με τ'ο κλειδί του και μπαινόβησε στάθηκε στο χάλ καθώς άκουσε γέλια πίσω από τήν κλειστή πόρτα τού σαλονιού.

Δεν μπορούσε ν' άκούση τί έλεγαν μέσα, αλλά δεν έμοιαζε καθόλου με μάθημα μουσικής. Καί ξαφνικά ο Τσάρλς ένοιωσε να τού ανέβαινη τ'ο αίμα στο κεφάλι.

Σήμερα, άλλωστε, ήταν έξω άπ' τ'α νερά του. Ένας συνάδελφός του, που ή γυναίκα του είχε γεννήσει δίδυμα, τόν είχε πάσει μαζί του να τόν κεράση για τ'ο γεγονός τήν ώρα που έβγαν άπ' τ'ο γραφείο, κι' ο Τσάρλς είχε κατεβάσει μερικά ποτήρια.

Ξαφνικά τ'α νεύμα του τεντώθηκαν. Είχε άκούσει τή φωνή τού Ρόνι Ντιβάνι, που τραγουδούσε μια από κείνες τ'ες ρομαντικές άνοστιές του. Έσφιξε τήν άχώριστη όμπρελα του και έσπρωξε δυνατά τήν πόρτα τού σαλονιού. Είπε τή Στέλλα να καθεταί στο πιάνο και νάρη τ'ο κεφάλι της γυρισμένο μ' ένα χαμόγελο στον καθηγητή της, που ήταν σκυμμένος κι' είχε γυρισμένη τήν πλάτη στον Τσάρλς.

Ήταν κάτι αβύρυντο, κάτι που έγινε χωρίς να τ'ο θέλη ο Τσάρλς. Η όμπρελα σηκώθηκε γρήγορα κι' έπεσε ακόμα γρηγορώτερα.

Άλλά μόνο όταν αντίληψε τ'ο «κράχ» στο κεφάλι τού σκυμμένου άνδρα, ο Τσάρλς άντελήφθηκε ότι τ'ο κεφάλι αυτό δεν είχε μαύρα και σκουρόμαλλιά, αλλά άραία και γκρίζα.

Κι' ο θείος Σίλα που ύστερα από τέτοιο χτύπημα είπ'—τέσει φαρδύς—πλάτης στο πάτωμα—ήλπιζε τ'ας τ'ο κεφάλι του:

— Τρελλάθηκες, παλιούτε κρούλιακα; Κρίμα τήν ιδέα που είχα για σένα. Βοήθα με, μωρέ, να σηκωθώ να φύγω, να μ'ή σέ βλέπω!

Ο Τσάρλς έγινε κόκκινος, ύστερα άσπρος, μετά πράσινος ενώ από τ'ο ραδιόφωνο στή γωνία άκούστηκε:

«Άκούσατε τ'ο Ρόνι Ντιβάνι σε έλαφρά τραγουδιά... ΧΕΡΜΠΕΡΤ ΧΑΡΡΙΣ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΕ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΓΕΥΜΑ; Μην στενοχωρείστε. Έχοντας στο σπίτι μερικά κουτιά από τ'α περίφημα έλθετικά Ραδιόλια «RADIO», τ'α όποια είναι παρασκευασμένα από ζυμαρικά με αλάτι και παραγεμισμένα με κρέας σε σάλτσα γουμάτα, σάς θάδουν πάντα με άσπρο πρόσωπο. Έκλεκτό είναι φαγητό. Εύκολα για τ'ες νοικοκυρές. Πωλούνται παντού.

«Η Γυναίκα» σάς συμβουλεύει:

Δεν υπάρχει λόγος ν' αφήσετε τούς δικούς σας να πεινούν και τ'ο φαγητό να χαλάση.

• Πώς καθαρίζει τ'ο νάϋλον

• Πότε σηκώνεται μια γυναίκα

Μια γυναίκα σηκώνεται όταν τήν συστήνουν σε μια πολύ μεγαλύτερη της γυναίκα ή σε κάποιο πολύ σπουδαίο πρόσωπο. Ένα παιδί και ένα άηλικό κορίτσι ή άνδρι σηκώνεται πάντα μπροστά σε έναν ένηλικο άνδρα ή γυναίκα.

• Με λίγη μουστάρδα

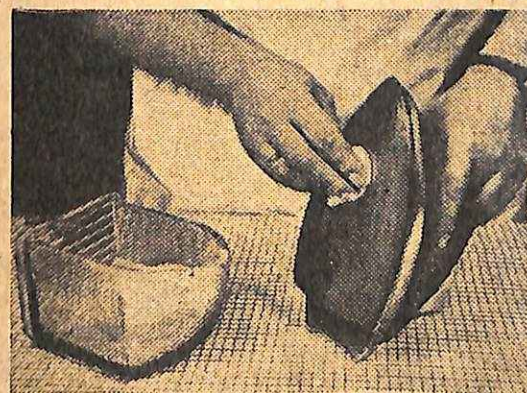
Μπουκάλια που μυρίζουν από ξύδι ή οινόπνευμα πλένονται με ζεστό νερό στο όποιο ρίχνετε λίγη σκόνη μουστάρδας. Άφινετε τ'ο διάλυμα αυτό ένα τέταρτο τής ώρας κι' ύστερα τ'ο άναπαράχετε δυνατά και ξεπλένετε τ'ο μπουκάλι με καθαρό νερό.

• Τ'ο καλό σερόβιτσιο

Όταν έχετε επίσημο τραπέζι προσέξτε τ'ο σερόβιτσιο που θάγειν άπ' τόν μπουφέ. Σκου-

πίστετε τ'ο πιάτο-πιάτο, πλύνετε όποιο σάς φαίνεται ακονισμένο. Όταν έχετε σερόβιτσιο μένη στο ντουλάπι άχρησιμοποίητο πάντα μπορεί να κολλήση άπάνω του κάτι.

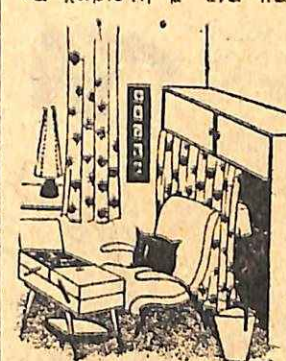

ΜΕ ΛΙΓΟ ΑΛΑΤΙ ΨΙΛΟ

Μερικές φορές τ'ο σίδερο τού σιδερώματος λερώνεται από κάτω (άπό κόλλα τού κολλαρίσματος ή άλλο) και μπορεί να σάς λερώση τ'ο ρούχο. Μην τ'ο ξύνετε με τ'ο μαχαίρι, αλλά τρίψτε τ'ο με λίγο άλάτι ψιλό. Τ'ο σίδερο θά ξαναπαρή πάλι τή γυαλάδα και τήν λειότητά του.

• Μιά γωνιά για τ'ο ράφιμο

Πρέπει να υπάρχει μια γωνιά στο σπίτι που όχι μόνο να χρησιμεύη για πρακτικούς σκοπούς (όπως τ'ο ράφιμο π.χ.), αλλά και σαν ένα μέρος που να μπορεί ή νοικοκυρά να βρήςκ λίγες στιγμές ήσυχας. Έτσι στή γωνιά αυτή, που μπορεί να χωριστή μ' ένα πα-

• Για τ'α πόδια τών επίπλων

Για να προστατεύσετε τ'α εύθραστα πόδια τών λεπτών σκαλιστών επίπλων σας, κατά τή μετακόμισή, ακολουθήστε τις παρακάτω συμβουλές μας. Θά τούς κάνετε ένα πανίνο περιτύλιγμα. Η θά φορέσετε στα πόδια τών επίπλων σας μάλλινες ή βαμβακερές κάλτσες. Μπορείτε επίσης να μεταχειριστήτε και παλιές κάλτσες νάϋλον που θά τ'α γεμίσετε με διάφορα κλειδιά. Συγκρατήστε τ'ο όλα μ' ένα σπάγγο δεμένο καλά και να είστε σίγουροι ότι κατά τή μετακόμισή δεν θά προξηνηθώ καμμία ζημιά στα επίπλα σας.

• Τ'α μαμουρία τού άλευριού

Ο μπουφές σας γεμίζει μικρά μαύρα έντομα, φέρες τού άλευρού, τ'α λένε και προσβάλλον τ'ο άλεύρι και τ'α ζυμαρικά. Βρήτε γρήγορα τή σακούλα που έγέμισε από δαύτες και πετάξτε τήν, αν είναι πολλές. Αν είναι ακόμη άρχη θάγαλτε τ'α ζυμαρικά στον ήλιο ή βάλτε τ'ο άλεύρι επάνω σε θερμότητα.

• Όχι στή σκάφη τ'ο μαύρο φόρεμα

Ένα μαύρο φόρεμα βαμμένο δεν πρέπει να μπη στή σκάφη. Κινδυνεύει να ξεβάψη τόπους τόπους και να γίνη άχρηστο. Καλύτερα να τ'ο δώσετε στο καθαριστήριο, θά είναι μια αληθινή οικονομία.

• Κρέας και φυτά

Ένα λίπασμα που μπορούμε να θεωρήσουμε πολύ καλό, για τ'α

φυτά μας είναι τ'ο νερό μέσα στο όποιο πλέουμε τ'ο κρέας. Φυσικά θά τ'ο χρησιμοποιήσουμε άμέσως. Κάει πολύ καλό στα φυτά.

• Πώς θα μαζέψετε τ'α γυαλιά

Τ'α κομμάτια γυαλιών από ένα ποτήρι ή μπουκάλι που έσπασε τ'α παίρνουμε φυσικά με τή σκούπα. Τ'α πολύ ψιλά γυαλάκια όμως ή σκούπα δεν τ'α παίρνει. Γι' αυτό δρέχετε ένα μάλλινο ύφασμα και σκουπίζετε τ'ο δάπεδο. Τ'α άδιδόρατα γυαλάκια κολλών επάνω.

• Πώς διατηρείται τ'ο τυρί

Ένα κομμάτι τυρί που περίσσεψε δεν ξερνείται γρήγορα αν τ'ο τυλίξετε μ' ένα ύφασμα τ'ο όποιο έχετε βρέξει σε νερό που έχετε ρίξει μέσα λίγο άλάτι.

• Τ'ο ξύδι έναντιον τού κρεμμυδιού

Τ'ο τηγάνι σας μυρίζει από κρεμμύδια που τσιγαρίζετε; Ρίξτε λίγα ξύδι και βράστε τ'ο στή φωτιά. Η μυρουδιά θά φύγη.

• Μ'ε σαπουνί και νερό καθαρίζουν τ'α πλακάκια

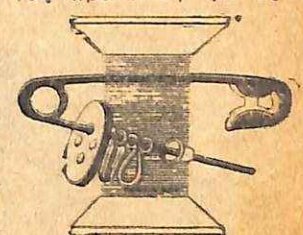
Τ'α μωσαϊκά, τ'α πλακάκια και οι πλάκες καθαρίζουν καλύτερα με τόν άπλο, τόν κλασσικό τρόπο. Μπόλικο νερό, μια καλή βούρτσα και σαπουνί, μαύρο ή πράσινο. Καί ένα καλό ξεβγάλμα με καθαρό νερό και καθαρό πανί. Οι λεκέδες θάγίνουν με μια έλαφρόπετρα.

• Αν σάς έπεσε πο-λύ έλάτι

Αν σάς έπεσε πολύ άλάτι στή σούπα είναι εύκολο να σώσετε τήν κατάστασή. Ρίξτε δυά φετούλες πατάτες μέσα. Θά τ'ες άφαιρέσουν τήν αλμύρα.

• Για να μην παιδεύ-εσθε

Πολλές φορές συμβαίνει να χάσομεράτε για να βρήτε ένα κουμπί, μια κόπιτσα κλπ. Νά ένας πρακτικός τρόπος:

περνάτε τ'α διάφορα είδη χωριστά σε πασαμινες. Έτσι δεν θά παιδεύοσαστε να βρήτε ένα κουμπί για τ'ο πουκάμισο π.χ. τού άνδρός σας.

• Τ'α φρούτα και τ'ο νερό

Ένα πράγμα που δεν είναι γνωστό στον πολύ κόσμο είναι ότι δεν πρέπει να πίνουμε νερό όταν τρώμε φρούτα. Όχι φυσικά γιατί τ'ο νερό θάπνι τ'α φρούτα, αλλά γιατί άραϊναι πολύ τ'α πεπτικά υγρά τού στομάχου. Τ'α φρέσκα φρούτα κι' όταν ακόμα πλυθούν, διατηρούν ένα πλθος οργανισμών που προκαλούν ζυμώσεις και πού δεν μπορούν να σκοτωθούν από τ'α άραιωμένα έξ αίτίας τού νερού πεπτικά υγρά τού στομάχου. Έτσι αναπτύσσονται πολύ γρήγορα και προκαλούν ζυμώσεις στο στομάχι. Συνήθως ο οργανισμός στίς περιπτώσεις αυτές αντιδρά ή με έμετο ή με εύκοιλιότητα, μπορεί όμως να ύποστή μεγαλύτερη βλάβη. Τ'α άγνοια προπάντος φρούτα παρούσα είναι τ'α μεγαλύτερα κίνδυνο τέτοιων ζυμώσεων. Φυσικά στήν άραϊσκή τών πεπτικών υγρών δεν συντελεί μόνο τ'ο νερό αλλά και κάθε άλλο υγρό που πίνουμε.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ 1958

■ Προσθέστε μια νότα μοντέρνα στην περσινή σας γκαρνταρόμπα :

1 Στη μαύρη δελουδίνη τουαλέτα σας ένα γαλόνι από σάτεν ντυσές λευκό στο ντεκολτέ.

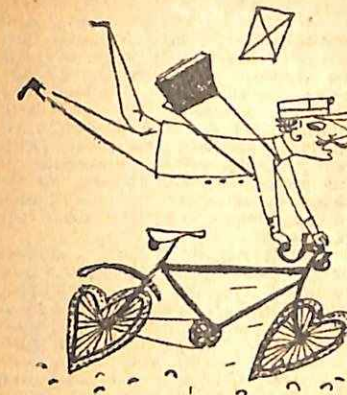
2 Κάνετε μια φούστα από ταφτά ανοιχτή εμπρός που κλείνει με μια δελουδίνη ζώνη και την φοράτε τότε - τότε πάνω από ένα ίσιο φόρεμα

3 Μετατρέψτε ένα περσινό ντε πιές σ' αυτό το μοντέρνο μονοκόμματο φόρεμα. 'Η ράχη που θα έχη ανασηκαστικά το μπρός φύλλο κρύβεται απ' το φιδόγκο

4 Στο περσινό ριχτό παλτό σας βάλετε ένα γούνινο κλειστό γιλέκο και μανσέτες.

5 Τη ζακέτα του περσινού ταγιέρ γαρνιρέτε την με λάστιχο πλεκτό στο ίδιο χρώμα και θα γίνη ένα καινούργιο ντε πιές.

6 Προσθέστε γαρνιτούρες από λευκό σάτεν στα φορέματα και καπέλα σας

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ.— Εύχαριστώ για τα καλά σου λόγια για το περιοδικό και για μένα. Μ' εύχαριστεί ιδιαίτερα που μαθαίνω πως οι συμβουλές μου έσοθον τις φίλες μου. Είμαι στη δαθεί σου όποτε θέλεις να μου γράψεις και θα χαρώ να κάνω ό,τι μπορέσω για σένα.

ΚΑΖΑΝΟΒΑ Α.— Νομίζω πως δεν πρέπει να του γράψω. Τα κορίτσια και μάλιστα στην ηλικία σου είναι προτιμότερο ν' αποφεύγουν τις αλληλογραφίες, γιατί έρχεται στιγμή που μετανοούν άργότερα. Προσπάθησε να μην τον σκέπτεσαι τώρα και του χρόνου το καλοκαίρι κανονίζει τη στάσι σου ανάλογα με τη δική του.

ΑΓΑΠΩ ΤΡΕΛΛΑ.— 'Ομολογώ πως η στάσι του δεν μου έμπενε μεγάλη έμπιστοσύνη γι' αυτό σου συνιστώ νασαι λίγο επιφυλακτική. Στην περίπτωση σου δεν σε σμφέρει να καταλάβω πως πεθαίνει γι' αυτόν. 'Αφησε τον και λίγο στην αμφιβολία. 'Εχεις τα νεύατά σου για μεγάλο άτο. 'Αν φοβήθω πως μπορεί να σε χάσει τότε θα επισπεύσω να σε παντρευτεί και να σου φανερώσει ό,τι κρύβει ως τώρα.

ΚΟΥΡΕΛΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.— Δεν είσαι η πρώτη ούτε η τελευταία που θάχει άτυχία στον έρωτα. 'Αλλά αυτό δε θα πη ότι δεν θα έρθει και την εύτυχία άργότερα. Μόνο που πρέπει να προσέχουμε. Αυτόν προσπάθησε να τον ξεχάσεις. Δεν ήταν καλύτερος από τον πρώτον μόνο που πηγαινε να σε καταφέρει σιγά-σιγά. Στο έξης πρέπει να προσέχης πολύ τον άνθρωπο που θα χάρισης πάλι την καρδιά σου. Και μην κάνης το λάθος να του διηγηθής τα αισθήματά σου. Δεν χρειάζεται τόσο ειλικρίνεια στην αρχή. Μπορείς να του το πής όταν πρόκειται να παντρευτείς και πάλι δεν είναι άπαραίτητο. Τώρα διορθώνονται όλα.

ΝΤΑΙΖΗ.— Είναι μοναδική ευκαιρία η έκδρομη και μπορείς θαυμάσια να του τηλεφωνήσης και να τον καλέσης. 'Αν έρθη θα μπορείς να διορθώσης τα πράγματα. 'Αν αποφύγη θα πη πως δεν θέλει να δώση συνέχεια όποτε προσπάθησε να τον ξεχάσης κι' εσύ. Δεν θα επρόκειτο για κάτι σοβαρό κι' ήταν ίσως καλύτερο που ήρθαν έτσι τα πράγματα. Διάβασα το δεύτερο γράμμα σου. Προσπάθησε με κάθε τρόπο να τον καταφέρης νάρρη στην έκδρομη για να τον πλησιάσης περισσότερο.

ΕΡΙΕΤΑ.— Νομίζω πως δεν έχασες οπουδήποτε τύχη που δεν τον παντρεύτηκες. Δεν φαίνεται νάναι καλός αφού χτυπά τη γυναίκα του. Δεν έχεις καμιά δουλειά ν' ανακατευθής στη ζωή τους εσύ. 'Αν ήταν τίμιος άνδρας και σ' αγαπούσε δεν θα συνδεόταν με άλλη γυναίκα: για νάναι υποχρεωμένος να την παντρευτεί. Κι' αν

το έκανε αυτό τότε του αξίζει να υποφέρει. 'Εσύ προσπάθησε να τον ξεχάσης και κίτταζε να παντρευτεί κανένα παιδί απ' αυτά που σε ζητούν.

ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΠΑΝΤΑ.— Διάβασε με προσοχή το γράμμα σου και όμολογώ πως δεν περιμένα από μια γυναίκα επιστήμονα τόσο άφελη ερωτήματα. 'Υπάρχει τίποτε ωραιότερο από ένα αληθινό αίσθημα όταν εκφράζεται με λόγια; Πως να σου πη κάτι εκείνος όταν εσύ θέλεις να κάνης την κυνική; 'Αν δε σου ζήτησε σεξουαλικές σχέσεις χωρίς να σου πη πως σ' αγαπά σ' αυτό τον προκαλέσες εσύ. Οι σεξουαλικές σχέσεις θα είναι ο τάφος του αίσθηματός σου. Προσπάθησε να το διατηρήσης ωραίο και ύψηλο. Βοήθησε τον, μιλώντας του μ' ενδιαφέρον για τις ανάγκες και τις στενοχώριες του αποφεύγοντας να τον πληγώσης.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΕΡΑΝΟ.— Θά σου έλεγα να προσπαθήσης να τον ξεχάσης αν καταλάβαινα πως δεν τον αγαπάς πολύ. Τώρα όμως αφού τον αγαπάς τόσο δεν μπορώ να σου συστήσω παρά υπομονή. Καταλαβαίνω πόσο αυτό είναι θλιβερό και πόσο θα υποφέρεις όπως νομίζω κι' εγώ. 'Επιμένω να πιστεύω πως σ' αγαπά. 'Ισως η οικογενειακή του κατάσταση να τον έμποδίζει να πάρη μια απόφαση κι' αυτός νάναι ένας άκομης λόγος που είναι τόσο δυστυχισμένος. Τι να κάνης κι' εσύ όμως άλλο από το να περιμένης λίγο ακόμη τουλάχιστον; 'Όπως πολύ σωστά λες δεν είναι σωστό να παντρευτείς άλλον που δεν αγαπάς. 'Αν έχης κανένα νεώτερο ξαναγράψε μου. Σ' εύχαριστώ για την εκτίμησή και τα καλά σου λόγια.

ΤΖΕΤΗ Ε. Γ.— Να του δώσης να καταλάβη πως αν ξεακολουθήσει έτσι θα σε χάσει. 'Οχι γιατί θ' αγαπήσης άλλον αλλά γιατί κουράστηκες με τα καμώματά

του. Νομίζω όμως πως εσύ προκαλέσες αυτή την κατάσταση με την επιθυμία σου να τον κάνης να ζηλεύη. 'Αφού βλέπεις πως υποφέρει όταν άργη να σε δει, δείξε λίγη άδιοφορία να δης πως θα αντιδράση. Δείξε του πως σε κουράσε η στάσι του. Ξαναγράψε μου.

Η ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

ΕΝΤΕΛΒΑ'Ι.Σ.— Τόσο σ' αυτό όσο και στα επόμενα τεύχη θα δημοσιευθούν τα σχέδια που ζητάτε. Στο κρεβάτι να μη βάλετε ρολό ούτε μαξιλάρια. Να σκεπάζετε με το ίδιο το κουβέρλι τα μαξιλάρια που να φαίνεται σαν ρολό χώνοντας λίγο σκεπάσμα κάτω απ' αυτά. 'Ελπίζω να καταλάβετε τον τρόπο που σας λέω.

ΠΕΝΘΟΥΣΑ.— Το ζήτημα του πένθους εξορτάται από τη διάθεσή την εσωτερική του κάθε ανθρώπου. Τώρα εξέαια πολλά πράγματα έχουν άπλοποιηθί κι' ο κόσμος σκέπτεται πιο πλατειά. 'Όσο επείδη είσθε χήρα ή θέσι σας είναι λεπτή κι' αν δεν θέλετε να πορευτηθήτε πρέπει να προσέξετε. Την πλευρά σας μπορείτε να τη φοράτε σαν έσάρπα στο λαιμό. Δεν σας συνιστώ να φορέσετε κοντά μανίκια. Τουλάχιστον τρουά-κάρ και έλάχιστο ντεκολτέ. 'Αν μπορέσετε κάνετε ένα παλτό από ύφασμα και μη φορέσετε το γούνινο αφού δεν πρόκειται να θυαίνετε παρά μόνο για δουλειές. Τα κοσμήματα έστω και μαύρα είναι στολίδια και τ' αποφεύγουν όλες πενθούν.

'Αργότερα μπορείτε να τα φορέσετε. Το κορίτσάκι σας να μη φορέση μούρα περισσότερο από ένα χρόνο, αλλά δεν είναι άραιο να φορέση κόκκινα άμεισως. 'Υπάρχει το άσπρο και τόσα άλλα πάλ χρώματα που είναι χωρώπα

για ένα παιδί και δεν σοκάρουν. 'Όσον αφορά το άμωμο θα το έπαναλάβετε όταν άνοιχτεί το πένθος σας. Λάβαμε τη σύστασι σας ότ' όφι μας και θα γράψουμε άργότερα.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.— Για την ηλικία σας θα είναι καλό να κανέτε τη φούστα όλο φαρδιές πιέτες. 'Η ζακέτα είναι κοντή, αλλά όχι πολύ έφαρμωστή. Δίνου με σχέδια για νέες κοπέλλες και θα δημοσιεύσουμε κι' άλλα.

ΤΖΙΝΑ Φ. Ι.— 'Η φετεινή μόδα είναι ειδικώς για σας. Να διαλέγετε σχέδια με πολλά ντραπέ στο κορσάκι. Προσέξτε τα σχέδια που δίνουμε. Είναι όλα στη νέα γραμμή που βέλει φουσκωτή πλάτη. Την μπλούζα σας πιασέ, αν έχετε άρκετο ύφασμα χωρίς μανίκια με μια πιάτ φαρδιά γύρω στο λαιμό που να συγκρατεί τον πιασέ. Το ντεκολτέ το κανονίζετε όπως σας πηγαινει. Το σχέδιο άνωτε το σκοπό που τη θέλετε.

Ρ. ΒΕΛΙΣ ΣΑΡΙΟΥ

...ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΒΟΥΛΑ ΘΕΟΔΟΣΑΚΗ.— Στό παρόν τεύχος θα έρθη πατρόν νυκτικού. 'Όσο για ρόμπα θα δημοσιεύσουμε προσέχω, αλλά όχι κεντημένη γιατί δεν συνήθίζεται πιά. Όσο για πατρόν άλλης ζακέτας είναι πιά περασμένη η εποχή.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, Φλώρινα.— Παιδικό παλτό θα δημοσιεύουμε στο έρχόμενο παράρτημα.

ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

...ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΟΥ

ΚΥΡΙΑ Μ. Ρόδος.— Τό μπαράκι και η θειλοθήκη κάτω από το κούφωμα των παραθύρων πρέπει να έξεχη κατά 10 πόντους, ώστε όί κουρτίνες να σταματούν πάνω απ' το μπαράκι και τη θειλοθήκη. Δεν πρέπει έπ' ούδενί λόγω να πέσουν μέχρι το πάτωμα. 'Η θειλοθήκη να γίνη με άλλα ράφια άνοιχτά και τό μπαράκι χωρίς κρυστάλλινες πόρτες.

ΜΑΛΕΝΑ Α.— Σας συμβούλευω τα χρώματα να είναι στην κρεβατοκάμαρα φραζέ-πάλ. Στην τραπεζαρία γκρι-μπές. Στο σαλόνι μπές-κιτρινο. Τό κάλυμμα του ντεσάνου ριγέ κόκκινο-μαύρο. Στην πρόχειρη τραπεζαρία μπορείτε να βάλετε έλαφρές κουρτίνες σε ζωηρά χαρούμενα χρώματα.

ΜΑΡΙΝΑ Π.— 'Αθήνα.— Καλόψτε τό επάνω μέρος του τρακιού μέχρι τό ταβάνι με μια πλάκα από γυφασάνιδα, ώστε να έμφανίση τό τζάκι έντοιχισμένο και τον τοίχο λοξό. 'Επάνω στο ταμπλό αυτό τοποθετήσε δύο άπλικές και μετοξύ αυτών ένα κάδρο.

Μ. Γ.— Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. 'Ο καθρέφτης όπως μου τον περιγράφετε με τη ζαρντινέρα μπορεί να τοποθετηθί στο χώλ. 'Οχι μπουφέ στη γωνιά του σαλονιού, αλλά ένα χαμηλό μοντέρνο έπιπλο τύπου μικής σερένιτας ή μπάρ. Τά πορτατίφ πάνω στα τραπέζια του σαλονιού είναι πολύ διακοσμητικά και συνήθιζονται. 'Αποφύγετε τα κρεμαστά φώτα στη μέση του σαλονιού. Τά κάδρα δεν είναι άνάγκη να είναι τοβ ούτο είδους σε όλους τους χώρους.

«Ζ.Α.Κ.Σ.»— Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Μου ζητάτε πάρα πολλά και ό χώρος της στήλης μου δεν είναι άρκετός. Πρέπει να εξυπηρετηθού και πολλές άλλες άναγνώστριες που περιμένουν σειρά. Προσπαθήσε στα γράμματά σας να είσθε σαφής και όλιγολογη. Διευκολύνετε και έμένα και τον έαυτό σας. Αυτό τό σημειώνω για όλες τίς άναγνώστριες. Τηλεφωνήσε μου 874-620.

ΜΑΡΙΚΑ, Χανιά Κρήτης.— Εύχαριστώ για τα καλά σας λόγια.

Μην ξεχνάτε ποτέ!...

...μετά τό πλύσιμο, ξεσκόνισμα, τό κρύα-ζεστό νερά που άγριεύουν, ξηραίνουν και σκάζουν τό δέρμα, μην ξεχνάτε, μόλις βγάλετε την ποδιά και ξεκουρασθήτε λιγάκι, να περιποιηθήτε τό χέρια σας.

'Η κρέμα NIVEA, ή μόνη που περιέχει EUCERIT, είναι ό,τι ακριβώς χρειάζονται τό ταλαιπωρημένα χέρια.

'Η κρέμα NIVEA κάνει τό άγρια και σκαομένα χέρια πάλιν λεία και δελουδένια.

Μετά τίς δουλειές

Στη βιτρίνα δεν πρέπει να τοποθετήσετε μαχαίρο-πριονόπανο παρά μόνο κρύσταλλα. Πορσελάνες σε σερέτσιο ή μπλε-μαύρο και έφ' όσον είναι εκλεκτά. Για τους υγρούς τοίχους υπάρχουν ειδικές ταπεταρίες, οι οποίες επί πλέον πλένονται. Στο σαλόνι σας μπορείτε να κρεμάσετε δυο-τρία κάδρα, όχι πολλά.

ΜΑΙΡΗ ΚΑΡΗ.— Όταν έλθετε στην Αθήνα τηλεφωνήστε μου 874-620 και θα σας εξυπηρετήσω.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.— Παρακαλώ τις αγαπητές μου αναγνώστριες να μου γράψουν άπλά, καθαρά και με λίγα λόγια τις απορίες τους. Με διευκολύνουν πολύ. Επίσης νη μην παραλείπουν την ημερομηνία και την ακριβή τους διεύθυνση. Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

...ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Θ. ΔΕΛΗ, Μυτιλήνη.— Σχολή για την οποία να μη χρειάζεται απολυτήριο γυμνασίου δεν έχουμε να υπάρξει. Μόνο σε κατώτερη οικοκυρική σχολή — και υπάρχει τέτοια στη Μυτιλήνη — μπορείτε να φοιτήσετε. Έκτος αν θέλετε να γραφίστε σε μοντάζι σχολή λογιστικής, στενογραφίας κ.λ.π., που αφορούν στην Αθήνα και ίσως και στο νησί σας.

ΒΟΥΛΑ Μ.— Αν θέλετε να διαπιστώσετε την αξία των γραμματοσήμων σας και για να έχετε ένα γενικό γνώμονα για να κάνετε συλλογή, ν' αγοράσετε τον Κατάλογο Γραμματοσήμων 'Υ.Θ.Ε. - Τελεί.

Α.Π.Π., Ένταθα.— Αν δεν έχετε άλλο τρόπο να παντρεύετε την αδελφή σας, αποταθήτε στην έφημερίδα των Συνεισέσεων. Ίσως εκεί σας βοηθήσουν, αν και δεν το θέλουμε σαν λύση. Δεν έχετε γνωστούς στην Αθήνα;

Α.Τ.Ε.Χ., Π. Ψυχικό.— Δυστυχώς δεν μπορεί να γίνει αντιγραφή από άλλη φωτογραφία. Χρειάζεται η λήψη από το ζωντανό πρωτότυπο με έγχρωμο φίλμ. Αφίστε το για αργότερα όταν γυρίσει εδώ.

Α.Σ.Ι., Ένταθα.— Τόν συγγράφει το «Η ζωή μου σου άνηκε» δεν τον έχουμε (Μήπως είναι της Ντελλό);. Όσο για τον ήρωα της Γκρατίελλας ήταν ο ίδιος ο Λαμαρτίνος, γιατί πρόκειται για αυτοβιογραφία.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ.— Ό ο αδελφός σας μπορεί να σας φέρει, ότι θέλετε (πλυντήριο, ψυγείο, ραδιόφωνο κ.λ.π.), που θα σας στοιχίσουν πολύ λιγότερο παρά αν τ' αγοράσετε εδώ. Επίσης μπορεί να σας φέρει ναύλον εσώρουχα, κάλτσες κ.λ.π.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΝΕΟΦΥΤΟΥ, Πρατήρια.— Καλογραμμένο το άρθρο σας για το άγαλμα, αλλά δεν έχουμε αν κάνη για το περιοδικό μας γιατί είναι πολύ ειδικευμένο. Εύχαριστώ να δημοσιεύσουμε συνεργασία σας, αλλά για γενικότερο ενδιαφέροντος θέματα.

...ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

MARIE MITRAKOS, Ούδαγκτον.— Στην Αθήνα υπάρχουν πολλές δραματικές σχολές. Το «Εθνικό Θεάτρο είναι στην οδό «Αγίου Κωνσταντίνου, του Ροντήρη στο «Ωδείο» Αθηνών, οδός Πετριώδης, του Καρόλου Κούν στην οδό Σταδίου 52. Η διεύθυνση του Κώστα Κακαδά είναι οδός Χρυσανθέμων 8, Ψυχικό, Αθήνα.

Ρ. ΒΕΛΙΣ ΣΑΡΙΟΥ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΣΙΣΣΥ Μ., ΑΓΝΩΣΤΗ ΦΙΛΗ, για τις περιπτώσεις σας να περάσετε να εξετασθήτε.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ Τ.— Να στείλετε ακριβή διευθύνσεις σας υπενθυμίζοντας το ως άνω ψευδώνυμό σας για να σας απαντήσω ιδιαίτερα. ΜΠΛΟΥ ΓΚΡΑΠΤΙΝΙΑ.— Βεβαίως η έποχή αυτή είναι η καταλληλότερη για την απαλλαγή της επιδερμίδος από τις πανίδες

Πραγματική κούρα ύμορφιάς

Πραγματι είναι καταπληκτικό τι μπορεί να επιτύχετε με την Κρέμα Τοκαλόν: ή ρυτίδες σθίνουν τα μαύρα στίγματα εξαφανίζονται το δέρμα ξαναγίνεται δροσερό και βελουδένιο

Αυτή είναι ή κούρα ύμορφιάς που χιλιάδες γυναίκες σ' όν κόσμο ακολουθούν και ξαναβρήκαν τη δροσιά και τη φρεσκάδα του δέρματος. Πριν κοιμηθίτε, μεταχειρι- οθήτε την Κρέμα Τοκαλόν Ρόζ, τροφή για την επιδερμίδα, κάνοντας ένα ελαφρό μασάζ. Το πρωί μετά το πλύσιμο του προσώ- που, μεταχειρισθήτε την Κρέμα Τοκαλόν ήμέρας. Αυτή ή κούρα είναι τόσο αποτε- λεσματική όσο και άπλη. Ένα δροσερό δέρμα, μία νεανική επιδερμίδα θα είναι ή ανταμοιβή σας.

που προέβησε ο ήλιος του καλο- καιριού και που συχνά δεν εξα- λειφονται ούτε το χειμώνα. Γι' αυτό στις περιπτώσεις σαν τη δι- κή σας, ή θεραπεία με αποφλοι- ωσι των επάνω στιβάδων της έ- πιδερμίδος, κάνει πραγματικά το θαύμα της. Έξ' άλλου ή αποφλοι- ωσις (Πίλλιν) αναζωογονεί συγ- χρόνως τα κύτταρα προσδίδοντας στο πρόσωπο λευκό δέρμα, δρο- σία, νεύια και όμορφη. Το Πίλλιν όπως γίνεται στο Θερα- πευτήριο, είναι τελείως ανώδυνο και αποτελεσματικό. Η όλη δι- άρκεια της θεραπείας είναι 12 - 15 ήμέρες.

ΕΘΕΛ.— Έχει απόλυτα δικί- ο ιατρός σας συμβουλευτόντας σας ότι ή μόνη σωστά έπιστημονική θεραπεία για την τόνωση του δερ- ματος του προσώπου είναι μία σειρά από διαθερμότητες μά- σκες. Είναι έξ' άλλου ή μόνη μέ-θοδος ή παραδεδειγμένη στο Θερα- πευτήριο, ή οποία άλλωστε πρωτο- φασμοσθήκε σ' αυτό πρό 20ετίας

και πλέον και αποδίδει συνεχώς τα περίφημα αποτελέσματά της. Για ένα πρόσωπο κουρασμένο κά- πως όπως περιγράφετε το δικό σας, είναι ανάγκη να γίνουνται 2 σειρές από διαθερμίες του προ- σώπου, το χρόνο. Μία το φθινό-πωρο και ή άλλη την άνοιξη. Κά-θε σειρά ανάλογα αποτελείται από 20 - 25 διαθερμίες. Φυσικά ύ- πάρχει ή ειδική μάσκα-ήλεκτρο-βία. Χρησιμοποιείται ή κατάλλη-λη τωνική πομάδα κ. ά.

ΛΙΝΑ ΡΙΓΚΗ.— Πριν από το πούδρασμα (πούδρα Καρόν ή 'Αρνεν ή Ρουμπισταίν κ. ά.) σας συνιστώ ή χρησιμοποίηση σε έλάχιστη ποσότητα της ειδικής κρέμας 'Αλμπάτρ'. Έτσι ή πού-δρα χωρίς να ένοχλη, παραμένει και μαζί με την ούδετερη κρέμα συνιστώ μία άόρατη και καλλυν-τική προστασία ή μάσκα, που ό-μορφαίνει και προφυλάσσει την έ- πιδερμίδα από τις επιδράσεις του περιβάλλοντος.

ΓΙΑΣΜΙΝ.— Μου γράφετε ότι

ενώ πέρασαν οι μεγάλες ζέστες εξακολουθείτε να υποφέρετε από υπεριδρωσία ένοχλητική στις μα- σχάλες ιδιαίτερα. Σας συνιστώ το άριστον άμερικανικό φάρμα- κον έναντιον του ιδρώτος ύπο μορφήν πομάδας δι' έλαλείνης «MAMA». Η ως άνω άλοιφή συνι- στάται εύρωστα ως λίαν εύχρη-στη. Απορροφάται άθυσμιάς ά-πό το δέρμα δεν ελαττείται έ-ν-δύματα, φονεύει άμέσως τους έρωμομύκητες και εξαλείφει την κακομυρία.

ΣΟΝΙΑΝ.— Σας στέλνω στην έσώκλειστη διεύθυνση σας πλήρεις οδηγίες και συνταγές του ειδικού ιατρού του Θεραπευ- τηρίου για την τόνωση των καλ- λιών σας. Ένδεχομένως να χρει-ασθώ να παραμεινέτε λίγον και- ρό στην Αθήνα για έσωτερική θεραπεία και τοπικά για άκτι- νες υπεριώδεις. Για τη διατηρή-σι πιο ισχυρικού έσώου του πε- ριοδικού. Η μέση σας δέ λεπτή-νη ασφάλως μόνο με το να φο- ρέσετε σφιγγόμενη ζώνη προο- δυντικά με κορόνια, για την ό-ποια πάλι είναι ανάγκη να έρε- θήτε στην Αθήνα.

ΜΑΡΚΕΤΤΑ Κύπρου.— Για να παχύνετε: λαμβάνετε από 2 φαλιδία χάπια Μπουλτιδάτα- φιλία του οίκου Νάτριν. Να τρώ-τε τρεις φορές το άσημα κομμά-τι έξω ν' αναπαύεσθε 3 ώρες περισσότερο από ότι έ-σας τώρα. Στο ήδη φαγητό σας ως τώρα. Πρωί: 1 αυγό μέλα-το, μία μεγάλη φέτα ψωμί άλειμ- μένη με φρέσκο βούτυρο και μα- μελάδα, γάλα με λίγο καφέ. Το απόγευμα γάλα με λίγο καφέ και ένα γλυκό. Μετά 3 ήμέρες εναλλάτουμε μόνι, φυσικά προσέ- ζετε μη τυχόν πάσχετε από ό-πι-όδήποτε νόσημα του γαστρεντε- ρικού σωλήνος (Νεφρώσις, έλκος στομάχου κ. τ. τ. παρσίται, σκά- ληκες έντέρων κτλ.). Έπίσης έξε- τασθήτε μη τυχόν ύπάρξη άνω- ούμενη χρονίζουσα πάσχη εκ- της οποίας να ύπσταται ό όργα- νισμός άπορροφάσεις (Αδενώπα- θεια, κρυπτική άμυγδαλίτις, συλ- λογή πύου στις κраниακές κοιλά- τητες, σκαληκοειδίτις, σπλίες ρι- ζες δοντιών με κύστεις κτλ.).

ΘΑΙΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΟΤΟΠΟΥ. ΛΑ.— Ίσως ψλησώτε λίγο άνω-μα. Πάρετε και σεις τις άνωτε- ρώ Μουλτιδάταμιν που άνα- φέρω. Έγκαταστήστε έστω και στο άνοιγμα μιας δίφυλλης πόρ- τας ένα μονόζυγο και επί 15 έ- ως 30' καθήμεριά με άνάλογη ένδιαμέσως άναπαύσεις έπιδι- δε-σθε σε άσκήσεις αιώρησης στο κενό με έντονες έκτασεις και άπαγωγές των κάτω άκρων.

ΤΖΕΝΥ 'Υφ. Θεσ/νίκη.— Για το σύμπλωμα που παρουσιάζε-τε (διευρύνσεις τριχοειδών) δοκιμά- σετε δυο φορές την ήμέρα έπα- λειψις με πρόσφατο χυμό λε- μονίου 'Α-σώμετες κάθε σφι- ξίμο στη μέση. Διαιτήστε με ελ- πεπτες τροφές γαλλικής κουζίνας. Να έσθε εύκοίλια και καλονική στην περίοδο.

ΡΙΤΑ Θεσ/νίκη.— ΒΑΣΩ Κ Ν.— Να στείλετε άκριβώς διευ- θύνσεις σας για να σας άπαντη- σω ιδιαίτέρως.

ΤΖΟΣΜΙΝ.— Για την περίπτω- σί σας να περάσετε να εξετασθή- τε για να σας δοθή ή ειδική διάλυσις για τη θεραπεία των σπειριών «Σουλφιν».

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥΛΑ.— Σας συμβουλεύω να άποφύγετε τον ά-ποχωματισμό του χυνοδίου του άνω χείλους (δεδυνε άμυγδα- με λίγες σταγόνες άμυγδαλίας) γιατί κινδυνεύει να μεγαλώσει αντίαισθητικά τις ήδη λεπτε- τήριες.

ΚΑΡΜΕΝ ΣΥΛΒΑ.— Η κρέ- μα «Κολντινα» συνιστάται ως τωνική για υκετηνές έπαλει- ψεις της επιδερμίδος του προ- σώπου. Η ούδετερη και μη ά-πορροφώμενη άρωματική κρέμα «Αλμπάτρ» ένδεικνύται για τις έπαλείψεις κάτω από την πούδρα και για την προστασία του δερ- ματος του προσώπου από τις και- ρικές επιδράσεις.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ Αισθητικόν και χειρουργικόν Θεραπευτήριον Αθηνών: Γυ- άν Σμάτε 38 Γηλ 611009.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΜΑΡΟΥΛΙΝΑ.— Δεν θα πρέπει να σας άνησυχή τίποτε άπ' αυτά που μου γράφετε: ούτε φοίνεται τίποτε ούτε είναι δυνατόν να ύ- ποπτευθή κανείς κάτι το σχετικό με την περίπτωσί σας.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΧΩΡΙΑΤΟ- ΠΟΥΛΑ.— 10 ήμέρες πρό της ά- ναμενομένης περιόδου να παίρνε- τε από ένα δισκίο προλόντον C μέχρι να σας έλθη ή περίοδος. Τα δισκία να διαλύονται κάτω από τη γλώσσα.

ΛΥΔΙΑ.— Βέβαια οι κομπρέσες και ή προφυλάξις από την ψύξη ώφελούν σ' αυτές τις εύαισθησιες, επί πλέον θα σας συνιστούσαμε το- πική ήλιοθεραπεία και κανένα κα- τοπρινικό (ασπριν, καμμόλ κ.τ.λ.). Δεν είναι τίποτε το ά- ξίον λόγου και δεν πρέπει να φο- βήσθε. Εάν πάλι ή κατάσταση χειροτερεύει με την πάροδο του χρόνου, τότε μία γυναικολογική εξέταση είναι άπαραίτητη.

ΓΟΝΤΕΥΤΙΚΟ ΠΑΓΟΒΟΥΝΟ.— Δυστυχώς ή περίπτωση σας πα- ραπρέζεται, μπορεί να ήη κανείς συχνά. Νά χρησιμοποιήσετε το βελουγκάν όπως γράφουμε και στην «Έξένυ 88-99». Η τεκνο- ποίησις δεν έχει απόλυτη σχέση μ' αυτό που σας άπασχολεί. Η αίτια έρρισκεται κατά μεγάλο πο-σοστό στη «συνήθεια» που έχετε και την όποια όταν είναι παλιά, πολλές φορές αντίκαθιστά τις φυ- σιολογικές λειτουργίες, όποτε ό άνθρωπος είναι άνικανός να την έκτελέσει όταν του δοθή ή εύκαι- ρία. Ό,τι άναφέρετε ως αίτιολο- γία στο γράμμα σας, θεωρώ ότι έχει άσχετο εξάρτησι με την περίπτωση σας και φροντίστε σι- γά-σιγά να έκλείψουν οι αιτίες. Βέβαια ό χρόνος θα δράση ευνοϊ- κά. Και πάλι σας τονίζουμε ότι ή άναπαράγωγη δεν έχει καμμία σχέση με το ζήτημα.

ΑΜΑΠΟΛΛΑ Κ.Α.— Θα πρέπει να κάνετε διαθερμίες και έν συ- νεχεία νέα σαλπιγγογραφία. Έ- αν και πάλι παραμένουν κλειστές οι σάλπιγγες τότε μόνον χειρουργί- κως θα μπορούσε κανείς να έ- πιτύχη κάτι σε πολύ μικρό ποσο-στό θεάσει.

ΑΝΗΛΙΚΗ ΑΘΗΝΑΙΑ.— Η πραγματική ήδη άρχίζει με την έμφανισί της λειτουργίας των γεν-νητικών αδένων, πράγμα που στη γυναίκα έκδηλώνεται με την έμ- φανισί της περιόδου και των δευ- τερευόντων χαρακτηριστικών του φύλου. Φυσικά οι όργανισμοί άν- δρών και γυναικών διαφέρουν θα- σικά, ως προς το σώμα και την ψυχή, πράγμα που όφείλεται στη διαφορετική όρμονική έκκρισι δι- φώρων αδένων και ιδιαίτέρως των γεννητικών. Το ότι οι γεννητικές όρμόνες είναι συγγενείς προς άλ- ληλας είναι γεγονός.

Χ.Π.Τ.— Θα πρέπει να κάνετε ύπομνη και να συστήσετε και στο σύζυγό σας να είναι ύπομο- νητικό. Με τον καιρό θα προ-σαρμωθήτε.

ΕΝΑ ΑΝΗΣΥΧΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.— Βέβαια για να ήσυχάσετε κά- λω είναι να σας δώ ή γιατρός. Ό- πως όδηποτε θα πρέπει να άνεχθή- τε την κατάστασί σας, όπως εί- ναι και να κάνετε το γάμο σας.

ΧΑΜΕΝΗ ΕΛΠΙΔΑ.— Πρέπει να κάνετε σαλπιγγογραφία, για να έλέγξετε την κατάστασι των σαλ- πιγγών κι' ύστερα να κάνετε όρ- μονοθεραπεία προς τακτοποίη- σί της περιόδου.

ΝΙΝΑ Ρ.— Το τελευταίο που μάς γράφετε είναι ή αίτια της καταστάσεώς σας. Αποκτήστε μια συνήθεια ή όποια σιγά-σιγά έξεβιόξε τη φυσιολογική λειτουρ- γία. Θα πρέπει να κάνετε ύπομ- νη και να ζητήσετε τη συνεργασία του συζύγου σας.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

Π.Ρ.Σ.— Ένα κομμάτι Προ- μασιού πρωί, μεσημέρι και έρά-δυ πρό του φαγητού θα σας βο- ήθη πολύ στην καταστάσι σας αυτήν. Άλλ' ή ψυχοθεραπεία θα σας άνακουφίσει πλήρως. Είναι μερικά ζήτηματα για τα όποια δεν άρκούν οι δυο λέξεις, που μ' ορούν να γράψουν στη στήλη αυτή.

Α. Κ. ΡΟΔΑΚΙΝΟ ΡΕΘΥ- ΜΟ.— Νά ρυθμίσει το διαέσ-ιμα σου και να άφίνης ένα διά- λειμμα δέκα λεπτών σε κάθε ώ-ρα μελέτης. Νά πίνης ένα κομμάτι «Γκλιουταμιν άσιντ χώ- ρος» πρωί μεσημέρι και έρά-δυ ύστερα από το φαγητό. Δεν ύ- πάρχει κανείς απόλυτως λόγος να σταματήσης τις σπουδές σου.

Κ.Σ.— Για να άντιμετωπίση ή άναισθησία κατάστασι ένός παι- διού χρειάζεται το ιστορικό του παιδιού, ή κληρονομικότης του και ή ανάπτυξι του από της γεν- νήσεως του τόσο σωματικά όσον και διασθητικά. Επίσης πρέπει να γίνουν μερικές εργαστηριακές έξετασεις για να έρεθ ή αίτια.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ.

Όταν το παιδί χαμογελά οι γονείς χαίρονται κι όταν το παιδί χαίρεται τότε πια οι γονείς είναι άληθινα πε- νευτιχες. Όλοκληρο το σπίτι πλημυρίζε από εύτυχια γιατί είναι τα παι- δά εύτυχισμένα. Κι εκείνοι πάλι πετά άπ' χαρά, φτάνει να του άγοράσετε κά- ποιο κατ'αστήματα που έχουν τα πρω- τα στη παιδική μόδα, τα καταστήμα- τα BEBE ROSE Έρμου 54 & 55 Αθηνών Γεωργίου του Α' 6 Πειραιώς.

Ναι, μα όχι τα όποιαδήποτε, άλλα τα κομψά, τα όμορφα, τα ύγιεινά ρου- χαλικά αυτά που λανσάρουν τα γυν- αίκα καταστήματα που έχουν τα πρω- τα στη παιδική μόδα, τα καταστήμα- τα BEBE ROSE Έρμου 54 & 55 Αθηνών Γεωργίου του Α' 6 Πειραιώς.

Πλέκουν όλα τα νήματα σε μεγάλη ποικιλία σχεδίων... Άπλουστάτος χειρισμός, Μεγάλη απόδοσις, Δωρεάν εκμάθησις ΣΟΗΚΑΣ Κολοκοτρώνη 11

Θους. Σας συνιστώ να προμη- θευτήτε αυτά τα ειδικά τεύχη (2-3 νομίσμα), γράφοντας στα γραφεία του περιοδικού και να ε- φαρμόσετε τη σχετική ύγιεινή και τις άσκήσεις

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΝΟΜΙΚΗΣ.— Η περνώσις.— Τα σχολικά έξοδα για τα όποια μου μιλάτε λέγον- ται δέσφους και ή νόσος άέσου- ρισσις. Δεν έχει σχέση με την τροφή, και θεραπεύεται εύκολα. Πάρτε ειδικό φάρμακο ΟΞΥΟΥ- ΡΑΝ και πιείτε το σύμφωνα με την οδηγία του. Θα γίνετε κα- λά. Μην άμελήσετε όμως και ε- φαρμόσετε σωστά τις οδηγίες.

ΛΟΥΛΕΤ.— Έννοια σας κι' ε- γώ δε θα έαρεθώ να άπαντώ στα κειμήλια σας είτε με... γραφομηχανή είναι γραμμένα εί- τε με το χέρι. Όμως αυτή τη φο- ρά άδυνατώ να σας φανώ χρη- σιμος γιατί οι γνώσεις μου δεν φτάνουν ως τα αερόλουτρα ή τα αερόμπαντα όπως τα λέτε με το σφυγάρι, το χλωρό νερό, την κολώνια και την πούδρα. Κάνετε όπως έσείς προτιμάτε, μία και έχετε και κουράγιο και καιρό να ασχολήσθε με μπανία του άε- ρος... χαλάει σας. Νά δούμε τι θα με ρωτήσετε

■ Η Τζίνα Λολσμπριγκίτα, ως Έσμεράλδα στην ταινία «Η Παναγία των Παρισίων».

ΜΕ ΤΙΣ πρώτες δροσιές αρχίζουν αργά-αργά ν' ανοίγουν κι' ο ένας ύστερα από τον άλλον οι χειμερινοί κινηματογράφοι των Αθηνών. Θα δούμε καλές ταινίες έφετος; Ρωτούν διαρκώς έμιας που ασχολούμεθα με τον κινηματογράφο εκείνοι που τον αγαπούν και θάβελαν να βλέπουν καλές ταινίες μόνο.

Είναι ένα ερώτημα που πάντοτε απαντούμε μ' επιφύλαξη. Γιατί συχνά απογοητευόμαστε από έντοπωσιακά ονόματα σκηνοθετών και ηθοποιών και βλέπουμε επιτεύξεις κατώτερες απ' αυτές που περιμέναμε.

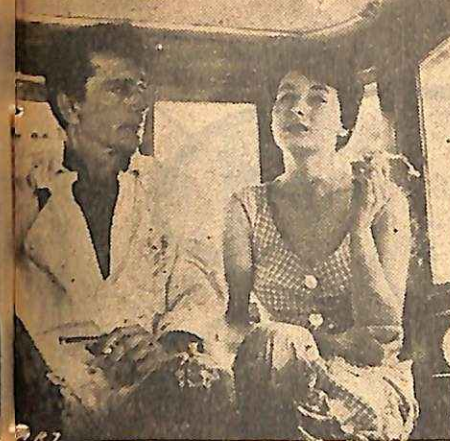
Ρίχνοντας μιά προσεκτική ματιά στους φετεινούς καταλόγους των διαφόρων εταιριών ξεχωρίζουμε για σας αρκετές ταινίες που ελπίζουμε να είναι καλές. Άλλωστε τις περισσότερες απ' αυτές είχα την ευκαιρία να τις δω έφετος στο Λονδίνο και στο Παρίσι κι' έτσι τις συνιστώ αδιάκτα. Μερικές απ' αυτές μπορεί να μην είναι άριστοτεχνήματα τέχνης σ' άρεσουν όμως στις γυναίκες, στις οποίες απευθύνεται ως επί το πλείστον

■ Η Χέδερ Σήρς στη «Χρυσή Παρθένω», που υπήρξε μία πραγματική αποκάλυψη.

■ Η Άννα Μανιάνι και ο Πιέρρο Μπέρνι : «Όταν οι άγγελοι δεν πετούν».

■ Λιάνα Μαγκάνο - Ρίτσαρ Κοντέ στη δημιουργία τους: «Αυτή η πικρή γή».

■ Τζόαν Κρούφορντ - Χέδερ Σήρς όπως εμφανίζονται στην ταινία «Χρυσή παρθένω».

■ Η Σοφία Λόρεν στην ταινία της: «Πάθος και υπερηφάνεια».

ΟΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΙΧΘΟΥΝ ΦΕΤΟΣ!

το περιοδικό αυτό. Άλλες μπορεί να είναι λίγο σκληρές για τη γυναίκα εύαισθησία. Αυτές τις υποδεικνύουμε γιατί είναι ταινίες καλές κι' έχουν σκηνοθεσία ή ηθοποιία αξιοπρόσεκτη. Είναι αλήθεια πως μιά απάρτιση τίτλων ταινιών κουράζει τις αναγνώστριες και δεν μπορούν να συγκρατηθούν στη μνήμη τους. Δεν είναι δυνατόν όμως να γίνη διαφορετικά γιατί είναι πολλές και δεν είναι δυνατόν να γίνη ανάλυση για την κάθε μιά. Αν όμως κρατηθούν οι σελίδες αυτές θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως οδηγός για να διαλέξουν την ταινία που θα προτιμήσουν μεθαύριο.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ Παρθενών φίλμς που αντιπροσωπεύει στην Ελλάδα την Κολούμπια Πικτσαρς θα συνεργασθή έφετος με την Σκούρας Φίλμς, η οποία αντιπροσωπεύει την Τουντιβ Σέντσουρυ Φόξ και έχει ταινίες της Ρ.Κ.Ο. Λίπερτ και άλλων εταιριών. Οι δυο εταιρίες μαζί θα προβάλλουν περί τις 130 ταινίες, από τις οποίες σημειώνουμε τις εξής:

■ «Η φλόγα που καίει». Μεγα-σκοπ, με την Κιμ Νόβας και τον Τζέφ Τσάντλερ.
■ «Η Χρυσή Παρθένω». Είναι η ταινία που προεβλήθη στο Φεστιβάλ της Βενετίας και απέκλυσε το θαυμάσιο ταλέντο της μικρής

Χέδερ Σήρς στο ρόλο μιάς τυφλής και κωφάλης κοπέλλας. Μαζί της παίζουν η Τζόαν Κρούφορντ κι' ο Ροσσάνο Μπράτσι.
■ «Αυτή η πικρή γή». Είναι μιά μεγάλη δημιουργία του σκηνοθέτου Ρενέ Κλεμάν στην οποία πρωταγωνιστούν η Σουλβάνα Μρυ-κάνο, ο Ρίτσαρ Κοντέ κι' ο Άντονι Πέρκινς.
■ «Ίντερπολ», με τον Βίκτωρ Μοτιούρ και την Άννιτα Έγκμπεργκ.
■ «Ψυχές στη θάλασσα», με τον Τάδρουν Πάουερ και την Ζάε Ζέρτερλιγκ.
■ «Ν. Υόρκη - Μαϊάμι», έγχρωμον Σινεμασκόπ. Η παλιά αξέχαστη έπιτυχία με την Τζούν Άλυσον τώρα και τον Τζακ Λέμον.
■ «Ο φίλος μου Τζόν», έγχρωμον Σινεμασκόπ, με τη Ρίτα Χάιγουορντ, τον Φράνκ Σινάτρα και την Κιμ Νόβας.

■ «Λόρδοι χωρίς φιλότιμο», έγχρωμον, μιά σάτιρα της αγγλικής αριστοκρατίας.
■ «Όταν οι άγγελοι δεν πετούν», με την Άννα Μανιάνι και την Έλεονώρα Ρότσι Ντράγκο, με σκηνοθεσία του Μάριο Καμερίνι. Η ταινία αυτή είχε αντιπροσωπεύσει την Ιταλική παραγωγή στο περσινό Φεστιβάλ της Βενετίας.
■ «Στην κόλαση των τροπικών», έγχρωμον Σινεμασκόπ, με την Ρίτα Χάιγουορντ, τον Ρόμπερτ Μίτσαμ και τον Τζακ Λέμον.
■ «Οι νέοι δεν κλαίνε», με τον νεαρό Σάλ Μινό.
■ «Ο δολοφόνος της Γιούμας», μιά υπερδουλεμική περιπέτεια με τον

Γκλέν Φόρντ και τον Βάν Χέφλι.
■ «Τρέλλες του αιώνα», ο νεος χορός Καλυψώ, μελωδικοί ρυθμοί με τις καλύτερες μοντέρνες όρχηστρες του κόσμου.
■ «Το παιδί και το Δελφίνι», έγχρωμον Σινεμασκόπ, με τη Σοφία Λόρεν, Άλαν Λάντ, Κλιφτ Γουέιτ και Άλεξ Μινωτή. Για την ταινία αυτή που γυρίστηκε ολόκληρη στην Ελλάδα έχουμε γράψει πολλά, αποτελεί δέ ζωντανή διαφήμιση της χώρας μας στο εξωτερικό.
■ «Σάρκα και ψυχή», ένα κοινωνικό και αισθηματικό δράμα με την Ντέμπορα Κέρ και τον Ρόμπερτ Μίτσαμ.
■ «Νησί στον ήλιο», η ταινία που τομά να ανακαινισθ το φυλετικό ζήτημα. Με τους Τζέιμς Μάισον, Τζόαν Φοντάν, Τζόαν Κόλλινς, Μάικλ Ρένιν, Ντόροθι Ντάτλντ και Χάρρυ Μπελφόντε.
■ Το περίφημο έργο «Αποκατεστημένος στα όπλα», με τους Τζένιφερ Τζόνς Ρόκ Χάντσον, Βιτόριο ντε Σίκα και Βίκτωρ Φρανσέν.
■ «Εκείνος που ήρθε σαν θύελλα», με τους Άντονι Κουήν, Ντέμπορα Πέππερ, Ραίη Μίλλαν.
■ «Ναυαγία της Λεωφόρου», του συγγραφέως Τζών Στάιμπεκ, με τις Τζόαν Κόλλινς και Τζέην Μανσφελντ.
■ «Όταν εφημέρωσε η μεγάλη μέρα», με τους Τζέην Μπάρρυ και Νάτ Κλινκ Κόλ.
■ Ένα άλλο άριστοτέλεσμα του Χιμγκουάιη «Ο ήλιος ανατέλλει

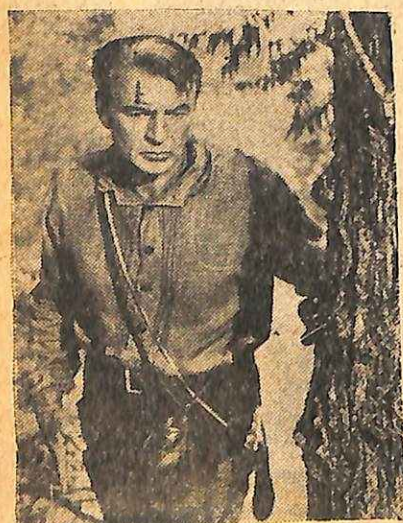
ξανά», με τους Άδα Γκάρντνερ, Τάδρουν Πάουερ, Μέλ Φερρέρ, Έρ-ρολ Φλόν, Ζυλιέτ Γκερέκ.
■ «Εύα δίχως πέπλο», με πρωταγωνίστρια το καινούργιο άστέρι, την Τζόαν Γούντγουορντ.
■ Το περίφημο έργο της Φρανσουάζ Σαγκάν «Ένα κάποιο χαμόγελο», με πρωταγωνίστρια την Κριστίν Καρρέρ.
■ Το γνωστό κλασικό έργο «Ο Περιπλανώμενος Ιουδαίος».
■ «Η όμορφη της Κολάσεως», με τη Λάνα Τάρνερ και τον Λή Φίλλιπς.
■ Το γνωστό μας θεατρικό έργο «Το ήμερολόγιο της Άννας Φράνκ», με την άσχημη του ελληνικού κοινού Άντρεύ Χέμπερ.
■ Ένα μεγάλο αισθηματικό έργο «Μεγάλε μου έρωτα», με τον Κά-ρου Γκράντ και τη Ντέμπορα Κέρ.
■ Το έργο που προεβλήθη στο Φεστιβάλ της Βενετίας «Ένας άγνωστος στη βροχή», με τον Ντόν Μάρρατι, Εύα Μαρί Σαίιντ, Λό-υντ Νόλαν και Άντονι Φρανσιό-ζα.
■ Μιά ταινία του Έντουαρντ Ντιμτρίκ «Ο Χορός των Καταραμένων», με τους Μάρλον Μπράν-το, Μονγκόμερυ Κλιφτ, Μπάρ-μπαρα Ράς Ντήν Μάρτιν, Μαίη Μπρίτ.
■ «Αυτή που σ' όλα άπαντά», είναι μιά σπριτόζικη ταινία με την Κάθριν Χέιμπορν και τον Σπέν-σερ Τρέισι.
■ «Η νύφη της θάλασσας», με

τον Ρίτσαρ Μπάρτον και τη Τζό-αν Κόλλινς.
■ «Η ωραιότερη ιστορία του κόσμου», που είναι η ιστορία του Ί-ησού Χριστού.
■ «Άσπρη σ' άστέρι», η νέα ταινία του Ήλια Καζάν.
■ «Στην ακία του Μικάδο» με τον Μάρλον Μπράντο.
■ Το άθάντο έργο του Ρομάν Ρολλάν «Ζάν Κριστόφ» με τον Ντόν Μάρρατι.
■ Η περσινή δημιουργία της Ίν-κριντ Μπέργκμαν «Έλενα», με τους Μέλ Φερρέρ και Ζάν Μαρί.
■ «Η ταβέρνα», από το έργο του Ζολά «Ζερβέζ», με τη Μαρία Σέλ και τον Φρανσουά Περριέ.
■ «Οι δολοφόνοι έρχονται», με τον Ζάν Γκαμπιέν και τη Ντελόρν.

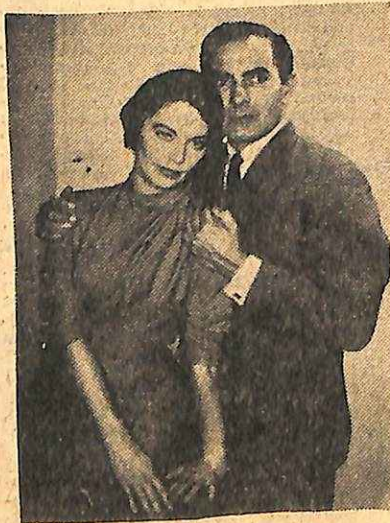
Η ΕΤΑΙΡΙΑ «Θ. Δασκακηνός και Β. Μιχαηλίδης», αντιπροσω-πεύει στην Ελλάδα πολλές α-μερικανικές και ευρωπαϊκές κινη-ματογραφικές εταιρίες, θα παρου-σιάση έφετος διακόσιες πενήντα ταινίες, από τις οποίες οι εκατόν πενήντα θα είναι έγχρωμες. Απ' αυτές ξεχωρίζουμε τις παρακάτω:

■ «Το Αδουσιατικό Φεγγάρι», πάνω στο γνωστό θεατρικό έργο. Είναι έγχρωμη, Σινεμασκόπ και πρωταγωνιστούν ο Μάρλον Μπράν-το και ο Γκλέν Φόρντ.
■ «Ο άνθρωπος δίχως όπλα», είναι η ταινία που θαυμάστηκε στις Κάννες με τίτλο «Ο Νόμος του Κυρίου». Είναι έγχρωμη, Σινεμα-σκόπ και πρωταγωνιστούν ο Γκά-ρυ Κούπερ και ο Άντονι Πέρκινς.

Μορλέ και τον Βίκτωρ Φρανσέν.
■ «Οι δώδεκα ένορκοι», είναι το έργο που θαυμάστηκε στο Βερο-λίνο με πρωταγωνιστή τον Χένρυ Φόντα.
■ «Ο πρίγκιψ και η χορεύτρια», είναι η ταινία που πρωταγωνί-στησε η Μαίριλιν Μονρόε στο Λονδίνο με τον Λώρενς Όλιβιέ και σκηνοθεσία του ίδιου.
■ «Ένας γίγας καταρρέει», του Έλλιον - Αμερικανού σκηνοθέτου Ήλια Καζάν, με τον Άντι Γκρί-φιθ και την Πατρίσια Νήλ.
■ «Ο γέρος και η θάλασσα», ά-πό το μυθιστόρημα του Χαϊμ-γκουάιη, με τον Σπένσερ Τρέισι.
■ «Υπερηφάνεια και πάθος», του Στάνλεϋ Κράμερ, με τον Κάρο Γκράντ, τη Σοφία Λόρεν και τον Φράνκ Σινάτρα.
■ «Ο δρόμος των χαμένων έρα-στών» του σκηνοθέτου Χένρυ Κα-θαγουαίη, με τους Τζών Γουαίην, Σοφία Λόρεν και Ροσσάνο Μπρά-τσι.
■ «Αριάν», του Γουίλλιαμ Γουά-λντερ, με τους Άντρεϋ Χέμπερν Γκάρντ Κούπερ και Μαρίε Σεδα-λιέ. Η ταινία αυτή είχε ξανα-γυρισθί άλλοτε με τη Γκαμπύ

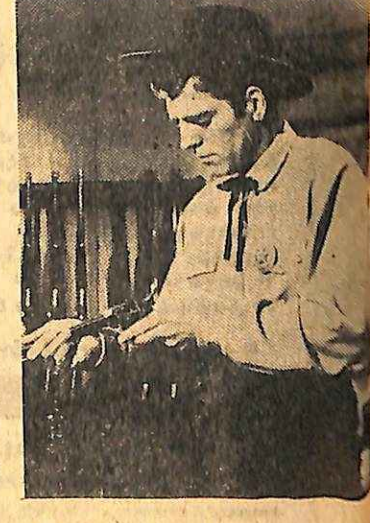
■ Γκάρι Κούπερ: «Ο άνθρωπος δίχως όπλα».

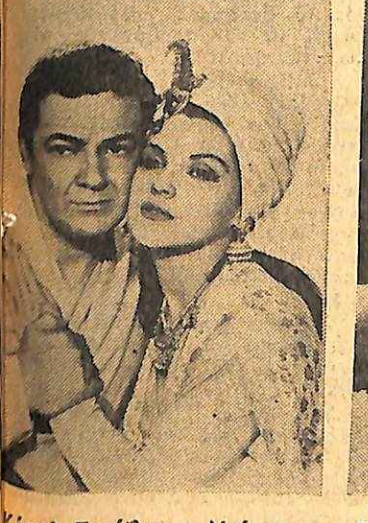
■ Άδα Γκάρντνερ-Τάδρουν Πάου-ερ: «Ο ήλιος ανατέλλει ξανά...».

■ Κιμ Νόβας - Τζέφ Τσάντ-λερ : «Μιά φλόγα που καίει».

■ Μπάρτ Λάγκιστερ : «Αυτή η πικρή γή».

Κόρνελ Γουάιλντ - Ντέμπορα Πέππερ : «Θύελλα στην Περίαι».

■ Υδών ντέ Κόρλο : «Συμμορία των άγγέλων».

■ Τζόαν Κόλλινς - Μπέζιλ Σύντνεϋ : «Νύφη της θάλασσας».

Αισθητικά
ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
Και οι δυο συνετύσαν γι τις έκκλησιές τους. Ο καθένας έθυμωσε την έκκλησία της ένορίας του. Κι' έπειδή διάφα-νούσαν ρώτησαν έναν τρίτο:
— Ποιά από τις δυο έκ-κλησίες είναι η καλύτερη;
— Να σας πώ, τους άπά-τησε. Με το γυίο μου, έτ-σαράντο χρόνια τώρα κουδε-λάμε σάρι στον ίδιο μύλο. Αυτή είναι η δουλειά μας. Ύ-παρχουν, λοιπόν, δυο δρόμοι απ' όπου μπορεί κανείς ν' ατάση στο μύλο. Εν τούτοις, φίλοι μου, ποτέ ο μύλος έ-με ρώτησε ποιόν δρόμο πήρ-α.

■ Η Άντρεϋ Χέμπερν στην ταινία : «Έξυπνο μουτράκι».

ΕΝΑ ΔΕΝΤΡΟ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ

Τρυφερώτατο αισθηματικό διήγημα

Η ΚΑΡΟΛ άκούμπησε στο παράθυρο. 'Η νύχτα έσπεψε απλά κι' ο Πώλ θάρχόταν σ'ε λίγο. 'Η νέα γυναίκα κύτταξε, χωρίς να βλέπει, τ'ό μονοπάτι απ' όπου θα φαινόταν ο άνδρας της. Μετά έκλεισε τ'ά μάτια. Της φαινόταν πως έτσι έβαζε έναν τοίχο ανάμεσα σ' αυτήν και την κοιλάδα τη σκεπασμένη με ομίχλη, έναν τοίχο που θα μπορούσε να την προστατέψει.

Από τί να την προστατέψει; Άναστενάξε και κόλλησε το μέτωπο στο τζάμι.

Και τότε ξαφνικά θυμήθηκε μιαν άλλη φορά, έδω και πέντε μήνες, που είχε κάνει την ίδια κίνηση. Βρισκόταν σ' ένα δαγόνι του τράινου, που την έφερνε έδω κι' είχε και τότε κολλήσει όνειροπαρμένη το μέτωπο στο τζάμι που διαρκώς της έδειχνε καινούργιες εικόνες.

Ο Πώλ καθόταν, απέναντί της και της κρατούσε σφιχτά τα δύο της χέρια. 'Η βαριά, σοβαρή του φωνή της έδινε ένα συναίσθημα σιγουριάς. 'Η Καρόλ τούχε πη: «Θά μπορούσα να σ' ακούω να μιλάς ώρες ολόκληρες, ακόμα κι' αν έκφραζόσουν σ'ε μιά γλώσσα που δεν θα καταλάβαινα». «Άγάπη μου, της είχε απαντήσει εκείνος σ'ε λίγο φτάνουμε στο Λανταρνά. Είναι ένα άνακτο μέρος, σου τόπα από την αρχή. Έργοστάσια, ενοικιαστικά σπίτια... Καμιά διασκέδαση, χροσή μου, και φοβάμαι πολύ πως θα δαρεθής. Έσύ έμενες πάντα στην πόλη...»

«Πώλ, του είχε πη, ξέρεις πως όπου βρίσκεσαι εσύ, βρίσκεται κι' η εύτυχία μου. Άρκει να μ' αγαπάς πάντα.»

Η Ζανίν η αδελφή του Πώλ είχε γεμίσει το σπίτι με λουλουδιά. Και μπροστά στο παράθυρο της τραπεζαρίας, έδω που βρισκόταν τώρα η Καρόλ, υπήρχαν τόσα πολλά κόκκινα γεράνια, που μόλις μάντευε κανείς ανάμεσα τους το υπόλοιπο χωριό πνιγμένο μέσ' τον καπνό των εργοστασίων.

Ότι όλος ο κόσμος του χωριού την έλεγε ακοινώνιστη και ψωροπερήφανη έπειδή

δεν είχε κάνει καμιά επίσκεψη ακόμα κι' ούτε είχε καλέσει κανέναν στο σπίτι της να πάρε κάτι ένα άπόγευμα;

Όχι, δεν θα τον στενοχωρούσε με τέτοια γελοία πράγματα. Μονάχα έλεγε μέσα της: «Θά συνθίσω. Πρέπει να προσαρμοστώ. Έδω δεν είναι μεγαλούπολις που κανείς δεν γνωρίζει το διπλανό του. Έδω είμαστε μιά οικογένεια και άσφαλώς από ενδιαφέρον με συμβουλευόυν. Είναι δείγματα ευγένειας αυτά κι' όχι κακήσ' προθέσεις. Έχω άδικό να νομίζω πως ανακατεύονται στα προσωπικά μου ζητήματα.»

Με αυτά και άλλα είχε προσπαθήσει να πείσει τον εαυτό της, αλλά έδλεπε πως δεν ώφελοΰσαν. Συχαινόταν το Λανταρνά. Τό συχαινόταν κάθε μέρα και περισσότερο. Κι' ένοιώθε τ'ό ασήχημα αυτό σαν ένα κακό χωρίς γιαιτρεία που λίγο-λίγο την κατέτρωγε.

«Έξερε πιά, ότι της ήταν άδύνατο να έξακολουθή να ζή εκεί πέρα. Άλλωστε, ο Πώλ, ο Πώλ που τόσο είχε αγαπήσει... άραγε, την αγαπούσε ακόμα; Όταν σκεπτόταν πως σ'ε γυνικές γρομμές, έμοιαζε κι' αυτός με τους ανθρώπους του Λανταρνά, νομίζε πως πνιγόταν. Γελούσε σαν κι' αυτούς. Μπορούσε να μιλά ώρες ολόκληρες στα κατώφλια, με τους γείτονους, για τ'α προγινωστικά του καιρού ή για περιστέρια...»

Η Ζανίν ήταν εκεί όταν ο Πώλ έφερε ένα θράδυ ένα μικρό δέντροκι και τ'ό χάρσε στην Καρόλ. «Γιά τόν κήπο, είπε. Νομίζω πως θα πρέπει να τ'ό φυτέψουμε, καταμαρσίς στην πελούσα. Σε δύο χρόνια θάναί μιά χαρά. Σε τέσσερα χρόνια θα μάς δώση μιά ντουζίνα δσοερα κεράσια. Και σ'ε δέκα χρόνια θα πουλάμε το προϊόν του κήπου μας!» Γελούσε λέγοντας όλα αυτά. Σε δέκα χρόνια...

Και σ'ε σκέψη μονάχα ότι σ'ε δέκα χρόνια θα ήταν ακόμα εκεί η Καρόλ ένοιωσε την ανάγκη να φωνάξει: «Θά προτιμούσα να πεθάνω παρά να βρισκομαι δώ όταν αυτό το δέντρο θα δώση καρπούς.»

Άλλά δέ μίλησε, μονάχα δάγκωσε τ'ά χείλη της. Κι' όμως ήξερε ότι ο Πώλ δεν μπορούσε να ξεκαταλείψη τ'ό χωριό. Τ'ό μέλλον του ήταν στο εργοστάσιο.

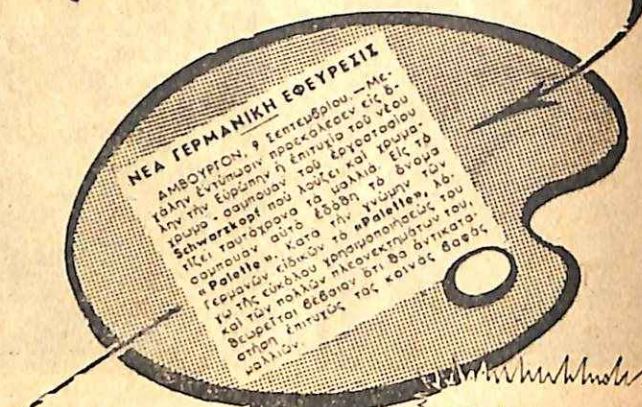
Όλο τ'ό μέλλον... Μιά ζωή ολόκληρη. Κι' ο Πώλ δέ ζήτούσε τίποτα περισσότερο άπό τ'ό να ζή εκεί, να εργάζεται και νάχη την Καρόλ στο σπίτι.

Άλλά η Καρόλ θα τόν έγκαταλείψει.

ΑΥΤΟ ακριβώς σκέπτεται με τ'ό μέτωπο κολλημένο στο τζάμι, κυττάζοντας τ'ό δρόμο του Λανταρνά που πνιγμένο στην ομίχλη.

Θά φύγη. Τ'ά σκέφτηκε πολύ. Έτσι, θάναί καλύτερα και

Η ΕΙΔΗΘΕΙΣ

που προκάλεσε Πάταγο

Γιατί μακιγιάρει και λούζει ταυτόχρονα τ'ά μαλλιά

δίδει τ'ό φυσικό τους χρώμα ή μιά μοντέρνα άπόχρωση της έκλογής σας

Τ'ό νέο Χρωμο - Σαμπούν «Παλέτ» σας δίδει νεανικά μαλλιά χωρίς άσπρες τρίχες!

ΧΡΩΜΟ - ΣΑΜΠΟΥΑΝ
PROION TOY OIKOU
CHEMISCHE FABRIK
HANS SCHWARZKOPF
HAMBURG
Palette

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ • ΝΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ • ΤΗΛ. 25739

για τ'ους δικούς τους. 'Ο Πώλ θα καταλάβη.

Ο Πώλ...

Πρίν δεν μπορούσε να προφέρει τ'ονόμα του χωρίς να νοιώση την καρδιά της να χτυπά. 'Ο ήχος του ανέβαινε σ'ε σασπιάνια στο κεφάλι της. Όταν μιλούσε κανείς για τόν γκρίζο ούσανό του χωριού, η Καρόλ σκεπτόταν άμέσως πως ο Πώλ είχε ένα αδιαβροχο γκρίζο και τ'όλεγε προσφέροντας τ'ονόμα του. Όταν μιλούσαν για συνταγές φαγητών έσπευδε να διηγηθή τί ακριβώς αγαπούσε ο Πώλ. Άν η συζητηση ήταν για θέατρο έλεγε άμέσως πόσο θάθελε να πηγαίνει με τόν Πώλ στην παράσταση.

Τώρα, τί άπέμεινε απ' όλα αυτά; 'Η ομίχλη, η άχαρη ζωή κι' ένα μέλλον χωρίς καμιά ύπόσχεσι.

Γιά μιά στιγμή η Καρόλ σ'ε νήλε και κίταξε τ'ό ρολόι της. Πόσο είχε περάσει η ώρα! Άλλά ο Πώλ... Γιατί άργούσε; Γιατί δεν έχόταν; Θά τηλεφωνούσε στο εργοστάσιο. Άλλά όχι, νά! φάνηκε στην άκρη του δρόμου. Δεν είναι όμως μονάχος! Μιά γυναίκα σιλουέτα διαγράφεται δίπλα του. Σταματούν στο γύρισμα του μοναστηριού. Μιλούν. 'Ο Πώλ την κρατάει από τόν ώμο. Έχουν την πλάτη πρ'ός τ'ό σπίτι. Τί προφύλαξι!

Η Καρόλ πονάει. Πονάει παντού. 'Ο λαιμός της είναι:

σφιγμένος, τ'ά μάτια της είναι πλημμυρισμένα δάκρυς αλλά δεν κυλάει ούτε μισό νε έλαφρώση λιγάκι. Κι' η καρδιά της πάει να φύγη τ'όσ που η Καρόλ σταυρώνει σφιχτά τ'ά χέρια της για να τη κρατήσει στη θέσι της.

— Ω, Πώλ!, ψιθύρισε. Άστε τίποτα δεν είχε αλλάξει μέσα της. Θεέ μου! Πόσο τ'ό αγαπούσε!

Τί σημασία είχε τ'ό Λανταρνά, τ'ό εργοστάσιο, η ομίχλη οί γείτονες. Δεν μπορούσε να ζήση μακριά του.

Ο Πώλ ανέβαινε τώρα μ'ό νος τ'ό μονοπάτι. 'Η Καρόλ έτρεξε να τόν προϋπαντήσει έδω στην πόρτα.

— Γειά σου, άγάπη μου Άργησα λίγο. Συναντήσα τ'ε Ζανίν. Την έκανα χρυσή ν' άνέθ'ε λιγάκι ως έδω, αλλά τη περιμεναν λέει, πολλές δουλειές στο σπίτι. Μά τί έχεις;

— Ω, τίποτα, Πώλ, αγαπημένε μου, θάθελα μ'ά χωρά τ'ό σένα. Νά μ'ό φέρης ν' ουτέψω σ'όν κήπο μιά καρδιά.

— Μιά καρδιά; Μά ξέρεις ότι πρέπει να περάσουν έικοσι χρόνια για να δώση καρούδια;

Κι' εκείνη, πλέκοντας τ'ά χέρια της στο λαιμό του, έλεγε: — Δεν έχει σημασία, Πώλ. Σ' αγαπά όσ'ο τίποτ' άλλο σ'όν κόσμο, όσ'ο κανείς άλλο σ'όν κόσμο... ΖΑΝ ΣΒΡ

«ΡΟΥΜΠΙΓΚ» ΚΑΙ «ΝΤΕΡΜΟΛΥΖ»

Δύο καινούργιες μέθοδοι για τήν περιποίηση της όμορφιάς σας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΓΑΛΛΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΣΤΟ «ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ»

ΔΥΟ νέες μέθοδοι οί οποίες έχουν σκοπό τήν έξυπνότερη τής γυναικείας όμορφιάς ανακοινώθηκαν, τελευταίως, στο Παρίσι κατά τή διάρκεια τών εργασιών του «Διεθνούς Συνεδρίου Αισθητικής», που έλαβε χώραν σ'όν «Οίκο τής Χημείας» κατά τ'άς άρχές Σεπτεμβρίου. Οί ανακοινώσεις έγιναν από τόν πρόεδρο του Συνεδρίου, διάσημο Γάλλο καθηγητή τής δερματολογίας κ. Ρ. Μορέν. 'Η πρώτη άφορά τήν έξάλειψι των ρυτίδων του προσώπου με τ'ό νέο μηχανήμα «Ρούμπιγκ» άπό τ'ό οποίο πήρε και τ'ό όνομα ή μέθοδος και ή δεύτερη τήν ανανέωσι ή μάλλον ανανέωσ'ονήσι του δέρματος του προσώπου με τήν κόσμη «Ντερμολύζ».

Οί ανακοινώσεις έγιναν ένθουσιωδέστατα δεκτές άπό τούς συνέδρους που άντιπροσώπευαν 15 χώρες και οί όποιοι άρχισαν ήδη τήν έφαρμογή τών δύο νέων μεθόδων. 'Η ύποφαινόμενη που παρηκολούθησε τ'ές εργασίες του Συνεδρίου, αναπτύσσει παρακάτω για τ'ές αναγνώστριες τής «Ευνίκας» τ'ές δύο μεθόδους με κάθε δυνατή συντομία και χωρίς ειδικές λεπτομέρειες, που άφορούν τούς ειδικούς.

1. ΤΟ «ΡΟΥΜΠΙΓΚ»

Είναι γνωστόν ότι ή άμείλικτος έχθρος του γυναικείου προσώπου είναι οί ρυτίδες. Άν τ'ό πρόσωπο μείνη χωρίς φροντίδα, οί ρυτίδες άρχίζουν να σκάδουν τ'ό δέρμα και να δημιουργούν μιά άφόρητη κατάσταση. Τότε βέβαια, αν μιά γυναίκα θέλη ν' απαλλαγή άπό τ'ές έννοητικές ρυτίδες, πρέπει να καταφύγη στο νυστέρι του χειρουργού. Τ'ό «Ρούμπιγκ» αυτό άκροίδας προλαβαίνει και ή θεραπεία μ' αυτό γίνεται όταν οί ρυτίδες βρίσκονται στην άρχή τής εμφάνισέας των. Όπως, για να προλάβουμε τήν επέκτασι μιάς άρώστεας πρέπει να τήν κυνηγήσουμε άπό τήν άρχή έτσι και τ'ές ρυτίδες πρέπει να μ'ήν τ'ές άφήσουμε να καταστρέψουν τ'ό δέρμα τ'ό πρόσωπό μας.

Η μέθοδος του Γάλλου επιτημονα είναι πολύ άπλη και εφαρμόζεται εύκολα. Χρησιμοποιείται ένα ηλεκτρικό μηχανήμα τ'ό «Ρούμπιγκ» που κάνει ένα περιστροφικό μασάζ στην περιοχή εκείνη τ'ό πρόσωπου στην όποιαν εμφάνιστηκαν οί ρυτίδες και όπου προηγουμένως έχει γίνει έπαλειψι με μιά ειδική αντιρυτιδική κόσμη. Τ'ό μασάζ είναι μ'ά συνεχής, ταχύτατη παλμική δόνησις τ'ό δέρματος και προκαλεί έντονη θερμότη-

τα και έντασι τής κυκλοφορίας σ'ά αιμόφορα άγγεία. Άπό τούς πόρους του δέρματος, οί όποιοι κατ' αυτόν τόν τρόπον έχουν διασπαλή, είσχωρεί ή αντιρυτιδική κόσμη που φρεσκάρει και τ'ονώνει τήν επιδερμίδα. Ύστερα άπό μιά μικρή

Ο καθηγητής κ. Ρ. Μορέν ένω κάνει τ'ές ανακοινώσεις του στο Διεθνές Συνέδριο Αισθητικής.

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ «ΑΜΠΕΤΡΑΙ 58»

Ο γνωστός για πρωτοπορικές δημιουργίες πρώην ζωγράφος και ήδη μακιέρ Ζαν Ντ' Εστρέ παρουσιάζει τ'ό νέο μακιγιάζ του που τ'ό άποκαλεί «Αμπετραί 58» δηλαδή «άφρημένο» σύμφωνα με τόν όρισμό τής μοντέρνας τέχνης. Φρούδια λεπτά τραβηγμένα πρ'ός τ'ά έπάνω. Βλέφαρα μακιγιαρισμένα με γκρι πρ'άσινο στίς κόγχες και πρ'ός τ'όδε κρατάφους. Άκολουθώντας τήν έπίδρ'ισι τής μέσας του 1925 άχι πιά ρούζ σ'ά μάγουλα. Τ'ό έπάνω χείλος τριγωνικό, τ'ό κάτω καρέ.

σειρά έπεμβάσεων, οί ρυτίδες έχουν πιά έξαφανιστή.

2. ΤΟ «ΝΤΕΡΜΟΛΥΖ»

Θά ξέρετε βέβαια ότι τ'ό δέρμα, ιδιαίτερα του προσώπου πρέπει να καθαρίζεται συχνά, γιατί είναι έκτεθειμένο σ'όν ήλιο, σ'όν άέρα, σ'όν ύγρασία και σ'ές διάφορες άλλες καιρικές επιδράσεις, που άφίνουν στην επιφάνειά του έντονα τ'ά ίχνη τους. Τ'ά ίχνη αυτά παρουσιάζονται ύπό μορφή πανάδων, φακίδων, μπιτσικιών ή λεκέδων στο τελευταίο, τ'ό έξωτερικό στρώμα του δέρματος που τ'ό λέμε «κερατοειδή στρώμα».

Αυτή ή «κερατοειδής στρώμα» δεν είναι κάτι τ'ό ζωντανό, γι' αυτό και διαβίνει εύκολα και χωρίς πόνο όταν ύστερα άπό μιά ήλιοθεραπεία «ξεφλουδίζεται» τ'ό δέρμα μας. Πάνω σ' αυτή λο πόν τ'ή «φλούδα» αναφάνονται τ'ά ί-

χνη τών καιρικών επιδράσεων και αυτήν πρέπει να διαβάλουμε όταν λέμε ότι «καθαρίζουμε» τ'ό πρόσωπό μας.

Γιά τ'ό σκοπό αυτό σήμερα εφαρμόζονται άλλες μέθοδοι, ιδίως τ'ό «ηπλιγκ». Άλλ' αυτό, έκτός του ότι στοιχίζει ελάττω και άρκετά επώδυνο κι' άπαιτεί συνεχή θεραπεία μιάς εβδομάδας περίπου. 'Η κρέμα «Ντερμολύζ» όμως, που άφίνουν στην επιφάνειά του έντονα τ'ά ίχνη τους. Τ'ά ίχνη αυτά παρουσιάζονται ύπό μορφή πανάδων, φακίδων, μπιτσικιών ή λεκέδων στο τελευταίο, τ'ό έξωτερικό στρώμα του δέρματος που τ'ό λέμε «κερατοειδή στρώμα».

Αυτή ή «κερατοειδής στρώμα» δεν είναι κάτι τ'ό ζωντανό, γι' αυτό και διαβίνει εύκολα και χωρίς πόνο όταν ύστερα άπό μιά ήλιοθεραπεία «ξεφλουδίζεται» τ'ό δέρμα μας. Πάνω σ' αυτή λο πόν τ'ή «φλούδα» αναφάνονται τ'ά ί-

ΤΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Κατά τή διάρκεια τών εργασιών του Συνεδρίου Αισθητικής έγιναν και έπίδειξεις άπό τούς καλύτερους μακιγιέρ τής γαλλικής πρωτεύουσας. 'Ο περίφημος για τήν τέχνη του Ζαν Ντ' Εστρέ παρουσιάζει τ'ό μακιγιάζ του 1958, που άπαιτεί άπό τή γυναίκα ένα πρόσφορο χλωμό με τ'όνισμένα τ'ά μάτια και τ'ά χείλη.

Ο Οίκος «Γιαμιλέ» ειδικός στην παραγωγή προϊόντων μακιγιάζ θεάτρου και πόλεως έξέπληξε τούς συνέδρους με τήν πούδρα «Ετενσελάντ» (λαμπυρίζουσα) που έχει άσημι χρώμα και κάνει τ'ό πρόσωπο να σπιθοβολή. Έννοείται ότι ή πούδρα αυτή μπορεί να φορεθ'ε άπό τ'ές άρτιστες του θεάτρου και τ'ά μακιγιέρ, άχι όμως κι' άπό κάθε γυναίκα. Πρ'ός τ'ό παρόν τουλάχιστον. Γιατί τίποτε δεν τ'ά αποκλείει, αν τ'ά επιβάλη ή μόδα να διαβιούμε με πρόσωπα βαμμένα άσπρημένα!!!

ΠΟΠΗ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ
Αισθητικός

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Και οί δύο συζητούσαν για τ'ές έκκλησιές τους. 'Ο καθένας έδινε τήν έκκλησίά τ'ής ενορίας του. Κι' έπειδή διαφώνουσαν ρώτησαν έναν τρίτο:

— Ποιά άπό τ'ές δύο έκκλησιές είναι ή καλύτερη;

— Νά σας πώ, τ'ους άπάντησε. Με τ'ό γυιό μου, επί σαράντο χρόνια τώρα κουβάλαμε σ'άρι στον ίδιο μύλο. Αυτή είναι ή δουλειά μας. Ύπαρχουν, λοιπόν, δύο δρόμοι

άπ' όπου μπορεί κανείς να βτάση στο μύλο. Έν τούτοις, φίλοι μου, ποτέ ο μύλωνας δέ με ρώτησε ποιών δρόμο πήρα με τ'ό φορτίο μου. Πάντοτε με ρωτά δίωας: «Είναι καλό τ'ό σάρι σου που μούφερες ή άλέσως;»

Κάτι καινούργιο για τον μπεμπε σας, τώρα, το φθινόπωρο

ΚΟΣΤΟΥΜΑΚΙ

για αγόρι 4 χρονών

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλί α' Αν-φάν Ντόν ή άλλης καλής ποιότη-τος σε χρώμα μπλε ανοικτό και λίγο μαλλί σε χρώματα καφέ, κόκ-κινο, κίτρινο, μαύρο και μπλε για το κέντημα. Βελόνες Νο 2½. Βελό-νες χωρίς κεφάλι Νο 2½. 1 φερ-μουάρ 14 εκ. Λίγο λάστιχο για τη μέση.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λά-στιχο 2+2π=2π καλοί, 2π ανά-ποδη. Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Σας δίνουμε και το σχέδιο για το κέντημα, που θα το κεντήσετε με βελονιά πόντου ή αν δεν σας δυσκολεύει θα το πλέξετε ζακάρ.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 33π επί 42 δε-λόνες.

ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις βελόνες σας 106π και πλέξετε 6 εκατ. δηλ. 24 δε-λόνες λάστιχο 2+2π και κατόπιν ζέρσευ. Όταν το πλεκτό σας έ-χη γενικό μήκος 18 εκατ. δηλ. στην 76η βελόνα, σχηματίστε τις μασχάλες κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η δε-λόνα από 3π, 2π (2 φορές) και 1π (3 φορές). Θα σας μείνουν 86π, ύπότε θα συνεχίσετε ίσια. Σε γε-νικό μήκος 24 εκατ. χωρίστε τους πόντους του πλεκτού στη μέ-ση για το άνοιγμα του λαιμού. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστά ως ότου έχετε γενικό μήκος 33 εκ. Στο σημείο αυτό θα σχηματίσετε τον ώμο, κλείνοντας κάθε 2η δε-λόνα από 5π (2 φορές), 4π (4 φορές) και τους υπόλοιπους 17π σε 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Θα πλέξετε όπως και για την πλάτη, χωρίς όμως το άνοιγμα του λαιμού. Όταν το πλεκτό σας θα έχη γενικό μήκος 31 εκατ. σχηματίστε το παρόμοιο του λαι-μού, κλείνοντας τους μεσαίους 14π. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωρι-στά και αντικρουστά κλείνοντας προς τη μεριά του ντεκολτέ κάθε

ΠΕΞΙΜΟ ΑΠ' ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Ο διάσημος μαριεττήρ Λε-βρέ είχε κληθεί κάποτε στην Αώλη, για να παραστή στον τοκετό της συζύγου του Δια-δόχου της Γαλλίας.

Ο διάδοχος, για να τον κολακεύσει και να τον ενθαρρύ-νη, του είπε:

— Θα πρέπει να είσαστε πολύ ικανοποιημένος, κύριε Λεβρέ, που θα ξεγεννήσετε τη σύζυγό μου. Το γεγονός αυτό θα δώσει μεγάλη φήμη και υπό-ληψη στ' όνομά σας.

— Αν η υπόληψή μου δεν ήταν εδραιωμένη, Ύψηλότη-τε, απάντησε ο Λεβρέ μ' έτοι- μότητα, δε θα βρισκόμουνα τώρα εδώ.

2η βελόνα από 1π (10 φορές). ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις βελόνες σας 48π και πλέξετε 6 εκατ δηλ. 24 βελό-νες, λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε με ζέρσευ και προσθέστε και στις 2 άκρες του μανικιού από 1π κά-θε 3η βελόνα (10 φορές) και κά-θε 4η βελόνα (16 φορές). Θα έ-τε 100π. Όταν το μανίκι θα έ-χη γενικό μήκος 29 εκατ. σχη-ματίστε το στρουγγύλεμα κλει-νοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 5π, 2π, (11 φορές), 3π (6 φορές) και τους υπόλοι-πους 10π σε 1 φορά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τα κομμάτια του πλεκτού από την ανάποδη με θρε-γμένο πανί. Κεντήστε στην κάτω δεξιά γωνία το σώμα των ποντι-κών και τον άνθρωπο με το μα-γεμένο αυλό με βελονιά πόντου, σύμφωνα με το σχέδιο. Τις ουρές των ποντικών θα κεντήσετε με ρι-ζα. Ράψτε τις πλαγινές ραφές και τις ραφές των ώμων και των μανικιών. Ενώστε τα μανίκια. Στην ένωση των λάστιχων των μα-νικιών να προσέξετε τη ραφή γιατί το λάστιχο θα γυρίζη προς τα επάνω. Σηκώστε γύρω στο λαιμό 82π και πλέξετε 2,5 έ-κατ. δηλ. 10 βελόνες λάστιχο 2 +2π. Ράψτε το φερμουάρ.

ΠΑΝΤΕΛΟΝΑΚΙ

ΠΙΣΩ

Βάλετε στις βελόνες σας 21π για τον καθάλο και πλέξετε ζέρ-σευ. Κατόπι σχηματίστε τα μπα-τζάκια προσθέτοντας και στις 2 άκρες κάθε 2η βελόνα από 4π (13 φορές) και 2π. Ταυτοχρόνως σε κάθε 2η βελόνα πλέξετε μαζί τους 2 πρώτους και τους 2 τελευταίους πόντους του καθάλου (9 φορές). Στους 2 πρώτους πόντους θα τους πλέκετε μαζί καλή και στους 2 τε-λευταίους θα κάνετε 1 απλό κλει-σιμο. Δηλ. θα πάρετε 1π απλεκτον θα πλέξετε τον επόμενο πόντο κα-λή και θα περάσετε τον απλεκτον πάνω από τον καλό.

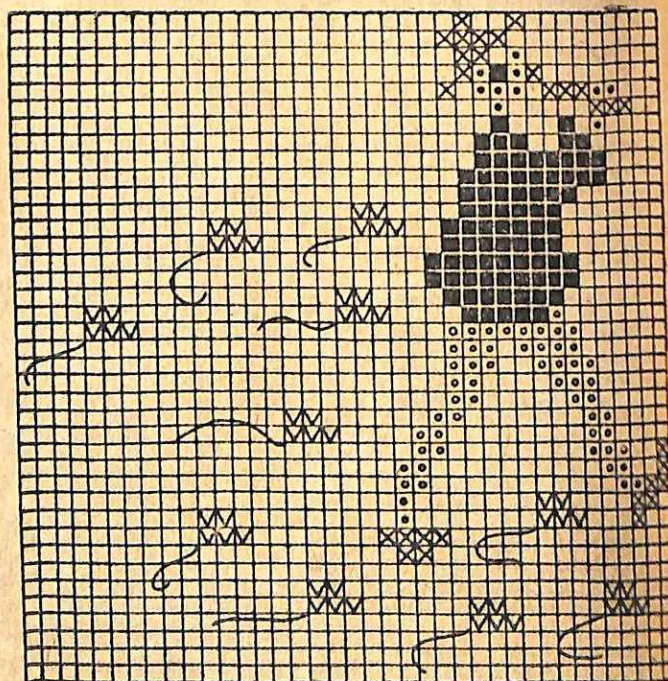
Αφού θα έχετε πλέξει 7 εκατ. εν όλω συνεχίστε ίσια, έως ότου έχετε γενικό μήκος 25 εκατ. Στο σημείο αυτό πλέξετε 3 εκατ. λά-στιχο 2+2π και όταν θα έχετε γε-νικό μήκος 28 εκατ. κλείστε ο-λους τους πόντους.

ΕΜΠΡΟΣ

Θα αρχίσετε όπως και για το πίσω και θα πλέξετε με τον ίδιο τρόπο σε όλα τα σημεία εκτός ά-πο τα μπατζάκια τα οποία θα σχηματίσετε κατά τον εξής τρό-πο: Σε κάθε 2η βελόνα θα προσθέ-τετε και στις 2 άκρες του καθά-λου από 2π (4 φορές), 3π (2 φο-ρές) και 5π (8 φορές). Θα έ-χετε 109π.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ρά-ψτε την ραφή του καθάλου. Ση-κώστε γύρω σε κάθε μπατζάκι 88π και πλέξετε 2 εκατ. δηλ. 8 βελόνες λάστιχο 2+2π. Ράψτε τις πλαγινές ραφές. Περάστε λί-γο λάστιχο στην μέση για να σέ-κη το παντελονάκι. Χ. Κ.

■ - καφέ ■ - μπέζ ■ - κίτρινο ■ - μπλέ
■ - κόκκινο ■ - μαύρο

Είναι ένα χαριτωμένο πλεκτό με το οποίο ο μικρός

σας γιουός θα είναι πολύ καλοντυμένος. Το κέντημα

του στο πλάι είναι πολύ νόστιμο και πρωτότυπο.

Ο μπέμνης σας θα χαρή πολύ και θα καμαρώνη ό-

ταν θα φορή αυτό το καθ' όλα όμορφο κοστούμακι.

ΣΚΑΚΙ: Τ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΙΖΕΤΕ ΚΑΛΑ

■ Μην είσθε άκαμπτοι. Συνη-θίστε να ξεφεύγετε με εύλυ-γισία από τους κανόνες, όταν φυσικά το απαιτεί η θέση. Να είσθε καιροσκόποι και να προσαρμόζετε το παιχνίδι σας σύμφωνα με τις περιπτώ-σεις. Στο σκάκι τίποτε δεν είναι απόλυτο.

■ Το σκάκι δεν παίζεται με τη μνήμη αλλά με την όρθη σκέψη. Η μνήμη βέβαια μπο-ρεί να είναι χρήσιμη, αλλά δεν είναι απαραίτητη. Είναι λοιπόν άχρηστο να μαθαίνε-τε από μνήμη ένα άρθρο πα-ραλλαγών, τις οποίες εϋτε μία στις χίλιες φορές δεν θα δρῆτε την ευκαιρία να εφαρ-μόσετε στην πράξη. Λίγο μυα-λό και λογική αξίζουν πολύ περισσότερο!

■ Να είσθε κύριοι των κινή-σεών σας. Να γνωρίζετε δη-λαδή τι επιδιώκετε. Δαμάστε τις παρορμήσεις σας. Μην έ-πιδιώκετε περιπέτειες με πε-ριπλόκους συνδυασμούς, των οποίων δεν μπορείτε να προ-δλέψετε την έκβαση. Το να προβλέπη κανείς 1 ή 2 κινή-σεις όρθες στο σκάκι, είναι με γάλο εφόδιο για έναν έρασι-τέχνη.

■ Εάν κατά τη διάρκεια της παρτίδας έχετε πραγματοποιή-σει ένα υλικό κέρδος (π.χ. ένα κομμάτι ή ένα πιόνι πε-ρισσότερο) μη διστάζετε να απλοποιήτε τη θέση σας με

φρόνιμες αλλαγές των κομ-ματιών, σε τρόπο που να μπο-ρήτε να εκμεταλλευτήτε στο τέ-λος της παρτίδας το υλικό αυτό πλεονέκτημά σας. Εάν έχετε επιτύχει κέρδος χώρου και ο αντίπαλός σας δώσει-ται σε στενόχωρη θέση, απο-φεύγετε τις αλλαγές και εξε-κολουθήστε την πίεση επί της σφιγμένης θέσεως του αντιπά-λου. Η νίκη σας είναι ζήτημα χρόνου.

■ Εάν ο αντίπαλος επιτίθε-ται, μείνετε κύριοι των κινήσε-ών σας. Διατηρήστε την ψυ-χραιμία σας. Τα μέσα άμυνας είναι πολλά και μπορείτε να μείνετε κύριοι της καταστά-σεως.

■ Δεν αρκεί να επιτίθεστε για να νικήσετε. Πρέπει να συν-τρέχει και η υπεροχή των επι-θετικών σας μέσων έναντι των άμυντικών του αντιπάλου. Μία πρόωγη επίθεση που γίνεται με ασθενή μέσα μετατρέπε-ται σε υποχώρησι και είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

■ Μη ξεχνάτε ότι το κέντρο της σκακίερας είναι το στήρι-γμα της επιθέσεως και της ά-μυνας. Προσπαθήτε, λοιπόν, πάντοτε να διατηρήτε τον έ-λεγχό σας επί του κέντρου.

■ Η άμυνα δεν είναι το μο-ναδικό μέσο απαντήσεως σε μια επίθεση. Ανάλογα με τη θέση, η απεπιθέσις μπορεί να δώσει καλύτερα αποτελέσμα-τα

Α. ΛΑΒΡΑΝΟΣ

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΙΣ-ΑΚΜΕΙΣ-ΕΛΜΕΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ - ΥΠΕΡΒΥΝΗ - ΑΝΙΔΥΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
Mre KASTRIOTIS
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 ΚΟΛΟΝΑΚΙ ΤΗΛ. 612-010
Επίκαιρη Διεύρυν Άπρ 930-130 x 4-8 μ.

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΤΣΟΝ
ΚΑΒΑ - UNIVERSAL

Αί φθηνότεραι

Αί τελειότεραι

ΜΕ 2 ΒΕΛΟΝΙΑ

UNIVERSO

Δωρεάν εκμάδισις

εύκολη αι πληρωμή

Α' Ε. ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 (Σ. 104) ΑΘΗΝΑΙ

Κ. ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

Π. ΜΕΛΑ 12 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΠΕΡΝΑΤΕ
ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ
(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗ-
ΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1) ΠΡΟΠΑ-
ΡΑΛΗΓΟΥΣΑ 2) ΑΙΜΑΤΟΚΥΤ-
ΤΑΡΟΝ 3) ΙΝΑΧΟ ΕΦΑΣ 4)
ΔΟΥΛΑΕΙΟΝ ΕΝΙ 5) ΟΡ Α-
ΤΑΠΑ 6) ΚΡΑΥΓΑΣΜΟΣ 11)
7) ΤΑΒΛΙ ΑΛΙΠΕΔΟ 8) Ο
ΓΔΟΟ ΑΤΟΚΑ ΙΝ 9) ΝΙ ΣΥ
ΣΙΚΑ ΤΟ 10) ΙΑΣ ΡΗ ΚΙΣ
ΣΑ 11) ΑΣΤΡΑ ΑΛΑ ΑΣΙΑ

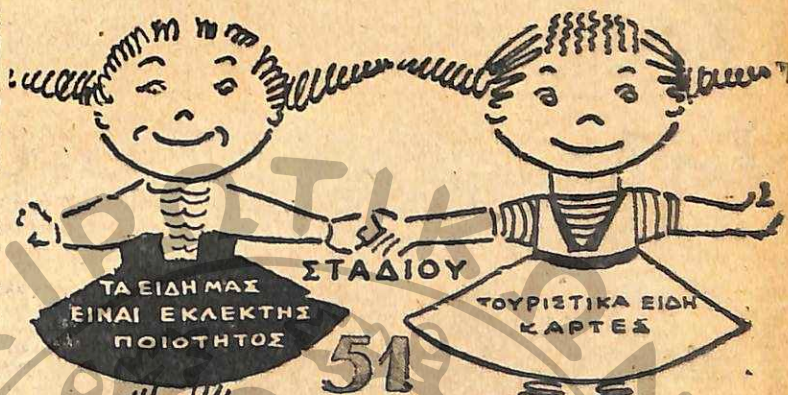
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1) ΠΑΙΔΟΚΤΟ-
ΝΙΑ 2) ΡΙΝΟΡΡΑΓΙΑ 3) Ο
ΜΑΡ ΑΒΑ ΣΤ 4) ΠΑΧΥΤ-
ΛΟΣ 5) ΑΤΟΛ ΓΙΟΝΡΑ 6)
ΡΟ ΑΛΑ 7) ΑΚΚΕΤΣ ΑΣ
8) ΠΥ ΙΑΜΑΤΙΚΑ 9) Η ΤΡΟ-
ΠΟΛΟΓΙΑ 10) ΓΓ ΜΑΣΙΚΑΣ
11) ΟΑΣ ΠΑ ΣΑ 12) ΥΡΟΕ
ΙΕ ΤΑΣ 13) ΣΟΑΝ ΙΔΙΟ
14) ΑΝΣ'ΙΓΙΟΝ ΓΑ

ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ ΑΥΤΟ

1) Τα κοκκόρια φωνάζουν μό-
νο όταν μπορούν να τεντώσουν τε-
λειώς τον λαιμό τους, πράγμα που

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΤΗΛ. 613.051

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΕΠΑΝΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗ

δεν μπορούν να κάνουν σε πολύ χαμηλό κοττέτσι.
2) Έξ αιτίας μιας τρομερής γροθιάς που είχε δεχθεί από τον Πέτρο Τορριτζάνι κατά τη διάρ-

κεια ενός κουβά τους.
3) Έξ αιτίας του αβόρου λι-
πους τους που χρησιμεύει να τα
προφυλάξ από το νερό. Το όνομα
προήλθε από το λατινικό pinguis
= λίπος.

ΤΟ ΜΑΝΤΡΙ

Να πώς είχε τοποθετήσει ο τσα-
πάνος τα παλούκια στο πρώτο
μαντρί:

Δηλαδή 24 στην μία σειρά, 24
στην άλλη και από ένα παλούκι
στη μία και στην άλλη κορυφή.
Αγοράζοντας δυο ακόμα παλού-
κια, διπλασίασε το μαντρί έτσι:

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΩΝΙΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 3-16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΤΕ

Κριός 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Ήρθε ο καιρός να απολαύσετε τους καρπούς των κόπων σας. "Ο,τι δυσκολίες και αν συναντήσατε θα τις ξεχάσετε. Τα πράγματα θα έχουν τώρα εξέλιξη που θα δοξάζετε το Θεό για την ανταξία με την οποία σας έπροίκισε.

Ταύρος 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Απριλίου): Με λίγη καλή θέληση και υπομονή, ίσως και με λίγο περισσότερο κόπο θα πετύχετε μια καινούργια κατάσταση. Από την αρχή δεν θα φαίνονται καθαρά τα όφελή που θα προκύψουν. Υπάρχουν όμως

Δίδυμοι 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): 'Ασχοληθείτε περισσότερο με τον εαυτό σας και μη σας ενδιαφέρει αν θα ακούσετε ένα πράγμα, που δε σας αρέσει. Πρέπει να είσαστε πιο δραστήριοι και να διαδλέψετε τις κρυμμένες ευκαιρίες.

Καρκίνος 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 'Ιουνίου): "Ενας καλός λόγος πολλές φορές έχει μεγάλη αξία. Μη διστάσετε σεις πρώτοι να τον πείτε και να είσαστε βέβαιη πως όλα θα λησμονηθούν και θα δημιουργηθεί μια καινούργια κατάσταση πολύ καλή.

Λέων 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Ιουλίου): Τώρα αρχίζει να φαίνεται το καλό αποτέλεσμα που θα είχαν οι ενέργειές σας. 'Αρχίστε να ετοιμάζοσαστε για την καινούργια κατάσταση και μη ξεχνάτε ούτε στιγμή με ποιο τρόπο να εργάζεσθε.

Παρθένος 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Πρέπει να κυτάξετε να πατήσετε σε γερό σανίδι για να μη ρισκωνόσαστε να χάσετε ό,τι έχετε κερδίσει με κόπους και θυσίες. Να εξασφαλίσετε όλες τις προϋποθέσεις. Να φυλάξετε τα κέρδη σας.

Ζυγός 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Δεν εκτιμάτε την κατάσταση όσο πρέπει. Ζητάτε από τη ζωή όλο και περισσότερα, χωρίς να σταθίτε και να χαρήτε αυτό που έχετε και που μπορεί να σας δώσει την πραγματική ευτυχία σας.

Σκορπιός 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Οκτωβρίου): Θα σας τύχει μια ευκαιρία για να αλλάξετε περιβάλλον προς το καλύτερο. Δεν πρέπει να είσαστε αναποφάσιστη και να βρίσκετε παντού εμπόδια. Να διευκολύνετε την κατάσταση και σεις.

Τοξότης 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Κρατήστε με χέρι σταθερό το τιμόνι για να σας οδηγήσει το καράβι σ' ένα λιμάνι που η ευτυχία θα είναι μόνιμη και σταθερή. Σταθήτε πάνω από τις μικρότητες που μπορεί να σας τύχουν.

Αιγόκερως 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Το εγωιστικό πνεύμα δεν είναι καλός σύμβουλος για τις διάφορες αποφάσεις που πρόκειται να λάβετε. Δείξτε πιο κατανόηση και τότε όλα τα ζητήματα που σας απασχολούν θα εξομαλυνθούν.

Υδροχόος 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Ιανουαρίου): "Όσο περισσότερο ψηλά ατενίζετε, τόσο μεγαλύτερα κέρδη θα έχετε γιατί η προοπτική για σας είναι πολύ καλή και δείχνει μια αλματώδη εξέλιξη και επιτυχία στις διάφορες εργασίες σας.

Ίχθες 1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Συμβουλευθείτε και ένα μεγαλύτερο που θα σας αγαπά ειλικρινά πριν επιχειρήσετε αυτό που σκέπτεσθε. Μπορεί η πραγματικότητα να είναι διαφορετική και να σας κάνει να απογοητευθείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου): Είχατε ένα συναγωνισμό. Τα ψυχικά σας χαρίσματα καθώς και τα πνευματικά θα χαρίσματα καθώς και θα διακριθίτε. Θα σας δοθούν και θα διακριθίτε. Θα σας δημιουργηθεί μια καινούργια κατάσταση πολύ ευχάριστη που θα κρατήσει πολύ καιρό. "Όλα θ' αλλάξουν στο καλύτερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Μπορεί να δυσχεραστήτε προσωρινά με έναν φιλικό σας πρόσωπο. Υστερα από λίγο το πρόσωπο αυτό θα καταλάβει πως η στάση αυτή είναι ειλικρινής και τιμία και θα ζητήσει να συμφιλιωθείτε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): Μη χάνετε ούτε στιγμή την υπομονή σας. Λίγος αγώνας ακόμα χρειάζεται. "Ο δολίγος αγώνας όμως ροδίζει και δεν θ' αργήσει η στιγμή να παρηγορηθείτε για ό,τι δυσκολίες συναντήσατε έως τώρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουλίου): "Ο δρόμος που ακολουθείτε δεν είναι αυτός που πρέπει. Ξεεταστείτε πάλι τα πράγματα κι' αυτά θα σας δείξουν πώς πρέπει να φερόσθε και τι φροντίδες πρέπει να καταβάλλετε για να έχετε επιτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): "Ο,τι κερδίσσατε πρέπει να αγωνισθείτε να το κρατήσετε γιατί σε κάθε βήμα της ζωής παραμονεύουν και οι δυσκολίες. Είναι προτιμότερο να προφυλαχθείτε τώρα παρά να αγωνισθείτε κατόπιν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Δείξτε περισσότερο ενδιαφέρον και στοργή για να μη χάσετε αυτό που έχετε. Σας κάνουν εντύπωση τα έντυπα σκατά πράγματα και δεν καταλαβαίνετε πως η αληθινή ευτυχία είναι κοντά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Οκτωβρίου): Θα πετύχετε ένα κέρδος που ούτε υπολογίζατε όταν είχατε αναλάβει αυτή την εργασία. Προσέξτε να δώτε τότε ακριβώς θα είναι η κατάλληλη στιγμή να αναλάβετε σεις την πρωτοβουλία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Μπορεί να συναντήσετε δυσκολίες αλλά μη διστάσετε ούτε στιγμή. Θα τις ξεπεράσετε και ύστερα ούτε θα θυμόσαστε ότι σας έτυχαν και σας έκαναν προς στιγμή να γαστέ την ψυχραιμία σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Είναι πράγματα που αξίζουν και δεν το δείχνουν αλλά που λήμπουν χωρίς να το αξίζουν. Σεις θαμνούνσαστε από τα δευτερά και δεν αξιοποιείτε για όφελός σας όσα βρίσκονται κοντά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιανουαρίου): "Ενα εμπόδιο που θα προκύψει απροσδόκητα θα αλλάξει λίγο τα σχέδιά σας. Μη δώσετε όμως μεγάλη σημασία σ' αυτό και προσπαθήστε με όλες σας τις δυνάμεις να ξεπεράσετε τις δυσκολίες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): "Ενα άσημαντο στην ουσία του γεγονός έχει επηρεάσει την ψυχική σας διάθεση με κίνδυνο να σας παρασύρει να λάβετε αποφάσεις που δεν θα εξυπηρετούν καθόλου τα προσωπικά σας συμφέροντα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Δε δείχνετε τη δραστηριότητα που χρειάζεται και η στάση σας δεν βοηθάει πολύ στη βελτίωση της καταστάσεως. Πάντως η εκκρεμότητα αυτή στα ζητήματά σας δεν πρόκειται να κρατήσει πολύ καιρό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου): Οι ευκαιρίες πολύ σπάνια παρουσιάζονται. Σεις τα περιμένετε ουρανοκατέβατα. Να είσαστε περισσότερο ενεργητική και να μανουβράρετε μόνη σας την κατάσταση. "Όλες οι προϋποθέσεις μας λένε, πως τελικά πρέπει να επιτύχετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Οι κόποι σας θα ανταμειφθούν. Λίγη υπομονή και θα απορτή και μόνη σας για την ευχάριστη αυτή τροπή που έπλησαν τα πράγματα. Δε μένει, παρά να απλώσετε το χέρι, να φτάσετε την ευτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): Μη διστάζετε να δώσετε την υποστήριξή σας στο πρόσωπο που σας τη ζητάει. Ίσως ακόμη δε φαίνεται καθαρά πως και αυτό το πρόσωπο θα συντελέσει να επιτύχετε πολλά κέρδη από τη δουλειά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουλίου): Μη αφήνετε να φύγει μέσα από τα χέρια σας η κατάσταση. Πολλοί θα ζήλευσαν τις προϋποθέσεις που υπάγονται σε σας για μια τόσο ευχάριστη εξέλιξη. Βοηθήστε και σεις με τη στάση που θα κρατήσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): "Ο,τι γυαλίζει δεν είναι χρυσός. Σκεφθείτε λοιπόν μήπως εξαπατήσατε και τα πράγματα δεν έχουν το βάθος που δείχνει η επιφάνεια. Καλά θα κάνετε να ανασκαφίσετε και λίγο τα πράγματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): "Όταν πάρετε μια απόφαση πρέπει πρώτα να δουλέψι ή λογική. "Αν η απόφασή σας αυτή είναι παρομένη με αυτό τον τρόπο να είσαστε βέβαιη πως η εξέλιξής όλης της καταστάσεως θ' είναι καλή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Οκτωβρίου): Χωρήτε όσο μπορείτε τις ευτυχισμένες στιγμές που περνάτε κοντά στον αγαπημένο σας και μην ξεχνάτε ούτε στιγμή πως το τιμόνι της ευτυχίας χρειάζεται γερά χέρια για να το οδηγούν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Πρέπει να ασχοληθείτε περισσότερο με τον εαυτό σας. Να φροντίσετε την υγεία σας και να πλουτίσετε τον ψυχικό σας κόσμο. "Ετοιμασθείτε να δεχθείτε μια ευχάριστη αλλαγή στη ζωή σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Μην εξαρτάτε απόλυτα τις αποφάσεις σας από τη στάση και τη βοήθεια των άλλων. Χωρίς να περιφρονήτε και την εξωτερική βοήθεια, αναλάβετε σεις η ίδια την πρωτοβουλία στις πράξεις σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Ιανουαρίου): "Αφήστε τον εαυτό σας ελεύθερο να χαρή και αξιοποιήστε έστω και τις μικρές ευχαριστίσεις που έχετε. Με καλύτερη ψυχική διάθεση θα επιτύχετε περισσότερα κέρδη στον αγώνα της ζωής.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): Μην ασχοληθείτε με υποθέσεις που δεν σας αφορούν. Περιορίσθτε να κανονίσετε τις προσωπικές σας σχέσεις όπως νομίζετε καλύτερα και μην εξωτερικεύετε, πάντοτε, τα δικά σας αισθήματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Με τα μάτια της ψυχής σας θα δείτε πιο μακριά και δεν θα αργήσετε να ζητήσετε πραγματικά αυτό που τώρα φαντάζεσθε. Θα κάνετε όμως λίγη υπομονή.

ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΠΟΔΙΕΣ

1 Ποδιά για παιδιά 6-8 ετών με κούμπωμα στο πλάι και κορρέ ντεκολτέ που στολίζεται με ένα άσπρο ζιγκ-ζαγκ. Τσέπες μεγάλες τετράγωνες.

2 Αυτή η ποδιά είναι ριχτή και σκουρωτή κάτω από ένα στρογγυλό άμπισμάν, που κουμπώνει μπροστά με τρία κουμπιά και καταλήγει σ' ένα όρθιο γιακάδακι.

3 Ποδιά που κουμπώνει στο πλάι κι' έχει μπροστά και στην πλάτη μια σειρά από πιέτες που ξεκινούν κάτω από ένα ίσιο άμπισμάν. Μαγνίκι σκουρωτό.

Αυτή την εποχή κάθε μητέρα, εκτός από τις άλλες φροντίδες της, έχει να ετοιμάσει και τις σχολικές ποδιές των παιδιών της. Γι' αυτό τον σκοπό σας δίνουμε τρία σχέδια πρακτικά και κομψά που ξεφεύγουν από τον κλασικό τύπο της συνηθισμένης ποδιάς.

D·M·C

